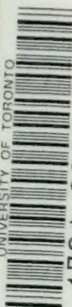
UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00001315 1

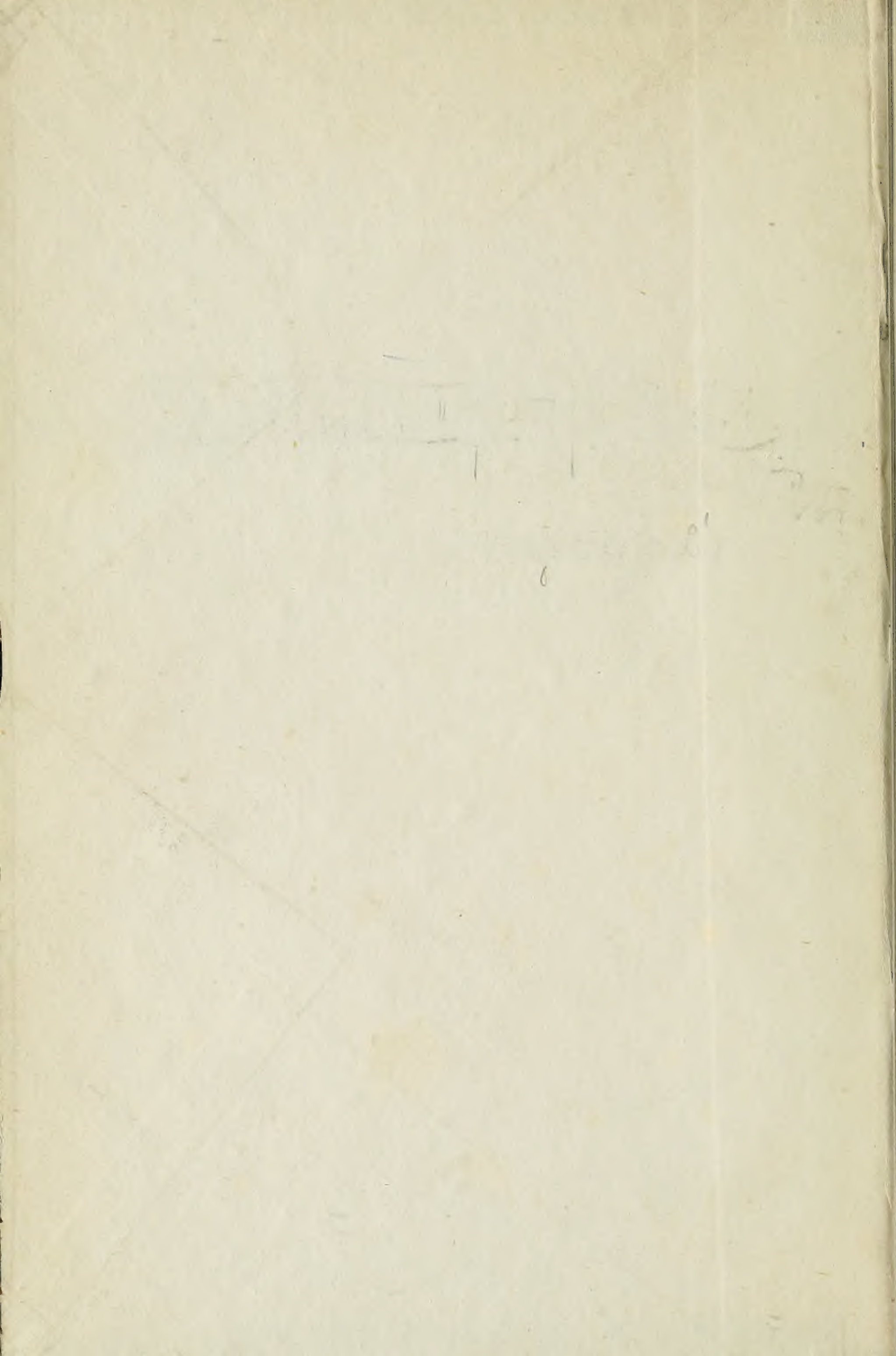

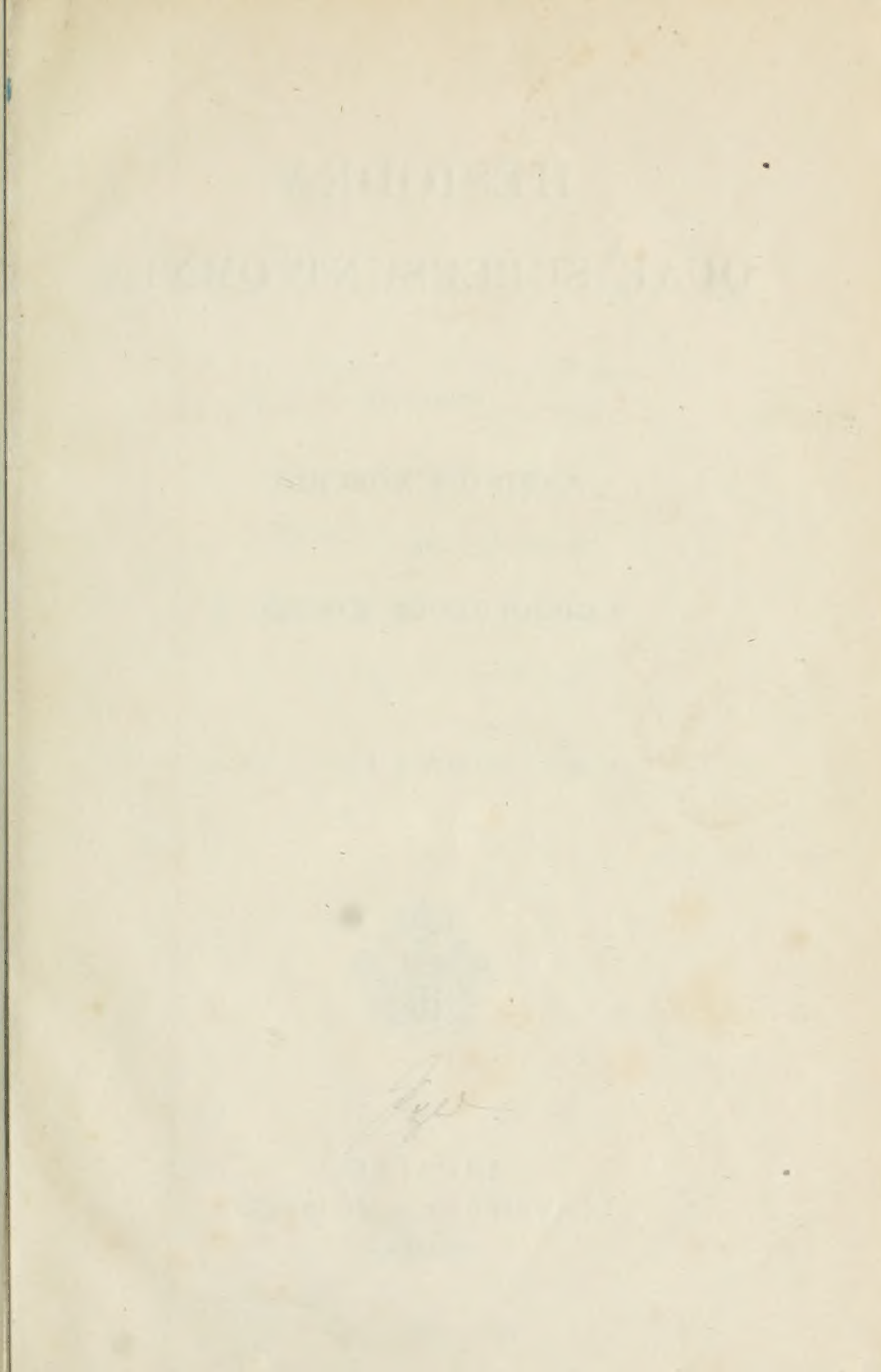

HESIODEA
QUAE SUPERSUNT OMNIA

EDIDERUNT

ARMINIUS KOECHLY

ET

GODOFREDUS KINKEL

PARS I

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

HESIODEA
QUAE FERUNTUR CARMINA

AD CODICUM MANUSCRIPTORUM
ET ANTIQUORUM TESTIUM FIDEM

RECENSUIT

CRITICORUM CONJECTURAS ADJECIT

ARMINIUS KOECHLY

LECTIONIS VARIETATEM SUBSCRIPSIT

GODOFREDUS KINKEL

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

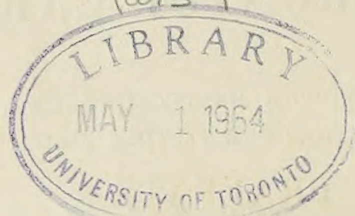

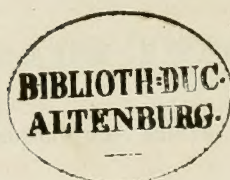

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Hesiodearum reliquiarum *editio*, quam adscito in laboris consortium *Godofredo Kinkelio* auditore olim meo jam dudum parare coepi, *tres* habet *partes*, quarum huic *primae* tria insunt, quae Hesiodi nomine vulgo feruntur, carmina verbis ad codicum manuscriptorum antiquorumque testium fidem quam accuratissime revocatis, *altera* intra annuum spatium proditura eadem carmina exhibebit a me in varias, ex quibus olim conflata sunt, particulas resoluta atque commentario historiam Hesiodi simul complexo breviter enarrata, *tertia* fragmenta continebit Hesiodea novis curis a Kinkelio composita. Et in illis quidem partibus componendis quam rationem sequendam putaverimus explicandi locus erit in earum ipsarum praefationibus; hic vero id tantummodo agitur, ut, quomodo in hac prima parte adornanda versati simus, succincte exponatur.

Et ut jam ab ipso carminum *textu* quem vocant initium faciam, verba ejus in hac editione primum invenies ad optimorum librorum fidem tam religiose expressa, ut contra eorum auctoritatem nihil mutatum sit ne manifestissimis quidem vitiis exceptis nec quidquam sola conjectura invectum quamvis certissima. Operae pretium videbatur quasi ipsorum oculorum aciei exponere haec Hesiodea, qualia codicibus traduntur corrupta et vitiata, ut, quam parum isto solo subsidio effici posset, tandem aliquando appareret.

Sed ut, qui sint *optimi* horum carminum codices, pateat, ante omnia ipsius *Kinkelii de codicibus* a se adhibitis breuem *narrationem* hic praemittere placet, quam his verbis ad me perscripsit:

„Hesiodi codices qui ad nos pervenerunt ad duas referendi sunt familias, quarum altera textum exhibet qualis inde a saeculo V. usque ad finem saeculi XIII. ferebatur, altera recensione nititur a grammaticorum Byzantinorum scholis profecta. Huius recensionis auctor fuit, nisi fallor, *Demetrius Triclinius*, qui c. a. 1320 floruit et codicem conscripsit qui adhuc Venetiis (inter Marcianos n. 464) servatur.

Codicum *Operum* praestantissimus est M (*Laur.* XXXI, 39), rapide et negligenter conscriptus. Scholia marginalia nonnulla, quae tamen fere nullius sunt pretii, exhibet. [1]) Manus librarii, qui poetae verba scripsit, nobis *prima* est. Sed praeterea tres manus in codice apparent: ex quibus *secundam* eam appellamus, quae errores multifarios a prima manu commissos correxit et omnino διορθωτοῦ officium praestitit. A *prima* facillime distingui potest. *Tertia* manus nonnulla a m. II. praetermissa supplevit. Maxime notabilis est propter correctionem ad v. 248 pertinentem, ubi pro ὦ βαcιλεῖc, ὑμεῖc δὲ καταφράζεcθε καὶ αὐτοὶ posuit: βη δ᾽ ἰέναι μάλα δ᾽ ἐώκει γλαυκώπιc ἀθήνη. Ab his manibus diversa est *quarta*, quae calamo acuto instructa erat et multa verba sive verborum monstra resolvit et veram lectionem restituit. — Hunc codicem ipse mense Iunio a. 1867 totum excussi.

Cum M fere semper conspirat μ, qui hodie in bibliotheca publica Messanae asservatur. Hic codex mihi non diversus esse videtur ab eo, cuius mentionem fecit *Bluhmius* in Bibliotheca librorum manuscriptorum Italica (Gott. 1834) p. 225. [2])

---

1) Ad v. 1: δηλονότι ἀπὸ τῆc πιερίαc· ἡ δὲ πιερία τόποc ἐcτὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἑλικῶνι ἐν ᾧ αἱ μοῦcαι διάκεινται. Ad v. 9: κλῦθι] ἄκουcον. Ad v. 28: κακόχαρτοc]_ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουcα. Ad v. 82: ἀλφηcτῇcιν] τοῖc εὑρετικοῖc. Ad vv. 167 sqq.: ἄλυπον τὴν ζωὴν περιφραcτικῶc τὸν παράδειcον εὐφραντικόν. Ad v. 204: μεμαρπώc] cυλλαβών. Ad v. 568: ὀρθογόη] πρὸc τὸν ὄρθρον βοῶcα. Haec specimina sufficiant.

2) „*Hesiodus* c. schol. ineditis, ut videtur. Membr. 4°. s. XII." *Bluhmius*.

Ex bibliothecae latebris protraxit Alb. *Guthius*, cuius benevolentiae collationem debeo. Scriptura post v. 775 evanida est. In fine leguntur vv. 744–828 manu recentiore suppleti.

Ad Mμ proxime accedit B, scriptus a. 1281, ut annotatio codici inserta significat. Nonnulla exhibet, quae jam interpolatoris manum produnt: sed in universum a corruptelis gravioribus liber est. Scholiis caret. Contuli m. Iulio a. 1867.

Eadem recensione nituntur codd. Florentini LOβbR, quos aut integros aut partim contuli. In L folia nonnulla a manu saeculi XVI. suppleta sunt; hanc codicis partem neglexi. β, qui lectu difficilis est, usque ad v. 298, bR usque ad v. 173 contuli, O totum excussi.

Codicibus MμBLOβbR adjunxi lQNVS, quorum collationes Lennepii, Salvatoris Cyrilli, Braunii et Koechlyi opera factae sunt.

His subsidiis instructus eos codices — praesertim *Florentinos*[3] —, qui textum plus minusve corruptum exhibent, quamquam a me collatos praetermittendos putavi. — Specimen recensionis deterioris offert T (Turicensis), quem annis 1868. 1869 contuli. Praeterea penes me sunt collationes codicis *Gothani* ab *Eberhardo* tractati et codicis *Veneti* Demetrii Triclinii[4], ex cuius editione recensio depravata originem duxit. Hanc opinionem h. l. pro huius editionis ratione tantummodo indicatam alio loco firmare in mente est.

In *Theogonia* eis subsidiis usus sum, quae iam ab aliis prolata erant.[5] Primum locum tenet Mediceus tertius (nobis M), collatus a Goettlingio. — A tabula nostra (p. 3) removendus est codex mendosissimus, Goettlingio M1, quippe qui ab alio codice Florentino (Laur.-Bad. n. 2823, 2) derivatus est. Quod non sensit Goettlingius, quamquam ipse codicum plerorumque conferendorum gratia diutius Florentiae versabatur.[6] Alius codex, a Dorvillio collatus et *Mediceus* appellatus, hodie in bibliothecis Florentinis non exstat.

3) Sunt hi: XXXI 5, XXXI 23, XXXI 24. — Praeterea inspexi codd. XXXII 36 et XXXII 41, omnium mendosissimos.

4) Contuli mense Augusto a. 1869.

5) Haec pars editionis nostrae iam a. 1866 absoluta erat.

6) Codex 2823, 2 non diversus esse videtur ab eo quem Lennepius Schellershemianum vocat.

In *Scuto* eis inprimis copiis usus sum, quae annis 1866. 1867. 1869 Londini, Florentiae et Venetiis collegi. Gravissimi testes sunt MFS. Quibus de Italicis codicem Venetum Triclinii (v), Venetum alterum (V), Florentinum quartum (s), qui post v. 379 deficit, „Mediceum" Dorvillii (μ) et Parisinum n. 2708 (C) adiunxi. — Minoris pretii sunt subsidia in bibliothecis *Anglis* asservata. Harleianum et Burneianum[7]) ipse excussi, Cantabrigiensem ex Gaisfordii et Paleii editionibus cognitum habui. Editionem Paleianam[8]) mihi misit J. *Odgersius* V. cl., pastor Bridgewateriensis.[9])

In apparatu critico componendo codicum omnium — aut a me aut ab aliis collatorum —, quorum in universum rationem habui, lectiones integras apposui: reliquorum — duorum vel plurium — consensum siglum 𝔭 indicat. Lectiones ab uno solo codice oblatas perraro commemoravi.

His testimoniis accedunt lectiones Aldinae, Scholiorum, et scriptorum veterum qui poetae versus afferunt. — Codices omnes, quorum collationes ad nos pervenerunt, in tabulis poëmatis singulis praemissis recensentur."

Ita quidem *Kinkelius*. Iam his codicibus quem ad modum usi simus, breviter dicendum. Eos omnes ex *uno archetypo*, qui hodie non jam superest, sed varios per fontes fluxisse facile perspicitur. Unum fuisse archetypum ex satis larga turpissimarum et corruptelarum et interpolationum copia apparet, quas in tribus carminibus omnium codicum consensu teneri videmus. Varios fuisse fontes, per quos ejus archetypi scriptura in codices quos habemus propagata sit, ex eorum discrepantiis intellegitur, quae minime possunt omnes tantum postremi temporis depravationibus vel correctionibus adtribui, sed partim ad ipsum archetypum ejusque indolem haud eodem

---

7) De his codicibus vid. libellus, quem a. 1866 publici iuris feci: „De codicibus Hesiodeis nonnullis in Anglia asservatis."

8) „The Epics of Hesiod, with an English commentary by F. A. Paley, M. A. London: 1861."

9) Praeter codices memoratos collatio nova codicis Par. 2708. *Muetzellii* in usum facta nobis concessa fuit. Ex bibliotheca gymnasii Berolinensis, cui regis nomen impositum est, deprომptam nobis misit *Eberhardus*.

modo primis apographis exceptam referendae sunt. Tenebat enim ille textum Hesiodeum non ex una sive Aristarchi sive alius cujuspiam grammatici recensione constanter derivatum sed jam et variis variorum criticorum librariorumque manibus tractatum atque vexatum et discrepantibus lectionibus glossematis adeoque interpolationibus partim suprascriptis partim margini adpositis instructum seu potius oneratum. Ex quo cum prima apographa diverso consilio disparique sollertia describerentur novisque passim corruptelis correctionibusque, ut fit, augerentur, codicum, qui adhuc superstites sunt, „rudis indigestaque moles“ exstitit, qui codices singuli quo cognationis vinculo inter se nexi sint, non prius poterit plene certoque demonstrari, quam omnes omnino eadem diligentia fuerint „cum pulvisculo excussi“, qualem gravissimis certe Operum et Scuti codicibus adhibuit Kinkelius, a quo pleni manuscriptorum Hesiodeorum stemmatis condendi fundamento longissime adhuc nos abesse nemo non videt. Sed is labor taedii plenissimus quod a nobis exantlari non potuerit haud nimis me dolere ingenue fateor, quoniam, nisi prorsus nova librorum subsidia detegantur et eruantur, multum inde lucri ad ipsius archetypi indolem cognoscendam nedum ad ipsius poëtae manum restituendam redundaturum esse vix probabile sit.

Sed haec cum universa sit omnium codicum Hesiodeorum natura et ratio, magnum tamen discrimen intercedit inter eum modum, quo *Opera*, et eum, quo *Theogonia* et *Scutum* nobis tradita sunt. Illa enim sola in quibusdam habemus codicibus servata, qui multo propius ad archetypum accedere videntur, quam ceteri Theogoniam simul et Scutum complexi. Quos inter integriores codices eminere M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXI, 39, jam diu constabat, sed quantopere ceteros omnes adeoque non minus vetustum Messanium ab Alberto Guethio prolatum superet, nunc demum, postquam Kinkelii diligentia diversae ejus manus accurate distinctae sunt, penitus perspici licet. Cujus bonitatis cum in quavis fere editionis nostrae pagina documenta inveniantur, unum hic sed id insigne exemplum notasse sufficit, quod solus nec v. 310 nec v. 318 habet: hunc enim quod *tertia* manus margini adscripsit, nullius est momenti. Itaque hunc praestan-

tissimum codicem ut praecipuum fundamentum recensioni meae subdidi, pro unico quominus habere possem eumque aut ex ipso archetypo descriptum aut communem ceterorum fontem censerem, loci satis multi obstabant, qui levius graviusve corrupti eo in codice leguntur partim quidem posterioribus ejus manibus correcti sed omnes aliis codicibus emendatius oblati. Ex his igitur codicibus eos, ubi opus esset, prae ceteris consului, qui cum aliis in locis gravioribus eandem cum M praebent scripturam tum in omittendis versibus 93. 169. 370—372 cum eo consentiunt, quamquam hi quoque fere omnes, ne μ quidem excepto, post v. 736 manifesto errore repetitum habent v. 758 recte infra suo loco positum.

Itaque cum ne *Opera* quidem ex uno illo, qui optimus et habetur et est, codice restitui possint ceteris simpliciter neglectis, magis etiam codicum certe puriorum comparatione opus est ad *Theogoniae* et *Scuti* textum constituendum. Puriores autem dico eos, qui non e *Tricliniana* recensione recte a Kinkelio indicata profluxerunt, quamquam ne hi quidem correctionibus interpolationibusque immunes sunt, cujus labis insigne exemplum ipse antiquissimus praebet Theogoniae et Scuti codex M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXII, 16, jure propterea notatus a *Deitersio* in comment. „de Hesiodi scuti Herculis descriptione" p. 33, cui codici qui vetustate ejus deceptus suam editionem superstruere vellet magnopere erraret. In illis autem codicibus insignem tenere locum CV recte idem Deitersius intellexit ibid. p. 42, quamquam ne hi quidem soli sufficiunt ad justam carminum illorum editionem adornandam.

Horum igitur, qui quidem in censum venire debent, codicum lectionibus atque diversorum scholiastarum notationibus inter sese comparatis *verba Hesiodea* ita *recensere* conatus sum, quemadmodum in archetypo illo deperdito olim lecta essent: subjecta ut RECENSIONIS DIVERSITATE ea scripturae discrepantia, quae aut in archetypo illo ipso adscripta fuisse videretur aut diserto scholiorum testimonio notaretur aut antiquorum auctorum disertis laudationibus contineretur. Exclusi, quae aut postea in archetypi apographis paullatim degenerantibus forte fortuna vel prono solitoque errore nata

aut male sedulo Triclinii arbitrio invecta aut memoriae laudantium scriptorum lapsu exorta viderentur; exclusi etiam, ne inutili mole subscriptionem gravarem, quaecunque ad orthographicas controversias jam ab antiquis grammaticis agitatas pertinerent, quamquam haud ignarus, quanto has cupedias amore nostra aetas exosculetur. Satis est de his rebus lectores ad doctissimum diligentissimumque, quem *Jacob La Roche* inscriptum „*die Homerische Textkritik im Alterthum*" a. 1866 edidit, librum ablegasse, quo libro quaecunque afferuntur de verbis Homericis hoc vel illo modo scribendis quaestiones, eas etiam in recensendo Hesiodo olim jactatas esse non est quod dubitemus. Unum ex hoc genere breviter adnotasse placet, M si in his minutiis accurate archetypi manum servaverit, ejus manu consonantes fere non duplicatas esse: constanter enim ille ἐδαςάμεθ' v. 37, νίςονται v. 237, μέςη v. 233, βηςήεντα v. 530, πτώςηϲ v. 395, ἀρόμεναι v. 22, ἐπαινέςειε v. 12 et quae sunt similia exhibet. Equidem tamen et in his et in aliis ejusdem generis rebus receptam consuetudinem et ipse retinere, quam ex Hesiodi codicibus nobis certe nova et insolita inferre malui.

In ceteris vero omnibus rebus tanta, ne diversa commiscerem recensionis et emendationis negotia, religione librorum auctoritatem secutus sum, ut contra eorum fidem vel apertissima vitia certissimis dudumque omnium consensu receptis conjecturis expellere nefas duxerim, quarum conjecturarum hic habes brevem indicem non omnium, sed gravissimarum: *Theog.* v. 157. ἀνίεςκε. v. 359. Χρυςηίς. v. 373. θεοῖςι. v. 497. ἐξήμεσςε. v. 563. μελίοιςι. v. 617. similiterque v. 734. Ὀβριάρεῳ. v. 628. κείνοις. v. 655. ὅ τοι. v. 746. ἔχει. v. 961. ἤ δή οἱ. — *Oper.* v. 56. ςοί τ' αὐτῷ. v. 187. οὐδὲ — οὐδέ κεν. v. 263. βαςιλεῖς ἰθύνετε μύθους. v. 283. ἀαςθῇ. v. 301. πιμπλῇςι. v. 327. ἑρξῃ et v. 328. βαίνῃ. v. 495. ὀφέλλοι. v. 526. οὐδέ οἱ. v. 533. βροτοὶ. — *Scuti* v. 79. μέγ'. v. 429. ἐμ μένεος. v. 438. ἠχῇ.

Deinde, ut, quidquid ex ingenti, quod Hesiodea antiquorum hominum studia hausit, naufragio superesset reliquiarum statim in nostratium criticorum oculos incurreret, versibus quacunque de causa a grammaticis aut philosophis in dubium vocatis celeberrimum illum et Aristarcheae auctoritatis omine

commendatum *obelum* — praefixi, sed ipsos versus, nisi alia de causa margini subjiciendi essent, iisdem litteris scriptos textui reliqui. Contra recentiorum *uncinos* aliaque athetesium ab iis factarum signa removi omnia, quibus omnino, nisi constanti certisque legibus adstrictae crisi *tota* carmina subjiciantur, prorsus nihil lucramur.

Imo margini minimis expressos *litteris* eos versus subjiciendos curavi, quos ab hac quidem horum carminum collectione alienos fuisse aut codicum optimorum fide vel antiquorum testium auctoritate constaret, ut *Theog.* v. 323 sq. 774. 1014. *Oper.* v. 93. 120. 169. 310. 317 sq. 370—372. 378. 406. 736[b]. 806[b]. *Scuti* v. 299; aut certissimis verborum sententiarumque indiciis pateret, ut *Theog.* v. 196. 199 sq. 217—222. 807—810 (= 736—739). 964. 979—983.

Postremo textui quidem suo loco reliqui sed *minoribus litteris* excudi jussi aliquot versus, qui ut a codicum auctoritate tuti ita ad hanc horum carminum syllogen certissime pertinentes aperte produnt ipsius compositoris manum ejusmodi emboliis aut singulas operis sui partes conglutinantis vel sententiarum narrationisque hiatum explentis, ut *Theog.* v. 46. 93. 114 sq. 118 sq. 473. *Oper.* 9 sq. 47—49. 106 sq. 202. 263 sq. 381 sq. 561—563; aut exornandi amplificandique causa aliquid, quod forte succurreret, inserentis, ut *Theog.* 48. 141. *Oper.* 210 sq. 245. 329. 353—355. *Scuti* v. 258—260. Ut ea, quam his versibus adhibui, ratione ita etiam tribus aliis, quae textui Hesiodeo admovi, subsidiis id egi, ut de eo ejusque variis particulis commodius judicandi, quam adhuc fieri poterat, legentibus pararetur facultas.

Ac primum quidem *versuum* perpetuo narrationis argumentive filo cohaerentium singulos *ordines* distinxi ita, ut primum cujusque ordinis vocabulum non in versus ipso initio ponendum sed paullulum ad ejus finem promovendum curarem. Quo instituto in Homericis carminibus jam dudum quamquam nec constanter nec certa norma usurpato, sed etiam longioribus dramatum Graecorum orationibus cum magna legentium commoditate adhibendis id simul efficitur, ut, quae horum carminum partes strophis sive versuum certo numero conjunctorum ordinibus compositae sint, tam apertis

prodatur vestigiis, ea ut cuivis in oculos incurrant, nisi quis in perpetuum caecutire sibi proposuerit.

Tum majore intervallo unius versus spatium explente *ipsos versus* separavi eos, qui nullo sententiae verborumve vinculo inter se conjuncti esse viderentur. Hoc instituto inprimis optime consulitur iis *Operum* partibus, quas *singulis proverbiis* constare ad argumenti similitudinem verborumque vibrantium repetitionem collatis *K. Lehrs* primus vidit luculenterque demonstravit. Id igitur viri sagacissimi inventum quo clarius unicuique pateret, exemplum ejus secutus etiam ipsa illa *verba*, quae eadem diversis in proverbiis redeunt, *diductis litteris* exprimenda curavi.

Postremo in paucis quibusdam locis, ubi res extra omnem dubitationem posita videbatur, *diversae recensionis* versus signis ⋶ et ⋺ positis distinxi, in multo pluribus mihi quidem satis manifestis, sed de quibus „adhuc sub judice lis esset", idem facere omisi, ne alterius partis in restituendis et ordinandis Hesiodeis occupatae provinciam mihi ipse praeripuisse arguerer.

Hac igitur, quam descripsi, ratione id me effecisse spero, ut legentibus judicandi negotium, cum verba ipsa intacta retinuerim, prorsus integrum quidem relictum, sed signis illis adpositis multo commodius redditum sit. Eodem consilio adscripsi CRITICORUM CONJECTURAS non quidem, quotquot usquam exstant, omnino omnes, sed tamen quaecunque aliqua ex parte viderentur aut utiles aut notabiles esse. Consulto in iis omisi *Soetbeerii Gruppii* atque *Hermanni* Theogoniae in strophas distinguendae conamina, quae critico commentario haud facile inseri potuissent, sed ea pluribus de causis satis memorabilia in hujus ipsius praefationis *Addendis* inesse volui in brevem plenumque conspectum contracta; consulto etiam meas ipsius emendationes paucissimis exceptis non commemoravi, quoniam his ad alteram editionis partem condendam usurus sum. Neque operae pretium putavimus, quibus locis editionum sive antiquiorum sive recentiorum lectiones a nostra recensione discreparent, eos enumerare omnes, sed sufficere videbatur ex illis quidem *Aldinae*, quippe quae ceteris fons atque origo exstitit, integram scripturae

diversitatem adposuisse, harum vero fere omnes locos *conjectura* mutatos notavisse.

Restat jam, ut

ADDENDA et CORRIGENDA

adjiciamus, quae si satis ampla videantur esse, ne mireris, quoniam, cum etiam in his litteris fere dies diem doceat, quartus jam, ex quo haec editio praelo subjici coepta est, annus praeteriit. Quam tamen moram, cujus culpam fere in me quamvis innocenti quippe negotiorum variorum mole obruto positam fuisse ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ confiteor, ut doleamus tantum abest ut haud exigui nostrae editioni emolumento fuisse gaudeamus. Ita enim factum est, ut et *Kinkelius* bonam gravissimorum codicum partem ipse aut denuo aut primum conferret, et *Schoemanni* editiones duae prodirent, *omnium reliquiarum* una superiore modo anno „commentationem criticam" tenens ad *Opera* potissimum pertinentem, solius *Theogoniae* altera antea a. 1868 vernaculo commentario instructa, quo commentario senex alioquin sine dubio venerandus, certe de litteris nostris meritissimus, cujus e libris doctissimis me et plurimum olim didicisse et etiam nunc γηράσκοντ᾽ αἰεὶ πολλὰ διδάσκεσθαι grato animo profiteor, scilicet ob innoxiam de Aeschyli Prometheo epistolam a. 1859. gratulandi causa a me ad *Hitzigium* datam duodecimum jam annum mihi infestissimus silentioque diuturno, quo, sicut meus est mos, naenias ejus adhuc placide tuli, magis etiam, ut videtur, incensus, simul papali infallibilitatis morbo laborans conclamatum illud „*anathema sit!*" innumeris modis variatum contra me scilicet haereticorum pessimum caeco furore effudit.

᾽Αλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὕστερος λόγος in altera hujus editionis parte, qua, morosissimus ille ceterorum criticorum censor quid tandem in recensendis recteque judicandis Hesiodeis carminibus proprio Marte ipse praestiterit, examinabo ita, ut numquam obliviscar nihil a litteris nostris, quae ab *humanitate* nomen invenere, magis alienum esse quam illud, quo et contra me et contra alios uti solet adversarius, disputandi sive potius rixandi genus. Hic quidem, quaecunque ex ejus editionibus, quarum priorem numero 1. posterio-

rem numero 2. insignivi, *criticorum conjecturis* adjungenda videbantur, breviter tantum excerpsi additis, quae sive ex Welckeri editione a. 1868 publicata sive aliunde partim etiam olim errore transmissa offerebantur.

Iam igitur primo loco ponantur

GODOFREDII KINKELII

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

LECTIONIS VARIETATEM:

I. Theogonia.

v. 2. αἶθ' a. — v. 14. Φοῖβον τ' a. — v. 17. Ἥβην τὲ a. — v. 18. Ἠέλιόν τε a. — v. 19. Ἰάπετόν τε a. — v. 20. Γαῖάν τ' a. — v. 22. αἳ a. — v. 43. αἵ δ' a. — v. 48. ἀρχόμεναι θ' et ἀοιδοῖϲ a. — v. 52. Ὀλυμπίαδεϲ a. — v. 56. γὰρ οἱ a. — μητιέτα a. — v. 59. ἤματα et ἐτελέϲθην a. — v. 60. κούραϲ a. — v. 63. ἔνθά ϲφιν a. — v. 64. Χάριτεϲ καὶ etiam a. — v. 79. ἣ δὴ *Macrob.* comment. in somn. Scip. II, 3, 2. — v. 82. γεινόμενον τ' a. — v. 83. (Comment. p. 11, l. 20.) Post „ἀοιδὴν" adde: „vel ἀοιδήν". — v. 85. πάντε a. — v. 88. οὕνεκα λαοῖϲι a. — v. 91. ἐρχόμενόν δ' a. — ἀνὰ ἄϲτυ etiam a. — v. 94—97 = hymn. Homer. 25, 2—5. — v. 94. ἔκπαϲτοι Μουϲάων *Gramm.* apud *Cram.* an. Ox. IV p. 408. — v. 95. ἄνδρεϲ ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ etiam *Gramm.* apud *Cram.* l. l. — v. 97. γλυκερὴ a.

v. 105. κλείετέ δ' a. — v. 107. οὓϲ θ' a. — v. 110. ἄϲτρά τε a. — v. 116. ήτοι μὲν πρώτιϲτα χάοϲ νεύετο αὐτὰρ ἐπατα cod. Vat. *Probi* ad Verg. Buc. VI 31 p. 21 Keil. (ητοιμειϲ προτιϲτα χαοϲ ceteris omissis cod. Par.) — v. 119. Τάρταρα τ' a. — v. 120. ἤδ' a. — v. 123. ἐξεγένοντο a. — v. 124. Νυκτόϲ δ' a. — v. 125. οὕϲ a. — v. 126. (Comment. p. 14, l. 27 sq.) Pro „*Theon* . . . . habet" l.: „*Schol.* Mosq. ad Arat. 22. Vulgatam tenent *Schol.* vulg. ad Arat. l. l. *Schol.* ad Soph. El. 86 (ἶϲον *Schol.* ad Soph.)." — v. 130. ἀντὀύρεα a. — v. 131. Pro „ἣ δὲ" l.: „ἡ δὲ". — v. 137. μεθ' a. — v. 138. θαλερόν δ' a. — v. 140. Βροντήν τε Ϲτεροπήν τε *Choerob.* I p. 142 Gaisf. — ὀμβριμόθυμον tenet *idem* l. l. — v. 141 (scripto βροντήν τε πόρον) legebatur etiam in Orphicis: vid. *Lobeck.* Aglaoph. p. 504. — v. 144. οὕνεκ' a. — v. 145. ἕειϲ etiam *Choerob.* I p. 198 Gaisf. — v. 146. ἰϲχὺϲ τ' a. — v. 149. Γύγηϲ etiam a. — v. 158. Γαὶηϲ a. — v. 169. αἶψ (sic!) e Flor. AE Bodl. Rehdig. notat *Lennep.* — ἄψ et προϲήυδα a. — v. 175. ἅρπην a. — v. 177. καὶ ῥ' a. — v. 185. μεγάλουϲ τέ a. — v. 186. δόλιχ' a. — v. 190. ἀμπέλαγοϲ a. — v. 191. χροόϲ a. — v. 194. ἀμφί δὲ a. — v. 197. οὕνεκ' ἐν a.

v. 201. ἔϲπετο a. — v. 203. ταύτὴν δ' a. — v. 206. τέρψίν τε a. — v. 207. καλέεϲκεν etiam a. — v. 213. ᾧ τινι a. — v. 218 sq. om *Stob.* ecl. I, 3, 38 p. 124. — v. 219. πεινομένοιϲι a. — v. 225. Γῆρὰϲ τ' a. — v. 235. οὔνεκα a. — v. 246. Εὐνεικὴ a. — v. 257. τὲ a. — v. 266. ἤγαγετ' — ἡ δ' — Ἶριν a. — v. 267. Ἄρπυιαϲ etiam a. — Ὠκυπέτην τέ a. — v. 268. ἅ ῥ ἀνέμων a. — v. 272. ἐρχόμενοι ἄνθρωτοι a. — v. 273. Πεφρηδώ etiam a. — v. 275. Ἑϲπερίδεϲ a. — v. 279. λειμῷνι a. — v. 284. χῶ a. — v. 285. Ζηνόϲ δ' a. — v. 287. τρικέφαλον firmat etiam *Schol.* ad Aristid. p. 547 Dind. — v. 289. ἂρ et Ἡρακκείη a. — v. 291. ὅτέ περ et βοῦϲ a. — v. 293. Ὄρθόν τε a. — v. 297. κρατερόφρον a.

v. 301. δὲ a. — v. 304. ἤδ' a. — v. 306. Τυφάωνα φαϲὶ a. — v. 307. θ' post ἄνεμον om etiam a. — v. 308. ὑποκυϲϲαμένη etiam a. — v. 309. Γηρυονῆι a. — v. 314. Ἤρη a. — v. 321. τρεῖϲ δ' ἦν κεφαλαὶ citat *Gramm.* apud *Cram.* an. Ox. IV p. 182. τὸ ἐδ' ἦν τρεῖϲ κεφαλαὶ *Gramm.* apud *Cram.* l. l. p. 272. Vulgatam firmant *Schol.* ad Soph. Trach. 520. *Herodian.* περὶ ϲχημ. p. 60 Dind. *Anonym.* de soloec. p. 198 Valck. — v. 326. ϲφίγγ' etiam a. — v. 328. ῥ a. — v. 330. ἂρ et φύλ' a. — v. 333. Κητώ δ' et Φόρκυνι a. — v. 338. Νεῖλον τ' a. — v. 341. Ῥόδιόν θ' a. — v. 345. Εὔηνόν τε a. — v. 352. Παϲιθόη etiam a. — v. 354. Pro „θοή" l. „Θοή". — v. 361. δὴ a. — v. 364. ὠκεανίναι etiam a. — v. 371. Ἡέλιόν τε a. — v. 372. Ἠώ θ' a. — v. 373. Pro „reliqui" l.: „cum a reliqui". — v. 375. τίκτεν φιλ. etiam a. — v. 379. Ἀργέϲτην, Ζέφυρον etiam *Serv.* ad Verg. Aen. I 132. — λαιψηροκέλευθον sine τ' etiam a. — v. 380. θεῷ θεὰ etiam a *Serv.* l. l. — v. 381. μετ' a. — v. 382. ἄϲτρά τε a. — v. 383. δὲ τέκ' a. — v. 389. Ὠκεανίνη a. — v. 392. ἔπε et Τιτῆϲι a. — v. 394. τοπάροϲ a. — v. 395. τόνδ' a. — v. 396. ἦ et ἐϲτί a.

v. 403. αὐτόϲδε a. — v. 405. κυϲϲαμένη etiam a. — v. 411. ὑποκυϲϲαμένη a. — v. 417. ἱλάϲκηται et πολλὴ a. — v. 418. ἔϲπετο a. — v. 420. ὀπάζοι etiam a. — v. 423. τι μὶν et ἀπήυρα a. — v. 425. τοπρῶτον a. — v. 426. ἧϲϲον a. — v. 429, 432, 436. παραγίνεται etiam a. — v. 435 et 439. ἐϲθλή δ' a. — v. 442. κυδνὴ etiam a. — v. 445. τὲ καὶ a. — v. 447. καὶ ἐκ etiam a. — v. 453. Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖϲα a. — v. 455. ἴφθιμον τ' a. — v. 457. Ζῆνα τε a. — v. 459. μέν a. — Κρόνοϲ μέγαϲ etiam a. — v. 468. δὴ Δὶ a. — v 475. καὶ a. — v. 476. βαϲιλῆι a. — v. 479. μὲν a. — v. 480. τραφέμεν etiam a. — v. 481. ἵκτο a. — v. 482. κρύψε etiam a. — v. 499. ὑπὸ a.

v. 501. λύϲε a. — ὑπὸ etiam a. — v. 509. ἠδὲ a. — v. 511. (Comment. p. 35, l. 4.) Pro „νόον τ'" l. „νοόν τ'". — v. 513. γὰρ ῥὰ a. — v. 518. λυγυφώνων a. — Versum praeterit *Philodem.* περὶ εὐϲ. p. 37 sq. Gomp. — v. 519. ἀκαμάτοιϲι etiam a. — v. 520. γὰρ a. — v. 521. (Comment. p. 35, l. 8.) Post „anecd. p. 1182." adde: „(δήϲαϲ ἀλυκτοπέδηϲιν Προμηθέα legit collator Gaisfordianus [Choerob. I p. 94]; δήϲαϲ ἀλυκτο_πέδηϲι Προμηθέα cod. Marc. 489

a *Kinkelio* consultus)". — v. 524. τόδ' et ἀπάντη a. — v. 526. τὸν μὲν ἄρ etiam a. — v. 533. ὅν πριν a. — v. 537. πρόϋθηκε a. — ἐξαπατίσκων etiam a. — v. 538. πιονὶ a. — v. 549. τῶν δ' ἔλευ etiam a. — v. 550. ῥὰ a. — v. 553. χερσί δ' a. — ἄλειφαρ etiam a. ἄλειφα firmat *Choerob.* I p. 366 Gaisf. — v. 556. φύλ' a. — v. 559. Ἰάπετιονίδη a. — v. 560. ἐπιλήθεο etiam a. — v. 569. τυρὸς a. — v. 576. δὲ et Στεφάνους a. — v. 578. Στεφάνην et κεφαλῆφιν a. — v. 581. πολλά τε τεύχατο a. — v. 586. ἐνθά περ a. — v. 587. ὀβριμοπ. etiam a. — v. 591. ὀλώιόν ἐστὶ a. — v. 594. Pro „I 106" l.: „I 107". — v. 597. τιθεῖσι τε a.

v. 603. ὅς a. — v. 604. ὀλόον δ' a. — v. 605. ὅδ' etiam a. — v. 608. κεδνήν δ' a. — v. 615. τοῖο γ' et βαρὴν a. — v. 616. καταδεσμὸς a. — v. 617. ὀδύσσατο etiam a. — v. 620. κατένασσέ δ' et χθονός a. — v. 624. ἀλλὰ σφέας a. — v. 630. Τιτῆνες τε a. — v. 632. Ὀθρύος etiam a. — v. 650. Τιτῆνεσσιν a. — v. 654. τόν δ' a. — v. 656. ἔστι a. — v. 666. τοπάροιθε etiam a. — v. 667. θήλειαι τε a. — v. 668. Τιτῆνες τε a. — v. 669. φάωσδε a. — v. 672. κεφαλαίδε a. — v. 676. ἑτέρωθεν a. — v. 682. αἰπεῖα τ' a. — v. 684, 687, 689. ἄρ a. — v. 689. ἀπολύμπου a. — v. 695. ἔζεε δὲ χθ. etiam a. — v. 696. ἀϋτμη a.

v. 702. ὕπερθεν etiam a. — v. 703. μέγιστος δοῦπος ὀρώρει· γράφεται μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 706. „ἔνοσίς τε κόνις τε Flor. E, qui codex hic desinit mutilus." *Lennep.* — v. 713. ἄρ a. — v. 714. Κόττός τε a. — v. 715. οἳ ῥὰ a. — v. 716. κατά δ' a. — v. 723. κατιών· a. — δεκάτη ἐς etiam a. — v. 724. ἐννέα δ' αὖ etiam a. — χάλεος a. — v. 725. κατιών a. — v. 732. E scholiastae verbis „λείπει ἡ διά, ἵν' ᾖ διὰ τούτων τῶν ῥιζῶν οὐκ ἐκβαδιστέον, οὐ πορευτέον" concludendum esse eum τῶν pro τοῖς in suo exemplari legisse fortasse etiam eum v. 731 prorsus ignorasse recte admonuit *Schoemann.* — πύλας etiam a. — v. 736. ἐνθάδε a. — v. 739. σμερδαλέ' εὐρώεντα legisse videtur *Philodem.* περὶ εὐσ. p. 27 Gomp. (ζμερθαλέ'[?] habet papyrus) — v. 750. θύραζεν etiam a. — v. 751. ἐντός a. — v. 757. κεκαλημμένη a. — v. 768. Αἴδεω a. — v. 772. οὖκ a. — v. 775. ἐνθάδε etiam a. — v. 778. μακρῇσι etiam a. — v. 780. Ἶρις a. — v. 784. Ἶριν a. — ἐνείκαι a. — v. 796. ἄσσον a. — v. 798. κακόν δ' a. — v. 800. χαλεπώτατος etiam a.

v. 801. ἀπομείρεται etiam a. — v. 804. ἀθανάτων a. — v. 805. ἄρ ὅρκον a. — v. 806. Pro „τόδ' ἴ. a" l.: „τό δ' ἴ. a". — v. 809. ἐξείης a. — v. 811. ἐνθάδε etiam a. — v. 812. ἀστεμφῆς a. — v. 817. Βριάρεων a. — v. 826. λελειχμότες etiam a. — v. 829. φωναί δ' a. — v. 830. ἰεῖσαι etiam a. — v. 832. ὅσσαν a. — v. 838. ἄρ a. — v. 839. σκληρόν δ' a. — ὄβριμον etiam a. — v. 840. ὕπερθεν a. — v. 848. θύε et ἄρ a. — v. 850. Pro „τρέσσε δ' ἄδης a" l.: „τρέσσε δ' ἅδης a". — v. 851. Τιτῆνες θ' a. — v. 863. ὑπ' etiam a. — v. 864. ἠδὲ etiam a. — v. 866. ἐπ' Ἡφαίστοιο θύρῃσιν citant *Apollon.* de adv. p. 562 Bekk. *Choerob.* II p. 878 Gaisf. — v. 867.

cέλᾳ etiam a. — v. 868. ῥίψε a. — v. 869. δὲ agn. *Schol.* ad Soph. Ant. 418. — Τυφώεος a. — v. 871. οἵ γέ μην a. — v. 877. κείνοιcι etiam a. — v. 881. ἐπεὶ ῥά a. — v. 883. ὤτρυνον a. — v. 884. Ζῆν᾽ a. — v. 887. καὶ pro ἰδὲ a. — v. 888. δὴ ῥ a. — γλαυκῶπιν a. — v. 892. γάροι et βαcιλήιδα a. — v. 895. (Comment. p. 56, l. 9.) Pro „πρ. μὲν" l.: „πρ. μὲν (vel μέν)". — γλαυκόπιδα a. — v. 896. πατρί a.

v. 904. μητιέτα etiam a. — v. 905. δίδουcι a. — v. 911. υπ᾽ a. — v. 914. ἧc a. — μητιέτα etiam a. — v. 916. αἱ etiam a. — v. 918. Λητώ δ᾽ a. — ἰοχέαιραν a. — v. 920. ἂρ a. — v. 926. ἄδον etiam a. — v. 934. ἔτικτεν etiam a. — v. 938. ἂρ a. — v. 942. θεοὶ εἰcίν a. — v. 943. ἂρ a. — v. 961. ἡ δέ οἱ etiam a. — v. 971. ἐνὶ a. — v. 974. τε a. — v. 979. Ὠκεανοῖο a (non Ὠκεανοῖο, ut in commentario notatur). — v. 982. Γηρυονῆ· γράφεται Γηρυόνην. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 983. εἰλιπόδων etiam a. — v. 986. φυτήcατο etiam a. — v. 988. τὸν, ῥὰ et ἥβηc a. — v. 991. νύχιον etiam a. — v. 992. Αιήταο a. — v. 994. Αἰήτου etiam a. — v. 1008. ἂρ a.

OPERA ET DIES.

P. 73. (Comment. l. 14.) Post „τίθεμεν." adde: „Inscribitur carmen in M: ἡcιόδου ἔργα τε καὶ ἡμέραι. In OβbR: ἡcιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. In a: Ἡcιόδου τοῦ Ἀcκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι. — v. 2. Δί᾽ etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (δεῦτε Δί᾽ ἐννέπετε· γράφεται δεῦτε δὴ). *Polyb.* de soloec. apud *Boiss.* an. Gr. III p. 236 (cφέτερον δεῦτε δί᾽ codex Par.; δὴ cod. Matrit.). — ἐνέπετε etiam *Polyb.* l. l. — v. 10. Πέρcῃ etiam a. — v. 16. Ἔριν τι *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laurent. III p. 591. — v. 20. ὁμῶc etiam a. — v. 21. γὰρ a. — v. 23. δέ τοι γείτονα γ. *Lex. Vind.* p. 96 Nauck. — v. 24. ἀγαθή δ᾽ a. — v. 25 sq. καὶ πτωχὸc πτωχῷ κοτέει καὶ ἀοιδὸc ἀοιδῷ, καὶ τέκτονι τέκτων citat *Mazaris* apud *Boiss.* an. Gr. III p. 161. — v. 29. ὀπιπτεύοντ᾽ etiam a. — v. 30. ὥρῃ etiam a. — v. 34. cοί δ᾽ a. — οὐκέτι etiam a. — v. 35. ἔρδειν etiam a. — v. 41. μέγ᾽ ὄνειαρ firmant etiam *Schol.* ad Theocr. VII 68. *Plut.* moral. p. 940 C. *Gell.* l. l. *Stob.* l. l. *Suid.* v. ἀcφόδελοc. — v. 42. βίον firmat etiam *Plut.* de anima Vol. V p. 11 ed. Didot. — v. 43. ἐργάcαιο etiam a. — v. 45. αἶψα κε a. — Post „*Schol.* ad Aristoph. Av. 711." adde: „var. lect. apud *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 55. κλέψαc cum signo interrogationis a. — v. 56. cοί τ᾽ αὐτῷ etiam a. — v. 66. γυιοβόρουc Ven. 1. — v. 73 et 76. δὲ a. — v. 78. ψεύδεα θ᾽ a. —

v. 82. πῆμ' a. — ἀλφηςτῇςιν etiam a. — v. 86. Pro „ὡς M" l. „ὡς Ma". — v. 93. καταγηράςκουςι etiam a. — v. 96. δόμοιςι etiam a. — v. 97. ἔμιμνε etiam a.

v. 105. Post „(ι ex η corr?)" adde: „a οὔτι reliqui". — v. 106. (Comment. p. 81, l. 15.) Post „T" dele „a". — v. 113. (Comment. p. 82, l. 9.) Pro „septem" l. „sex". Post „l. l." adde: „(Cod. B *Diod.*: νόςφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο νούςων τ' ἀργαλέων αἵ τ' ἀνδράςι πῆμα φέρουςι οὐδὲ μέλεςςι κτλ.)" — v. 117. καρπόν δ' a. — v. 119. ἔργα νέμοντο etiam a. — v. 120. Post „omnibus" adde: „et a". — v. 121. κάλυψεν etiam a. — v. 125. ἑςςάμενοι etiam a. — Ibid. (Comment. p. 83, l. 16.) Post „*Etym. M.* p. 437, 37." adde: „*Eudoc.* p. 219." — Ibid. (Comment. l. 18.) Post „βbTp" adde: „*Eudoc.* l. l." — v. 132. ὅταν et ἡβήςειε etiam a. — v. 134. ἀφραδίαις etiam a. — Ibid. (Comment. p. 84, l. 4.) Pro „ἠδυν." l.: „ἠδύν." — v. 135. ἀθανάτους ex ἀθανάτων corr T. — v. 137. ἢ a. — v. 139. ἐδίδουν etiam a. — v. 141. μάκαρες θνητοὶ καλέονται· γρ. φύλακες. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 144. ὅμοιον etiam a. — v. 150. τοῖς etiam a. — v. 151. νώνυμοι etiam a. — πὲρ a. — v. 155. λαμπρόν δ' a. — v. 157. Pro „reliqui ἐπ'" l.: „cum a reliqui ἔπ'." — v. 173. τρὶς τοῦ ἔτους etiam a. — v. 179. κακοῖςιν etiam a. — v. 187. οὐδέ μεν etiam a. — v. 194. ἐπί δ' a. — v. 195. (Comment. p. 88, l. 6.) Post „cum" adde: „a". — v. 198. φάρεςςι, quod jam *Hermann* conj, *inscriptio Attica* a *Conzio* in Philol. XII p. 566 prolata, quae v. 197—198 et 200 partem continet, in quo tamen non Αἰδὼς καὶ Νέμεςις sed Αἰδὼς Εὐνομίη τε scriptum fuisse *Usener.* Mus. Rhen. XXIII, p. 148 et *Schoemann* comment. crit. p. 28 viderunt.

v. 202. βαςιλεῦς' etiam a. — v. 203. ἴρηξ etiam a *Theon* Progymn. c. 3 (p. 176 Walz). — Ibid. (Comment. p. 89, l. 5.) Pro „Mβ" l.: „M. — β". — v. 206. ἐπικρατέως ex ἐπικράτεως corr (m. I) M. — v. 208. τῇδ' εἶς ᾗ c' ἂν ἐγὼ ἄγω καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦςαν *Choerob.* p. 497 Gaisf. τῇ δ' εἶς, ᾗ c' ἂν ἐγώ περ ἄγω [τῇ δ' εἶς ἂν ἐγὼ παράγω cod. Barocc. 116] καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦςαν *idem* p. 849 Gaisf. — v. 210. ἄφρων δ' ὃς κ' ἐθέλοι a. — v. 211. πρὸς τ' a. — v. 219. δίκηςιν etiam a. — v. 227. λαοί δ' a. — v. 230. ἰθυδίκαιςι etiam a. — μέτ' a. — v. 239. τοῖς δε etiam a. — v. 240. ἀνδρός a. — ἐπαυρεῖ etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (ἐπαυρεῖ· γρ. ἀπήυρα). — v. 247. ἀποτίννυται etiam a. — v. 250. (Comment. p. 93, l. 2.) Post „Sam" adde: „(λεύςουςιν a)". — Ibid. δίκῃςι etiam a. — v. 252. μύριοι εἰςὶν etiam a. — v. 255. ἑςςάμενοι et πάντῃ etiam a. — v. 257. ἔχουςιν etiam a. — v. 262. παρκλίνουςι etiam a. — v. 263. βαςιλῆες — μύθους etiam a. — v. 268. καί νύ — αἰκ' a. — v. 274. cῆςιν a. — v. 278. ἐςτὶν ἐπ' α. etiam a. — v. 280. γίνεται et ἀγορεύειν etiam a. — v. 281. γινώςκων etiam a. — v. 287. ἐςτὶν etiam a. — v. 289. dearetes · Hidrotatheoe · proparo · & ten & hecan athmatoe *Schol.* ad Lucan. IX 402 p. 300 Usener. — v. 290. οιμος

et ἐπ' αὐτήν etiam a. — v. 292. δ' ἤπειτα etiam a. — v. 293. οὗτος a. — Ibid. (Comment. p. 95, l. 5.) Post „*Schol.* ad Soph. Ant. 720." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115." — Ibid. (Comment. l. 8.) Post „*Stob.* l. l." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* l. l." — Ibid. (Comment. l. 12.) Post „*Schol.* ad Soph. l. l." l.: *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 294. ἧcιν etiam a. — Versum in citat. om *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 296. μήθ' αὐτῷ etiam a *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — ἄλλουc *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 297. Pro „reliqui" l.: „cum a reliqui". — v. 299. ὄφρά cε a.

v. 304. ἴκελοc etiam a. — Ibid. (Comment. p. 98, l. 14.) Pro „145" l. „147". — v. 310. ἀεργούc etiam a. — v. 318. ὀνίνηcι etiam a. — v. 320. ἁρπακτα a. — v. 322. οἷα τε a. — v. 323. γίνεται etiam a. — v. 325. ῥεῖά τέ a. — v. 328. βαίνοι etiam a. — v. 330. ὅc τε τευ a. — v. 332. νεικείῃ a. — ἐπέεccιν etiam a. — v. 336. καδδύναμιν etiam a. — ἕρδειν ἵερ' a. — v. 338. δὴ cπονδῇcι θυέεccι etiam a. — θύεccι ἱλάcκεcθαι citat *Schol.* Vat. (cod. 95) ad Theocr. II 3 p. 92 Ahrens. — v. 339. ὅταν etiam a. — v. 344. ἐγχώριον etiam a. — v. 345. Vulgatam firmat etiam *Schol.* ad Pind. Nem. VII 127. — v. 347. ἔμμορε τοι a. — v. 349. παρά a. — v. 352. ἄτηcιν etiam a. — v. 355. ἔδωκεν etiam a. — v. 357. ὅc μεν a. — ὅγε etiam a. — v. 362. ἔρδοιc etiam a. — v. 365. θύρηφι a. — v. 372. δ' ἄρα ὁ. etiam a. — v. 373. μηδέ cε γυνὴ πυγοcτόλοc ἐξαπατάτω *Pachym.* Decl. 9 p. 166 Boiss. — v. 376. cώζοι etiam a. — v. 382. ἔρδειν etiam a. — v. 383. (Comment. p. 106, l. 5.) dele: „*Probus* ad Verg. Bucol. III 40." ['Ατλαγενέων habet *Probus*]. — Ibid. (Comment. l. 12.) dele: „ἐπιτελλομένων *Probus* l. l." — v. 384. ἀμητοῦ et δυccομενάων etiam a. — v. 385. νύκτάc τε a. — v. 388. οὗτοc τοι a. — v. 392. ἀμᾶcθαι etiam a. — v. 396 sq. οὐκ ἐπιμετρήcει οὐδ' ἐπιδώcει citat *Lex. Vind.* p. 61 Nauck. — v. 398. θεοί a. — v. 400. ἀμελῶcιν etiam a.

v. 401. ἤν δ' a. — v. 410. μὴδ' et αὔριον a. — ἔννηφιν etiam a. — v. 411. ἀνὴρ ἄοκνοc πίμπληcι καλιήν *Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115. — v. 417. γάρ a. — v. 420. ἦμοc etiam a. — v. 423. adde: ὅλμον cum a *Serv.* ad Verg. Georg. I 175 reliqui. — v. 424. ἄξονα θ' et γὰρ a. — v. 427. (Comment. p. 110, l. 15.) Pro „ὅτ' ἄν . . . . reliqui" l.: „ὅτ' ἂν . . . . reliqui (cum a)". — v. 434. (Comment. p. 110, l. 25.) Pro „(ἕτερον M)" l.: „(ἕτερον Ma)". — v. 436. δρ. ἕ. πρίνου γύην et ἐνναετήρω etiam a. — v. 439. καμμὲν etiam a. — v. 443. *G. Lecapenus* apud *Matth.* lect. Mosq. I p. 64 citat: ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνειc. — v. 450. ἀροτοῖό etiam a. — v. 454. βόεccιν etiam a. — v. 458. (Comment. p. 112, l. 20.) Pro „ἄν a" l.: „ἄν δη a". — Ibid. (Comment. l. 21.) Pro „μlap" l.: μlp". — Ibid. (Comment. l. 22.) Post „**c**" adde: „a". — v. 467. ταπρῶτ' et ὅταν etiam a. — v. 468. ὅρπηκα etiam a. — v. 469. μεcάβῳ et ὄπιcθεν etiam a. — v. 470. (Comment. p. 113, l. 13.) Post „Gaisf." adde: „[δμωὸc ἔχων μάκελλαν cod. Marc. 489 a *Kinkelio* consultus]". — v. 476. βιότοιο ἐρεύμενον etiam a. —

v. 178. ἴξεαι etiam a. — v. 484. κατὰ θνητοῖcι etiam a. — v. 488. μὴδ' etiam a. — v. 489. ἄρ etiam a. — οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸc ὁπλὴν οὔτ' ἀπολείπει *Schol.* ad Theocr. IV 34. — v. 492. γινόμενον etiam a. — Μήθ' a. — v. 493. πάρ δ' a. — v. 498 sq. πολλὰ κακὰ προcελέξατο θυμῷ citat *Pachym.* Decl. 8 p. 137 Boiss.

v. 518. τίθηcι etiam a. — v. 520. Pro „ἐντόcθε a" l.: „ἐντόcθι a". — v. 525. ἐν τ' ἀπ. a. — καὶ ἐν ἦθ. etiam a. — v. 526. γὰρ a. — v. 536. ἔccacθαι etiam a. — v. 540. μὴδ' etiam a. — v. 542. πυκάcαc etiam a. — v. 543. ἔλθοι etiam a. — v. 545. ἀλεὴν et ὕπερθεν etiam a. — v. 554. οἶκονδε etiam a. — v. 556. χρῶτά τε — κατά θ' — δεύcῃ etiam a. — v. 559. (Comment. p. 120, l. 19.) Pro „OTVap . . . . εἴη" l.: „OTVp . . . . εἴη (cum a)". — v. 560. ἀρμαλιῆc etiam a. — v. 562. νύκτάc τε a. — αὖθιc etiam a. — v. 568. ὀρθρογόη etiam a. — v. 570. περιταμνέμεν etiam a. — v. 571. ἂν φυτὰ etiam a. — v. 575. ἀμητοῦ etiam a. — v. 586. δέ τε ἄ. etiam a. — v. 589. τετοκυίαc etiam *Schol.* ad Theocr. I 6. — v. 594. (Comment. p. 123, l. 6.) Pro „LlNTa" l.: „LlNTa (εὐκράεοc a)". — v. 599. εὐτροχ. etiam a.

v. 602. θῆτ' ἄοικον etiam a. — v. 605. μὴ ποτέ c' a. — v. 606. Pro „ἐcκομίcαι reliqui" l.: „ἐcκομίcαι cum a reliqui". — v. 618. αἱρῇ etiam a. — v. 630. εἰcόκεν Ca. — v. 643. ἐνὶ etiam a. — v. 647. βούληαι etiam a. — v. 648. Pro „Sa" l.: „Sa (δέ a)". — v. 650. γὰρ a. — v. 654. ἐνθά δ' etiam a. — v. 656. ἔνθά με φημὶ etiam a. — v. 665. οὔτέ κε a. — v. 667. εἰ μὴ δὴ etiam a. — v. 670 sq. ἀπήμων | εὔκηλοc· τότε a. — v. 672. φ. δ' εὖ π. etiam a. — v. 673. οἶκονδε etiam a. — v. 679. τοπρῶτον etiam a. — v. 684. κε φύγοιc etiam a. — v. 687. ἄλλά c' a. — v. 688. ὥc c' ἀγορεύω a. — v. 695. Pro „107 (ὡραῖοc" l.: „109 (ὡραῖοc codd. plurimi cum". — v. 698. γυνή a. — ἡβώῃ etiam a.

v. 707. Pro „καcιγνηθῳ" l.: „καcιγνήθῳ". — v. 709. (Comment. p. 132, l. 7 sq.) Pro „δέ κεν ἄ. reliqui *Etym. Gud.* l. l." l.: „δέ κεν ἄρχῃ cum a reliqui *Etym. Gud.* l. l. lemma *Schol.* Monac. l. l. — v. 710. εἰπών a. — ἔρξαc etiam a *Etym. Gud.* l. l. — v. 711. (Comment. p. 132, l. 11.) Pro „εἰ δέ κεν reliqui" l.: „εἰ δέ κεν cum *Etym. Gud.* l. l. a reliqui". — v. 712. ἡγῆτ' etiam a. — v. 715. μὴ δ' ἄξ. etiam a. — v. 716. μὴ δ' ἐcθλ. et νεικεcτῆρα etiam a. — v. 721. κακὸν εἴπ. etiam a. — v. 723 sq. δυcπέμφελοc εἶναι· ἐκ κοινοῦ πλείcτη a. — v. 727. ἄντ' etiam a. — v. 730. ἔαccιν a. — v. 734. ἑcτίῃ etiam a. — v. 738. πρὶν γ' a. — v. 740. κακότητι δὲ etiam a. — v. 741. τῷδε a. — v. 742. ἐνὶ δ. etiam a. — v. 744. ὕπερθεν etiam a. — v. 756. θεόc τοι etiam a. — v. 763 sq. πολλοὶ | λαοὶ *Aeschines* de falsa legat. p. 311 Rsk. (λαοὶ πολλοὶ cod. i). — In hoc loco inter φημίζουcι, φημίξουcι et φημίζωcι variant Aeschinis codd. — v. 764. φημίζουcι etiam a. — θεὸc νύ τιc ἐcτὶ a. — Ibid. (Comment. p. 136, l. 21.) Pro „ἐcτι" l.: „ἐcτι". — v. 769. αἰδὲ a. — v. 770. ἔνῃ etiam a. — v. 775. (Comment. p. 138, l. 5.) Pro „et a ἠδ'" l.: et a ἦδ'". — Ibid. ἠμὲν (ἢ μὲν cod.

Lips.) — ἠδ' *Schol.* ad Theocr. V 98. — v. 789. ψεύδεα θ' αἰμ. a. — v. 792. ἵcτορα etiam a. — v. 794. δεκάτῃ a. — v. 798. φθίνοντοc θ' a.

v. 803. Ἐριννύαc etiam a. — v. 806. ὀπιπτεύοντα etiam a. — Ibid. (Comment. p. 140, l. 7.) Pro „εὐοχάλῳ" l.: ἐϋοχάλῳ". — v. 810. ἐπιδείελα etiam a. — v. 812. γάρ τ' ἠδὲ et φυτεύειν etiam a. — v. 814. αὖτ' ἴ. etiam a. — v. 817. πολυκληΐδα etiam a. — v. 820. δ' αὖτε μετ' εἰκάδα etiam a. — v. 821. γινομένηc et ἐπιδείελα etiam a. — χερείων a. — v. 825. ἄλλοτε μὲν μητρυὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laur. II p. 205. — v. 828. ἀλεείνω a. — In a poëma explicit: τέλοc τῶν τοῦ Ἡcιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Recensionis diversitati adscribenda erant haec: Γύης, quamquam ejus formae vestigia nostris in codd. tantummodo ad *Theog.* v. 149. 618 et 817 non item v. 714 et 734 servata sunt; v. 240 μετήρατα, de quo verbo vid. *Muetzell.* p. 110 sq. et 439; tum v. 293. 309 Ὄρθρον et v. 327 Ὄρθρῳ, de qua discrepantia dixit *id. ibid.* p. 229; porro πύλας v. 732, de quo cf. *id. ibid.* p. 191 sq.

Iam sequantur

ADDENDA

AD

CRITICORUM CONJECTURAS.

Theogoniae [v. 5—8] *Welcker*   v. 17. Φοίβην pro Ἥβην ed *Schoemann* e conj   v. 35. ποτὶ δρῦν ἢ ποτὶ πέτρην dubitanter conj *Schoemann* 1   v. 38. „fort. εἴρουσαι“ *Schoemann* 2   „v. 62 olim fort. post v. 53 aut 56 positus, sed huc translatus ab interpol. propter ἔνθα in v. 63“ *Schoemann* 2   „v. 65—67 ab interpolatore inserti“ *Schoemann* 2, qui in hac editione margini supposuit, in priore uncinis inclusit   v. 65. ἐν θαλίῃς· [δ’] ἐρατὴν γὲ διὰ (sic!) ed *Welcker*. ἐν θαλίῃς δ’ ἐρόεσσαν ἀπὸ στομάτων ὄπ’ ἱεῖσαι conj *Schoemann* 1   v. 71. πατέρα σφόν conj *Scheer* Mus. Rhen. XXIII 685   v. 87. „pro αἶψά τε f. l. αἶψ’ ὅγε aut αἶψά τι“ *Schoemann* 2   v. 88. „inter ἐχέφρονες et οὕνεκα duo hemistichia excidisse videntur hujusmodi: ἠδὲ δίκαιοι   τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς —“ *Schoemann*   v. 93. „f. l. ἱερὰ δῶρ’“ (sic!) *Schoemann* 2   [v. 94—103] *Welcker*   v. 94—97 pro interpolatione eo consilio interposita, ut etiam [v. 98—103] commode adnecterentur, habuit *Schoemann* 1, cujus sententiae in 2 nullum vestigium apparet   „v. 105—115 Goettling. unc. incl.; sunt sane in his quae si abessent nemo desideraret, 105. 6; alia quae malles abesse, 107. 109. 110. 112“ *Schoemann*   v. 108. χάος καὶ conj *Scheer* l. c. XXIV 624   [v. 118] *Welcker*   v. 118 sq. ἀθ etiam *Kock*   v. 122. δαμνὰς ἐν ed *Schoemann*   [v. 128] ὅς τ’ εἴη conj *Kock*   v. 130 ἀθ etiam *Kock*   v. 138 et 144—146 ἀθ etiam *Kock*   [v. 142] *Welcker*, qui etiam versum Crateteum post v. 143 illatum uncinis saepsit   v. 149. „f. l. Κοττός τ’ Ὀβριάρεως“ (sic!) *Schoemann* 2   v. 154. „οὗτοι γὰρ conj. Overbeck. (potius οὗτοι δ’ ἂρ Mus. Rhen. XIX 626!)“

„quod recipiend. nisi v. sq. τούτων scr. pro καὶ τῶν" *Schoemann* [v. 158] ἀθ *Kock* v. 182. pro ἐξοπίcω conj ἐc πόντον *Scheer* XXIII l. c. v. 184. πᾶcαc δέξατο ed *Schoemann* „v. 196. 199. 200 ἀθ etiam *Kock*; sine dubio spurii" *Schoemann* 2 v. 201—206 ἀθ *Kock* [v. 207—210] *Welcker* v. 212. ἔπειτα δὲ conj *Mure* in Graec. litter. hist. II, p. 414 v. 214. 213 hoc ordine ed *Schoemann*, qui tamen alterum utrum fortasse delendum censet v. 217. Μοῖραν conj *Braun* mythol. § 258 [218 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 220 sq. ἐφέπουcιν, | οὐδέ ποτε ed *Schoemann* v. 227. „Pro Λήθην f. l. Δῆριν" *Schoemann* v. 248. pro Πρωτώ ed *Schoemann* Πρωθώ, fuit qui Κραντώ conjiceret v. 270. Γραίαc] κούραc conj *Koechly* v. 253. pro Ζαθέων conj Ζαχρηῶν *Scheer* l. c. v. 258. „malim Αὐτονόμη cum Bas. Ald." *Gerhard* v. 287 τρικέφαλλον et v. 312 πεντηκοντακέφαλλον ed *Lennep Schoemann* v. 300. 304 sq. 301—303 Wolfiano ordine ed *Schoemann* 2 v. 300. pro ποικίλον conj αἰόλον *Scheer* l. c.

[323 sq.] *Welcker Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 329. πῆμα βροτοῖcιν conj *Scheer* XXIV l. c. v. 334 sq. ἐρεμνοῖc — μεγάληc e *Wieseleri* conj ed *Schoemann* v. 359. Χρυcηίc etiam rec *Welcker Schoemann* v. 373. θεοῖcι etiam rec *Gerhard Welcker*

v. 377. ὃc πάcηcι μέγ' ἔπρεπεν conj *Meineke* Hermes I, p. 328

v. 387. ἡγεμονεύῃ ed *Lennep Schoemann* v. 393. μὴ τὸν conj *Scheer* l. c. v. 399. δῶρ' ἀπέδωκεν *id. ibid,* v. 408. pro μείλιχον fortasse ἵλαον ab initio positum fuisse putat *Schoemann* 1

v. 416. τοιγὰρ ed *Schoemann* v. 427 post v. 422 posuit *Schoemann* 1, margini subjecit 2 addita tamen hac nota: „rectius legeretur post v. 422"! v. 428. ἐπεὶ καὶ Ζεὺc τίεν αὐτὴν ex em *Koechlyi* ed *Schoemann* v. 431. οἳ δ' conj *Scheer* l. c. v. 445. βουκολίαc τ' ἀγέλαc ἠδ' αἰπόλια conj *Schoemann* 1, βουκολίαc τε cυῶν τ' ἀγέλαc ἠδ' αἰπόλι' αἰγῶν *Scheer* l. c. v. 452. Post hunc versum longiorem lacunam statuebat *Thiersch* v. 453. Ῥεῖα δ' ὑποδμηθεῖcα ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 459. „pro τοὺc f. l. τῶν" *Schoemann* v. 471. ὅπωc κε λάθοι τε τεκοῦcα ed *Schoemann* 2 v. 473. παίδων θ' οὓc ed *Schoemann* v. 482. ἐc Δίκτην ed *Schoemann* v. 497. „pro καταπίνων f. l. καταπιών. cf. Spitzn. de pros. Gr. § 51. 2. b et ad Il. XVI, 825." *Schoemann*, qui, si libelli prosodiaci locum in Spitzneri adnotatione falso laudatum — legitur enim § 179, 2 — non tantum descripsisset sed evolvisset locosque Homericos ibi adscriptos et ipsos inspexisset, intellexisset fortasse conjecturam hic quoque a se proponi Dausquejis Pauwiisque dignam

v. 497. ἐξήμεccε rec *Goettling Gerhard Welcker Schoemann* v. 502. τοὺc ed *Schoemann* v. 538. τοῖc μὲν rec *Gerhard Schoemann* v. 538. πίονα e conj ed *Schoemann* v. 554. post ἀμφί comma ponit *Schoemann* v. 568. Ζῆν' ὑψιβρεμέτῃ conj *Scheer* l. c. v. 575. χαρίεccιν ἐπέκχεε (sic!) et v. sq. νεοθηλέοc ἄνθεα γαίηc conj *id. ibid.* [v. 576 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2

[v. 591] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 592. πῆμα

μέγ᾽ αι ed *Schoemann* v. 609. τῷ δέ τ᾽ ἐπ᾽ αἰῶνος conj *Boissonade*, τῷ δὲ δι᾽ αἰῶνος ed *Schoemann* v. 610. ἐμμενὲς recepit *Schoemann* v. 616. ἔρυκεν ed *Schoemann* v. 617. Ὀβριάρεῳ etiam rec *Gerhard Schoemann* v. 635. pro μάχην conj πόνον *Schoemann* v. 639. ὅτε Γῇ (!) conj *Scheer* l. c. v. 656. ὅ τοι rec *Goettling Gerhard Schoemann* v. 659. 658 (scripto σῇσιν) hoc ordine ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 679. ἐσφαράγησεν conj *Doederlein* Hom. glossar. III, p. 355 v. 697. αἰθέρα δῖαν conj *Scheer* l. c. v. 700. εἴσατο δ᾽ ἄν τοι (sic!) *id. ibid.* v. 703. „f. l. πίλναινθ᾽ · οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώροι cui respond. v. 705. τόσσος δουπος —" *Schoemann* v. 706. ἄνεμοί τ᾽ ἐνοσίς τε κονίην ἐσφαράγιζον e conj rec *Schoemann* [v. 707 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 714. τ᾽ Ὀβριάρεως conj *Schoemann* [v. 722—725] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 [v. 731] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 734. Ὀβριάρεως rec *Gerhard Schoemann* v. 744. post τοῦτο τέρας „signum lacunae manifestae posuit" *Schoemann* v. 746. ἔχει rec *Schoemann* v. 754. εἰς ὅ κ᾽ ἵκηται (sic!) conj *Scheer* XXIII l. c. [v. 774] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 783. καί ῥ᾽ ὅτε τις conj *Scheer* l. c. v. 797. ἀλλά γε e conj ed *Gerhard* v. 804. εἴρεας e conj ed *Schoemann* 2 v. 813. νέρθεν pro πρόσθεν e *Koechlyi* conj ed *Schoemann* 2 [v. 815—819] *Welcker* v. 823. ἄαπτοι pro ἔασιν e conj ed *Schoemann* ἐπ᾽ ἔργμασιν ἰσχὺν ἔχουσαι conj *Schoemann* (!) v. 827. θεσπέσιον βλοσυρῇσιν ὑπ᾽ ὀφρύσι melius scribi notavit *Schoemann* v. 830. παντοίῃ Ϝοπὶ Ϝῖσαι ἀθέσφατοι conj *Scheer* XXIV l. c. v. 831. ὥστ᾽ ἐνεοῖσι conj *Hermann* v. 834. θαῦμ᾽ ἐσακοῦσαι conj *Scheer* l. c. v. 847. „Ζῇ δὲ πυρὶ ad normam ἔπλη etc. aut ἔζε comparandum cum φοβέο μυθέαι οὖτα" fortasse olim scriptum fuisse conj *Goettling* v. 852 ἀθ *Hermann* v. 860. Αἴτνης pro ἀϊδνῆς hic legisse opinatur Tzetzen *Schoemann* v. 867 ἀθ *Ruhnken* v. 872. οἱ δ᾽ ἄλλοι rec *Schoemann* v. 875. ἄλλῃ pro ἄλλαι rec *Schoemann* v. 878. αἱ δ᾽ αὐταὶ κατὰ γαῖαν tacite ed *Schoemann* 1 v. 887. θεῶν τε ἰδυῖαν e conj ed *Schoemann* [v. 888—899] *Welcker* „v. 900 rectius legeretur post v. 887" *Schoemann* [v. 910 sq.] *Welcker* v. 911. δερκιόωντο e conj ed *Schoemann* v. 928. „f. l. γείνατ᾽ ἐπεί—" *Schoemann* [v. 964.] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 [979—983] etiam *Welcker*

Operum v. 1—10 „ab Hesiodo abjudicandos esse censet" etiam *Schoemann* v. 21. ἔργοισι cum πλούσιον jungendum conj *Usener* Mus. Rhen. XXIII, p. 147 v. 22 ὡς σπεύδει e conj ed *Schoemann* v. 25 sq. margini supposuit *Schoemann* „v. 33. rectius videtur ὀφέλλοι et v. 34. ἔστιν" *Schoemann* v. 39. ἐθέλοντι δίκασσαν e conj ed *Schoemann* v. 44. ὥστε καὶ εἰς rec *Schoemann* v. 65 sq. ἀθ *Wieseler* v. 76 margini supposuit *Schoemann* pro χροΐ conj χερὶ *Wieseler* v. 79 sq. deletis verbis βαρυκτύπου — κῆρυξ in

unum versum contrahunt *Ranke Vollbehr* v. 80. γυναῖκα „veteris lacunae malum supplementum" ratus post κῆρυξ epitheton ad φωνήν aptum velut γλυκερήν aut ἐρατήν excidisse putat *Schoemann.* comment. crit. p. 21 v. 93 margini supposuit *Schoemann* v. 108 ut „ab hoc contextu sine dubio alienum" margini supposuit *Schoemann* v. 113. οὐδέ τε e conj ed *Schoemann* v. 121. ἐπειδὴ etiam rec *Schoemann* v. 160. προτέρη γενεὴ rec *Schoemann* v. 169 margini supposuit *Schoemann* v. 187 οὐδέ κεν etiam rec *Schoemann* v. 198 φάρεσσι ed *Schoemann* v. 210 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 215. „fort. τρεφέμεν" *Schoemann* v. 231. „f. leg. θαλίης" *Schoemann* v. 282. ἐπὶ ὅρκον ex *Useneri* conj ed *Schoemann* v. 283. ἀασθῇ etiam rec *Schoemann* v. 301. πιμπλῇσι etiam rec *Schoemann* v. 314. δαίμονι δ᾽ ἴσος ἔσῃ. τῷ ἐργάζεσθαι e conj ed *Schoemann* v. 327. ἔρξῃ et v. 328. βαίνῃ rec etiam *Schoemann* v. 329 margini supposuit *Schoemann* v. 330. „malim δι᾽ ἀφραδίης aut δι᾽ ἀφραδίην" *Schoemann* v. 341 margini supposuit *Schoemann* 350. αὐτῷ μὲν μέτρῳ aperto errore ed *Lennep* v. 353 προσεόντι conj *Haupt* Hermes I, 351 sq. προσῖναι (scilicet = προσίμεναι!) conj *Schoemann* comment. crit. p. 38 v. 357. „f. l. ὃ καὶ εἰ μέγα δώῃ aut ὅγε κεἰ μ. δ." *Schoemann* v. 361. optativis retentis εἰ γὰρ καὶ σμικρόν περ ἐπὶ scribendum censuit *Hermann* v. 377 (scripto v. 376. σώζοι) margini supposuit *Schoemann* v. 378. θάνοι σφέτερον παῖδ᾽ e conj ed *Schoemann* v. 379 „f. l. κἂν" *Schoemann* v. 389. „malim ἄγκεϊ βησσήεντι" *Schoemann* v. 393 sq. [Δημήτερος — ἀέξηται] *Schoemann* v. 406 margini supposuit *Schoemann* v. 409. μινύθῃ δέ τε Ϝέργον corr *Bentlei* v. 412. μελέτη τοι conj *Hermann* v. 453. „pro γὰρ fort. leg. γε" *Schoemann* v. 468. ὅρπηκι rec etiam *Schoemann* v. 469. τυτθὸν rec etiam *Schoemann* v. 480. „fort. scr. ὀλίγον περ χείρεσι ἔργον" *Schoemann* v. 495. ὀφέλλοι etiam rec *Schoemann* v. 496 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „rectius collocarentur post v. 492" v. 502 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „hi quoque rectius transponerentur versibus sic ordinatis: 492. 496 sq. 502 sq. 493—495. 498—501" v. 533. βροτοὶ etiam rec *Schoemann* v. 534. ὧντ᾽ pro οὔτ᾽ e conj. ed *Schoemann*: „potuit etiam οἶστ᾽ scribere" „f. l. νῶτά τ᾽ ἔαγε κάρη τ᾽ εἰς" *Schoemann* v. 549. πυροφόροις rec. etiam *Schoemann* v. 550. ὅστ᾽ ἀπαρυσσάμενος conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 176 v. 561—563 margini supposuit *Schoemann* v. 577. et 606. εἴη rec etiam *Schoemann* v. 595. κρήνης δ᾽ ἀενάου, ita ut *Hermanno* auctore versus cum sequente jungatur, fortasse scribendum censet *Schoemann* v. 602 —605 margini supposuit *Schoemann* v. 617. κατὰ χρέος e conj ed *Schoemann* [v. 646—662] *Goettling* v. 646 sq. εἰ δ᾽ ἂν — et βούληαι χρέα e conj ed *Schoemann* v. 655. „An Χαλκίδαδ᾽?" *Schoemann* v. 692 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 708. ποιήσῃ editurus erat *Schoemann*, sed operae ποιήσῃς reliquerunt

v. 714. καταθελγέτω e conj ed *Schoemann* v. 731 sq. „conjec. anon. ἀζόμενος δὲ τὸ θεῖον et ηχ' ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσαιτ'" *Schoemann* incredibilia memorans! [740] *Goettling* v. 740. κακότητί γε rec etiam *Schoemann* v. 751 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 769. 768 hoc ordine ed *Schoemann* „v. 777—779 ab interpolatore inserti videntur" *Schoemann* v. 785. κούρῃσι rec etiam *Schoemann* v. 798 margini supposuit *Schoemann* v. 799. „f. l. θυμοβόρα" *Schoemann* v. 820. „f. l. μετ' εἰκάδ' ἴσασιν ἀρίστην" *Schoemann*

Scuti v. 15. οὐδέ οἱ ἦεν etiam rec *Schoemann* v. 79. μέγ' ἀθανάτους etiam rec *Schoemann* v. 81. Τίρυνθος etiam rec. *Schoemann* v. 183 margini supposuit *Schoemann* v. 199. χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν rec etiam *Schoemann* v. 212. ἐθοινῶντ' conj *Ranke*; „possit etiam ἐθήρων conjici" *Schoemann* v. 260. τῶν μέν τ' ἀλλάων etiam rec *Schoemann* v. 293—296 [ἀπὸ τρυγητήρων — ἐφόρευν] ut „interpolatoris additamenta" *Schoemann* v. 299 margini supposuit *Schoemann* v. 429. ἐμ μένεος etiam rec *Schoemann* v. 438. ἠχῇ etiam rec *Schoemann* v. 458. Ἡρακλέα κρατερόφρονα etiam rec *Schoemann*

Sed his *Addendis* ne quid deesset, *Godofredum Kinkelium*, postquam ille editionem *Paleianam*, de qua supra p. VIII monuit, nactus est, rogavi, ut mihi quae ex ea *criticorum conjecturis* inserenda viderentur excerpta transmitteret. Fecit id ille indefessa industria, sed cum et *Theogonia* et *Opera* typis iam descripta essent, eo tempore, quo ejus schedae vernaculo sermone conscriptae ad me perveniebant, tantummodo notationes ejus ad *Scutum* factas in Latinum sermonem conversas commentario critico interponere potui. Ad *Theogoniam* vero et ad *Opera* quae pertinent excerpta cum jam non possent inter criticorum conjecturas recipi, nolui quippe ex Anglo in vernaculum sermonem translata rursus „Latinitate donare", ne citra necessitatem magis a prima forma discederent, sed immutata hic inserenda curavi:

Paley zur Theogonie.

Ueber 1—115. Die Ansicht Hermanns wird angeführt und beurtheilt. Das Ganze ist „ein Gemisch, das zum grossen Theil nachhesiodeisch ist" — „ein langer Cento".

Zu 2, 3. Es steckt hier eine Interpolation drin: vielleicht ist v. 2 „interpolirt" (das bedeutet bei Paley immer „hinzugefügt"); der 3. Vers fing dann ursprünglich so an: αἵτε περὶ κρήνην. Eine andere Einleitung kann folgendermassen gelautet haben: Μουcάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ᾽ ἀείδειν, αἵτε λοεccάμεναι κ. τ. λ. (v. 5).

„ 5—8. Im Text [5—8].

„ 15. Im Text: ἠδὲ Ποcειδάωνα γεήοχον.

„ 18. Im Text: λαμπρήν τε mit Göttl.
18, 19 hat er in derselben Ordnung wie wir.

„ 19. — „v. 18 sollte unmittelbar vor 20 stehen. v. 19 ist eine Interpolation."

„ 22 ff. „Man kann dem Verdacht nicht widerstehen dass 22. 23. 25 von Rhapsoden herrührende Zusätze sind. Das Metrum in v. 23 ist nicht hesiodeisch; der Ζάθεοc Ἑλικὼν ist aus v. 2 herübergenommen. Uebrigens wird v. 25 unten 52 wiederholt." Im Text: [25].

„ 31. In der Note — die nicht sehr klar ist — zieht Paley δρέψαcαι vor; da er in Betreff der Zulässigkeit von δρέψαcθαι gelinde Zweifel hat, hat er das Wort im Text mit einem Kreuz versehen: † δρέψαcθαι.

Zu 32. „Da die meisten MSS. ἵνα κλείοιμι, andere ὥϲτε oder ὄφρα κλύοιμι bieten, hat Göttl. geschlossen dass die alte Lesart nicht θείην, sondern entweder δῖαν oder θέϲπιν war. Die Lesart des Barocc. 60, θεῖαν, ἵνα ist nicht ohne Weiteres zu verwerfen.“ Im Text hat er † θείην, ὡϲ κλ. u. s. w. „Vielleicht ist der Vers unecht, indem er aus 38 compilirt ist.“

„ 34. „Für ὑϲτερον möchten Wolf und Andere ὕϲτατον lesen. Dies mag richtig sein; denn ὕϲτερον sollte eher künftig, „in posterum“, bedeuten. Aber da 2 Hss. das τε auslassen, wäre vielleicht zu lesen: πρῶτον καὶ ἐϲ ὕϲτερον. Vgl. Opp. 351.“ Im Text: † τε.

„ 37 — 38. Einer von beiden Versen ist wahrscheinlich eine Interpolation. Im Text vor 38: †.

„ 46. Im Text: [46] nach Göttling, mit Rücksicht auf den von Göttl. angeführten Grund.

„ 48. Im Text: [48] „wahrscheinlich unecht“.

„ 58—9. „Beide wahrscheinlich unecht“.

„ 64—7. Im Text: [64 — 67] mit Göttl. — Die Verbindung von 64 und 65 ist mangelhaft: entweder ist ein Vers ausgefallen, oder es sind Verse zusammengefügt worden, die verschiedenen Gedichten angehörten. Im Text nach v. 64 Zeichen einer Lücke. * * * *

„ 66. „Die ursprüngliche Lesart mag gewesen sein: μέλπουϲ' ἀθανάτων τε νόμουϲ καὶ u. s. w.“

„ 79. Im Text: ἣ δὴ πρ. mit L. Dindorf. (In der Anmerkung schreibt er die Conjectur aus Versehen G. Hermann zu.)

„ 83 f. „Möglicherweise wurde 83 hinzugefügt, um den scheinbaren Hiatus in dem nächsten Verse (τοῦ Ϝέπε') loszuwerden — den man dann durch Hinzufügung eines δ' zu heilen meinte.“ Im Text vor 84: †.

„ 93. „Gaisford und Dindorf lesen mit Guietus τοίη. Wenn eine Aenderung vorgenommen werden muss, wäre wol οἷα vorzuziehen. conspicuus est inter congregatos, qua est a Musis praeditus eloquentia.“

„ 94 vermuthet er ἐκ μὲν γὰρ Μούϲεων.

„ 102 nimmt er eine doppelte Recension an: ἂψ ὅγε δ. und αἶψα δὲ δ.

„ 110 „wahrscheinlich aus 382 compilirt.“

„ 118 „vielleicht unecht“. Im Text: [118].

„ 125 „vielleicht unecht“. Im Text: [125].

„ 126 vermuthet er ἶϲον ἁπάντῃ. Im Text: † ἑαυτῇ.

„ 141 wahrscheinlich „unecht“ nach Göttling. — Im Text: [141]. Das Ganze v. 141—146 lautet folgendermassen:

[οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοϲαν τεῦξάν τε κεραυνόν.]
οἱ δ' ἤτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖϲ ἐναλίγκιοι ἦϲαν,
μοῦνοϲ δ' ὀφθαλμὸϲ μέϲϲῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.

[οἵδ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ †ἦσαν ἐπ' ἔργοις.]

(142 liest er δ' ἤτοι, 145 will er ἔεις lesen, — dann, weil ἐπώνυμον sich nach dem Pluralis Κύκλωπες ἦσαν schlecht ausnimmt, ἐπώνυμοι. [Unterstützt durch Etym. M.])

Zu 146. „Da ἔργοις hier ohne Digamma erscheint, wird wohl nicht alles in Ordnung sein: vielleicht ἦν ἐπὶ ἔργοις."

„ 148. μεγάλοι τε καὶ hat er (nach Herm.) im Text.

„ 155 f. Im Text: [155. 156]. 155 ist „aus 138 compilirt. (Uebrigens hält er auch 138 für einen unechten Vers.) Es lässt sich vermuthen dass es ursprünglich so geheissen habe: ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο ἐξ ἀρχῆς, τῶν μέν τις ὅπως πρώτιστα γένοιτο πάντας ἀποκρύπτασκε, sc. Οὐρανός."

„ 178. Im Text: λόχοιο. „Die richtige Lesart (oder vielmehr Aussprache) ist wahrscheinlich λόκχοιο. (Nach dem Brauch der Aeolier, wie in σκύπφος, ὄκχος, βρόκχος, ὄπφις u. s. w.)"

„ 186. [186] mit Göttl., mit Rücksicht auf den von diesem angeführten Grund.

„ 196. Liest er ἀφρογενέα mit Göttling. Uebrigens [196], „unnöthig und eine etwas ungeschickte Construction verursachend."

„ 199. Liest er Κυπρογενέα.

„ 204 „ist höchst wahrscheinlich unecht".

„ 212 f. „Es ist ziemlich klar dass beide Verse nicht echt sein können — doppelte Recension." Im Text: [213].

„ 216. „Dieser Vers kann — wie er jetzt dasteht — kaum als echt angesehen werden. Nach dem Pluralis μῆλα ist μέλουσι sehr ungewöhnlich. Nach der Auseinandersetzung des Scholiasten zu schliessen sind ein oder zwei Verse verloren gegangen, in denen von der Erlegung des Drachen durch Herkules und dem Einsammeln der Aepfel durch denselben die Rede war. Vielleicht hiess es ursprünglich etwa so: κούρας θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο, Ἑσπερίδας· καὶ Κῆρας ἐγείνατο u. s. w.

„ 220—222 eine andere Recension von 218. 219 (die aus 905. 906 compilirt sind.) Im Text: [218. 219].

„ 224. „Vielleicht eine Interpolation".

„ 245. Im Text: Σπειώ τε, Θόη θ' Ἁλίη nach Valckenaers Conjectur.

„ 249 vermuthet er Πρωνομέδεια und vergleicht dazu Aristoph. Ran. 665. Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου πρῶνας — μέδεις.

„ 260. „Vielleicht θείη τε" anstatt δίη τε.

„ 271. 272 „wahrscheinlich eine Interpolation".

„ 273. Wie Göttling, vermuthet auch Paley, dass der Name der dritten Gräe verloren gegangen sei: er vermuthet etwa

Πεφρηδὼ Δεινώ τε Ἐνυώ τε κρ. (Er nimmt an der Verbindung von εὔπεπλον und κροκόπεπλον Anstoss.)

Zu 305. „Wenn irgend ein Theil der ganzen Geschichte überhaupt unecht ist, so dürfte dies namentlich von den beiden letzten Versen behauptet werden, die man aus Il. II, 783 bildete, um den beschriebenen Gegenstand mit dem folgenden zu verbinden.

„ 312. Im Text: †πεντηκοντακάρηνον.

„ 315. „Hier wäre ἄπληστον nicht übel."

„ 317. 318. „Sieht wie die überflüssige Zuthat eines Interpolators aus: wenigstens hat v. 318 wenig Anspruch auf Echtheit."

„ 323 f. Im Text: [323, 324] „aus Homer entlehnt".

„ 330. „Die richtige Lesart war ἔνθ᾽ ὅγε Ϝοικείων u. s. w." (Dies schliesst er aus der Lesart des Barocc. 60: ἔνθα ὅ γ᾽.)

„ 331. „Die alte Lesart war τρητοῖο Νεμείης."

„ 336. „Dieser Vers ist schwach und vielleicht eine Interpolation." Im Text: [336].

„ 359. Im Text: Κρηνηΐς mit Göttl. ed. 2.

„ 370. „Wahrscheinlich ἕκαστα, da ἴσασι das Digamma hat. (Im Text †ἕκαστοι.) Wir können suppliren τὰ περὶ τὰς ἐγχωρίας νύμφας."

„ 371. Im Text λαμπρήν mit Göttling, ohne dass er angäbe, wo er es her hat.

„ 408. „Die meisten Kritiker verwerfen diesen Vers, der ausser der Tautologie die durch ἤπιον nach μείλιχον hervorgebracht wird, noch den ungewöhnlichen Superlativ des Femininums, ἀγανώτατον, bietet. Dieser lässt sich übrigens durch Od. IV, 442 ὀλοώτατος ὀδμή, stützen. Wahrscheinlich hiess es ursprünglich so: μείλιχον αἰεί, μείλιχον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι." Im Text: [408].

„ 414 vermuthet er τε statt δὲ.

„ 416—420 „standen vielleicht hinter 413."

„ 427. Im Text: [427].

„ 431 vermuthet er ἠδ᾽ ὁπότ᾽ u. s. w.

„ 436. „Ein schwacher und überflüssiger Vers". Im Text: [436]. Paley vermuthet übrigens τοῖσι παρίσταται. — Zu 438 zweifelt er an der Echtheit von 435—438.

„ 443 „kann kaum als echt betrachtet werden, da die Endung der von 446 ähnlich ist."

„ 450. „Die Echtheit von 450—452 ist fraglich. Jedenfalls scheint 452 hinzugefügt worden zu sein, um den Abschnitt abzuschliessen."

„ 465. Im Text: [465] nach Gaisford.

„ 470. „Wahrscheinlich wurde dieser Vers von einem Rhapsoden hinzugefügt, der das τοκῆας weiter ausführen wollte."

„ 471 vermuthet er ὅπως λελάθοι ἓ τεκοῦσα.

„ 473. Im Text: [473] nach Wolf.

Zu 480. Im Text: τραφέμεν τ' ἀτιτ.

„ 481. Im Text: ἔνθα nach Hermann.

„ 486. „Scheint unecht und wie 470 epexegetisch zu sein.“ Im Text: [486].

„ 496. Im Text: [496] mit Göttl.

„ 501 ff. Im Text: [501—506], „offenbar unecht“. (Der Herausgeber fügt hinzu, dass er unabhängig von Göttling zu diesem Resultat gekommen sei.) „Es ist hier eine grosse Lücke vorhanden, in der von dem Streit zwischen Kronos und Zeus die Rede war.“

„ 513 vermuthet er ἀπέδεκτο.

„ 520 zweifelt er an der Echtheit des Verses.

„ 526 ff. „Vielleicht ist diese Stelle, die vom Hercules handelt (526—534), ein späterer Zusatz.“

„ 532. „Dieser Vers scheint corrupt zu sein; oder vielleicht ist zwischen 532 und 533 ein Vers verloren gegangen.“ — Dann vermuthet er τιμῶν oder τιμαῖς.

„ 538 vermuthet er πίονα. Im Text: †πίονι.

„ 541 „kann kaum echt sein“. Er nimmt an der Wiederholung von κατέθηκε und an dem Verbum εὐθετίζειν (das spät „gemünzt‘ zu sein scheint) Anstoss. Auch bemerkt er, dass der Vers 555 „anticipirt“ wird und vermuthet, 540, 541 mit einander verbindend: τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ καλύψας ἀργέτι δημῷ.

„ 543. „Dies ist ein verdorbener oder unechter Vers, da ἄναξ regelmässig das Digamma hat.“ Auch missfällt ihm die Bezeichnung des Prometheus als ἀριδείκετ' ἀνάκτων. „Vielleicht: ἀριδείκετε λαῶν.“ Im Text vor ἀριδείκετ' †.

„ 549. „Vielleicht: γέ σ' ἐνὶ oder σε γ' ἐνί.“

„ 556 f. „Wenn 556. 557 nicht eine Interpolation sind, so stehen sie nicht an der rechten Stelle. Göttling möchte die Verse hinter 561 stellen. In diesem Falle müsste 564 eine Interpolation sein.“ Im Text: [564].

„ 569. „Vielleicht ist dieser Vers eine Interpolation. Scheint aus 555 und 566 compilirt.“ Im Text: [569].

„ 577 vermuthet er ἱμερτούς τ' ἐπέθηκε. Im Text: †παρέθηκε.

„ 582 vermuthet er κνώδαλά θ' ὅσσα περ ἤπειρος τρέφει ἠδὲ θάλασσα.

„ 590. Im Text: [590] „gehört einer anderen Recension an.“

„ 595 vermuthet er, dass der Vers wegen der Abwesenheit des Digamma (in ἔργων) corrupt sei und schlägt κακῶν ξυνήονας ἀργοὺς vor.

„ 602 ff. Er nimmt an, dass die ganze Stelle „überarbeitet“ sei und meint, dass sie ursprünglich etwa folgendermassen gelautet habe: ὁ δ' οὐ βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐγκύρσει· τῷ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται, ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην.

Zu 617. Im Text: Ὀβριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα.

„ 619. 620. „Die Echtheit dieser beiden Verse ist zweifelhaft."

„ 625. Im Text: [625].

„ 634. v. 631. 634. 648. 668 sind von Rhapsoden hinzugefügt.

„ 642. Hier scheint eine doppelte Recension vorzuliegen. „Entweder sind 641—2 oder 642—3 auszuwerfen, — oder vielleicht nur 642; in dem letzteren Fall muss πάντων τ' ἐν στήθεσσιν gelesen werden." Im Text vor 642: †.

„ 648. Im Text: [648]. S. zu 634.

„ 656. Im Text: ὅ τοι (mit Hermann) πέρι μὲν u. s. w.

„ 658 f. Paley: 659. 658:
ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
σῇσιν ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ Ζόφου ἠερόεντος.

„ 660. Im Text: †ἀνάελπτα.

„ 668. „Der Vers hier „unnöthig".

„ 671. Im Text: [671—673].

„ 678. Diese Stelle (v. 674—678) scheint „überarbeitet, vielleicht mittelst der Hinzusetzung des homerischen Verses 676. Möglicherweise ist zu lesen: οἱ δ' ὅτε Τιτήνεσσι κατέσταθεν — δεινὸν περὶ Ϝίαχε u. s. w. Sonst liesse sich vermuthen δεινὸν περὶ δ' ἴαχε πόντος (vgl. 69)."

„ 682. Im Text: ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωὴ mit Hermann.

„ 686. „Ein schwacher, vielleicht unechter Vers".

„ 703. Nimmt er an dem Ausdruck τοῖος μέγιστος δοῦπος Anstoss und schlägt vor: πίλναιτ'· ὅσσος γάρ κε μέγιστος u. s. w. — Dann hält er 704. 5 für unecht und meint, man könne die beiden Verse auslassen und dann 703 schreiben: τοῖος γάρ τε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει. Im Text: [704. 705].

„ 707 f. vermuthet er: βροντῇ δὲ στεροπῇ τε σὺν αἰθαλόεντι κεραυνῷ, κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον ἰαχήν (Ϝιαχήν) τ' ἐνοπήν τε.

„ 710. „Spätere Zuthat".

„ 719 „wahrscheinlich eine Interpolation". Er vermuthet, es habe ursprünglich so geheissen: καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης δήσαντες δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔπεμψαν τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς u. s. w. Im Text: [719].

„ 731. Nimmt er an der Construction von ἔσχατα Anstoss und vermuthet χῶρον ἐς εὐρώεντα.

„ 733. Im Text: †περοίχεται (nach Herm.).

„ 734 lautet bei Paley so (im Text): ἔνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος.

„ 743 ff. [743—745] mit Göttl.

„ 746. Im Text: ἔχει mit Hermann.

„ 757. Nachdem er angeführt hat, dass die Verse 755—7 bei Gaisford nach dem Vorgang von Heyne und Wolf eingeklammert sind, bemerkt er, dass mit grösserer Wahrscheinlichkeit die Verse 757—761 einer anderen Recension ange-

hörten oder als die Interpolation der Rhapsoden zu betrachten seien. (761, 762 aus Od. λ 16 und ρ 18 compilirt.) Also im Text: [757—761].

Zu 768. „Interpolirt (mit Vergleichung von Od. κ 534 und λ 47)." Also: [768].

„ 774 fehlt in vielen MSS.; hier jedenfalls überflüssig." Also: [774].

„ 797. Für ἀλλά τε conjicirt er ἀλλ' ὅγε. — Dann nimmt er an ἀνάπνευστος Anstoss und vermuthet entweder ἀνάμπνευστος („athemlos") oder (mit Hermann) ἄμ' ἄπνευστος.

„ 806. „Vielleicht ist dieser Vers eine Zuthat." Also: [806].

„ 807. Im Text: [807—810] wegen 736—739.

„ 828. Im Text: [828] nach Gaisford und Göttling.

„ 845 vermuthet er ἄπο. Wenn diese Vermuthung nicht angenommen wird, so müssen βροντῆς, στεροπῆς u. s. w. Genitive nach καῦμα sein.

„ 850. Im Text: [850—852] „wahrscheinlich eine Interpolation — compilirt aus Il. Ξ 274—9."

„ 866. „Die Echtheit dieses Verses ist zweifelhaft."

„ 900. Im Text: ὥς οἱ συμφράσσαιτο nach Hermann. (Paley erwähnt Hermann nicht, sondern entwickelt die Lesart aus dem Citat des Galenus).

„ 905 f. Im Text: [905. 906] mit Gaisford, wegen 217. 218.

„ 908. Zu εἶδος. „Hier ist auf das Digamma keine Rücksicht genommen. Vgl. 153. 259. 619, wo wir ἠδὲ καὶ εἶδος haben. Wahrscheinlich sind diese Verse spätere Zuthaten." Also: [908].

„ 920. Im Text: γείνατ' ἐν αἰγιόχοιο Διὸς u. s. w. (nach der Lesart des cod. Emman.: ἄρ ἐν φ. διὸς μεγάλοιο).

„ 927. 928. Paley ist der Sinn nicht klar, — „denn Zeus hätte eher Ursache gehabt, auf Hera eifersüchtig zu sein, als umgekehrt" (!) — und so vermuthet er γείναθ', ὃ καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾗ παρακοίτι. — Dann hält er 929 für unecht oder wenigstens für versetzt: vielleicht 929. 928.

„ 942. „Vielleicht ein unechter Vers."

„ 943 vermuthet er, dass die neun Verse, von denen der Scholiast spricht (ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐννέα), die Verse 942—950 seien. Dann habe 951 so angefangen: Ἥβην δ' Ἡρακλέης u. s. w.

„ 948. „Ueberflüssig". Wahrscheinlich eine Zuthat.

„ 954 vermuthet er ἐν ἀνθρώποισιν oder ἐνὶ θνητοῖσιν.

„ 963. „Was von 963 an folgt, kann nicht darauf Anspruch machen ein echter Theil der Theogonie zu sein. Wenn dieses Stück überhaupt hesiodeisch ist, so ist es vielleicht der Anfang eines anderen Gedichts, einer Ἡρωογονία, wie Wolf und Andere vermutheten. Im Text: [964] mit Wolf und Göttling.

Zu 972—3. „Die Syntax ist fehlerhaft.“ Nachdem er die Vermuthungen von Göttling und Hermann angeführt hat, schlägt er vor: πᾶcαν ὃc εἶc᾽ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc, Ἐcθλὸc τῷ τε τυχόντι καὶ οὗ κ᾽ ἐc χεῖραc ἵκηται. Τὸν δ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε u. s. w.

„ 979. Im Text: [979—983] nach Wolf, aus demselben Grunde den W. anführt.

„ 1014. Im Text: [1014] „unecht“. Wenn der Vers beibehalten wird, ist zu lesen: Τηλέγονον δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε.

„ 1019—22 schliesst er sich der von Göttling geäusserten Ansicht an.

Werke und Tage.

In Betreff der Verse 1—10 meint er, dass dieselben aus einem Hymnus an Zeus entlehnt sind.

Zu 8, 10. — 8 ist ein matter Vers. Vielleicht wurde er mit 10 „interpolirt“. „Vielleicht war die ursprüngliche Lesart: κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε, δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιcταc, Ζεὺc ὑψιβρεμέτηc, ὃc ὑπέρτατα δώματα ναίειc. Im Text: [10].

„ 12. Für κεν vermuthet er τιc.

„ 24. „Interpolirt“?

„ 32. „Sieht wie die Interpolation eines Rhapsoden aus“.

„ 43 vermuthet er γάρ κεν καὶ ἐν ἤματι.

„ 63 f. Es scheint, dass diese beiden Verse von einem Rhapsoden herrühren, der es für nöthig hielt, ἐΐcκειν mit einem Object zu versehen“. Dann nimmt er an καλὸν Anstoss. Also im Text: [63. 64].

„ 65. Zu χρυcέην Ἀφροδίτην. „Von dieser Göttin ist unten 70 ff. nicht die Rede. Darum schlug Göttling v. 76 für Παλλὰc Ἀθήνη, δῖ᾽ Ἀφροδίτη vor. Die Wahrheit ist, dass die (hinzugefügten) Verse 63. 64 auf eine andere Göttin hinzudeuten schienen. Die ursprüngliche Lesart war χρυcέηc Ἀφροδίτηc.“ Im Text: †χρυcέην Ἀφρ.

„ 76. „Andere Recension von 72.“ Im Text: [76].

„ 79. Im Text: [79] nach Bentley.

„ 93. Im Text: [93]; auch verdächtigt er die Echtheit von 92.

„ 95 nimmt er an ἐμήcατο Anstoss und vermuthet ἐλύcατο.

Zu 99. Im Text: [99] nach Gaisford und Göttling. „Man könnte die Umstellung von 99 und 100 vorschlagen."

„ 108. Im Text: [106—108] „von Rhapsoden hinzugefügt."

„ 120. Im Text: [120].

„ 137. ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα hatte auch Paley — unabhängig von Bentley — conjicirt.

„ 151. „Wenn die beiden Verse 150—1 echt sind, muss die ursprüngliche Lesart χαλκῷ Fεἰργάζοντο gewesen sein."

„ 162. Nachdem er die Meinung Heynes angeführt, fährt er fort: „es ist in der That nicht unwahrscheinlich, dass die ganze Stelle 161—9 von den Rhapsoden wegen der Berühmtheit der Ilias hinzugefügt wurde."

„ 169. Im Text: [169].

Nach 181 Zeichen einer Lücke im Text.

Zu 186. „βάζοντε ἔπεσσι ist offenbar die richtige Lesart." Und so hat er im Text.

„ 187 vermuthet er ὄπα (wegen des Digamma von εἰδότες).

„ 191 vermuthet er entweder ὕβρεων oder μᾶλλον δὲ κακὰ ῥέξουσι καὶ ὕβριν. Im letzteren Falle sind 192—4 später hinzugefügt („interpolirt").

„ 206 vermuthet er ἐπικρατέων.

„ 217. „Möglicherweise die Zuthat eines Rhapsoden."

„ 221. Im Text: [221].

„ 222 vermuthet er πόλιν κατὰ ἤθεα.

„ 225—6 vermuthet er διδῶσι und παρεκβαίνωσι.

„ 235 vermuthet er dem Digamma zu Liebe — aber dubitanter — γονεῦσι (oder τοκεῦσι) FεFοίκοτα (FεFίκοτα) τέκνα γυναῖκες.

„ 244—5. „Diese beiden Verse sind von zweifelhafter Echtheit".

„ 261. Im Text: [261—264] — „unecht — mannigfache Anstösse." 261 βασιλέων, 263 βασιλεῖς, „beide nicht epische Formen". σκολιῶς ἐνέπειν und ἰθύνειν μύθους „ungewöhnliche Redensarten".

„ 293 ff. Im Text: [294] „höchst wahrscheinlich eine Interpolation".

„ 306. 307. Im Text: [306. 307] „307 aus 301 entstanden".

„ 317. 318. Im Text: [317. 318] nach Gaisford.

„ 321 vermuthet er εἰ γάρ τίς τ' ἢ χερσὶ u. s. w.

„ 327, 328. Im Text: ἔρξῃ und βαίνῃ nach Göttling.

„ 329. „Wenn der Vers echt ist, wird wohl κρυπταδίῃς εὐνῆς zu lesen sein."

„ 333. Im Text: δ' ἤτοι mit Hermann.

„ 337. „Einer von den vielen hinzugefügten Versen die von den Rhapsoden herrühren".

„ 353—5. „Verdächtig". (Mannigfache Anstösse, namentlich προσεῖναι). Im Text: [355]; „eine blosse Wiederholung des Vorhergehenden" — „andere Recension".

Zu 357. Im Text: ὅγε κεὶ μέγα δοίη. (Conjicirt nach Proclus: καὶ εἰ μέγα τι δοίη).

„ 372. Im Text: γάρ τοι ὁμῶς nach Bentley.

„ 376. „Die meisten Hss. geben σώζοι πατρώϊον οἶκον . . . . Aber der Vers ist irgendwie verdorben, da οἶκον durchweg mit dem Digamma versehen ist . . . . Wahrscheinlich ist zu lesen οἶκον πατρώϊον εἴη u. s. w.“ Diese Emendation steht im Text, der also jetzt lautet:

Μουνογενὴς δὲ πάϊς οἶκον πατρώϊον εἴη
φερβέμεν·

„ 382 vermuthet er — mit Lennep, den er jedoch nicht anführt — ἔργον δ᾽ ἐπὶ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

„ 385. Im Text: αἵ δ᾽ ἤτοι mit Hermann.

„ 391. „In diesem Vers ist nicht alles in Ordnung, da wir ναιετάους᾽ gehabt haben; auch ist πίονα χῶρον nach ἄγκεα hart. Wahrscheinlich ist 390 „interpolirt“ (d. h. zugesetzt) und wurde dann aus dem folgenden Vers ein Wort ausgestossen. Im Text: [390].

„ 393. ὥς τοι ἕκαστα κ. τ. λ. „Dies scheint eine blosse Wiederholung des eben Gesagten zu sein. Dazu kommt dass ἕκαστος das Digamma hat . . . . . Wahrscheinlich wurde Δημήτερος von denen hinzugefügt, die meinten, ἔργα könne nicht die Erzeugnisse des Feldes bedeuten.“ Im Text: [Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα | ὥρι᾽ ἀέξηται,].

„ 402 vermuthet er τὰ δ᾽ ἐτώσια πάντ᾽ ἀγορεύσεις. (Er nimmt an dem „emphatischen“ σὺ Anstoss; auch missfällt ihm das πολλά.) „Vielleicht ist der Vers interpolirt“; dann wäre zu lesen: ἦν δ᾽ ἔτι λυπῇς, ἄχρειος (sic) Ϝεπέων ἔσται νομός.

„ 406. Im Text: [406] „wird mit Recht als unecht betrachtet.“

„ 412. Wegen des digammalosen ἔργον wahrscheinlich ein unechter Vers. Im Text: μελέτη [δέ] τοι ἔργον ὀφ.

„ 422. „Unecht“? — „fehlt in einer Hs. bei Göttling.“ — Im Text: ὥρια ἔργα mit dem cod. Galeanus. (μεμνημένος· ὥρια ἔργα.)

„ 438. „Wurde von dem hinzugefügt, dem das Alter von neun Jahren nicht nützlich schien . . . . . . Wenn wir nicht τὸ ἔργ. ἀρίστῳ (vgl. 314) lesen, wird das Digamma verletzt. Wahrscheinlich sollte dieser Vers ausgelassen und im nächsten gelesen werden; οὐδ᾽ ἂν τώ γ᾽ u. s. w.“

„ 453 vermuthet er ῥηΐδιον δὲ Ϝέπος und παρὰ Ϝέργα.

„ 456. „Das γ᾽ von τόγ᾽ steht an der Stelle des Digamma.“

„ 458. Im Text: φανείῃ mit Göttling und Lennep.

„ 470 vermuthet er τιθείη.

„ 492 vermuthet er μὴ Ϝέαρ oder Ϝείαρ γιγνόμενον u. s. w.

„ 498 vermuthet er κενεῇ ἐπὶ ἐλπίδι.

In Betreff der Verse 504—563 schliesst er sich im Allgemeinen der Ansicht Göttlings an und meint, dass einige Verse spä-

ter hinzugefügt worden seien: „das Ganze ist überarbeitet worden, so dass es jetzt sehr schwer ist, das Echte von dem Unechten zu unterscheiden.“

Zu 511. „Der Vers wurde vielleicht erst später hinzugefügt.“ Er nimmt an νήριτος Anstoss. Im Text: [511].

„ 516 vermuthet er πώεα δ᾽ οἰῶν. — „Wenn wir 517 auslassen, erhalten wir eine leichtere Construction: καί τε δι᾽ αἶγα ἄηςι τανύτριχα, πώεα δ᾽ οὔτι, ἶς ἀνέμου Βορέου. Im Falle der Abwesenheit des Digamma von ἄηςι wäre zu erwarten: δι᾽ αἰγὸς ἄηςι τανύτριχος . . . . oder der Vers kann, abgesehen von späteren Zusätzen, gelautet haben: καί τε δι᾽ αἶγα ἄηςι τανύτριχα Ϝὶς ἀνέμοιο.“

„ 520 vermuthet er ἥτ᾽ ἔντοςθε δόμων μίμνει παρὰ μητέρι κεδνῇ.

„ 547. τ᾽ späterer Zusatz?

„ 561. Im Text: [561—563] mit Göttling. „Hinzugefügt um einen Abschluss zu bilden.“

„ 569. Im Text: [569] „compilirt aus Od. τ 518.“

„ 577. Im Text: εἴη mit Hermann.

„ 578. τ᾽ ein Zusatz (an Stelle des dagewesenen Digamma).

„ 587. Im Text: [587]. Gründe: εἰςὶν zu Anfang des Verses ungeschickt; dann kommt ὁπότε χρόα Cείριος ἄζει Scut. 397 vor — dann kann der Vers aus Alcaeus (νῦν δὲ μιαρώταται γυναῖκες, λεπτοὶ δέ τοι ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα ςείριος ἄζει) compilirt sein. — Dann ist auffallend, dass der Codex Galeanus 585 folgende Lesart hat: τῆμος πιότατ᾽ αἶγες εἰςί.

„ 589. Im Text: [589—596].

„ 606. Im Text: εἴη nach Hermann.

„ 614 ff. 614—617 „wahrscheinlich später zugesetzt.“ Im Text: [614—617].

„ 623. [623] im Text, nach Göttlings Vorschlag.

„ 632 vermuthet er, dem Digamma zu Liebe, entweder ἐντύναςθ᾽, ἵνα oder ἐντύνειν, ἵνα. — Dann vermuthet er, dass 643—5 hinter 632 stehen sollten; für den Anfang von 646 empfiehlt er dann εἴ κεν ἐπ᾽ ἐμπορίην.

„ 640 vermuthet er οὔποτε δ᾽ ἐςθλῇ.

„ 651. εἰ μὴ γ᾽ εἰς Εὔβοιαν ἀπ᾽ Αὐλίδος?

„ 675 ff. „Es ist wahrscheinlich, dass 675—677 später zugesetzt sind.“

„ 678. „Auch dieser Vers scheint überarbeitet, da auf das Digamma (von εἰαρινὸς) keine Rücksicht genommen ist.“

„ 680 vermuthet er τόςον ἀνδρὶ πέτηλα φανείη (Cod. Galeanus: τόςςον πέτηλ᾽ ἀνδρὶ φ.) — Im Text: τόςςον πέταλ᾽ ἀνδρὶ φανείη (φανείη nach dem Vorschlag von Spohn).

„ 701 vermuthet er ἀμφὶ Ϝιδών.

„ 705 vermuthet er — um den Hiatus loszuwerden — ἄτερ

δαλοῖο, oder ἄτερ δαλοῦ τε. — Oder aus Moschop.: καὶ ἀώρῳ γήραϊ δῶκεν, oder καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.

Zu 713 vermuthet er ἄλλοτ' ἐς ἄλλον.

„ 723 vermuthet er ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις.

„ 737—41 „von zweifelhafter Echtheit."

„ 778. τ' ein Zusatz? (Wahrscheinlich hatte ἴδρις das Digamma).

„ 801. ἐπ' späterer Zusatz.

„ 808 vielleicht „interpolirt" (d. h. später zugesetzt).

„ [815. 816] im Text nach Göttlings Vorgang — „doppelte Recension".

„ 817 vermuthet er νῆα πολυκλήϊδα θοήν τ' u. s. w. oder mit Lennep: νέα τε π.

„ 828 möglicherweise von denen zugesetzt, die die ὀρνιθομάντεια daranflicken wollten.

Postremo jam his *Addendis* subjiciatur, quem supra p. XIII. promisi, brevis *conspectus*

THEOGONIAE

IN STROPHAS REDACTAE.

TERNARIAS	QUINARIAS	
a **Gruppio** a. 1841	primum a **Soetbeerio** a. 1837	tum ab **Hermanno** a. 1844
Stropha	Stropha	Stropha
I*: v. 22 (Ἡϲίοδον Μοῦϲαι —) —24.	I: v. 22 (Μοῦϲαι Ἡϲίοδον —) — 24. v. 27 sq.	I: v. 1. 22—25.
II*: v. 26—28.		II: v. 26—30.
III*: v. 29—31.		III: v. 31 (θνητὸν δ' ἔθρεψαν) v. 32 (θέϲπιν, ἵνα) —35.
IV*: v. 33—35.	II: v. 29 sq. 33—35.	
		IV: v. 36 sq. 39—41.
		V: v. 104—107. 115.
V: v. 116 sq. 120 (ὃϲ πάντεϲϲι μεταπρέπει ἀθανάτοιϲιν)	III*: v. 116 sq. 120—122.	VI*: v. 116 sq. 120—122.
VI: v. 126 sq. 131.	IV: v. 123 sq. 126 sq. 131 (ἠδὲ καὶ —)	VII: v. 123—125. 214. 213.
		VIII: v. 211 (ἣ δ' ἔτεκεν —) sq. 215 sq. et hujuscemodi versus: ⟨Αἴγλην Ἑϲπερίην τε καὶ εὐειδῆ Ἀρέθουϲαν⟩.
		IX: v. 217 (Κῆραϲ δ' αὖ καὶ Μοῖραϲ —) — v. 219. 223. 224 + 225: Νὺξ ὀλοή· μετὰ τήνδε δ' Ἔριν —.
		X: primus versus excidit, tum versus hujuscmodi: ⟨Τιϲιφόνην τε καὶ Ἀληκτὼ δῖάν τε Μέγαιραν⟩, tum v. 220—222.
		XI: v. 226. 228 sq. 231 sq.

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
stropha	stropha	stropha
		XII: v. 126 sq. 129. 132 (νόcφιν ἄτερ) sq.
VII: v. 133—135.	V*: v. 133—137.	XIII: versus hujuscemodi: ⟨τοὺc δὲ μέτ' ἄλλουc παῖδαc ἐγείνατο καρτεροθύμουc⟩, v. 134—137.
VIII: v. 136—138.		
	VI*: v. 139—143.	XIV*: v. 139—143 + 145: μοῦνοc δ' ὀφθαλμόc cφιν ἑεὶc ἐνέκειτο μετώπῳ.
	VII: v. 147. 149—151. 153.	XV: v. 147—150 (— ὤμων ἐξεπέφυκον). 153.
IX: v. 154. 157. 159.	VIII: v. 154. 157—160.	XVI: v. 154 (ὅccοι μὲν —). 157—160.
X*: v. 161—163.	IX*: v. 161—165.	XVII*: v. 161—165.
XI*: v. 164—166.		
XII*: v. 167—169.	X*: v. 167—171.	XVIII*: v. 167—171.
XIII*: v. 170—172.		
XIV*: v. 173—175.	XI*: v. 173—177.	XIX*: v. 173—177 (— πάρ' τ' ἐτανύcθη).
XV: v. 176. 178 + 180 (πλέχθη· ὁ δ' ἐκ λεχρίοιο φίλου ἀπὸ μήδεα πατρὸc). 181.	XII*: v. 178 (ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ —) —182.	XX*: v. 178 (αὐτὰρ ὃ ἐκ —) —182.
XVI*: v. 183 (ὅccαι δὲ —) —185.	XIII*: v. 183—187.	XXI*: v. 183—187.
	XIV: v. 188 sq. 191—193.	XXII: v. 188 sq. 191—193.
	XV: v. 194—198.	XXIII: v. 194 sq. 197—199.
		XXIV: v. 201—204. 206 (aut 205 + 206: παρθενίουc τ' ὀάρουc φιλότητά τε μειλιχίην τε).
		XXV: v. 154 (ὅccοι μὲν —) sq. 207. 209 (χειρὶ τιταίνονταc γὰρ ἀταcθαλίῃ —). sq.
	XVI: v. 211 sq. 214—216.	
	XVII: v. 217. 220 (ἐφέπουcιν). 223—225.	
	XVIII*: v. 226—230.	
	XIX: v. 233 sq. 237—239.	XXVI: v. 233 sq. 237—239.
	XX*: v. 240—244.	XXVII*: v. 240—244.
	XXI*: v. 245—249.	XXVIII*: v. 245—249.
	XXII*: v. 250—254.	XXIX*: v. 250—254.
	XXIII*: v. 255—259.	XXX*: v. 255—259.
	XXIV*: v. 260—264.	XXXI*: v. 260—264.
	XXV*: v. 265—269.	XXXII*: v. 265—269.

a **Gruppio**	a **Soetbeerio**	ab **Hermanno**
	stropha XXVI: v. 270 sq. 273 sq. 276.	stropha XXXIII: v. 270 sq. 273 sq. 276.
	XXVII*: v. 277—281.	XXXIV: v. 280—283. 285, cujus strophae alia recensio habebat v. 280 sq. 284 (ὃς μὲν —) —286.
	XXVIII*: v. 282—286.	
	XXIX: v. 287—290. 293.	XXXV: v. 287—289. 293 sq.
	XXX*: v. 295—299.	XXXVI*: v. 295—299.
	XXXI: v. 306. 309—312.	XXXVII*: v. 301—305.
		XXXVIII: v. 306. 308—311.
	XXXII*: v. 313—317.	XXXIX*: v. 313—317 vel 313—316. 318.
	XXXIII: v. 319—322. 325.	XL: v. 319—322. 325.
		XLI: v. 326—330.
		XLII: v. 333 sq. 275. 335 sq.
stropha XVII*: v. 337—339.	XXIV: v. 337. 339 sq. 343 sq.	XLIII: v. 337—345, „quorum qui quatuor tollendi sint, incertum est."
XVIII*: v. 340—342.		
XIX*: v. 343—345.		
	XXXV*: v. 346 sq. 349—351.	XLIV: v. 346—350.
	XXXVI*: v. 352—356.	XLV: v. 351—355.
	XXXVII*: v. 357—361.	XLVI: v. 356—361, ex qua enumeratione qui versus removendus sit, certo dici non potest.
	XXXVIII*: 362—366.	XLVII*: v. 362—366.
		XLVIII: v. 367—370, „cui strophae tertius versus deest, quem vix dubitari potest hunc fuisse: Ὠκεανῷ μιχθεῖcα διὰ χρυcέην Ἀφροδίτην.
XX: v. 371 sq. 374.	XXXIX: v. 371. 374—377.	XLIX: v. 371. 374—377.
XXI*: v. 375—377.		
	XL*: v. 378—382.	L*: v. 378—382.
	XLI: v. 383—387.	LI: v. 383—385, „cujus strophae duo postremi versus vel excidisse vel ab aliquo emendatore deleti esse videnter."
		LII: v. 386 sq. 389—391 vel v. 386. 388—391.
		LIII*: v. 392—396.
		LIV*: v. 397—401.
XXII*: v. 404—406.	XLII: v. 404—406. 409 sq.	LV*: v. 404—408.
		LVI*: v. 409—413, cujus strophae alia re-

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
		censio habebat v. 409 sq. 411 (— τέκεν, ἢ περὶ πάντων), tum tale quid θνητοῖς τ' ἀνθρώποισιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, postremo v. 415; alia v. 411—413 et tum v. 450 sq. sic scriptos: θῆκε δέ μιν πάντων κουροτρόφον, οἳ σὺν ἐκείνῃ | ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
		stropha LVII*: v. 416—420.
		LVIII*: v. 421—425.
		LIX: v. 426. 428—430. 434.
		LX: v. 435. 431. 436—438.
		LXI*: v. 439—443.
		LXII: v. 444—447, ubi apertum est ante v. 447 versum excidisse.
stropha XXIII: v. 453 (Ῥείη δὲ δμηθεῖσα —) sq. 455 + 456: ἴφθιμόν τ' Ἀίδην καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον.	stropha XLIII*: v. 453—457.	LXIII*: v. 453—456. 458, in quo ὑπὸ ῥιπῆς scriptum fuit.
XXIV: v. 459 sq. 464.	XLIV: v. 459—262. 464.	LXIV: v. 459—462. 464.
XXV: v. 468 sq. 471.	XLV*: v. 468—472.	LXV: v. 468 sq. 471—473.
XXVI: v. 474. 477 sq.	XLVI*: v. 474—478.	LXVI*: v. 474—478.
Lacuna	XLVII: v. 481. 483—486.	LXVII: v. 482 (ubi initio „aliud quid, ut ἔνθ' ἄρα μιν τίκτεν" scriptum fuit) — 486.
	XLVIII*: v. 487—491.	LXVIII*: v. 487—491.
XXVII: v. 492 sq. tum lacuna.	XLIX*: v. 492—496.	LXIX: v. 492—495. 497.
		LXX: v. 498—500, cujus strophae ultimi duo versus perierint.
XXVIII: v. 501—503.	L: v. 501. 503—506.	LXXI: v. 501. 503—506.
Lacuna	LI*: v. 507—511.	LXXII*: v. 507—511.
	LII: v. 512—515. 517.	LXXIII: v. 513. 512 (in quo scribendum ἣ pro ὅς). 514—516.
		LXXIV: v. 517—520, post quem excidit versus eandem cum v. 534 sententiam habens.
	LIII: v. 521. 534—537.	LXXV*: v. 521—525.
		LXXVI: v. 527 sq. 529—531.
		LXXVII: v. 532 + 533

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
		stropha (ταῦτ' ἄρα ἀζόμενοϲ παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεϲκεν). 534—537.
	stropha LIV*: v. 538—542.	LXXVIII: v. 538—541, ,,post quem excidisse videtur hic versus: Ἰαπετιονίδηϲ πάντων πέρι μήδεα εἰδώϲ.“
	LV*: v. 543—547.	LXXIX: v. 542. 544—547.
	LVI*: v. 548—552.	LXXX*: v. 548—552, cujus strophae duo ultimi versus alia in recensione erant v. 551 + 554 (γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίηϲε, χόλοϲ δέ μιν ἵκετο θυμόν). 555.
	LVII: v. 553 sq. 556—558.	
	LVIII*: v. 559—563.	LXXXI: v. 558. 560. 562—564.
	LIX: v. 565—567. 569 sq.	LXXXII: v. 565—567 (δάκεν δέ ἑ—). 569 sq.
	LX: v. 571—573 581 sq.	LXXXIII*: v. 571—575.
		LXXXIV*: v. 578—582, quae stropha in alia recensione habuisse videtur v. 578. 581—584.
	LXI*: v. 585—589.	LXXXV*: v. 585—589.
	Lacuna.	LXXXVI: v. 590 (ἐκ γὰρ τῆϲ —). 592 (αἳ θνητοῖϲ μέγα πῆμα —) —595 (—κόροιο, | ὡϲ ὁπότ' ἐν — βόϲκωϲι — ἔργων).
		LXXXVII: v. 596—600 (ἀκάματοι ϲπεύδουϲι — ὡϲ αὔτωϲ —).
		LXXXVIII: v. 602 (ἀλλ' ἕτερον γὰρ Ζεὺϲ ἔπορεν —) — 606 (ὅ δ' οὐ — ζώει· χηρωϲταὶ δὲ —).
		LXXXIX: v. 607 (ᾧ δ' αὖτε γλυκεροῖο γάμου —) — 611.
		XC: v. 613—616, cui strophae ultimus versus deest.
		XCI: v. 617—621 (ναιετάουϲιν).
		XCII*: v. 624—628.
		XCIII*: v. 629—633.
		XCIV: v. 635—638, cujus strophae unus versus excidit.
		XCV*: v. 639. 642 (καὶ

a **Gruppio**	a **Soetbeerio**	ab **Hermanno**
		stropha νέκταρ τ' ἐπάϲαντο —). 640 sq. 643. XCVI*: v. 644—648. XCVII*: v. 649—653. XCVIII: v. 654—658 (ϲῇϲιν ἐπιφροϲύνῃϲι καὶ ἰδρείῃϲι νόοιο). XCIX: v. 659—663. C: v. 664—667. 669. CI*: v. 674—678. CII*: v. 679—683. CIII*: v. 687—691. CIV*: v. 695—699. CV*: v. 700—704. CVI*: v. 706—710. CVII: v. 713 sq. 717 (καὶ τοὺϲ μὲν Τιτῆναϲ —) —719. CVIII: v. 720. 722—725. CIX: v. 726—730. CX: v. 732—735, cujus strophae unus versus post v. 733 excidit. CXI: v. 746. 748—751. CXII: v. 752—756. CXIII: v. 758. 745 (ἐν μυχάτῳ, νεφέληϲ —). 759—761. CXIV*: v. 762—766. CXV: v. 767. 769—772 (— δοκεύει). CXVI*: v. 775—779. CXVII: v. 780—783, cujus strophae post v. 782 unus versus hac sententia κρινομένων, ὃϲ πᾶϲαν ἀληθείην καταλέξῃ intercidit. CXVIII: v. 784—788. CXIX: v. 791 (δίνηϲ δ' ἀργυρέηϲ εἱλιγμένον —). 789 sq. 792. 794 (ἀθανάτοιϲ —). CXX: v. 793. 795—798. CXXI: v. 799. 803—806, „quae duae strophae in alia recensione his videntur versibus constitisse: CXX: v. 793. 795. 798—800. CXXI: v. 802—806. CXXII: v. 820 sq. 825 τοῦ δ' ἑκατὸν —) — 827. CXXIII: v. 829. 832—835.

<table>
<tr><th>a Gruppio</th><th>a Soetbeerio</th><th>ab Hermanno</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td>stropha
CXXIV: v. 836 (pro quo in alia recensione positus fuit 837). 838—841.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXV: 842—845, cui strophae primus versus deesse videtur.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXVI: v. 847. 849 (ὑπ' ἀμφοτέρων). *. 850 (τρέσσ' Ἀΐδης —) sq., quae stropha in alia recensione habuisse videtur v. 847 sq. *. 850 (τρέε δ' Ἀΐδης) sq.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXVII: v. 853. 855—858, in qua stropha alia recensio pro v. 857 sq. habebat v. 868 alio versu adjuncto.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXVIII*: v. 859—863.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXIX: v. 869—874, ita ut aut v. 872 totus deleatur scripto v. 873 αἳ δ' ἄλλαι πίπτουσαι, aut v. 872 et 873 jungantur: αἱ δ' ἄλλαι μὰψ αὖραι ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXX: v. 875—880, ita ut aut v. 876 totus tollatur aut cum antecedente jungatur: ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή.</td></tr>
<tr><td></td><td>stropha
LXII*: v. 881—885.</td><td>CXXXI*: v. 881—885.</td></tr>
<tr><td>stropha
XXIX: v. 886 sq. 900 (ὥς οἱ συμφράσσαιτο).</td><td>LXIII*: v. 886—890.</td><td>CXXXII*: v. 886—888. 889 + 890 (τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν). 891.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXXIII*: v. 892—896.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>CXXXIV: v. 897 sq. v. 899 + 889 sq. (ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας | αἱμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν). 900.</td></tr>
<tr><td>XXX*: v. 901—903.</td><td>LXIV: v. 901 sq. 904—906.</td><td>CXXXV: v. 901—903, cujus strophae quartus et quintus versus perierunt.</td></tr>
<tr><td>XXXI: v. 907. 909 sq.</td><td>LXV*: v. 907—911.</td><td>CXXXVI*: v. 907—911.</td></tr>
<tr><td>XXXII*: v. 912—914.</td><td>LXVI: v. 912—916.</td><td>CXXXVII: v. 912—914. 938 sq.</td></tr>
<tr><td>XXXIII*: v. 915—917.</td><td></td><td></td></tr>
</table>

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
		stropha CXXXVIII: v. 915 sq. 77—79.
stropha XXXIV*: v. 918—920.	stropha LXVII*: v. 918—922.	CXXXIX: v. 918. 920 '—923.
XXXV*: v. 921—923.		
XXXVI*: v. 924—926.	LXVIII: v. 924—927. 929.	CXL: v. 924. 926—929.
XXXVII*: v. 927—929.		
	LXIX: v. 930 sq. 933 sq. 937.	CXLI: v. 930. 931 + 933 (Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας· αὐτὰρ Ἄρηϊ). 934 sq. 937.
	LXX: v. 938—941. 943.	CXLII*: v. 940—944.
	LXXI*: v. 945—949.	CXLIII*: v. 945—949.
	LXXII: v. 950 sq. 953—955.	CXLIV: v. 950 sq. 953. 956 sq.
		CXLV*: v. 958—962.
		CXLVI*: v. 963. 965—968.
		CXLVII: v. 969 sq. 972—974.
		CXLVIII: v. 975 (post quem versus excidisse videtur Martem Harmoniae patrem indicans) —978.
		CXLIX*: v. 979—983.
		CL: v. 984—986. 987 + 989 (ἴφθιμον Φαέθοντα, τὸν ἁρπάξας' Ἀφροδίτη). 991.
		CLI*: v. 992—996.
		CLII: v. 997 sq. 1000—1002.
		CLIII*: v. 1003—1007.
		CLIV: v. 1008—1010. 1017 sq.
		CLV*: v. 1011—1013. 1015 sq.
		CLVI: v. 1019—1022, cui strophae versus v. 967 similis ὅσσαι δὴ θνηταὶ θεοῦ ἄρσενος ἔμπεσον εὐνῇ deesse videtur.

Strophis et ternariis et quinariis, quae jam in hodierna Theogoniae compage aut integrae offeruntur aut jam dudum versu aliis de causis recte submoto restitutae sunt, asteriscos apponendos curavi, quo facilius etiam ex hoc indice, quam frequentia remanserint vel in hac „rudi indigestaque mole“ et ternionum et quinionum vestigia, unicuique appareret. Sed de hac re damnata ab aliis haud magis considerate quam tractata ab aliis explicatius in alterius partis praefatione dicetur. Hermannianarum mutationum eas, quae vel nullo stropharum habito respectu memorabiles

viderentur, quos jam CRITICORUM CONJECTURIS inserui, nemo, opinor, improbabit.

Unum restat, quod nollem: *erratorum*, quae nostram quamvis indefessam diligentiam fefellere, index:

In Theogoniae	v. 125.	scribas	κυσαμένη	pro	κυσσαμένη
,, ,,	v. 205.	,,	μειδήματά	,,	μειδήματα
,, ,,	v. 251.	,,	καὶ	,,	και
,, ,,	v. 562.	ante	δ᾽ ἤπειτα inseras †.		
,, ,,	v. 866.	scribas	ὑφ᾽	pro	ὑπ᾽
,, ,,	v. 933.	,,	χρύσεα	pro	χρυσέα
,, ,,	v. 1014.	ante	δ᾽ ἔτικτε inseras †		
,, Operum	v. 198	post	καλόν addas comma		
,, ,,	p. 97 summa	scribas	**H**ΜΕΡΑΙ	pro	**E**ΜΕΡΑΙ
,, ,,	v. 335.	scribas	πάμπαν	pro	πάνπαν
,, ,,	v. 388.	,,	πέλεται	pro	πελέται
,, ,,	v. 454.	,,	ἀπανήνασθαι	pro	ἀπανήσασθαι
,, ,,	v. 771.	,,	τῇ	pro	τῆ

Scripsi HEIDELBERGAE d. IX. mens. Jul. MDCCCLXX.

ARMINIUS KOECHLY.

PRAEFATIONIS COROLLARIUM

Gallici tumultus mediis in turbis cum hujus praefationis specimina typographica corrigerem, accidit, ut animo in periculis patriae nostrae ab immani ista barbaria mendacissima humanitatis simulatrice impendentibus defixo oculorum aciem graviora quaedam menda effugerent, quae acceptis hodie perlustratisque statim plagulis notanda insuper putavi:

p. XII. v. 3 ab imo scribas "adhibend**o**" pro "adhibend**is**".
- XIV. - 11 a summo - "exigu**o**" pro "exigu**i**".
ibid. - 9 ab imo - ἐςτιν pro ἔςτιν.
p. XLVIII. v. 1 a summo scribas "quo**d**" pro "quo**s**"!

Scripsi Heidelbergae d. XII. mens. Aug.

ΗΣΙΟΔΟΥ͂

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Codices Hesiodi Theogoniam

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laurent. XXXI 24				Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Opera 2) Scutum 3) Juliani et Phalaridis epistolas quasdam etc. etc.	Franciscus de Furia ad editionem D. Heinsii (16..) Lennepii in usum.
Codices Florentini.	Bibl. Laur. XXXII 16 olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423.[1]	M		M 3	Flor. B	XIII	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Apollonium Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX. 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venatione et de piscatione libros 7) multa alia	Franciscus de Furia ad editionem D. Heinsii (16..) Lennepii in usum. *Goettlingius* a. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.
Codices Florentini.	Bibl. Laur. XXXI 20			M 1	Flor. C	XV	chartac. in 4to	1) Scutum 2) fragmentum de speciebus tragicae poeseos 3) Phocylidis carmina 4) Theognidis carmina 5) Hom. Batrachomyomach. 6) Pythag. carmen aurea	Franciscus de Furia ad editionem D. Heinsii (16..) Lennepii in usum. *Goettlingius* a. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.
Codices Florentini.	Bibl. Laur. n. 2823, olim Abbatiae Florentinae				Flor. D	XIV		1) Opera 2) Scutum	Franciscus de Furia ad editionem D. Heinsii (16..) Lennepii in usum.
Codices Florentini.	Bibl. Laur. LXXXXI 10, mutilus, desinens in v. 706				Flor. E	XIV	chartac. in 8vo	Veterum grammaticorum opera varia atque Nicandri et Luciani quaedam	Franciscus de Furia ad editionem D. Heinsii (16..) Lennepii in usum.
Codices Florentini.	Bibl. Laur. XXXI 32 mutilus, desinens in v. 577	F		M 2	Flor. F	XV	membran. in 4to	1) Scutum 2) Homeri Hymnos XII. 3) Arati Phaenomena	*Goettlingius* ann. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.
Codices Florentini.	Bibl. Laur. „Mediceus", cuius accuratior signatio non ex[illegible]		Med.	M 4	Med.			Scutum	*Dorvillius* ad edit. Iuntin. a. 1540, unde collationem recepit *Gaisford* in poëtt. Graecc. minn. tom. I. p. 111 117.
Codex Neapolit.	Bibl. Regiae Neapolitanae				Neap.			1) Opera 2) Scutum	*Salvator C[illegible]* ad edit. Gr[illegible] a. 1667, *Lennepii* in usum.
Codices Veneti.	Bibl. Marc. Cl. IX Cod. VI, olim bibl. SS. Johannis et Pauli.	V		V 1		XIV	membran. in folio	1) Opera 2) Scutum	*Goettlingius* a. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.[2]
Codices Veneti.	Bibl. Marc. Cod. Gr. CCCCLXIV, Arm. XCI. Scriptus est manu Demetrii Triclinii annis 1316—1320	v		V 2	Ven.	XIV	chartac. bombyc. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Jo. Pediasimi et Pselli alleg. in Hom. etc. 4) fragmenta mythol.	*Goettlingius* a. 1828 ad exemplar L. Dindorfii suum in usum

1) Vid. de hoc cod. *Muetzell.* p 186-212. 2) Vid. de hoc codice Jac. *Morell.* in Wolfii analectt. litt. II. p. 266-269.

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 1948 ex libris Fulvii Ursini			f		XV	chartac.		Aemilius Braunius usque ad v. 403. ad exemplar Weigelianum Goettlingii in usum
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 1332 ex libris Fulvii Ursini			V		XIV	bombycin.	Opera	Aemilius Braunius usque ad v. 403. ad exemplar Weigelianum Goettlingii in usum
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 915	O		O	Vat.	XIV vel XV	bombycin. in folio parvo	1) Opera 2) sententias Pindaricas c. 40	Aemilius Braunius usque ad v. 403. ad exemplar Weigelianum Goettlingii in usum; *J. F. Boissonadius* ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 1409			Vat.	Vat. Goettl.	XIV	in 8vo		*Goettlingius* a. 1828 ad exemplar Dindorfii suum in usum.
Codex Taur.	Bibl. Reg. Taur. B. III 16			Taur.	Taur.	XV			*Goettlingius* a. 1828 ad exemplar Dindorfii suum in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2708 1)	C		Par.	Par. C	XV	chartac. in fol. (4to ?)	1) Opera 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	Gregorius Georgiades *Zalycus* Gaisfordii in usum, qui recepit ibid. p. 153—156.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2763, olim Colbertinus 2)			P 2	Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Orphei Argonaut. et hymnos 4) Procli, Callimachi, atque Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Theocriti Idyllia	*Ruhnkenius* partim; cuius observationes, ad exemplar Heinsianum factas transcripsit *Gaisfordius* l. c. p. 172 sq. deinde Gregorius Georgiades *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis	E			Par. E	XIV	bombycin. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	*Boissonadius* ad edit. Loesn. Lennepii in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2551				Par. A	XV	chartac. in 4to	1) Scutum 2) Aristotelis de arte poetica librum 3) eiusdem Oeconomica 4) Theognidem, Phocylidem, Pythagoram 5) epistolas varias 6) grammatica ac philosophica varia	Gregorius Georgiades *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2678				Par. B	XVI	chartac. in fol.	1) Scutum 2) Orphei Argonaut. 3) Pythagorae carmina aurea 4) Phocylidis carmen 5) Herculis certamina 6) Chionis epistolas 7) Luciani de conscribenda historia libr. 8) Isocratis orationem ad Nicoclem. 9) grammatica varia	Gregorius Georgiades *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum

1) Vid. *Muetzell.*, cui est Paris. 1, p. 213—218. 2) Vid. eund. p. 219—221.

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep.	Saeculum	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2776				Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum	G. G. *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2833, olim Mediceus				Par. G	XV sub fin.	membran. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Theocriti Idyllia 4) Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Orphei hymnos II. 8) Dionysium Periegetem 9) Theognidem 10) Phocylidis carm.	
	Bibl. imper. n. 2834				Par. H	XV sub fin.	membran. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Theocritum 4) Dionysium Periegetem 5) Pindarum	
	Bibl. imper. n. 2877, olim Boistallerianus				Par. I	XVI	chartac. in 4to	1) Scutum 2). Georgii Lapithae poemata 3) Anonymi de atramenti conficiendi ratione observatiuncula	
Codex Vratisl.	Bibl. Vratisl. (olim Thomae Rehdigeri) Rep. II. Fol. n. 63			Rehd.	Rehd.	XV extrem.	membran. in fol. min.	1) Scutum 2) Orphei Argonaut. 3) Apollonium Rhodium 4) Dionysium Periegetem 5) Herculis ἄϑλους 6) Arati Phaenomena	*Marckscheffelius* ad edit. Dindorf. in suo libro, qui „*Hesiodi* etc. *fragmenta*" inscribitur p. XV—XX.
Codices Angli.	Bibl. Bodleian. Oxoniensis (olim Barocc. n. 109 1)		Bar.	Bar.	Bodl.	XV	chartac. in 4to	1) de passionibus dictionum 2) Theocriti Idyll. VIII. 3) Arati Phaenomena 4) Orac. Sibyll. I. (part.) III—VIII.	*Robinsonus*, qui duos alios codices, Bodl. 202 mutilum et „Gresh.", quorum indoles nobis ignota est, adhibuisse videtur, suum in usum.
	Bibl. Arundel. (in Mus. Brit. asservatae) n. 522, olim Regiae Societatis Londinensis 2)		Reg. Soc.	RS	Reg. Soc.	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Hephaestionis, Man. Moschopuli et Thomae Magistri quaedam 3) Euripidis trag. III.	
	Bibl. Collegii Emmanuelis Cantabrigiae		Emm.	Em.	Emm.	XVI		Scutum	*Blomfieldius* fortasse, Gaisfordii in usum.

1) Vid. *Muetzell.*, p. 222—232.

2) Vid. eund. p. 233—235.

THEOGONIA.

SIGLA CODICUM.

F = M(ed.) 2 Goettl. = Flor. F Lennep.
M = M(ed.) 3 Goettl. = Flor. B Lennep.
C = Par. C Lennep.
E = Par. E Lennep.
O = O Goettl. = Vat. Lennep.
V = V(en.) 1 Goettl.
v = V(en.) 2 Goettl.
a = Aldina 1495.
m = codicum reliquorum maior pars.
p = codicum reliquorum pars.

SIGLA VERBORUM.

om = omittit.
add = addit.
al. m. = alia manu.
ead. m. = eadem manu.
corr = correxit vel correctura.
conj = conjecit vel conjectura.
ed = edidit vel editio.
ἀθ = ἀθετεῖ.
[v] = versum uncis inclusit.

Μουcάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ᾽ ἀείδειν,
αἵ θ᾽ Ἑλικῶνος ἔχουςιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόςς᾽ ἁπαλοῖςιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐριςθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεςςάμεναι τέρενα χρόα Περμηςοῖο
ἢ Ἵππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήςαντο
καλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώςαντο δὲ ποςςίν.

ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι cτεῖχον περικαλλέα ὄςςαν ἱεῖςαι·

ὑμνεῦςαι Δία τ᾽ αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυςέοιςι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ᾽ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.

Recensionis diversitas: v̄. 5. Τερμηςοῖο

Lectionis varietas: v. 3. καί τ᾽ ἐπὶ CV *Liban.* or. XIX p. 478 B ed. 1627 „*circumcirca* dicitur —, quando ἀμφὶ περὶ significare volumus, ut *Hesiodus*: ἀμφὶ περὶ κρήνην ἰοειδέα.“ *Priscian.* inst. XIV 34. Sed vid. *Muetz.* 369 sq. καί τε λοεςςάμεναι χρόα καλὸν πόςς᾽ ἁπαλοῖςιν ὀρχεῦνται laudat Schol. ad v. 2 v. 4. Post ἁπαλοῖςιν errore add λούςαντο *Etym. M.* p. 604, 4. ὀρχοῦνται F. Vulgatam tenet *Lucian.* de saltat. 24. *Liban.* l. l. v. 5. Περμηςςοῖο CEp Παρνηςοῖο M Τερμηςςοῖο p Τερμηςοῖο FOam „Περμηςός, ὃν καλοῦςιν οἱ ἐγχώριοι διὰ τὸ πρῶτον φανῆναι Πάρμηςον (?), ὥς φηςι Κράτης ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς· ἐν δὲ τοῖς Ζηνοδοτείοις γράφεται (vulgo -φει) Τερμηςοῖο.“ *Schol.* Vid. *Muetz.* 33—35. v. 6. Ἵππου κρήνης Cvap Ἱππουκρήνης vulgo. Ὁλμειοῦ Par.B a. Vid. *Muetz.* 45. v. 7. ἀκροτάτῳ ἐν Ἑλικῶνι F v. 8. ἡμερόεντας O v. 9. πολλῷ Cap v. 11. αἰγίοχόν τε O

Criticorum coniecturae: v. 1—115 ἀθ *Guiet Heyne Ruhnken* v. 5—8 „alius videntur recensionis esse pro v. 3 et 4“ *Goettlingio* v. 7. ἐνὶ ποιήςαντο (sic!) *Heyne* ad Hom. Ω 610 v. 12 „adiectus esse videtur posteriore tempore“ *Goettlingio*

ἠδὲ Ποσειδάωνα † γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
«ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.»
ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν

R. D. v. 28. γηρύσασθαι v. 31. δρέψασθαι

L. V. v. 15. Ποσειδάονα FOa γεήοχον M v. 17. Ἥρην *Plut.* quaest. conviv. IX 15, 7 p. 747 F. vv. 18. 19 inverso ordine leguntur in FCEvp v. 18 om Flor.C Par.I ἠώ Oa λαμπράντε τε O v. 19 om O Par.M Vatic.f(?) Λητώ τε Ἰαπετόν τε ἠδὲ Κρ. *Aristid.* tom II p. 369 Jebb. sed ἰδὲ cod. Θ v. 20. Γαῖαν δὲ, Ὠκ. E Γαῖάν τε Ὠκ. O (auctore *Braunio* ap. Goettl.) v. 24. τόντε δὲ Fap ἔειπον FCvp ἔειπαν am v. 26. κάκ' ἔγχεα *Excerptum* ex Hes. Theog. ap. *Bandini* bibl. Laurent. III p. 391. οἷον Rehd. Par.B. *Excerpt.* ap. *Bandini.* l.l. „Ἀπολλώνιος μὲν ὁ Ῥόδιος λείπειν τὸν πρῶτον στίχον φησίν· οὐ λείπει δέ, ἀλλ' ἔστι· Ποιμένες" etc. *Schol.* Cf. *Muetz.* 373. v. 27 om Par.B ἴσμεν *Athenag.* leg. § 22 med. Paul. v. 28. γηρύσασθαι V cod. Paullinus Morellii „et est glossa haec τοῦ μυθήσασθαι in C" *Lennep.* „γράφεται δὲ ΓΗΡΥΣΑΣΘΑΙ." *Schol.* Vid. *Muetz.* 374. v. 29. Μοῦσαι pro κοῦραι (in marg. al. m. γρ. κοῦραι) Fa κεῖναι p μεγάλαι Διὸς v Διὸς μεγάλου CVp v. 30. ἔδων Va v. 31. δρέψασαι CV δρεψάμεναι Par.B, alterutrum legisse videtur poëta anthol. IX 64: „καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι | ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρεμόνα." δρέψασθαι vulgo, etiam *Aristid.* II p. 370 Jebb. θρέψασαι aliis placuisse probat *Muetz.* 376 sq. θειητὸν Fa

---

C. C. v. 15. Ποσειδάω γαιήοχον *Goettling* ed. 1, Ποσειδάωνα γεήοχον cum *Hermanno* epist. ad Illgen. XIII *Goettling* ed. 2, Ποσειδάωνα καὶ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην „vel simile quid" conj *Muetzell.* 227 v. 18 posteriore tempore sed praepostero loco, cum debuisset post v. 20 legi, adiectum putavit *Hermann*; v. 18 et 19 „seriore aevo adiunctos esse" ex Aristide l. c. conclusit *Muetzell.* 372 v. 18. λαμπρήν, ut olim voluit *Hermann*, ed *Goettling* v. 31. δρέψασαι iam *Wolf* e conj reponebat

θείην, †ἵνα κλείοιμι τά τ᾽ ἐссόμενα πρό τ᾽ ἐόντα,
καί με κέλονθ᾽ ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
сφᾶс δ᾽ αὐτὰс πρῶτόν τε καὶ ὕсτερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;

Τύνη Μουсάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦсαι τέρπουсι μέγαν νόον ἐντὸс Ὀλύμπου,
εἰρεῦсαι τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐссόμενα πρό τ᾽ ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦсαι· τῶν δ᾽ ἀκάματοс ῥέει αὐδὴ
ἐκ сτομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸс
Ζηνὸс ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέссῃ
сκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντοс Ὀλύμπου

δώματά τ᾽ ἀθανάτων· αἳ δ᾽ ἄμβροτον ὄссαν ἱεῖсαι
θεῶν γένοс αἰδοῖον πρῶτον κλείουсιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆс, οὓс Γαῖα καὶ Οὐρανὸс εὐρὺс ἔτικτεν,
οἵ τ᾽ ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ᾽ ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί† τ᾽ ἀοιδῆς,
ὅссον φέρτατόс ἐсτι θεῶν κράτεΐ τε μέγιсτοс.
αὖτιс δ᾽ ἀνθρώπων τε γένοс κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦсαι τέρπουсι Διὸс νόον ἐντὸс Ὀλύμπου

L. V. v. 32. θεῖαν Cp ὥсτε pro ἵνα Cv κλύοιμι Cv ὄφρα κλύοιμι M ἵνα κλείοιμι m *Aristid.* l. c. ὅπωс κλείοιс Hesiodum alloquitur *Lucian.* Hes. 1 v. 33. καί μ᾽ ἐκέλονθ᾽ MCV v. 34. τε om Fp ὕсτατον M „sed corr m. antiqua ex ὕсτερον" *Lennep.* ἀοίδειν a v. 37. αἰὲν Ὀλύμπου V v. 39. ὁμηρεύϙυсαι *Etym. M.* p. 623, 54. v. 41. ἐριγδούπου M θε$\overset{\omega}{\underset{\alpha}{}}$ν O (auctore *Boissonade*) θεῶν Vvp v. 42. κιδναμένη M v. 43. δώματ᾽ ἀθανάτων Fa δώματά τ᾽ ἀθανάτων Cv δώματα ἀθανάτων fere reliqui ὄссαν ὅδ᾽ ἄμβροτον ἱεῖται corrupte *Etym. M.* p. 635, 50. v. 44. αἰδοίων Par.BF v. 45. *Schol.* ad Il. A 604 sic citat: ἄειδόν δ᾽ οὓс γαῖα καὶ etc. Γαῖά τε καὶ Οὐρ. FE ἔτικτε MFp ἔτικτον „unus" E ἔτικτεν cum *Schol.* Il. l. l. reliqui. v. 46. δοτῆρεс CEa Cf. *Dionysium* ap. *Euseb.* praep. Evang. XIV 27 p. 782 C. v. 47. πατέρα a v. 48. λήγουсί τ᾽ F (in marg. γρ. λήγουсαι) a v. 49. τόссον Map φέρτεροс F (in marg. φέρτατοс) EO κάρτεϊ EO κάρτει p v. 50. αὖτιс FCEOV αὖθιс am καρτερῶν O

C. C. v. 32 ἀθ *Guiet* ˙ θείην, ὡс *Stephano* duce fere recentiores, δῖαν, ἵνα *Goettling* ed 1 θέсπιν, ἵνα idem ed 2 conj, hoc quidem ex Aristide et Luciano ll. cc. θεсπεсίην praebentibus, unde *Muetzell.* 378 θεсπεсίην κλείειν ἅμα τ᾽ ἐссόμενα effecerat v. 34. ὕсτατον corr *Wolf* et *Hermann* v. 35 „si abesset, non desideraret" *Wolf* v. 38 ἀθ *Hermann* v. 46 „ex v. 111 huc inepte traiectus" *Goettling* v. 48 ἀθ *Guiet* ὑμνεῦсιν ἰδὲ λήγουсιν ἀοιδῆс conj *Dindorf*

Μοῦcαι Ὀλυμπιάδεc, κοῦραι Διὸc αἰγιόχοιο.

τὰc ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖcα
Μνημοcύνη, γουνοῖcιν Ἐλευθῆροc μεδέουcα,
ληcμοcύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκταc ἐμίcγετο μητίετα Ζεύc,
νόcφιν ἀπ᾿ ἀθανάτων ἱερὸν λέχοc εἰcαναβαίνων.
ἀλλ᾿ ὅτε δή ῥ᾿ ἐνιαυτὸc ἔην, περὶ δ᾿ ἔτραπον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾿ ἤματα πόλλ᾿ ἐτελέcθη,
ἣ δ᾿ ἔτεκ᾿ ἐννέα κοῦραc ὁμόφροναc, ᾗcιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν cτήθεccιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούcαιc,
τυτθὸν ἀπ᾿ ἀκροτάτηc κορυφῆc νιφόεντοc Ὀλύμπου.

ἔνθα cφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·
πὰρ δ᾿ αὐτῇc Χάριτέc τε καὶ Ἵμεροc οἰκί᾿ ἔχουcιν

ἐν θαλίῃc· ἐρατὴν δὲ διὰ cτόμα ὄccαν ἱεῖcαι
μέλπονται πάντων τε νόμουc, καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουcιν ἐπήρατον ὄccαν ἱεῖcαι.

αἳ τότ᾿ ἴcαν πρὸc Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροcίῃ μολπῇ· περὶ δ᾿ ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύcαιc, ἐρατὸc δὲ ποδῶν ὕπο δοῦποc ὀρώρει
νιccομένων πατέρ᾿ εἰc ὅν· ὃ δ᾿ οὐρανῷ ἐμβαcιλεύει
αὐτὸc ἔχων βροντὴν ἠδ᾿ αἰθαλόεντα κεραυνόν,

L. V. v. 55. M in marg. γρ. μνημοcύνην teste *Goettlingio* v. 56. μίcγετο M v. 58. δή ῥ᾿ ἔην ἐνιαυτὸc EO ἔτρεπον v ὥραι C ὤραι a v. 60. ἥ δ᾿ C v. 61. μέλλεται Fap μέμηλετ᾿ CV v. 63. cφι Par.B. Bar., cf. *Muetz.* 227 v. 64. αὐταῖc *Schol.* ad Pind. Ol. IX 39. τε post Χάριτεc servavit *Schol.* l. l. abesse videtur a codd. omnibus v. 65. θαλίαιc M cτόματ᾿ Taur. v. 66 sq. om Cp νομοὺc v v. 67. κλείουcαι p v. 68. *Schol.* „ἐπεcημήνατο ταῦτα ὁ Ἀριcτοφάνηc. Νῦν περὶ τῆc ἀνόδου αὐτῶν φηcὶ τῆc εἰc τὸν Ὄλυμπον· πρότερον γὰρ ἦν ὁ λόγοc αὐτῷ περὶ τῆc ἐν τόπῳ αὐτῶν χορείαc.“ v. 70. ὑπὸ a v. 71. νιcομένων vp ἑὸ v p οὐρανὸν Ep ἐμβαcιλεύεν (sic!) a v. 72. αὐτὸν CV

C. C. v. 62—64 ἀθ *Hermann*, ita ut v. 61 et 65 arctissime cohaereant ἐχούcαιc | ἐν θαλίῃc, [v. 63—67] *Wolf*, [v. 64—67] *Goettling* v. 64. τε deesse vidit *Guiet* v. 66. νομοὺc dubitanter conj *Wolf* v. 67. huc non pertinere sed olim cum v. 61 scripto ἐν cτήθεccι δ᾿ ἀκηδέα θυμὸν ἔχουcαι | ἀθανάτουc κλείουcιν ἐπ. ὄ. ἱ. cohaesisse putavit *Hermann* v. 68. ἀμειβόμεναι ὀπὶ ex A 604 dubitanter conj *Wolf* v. 69. ἀμβροcίῃ· περὶ δὲ cφέαc ἴαχε conj *Guiet*

κάρτεϊ νικήςας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαςτα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

ταῦτ᾽ ἄρα Μοῦςαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουςαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ᾽ Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ᾽ Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ᾽ Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ᾽· ἣ δὲ προφερεςτάτη ἐςτὶν ἁπαςέων.

ἣ γὰρ καὶ βαςιλεῦςιν ἅμ᾽ αἰδοίοιςιν ὀπηδεῖ.

ὅν τινα τιμήςωςι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τ᾽ ἐςίδωςι διοτρεφέων βαςιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώςςῃ γλυκερὴν χείουςιν ἐέρςην,
τοῦ δ᾽ ἔπε᾽ ἐκ ςτόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶςι διακρίνοντα θέμιςτας
ἰθείῃςι δίκῃςιν· ὃ δ᾽ ἀςφαλέως ἀγορεύων

R. D. v. 83. ἀοιδήν

L. V. v. 73 sq. ἑκάςτῳ | ἀθανάτων legit *Schol.* interpretatus: τουτέςτιν ἑκάςτῳ τῶν θεῶν καλῶς τὴν ἁρμόζουςαν παρέςχε τιμὴν ἔχειν v. 74. ἀθανάτων Flor.E Par.I Bodl. ἀθανάτοις firmat *Theophilus* ad Autolyc. II 5. πέφραδε *Theophil.* l. c., quod probabat *Muetz.* 383. v. 78. Οὐρανία a v. 79. ἠδὲ Ca ἣ ςφεων προφ. *Diodor.* IV 7. ἣ καὶ προφ. Ioann. Diac. p. 552, 12. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 155 ibid. p. 280 itemque *Gramm.* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 478 sic laudant: Καλλιόπη δὲ προφερεςτάτη ἐςτὶν ἁπαςῶν, nisi quod priore loco ἁπαςάων legitur. Καλλιόπη τ᾽ εἴδει προφ. aperto errore *Stob.* floril. XLVIII 12 ἁπαςάων etiam COVa v. 80. ἣ δὴ βαςιλεῦςιν citat *Plut.* moral. p. 801 E. καὶ βαςιλ. tantum citat *Aristid.* II p. 98 Jebb. ἣ μὲν γὰρ *Stob.* l. l. ἣ γὰρ καὶ firmant *Dio* Chrysost. II p. 81. *Themist.* or. IX p. 122 A. v. 81. τιμήςωςι F „ex correctione" Par.B et *Dio* l. l. *Themist.* l. l. τιμήςουςι codd., ut videtur, ceteri omnes *Aristid.* *Stob.* ll. cc. et *Themist.* or. XXXI p. 355 C. v. 82. γιγνόμενόν τ᾽ *Aristid.* l. l. γινόμενον *Stob.* *Themist.* τ᾽ ἐπίδωςι C τε ἴδωςι *Stobaeus* τ᾽ ἐςίδωςι firmat *Dio* l. l. v. 83. τοῦ μὲν *Themist.* p. 122 A Variant *Aristidis* codd. inter γλώςςῃ, γλώςςης et γλώςςην. χεύουςιν M· *Themist.* προχέουςιν *Stob.* l. l. ἐέρςην Mm et *Schol:* „ἡ δρόςος κυρίως, νῦν δὲ μεταφορικῶς τὸ μέλι" ἐέρςην/ἀοιδήν O ἐέρςην *Themist.* l. l. ἀοιδήν FEVap *Aristid.* *Stob.* v. 84. ἔπε᾽ om *Aristid.* ἔπ᾽ a ἔπη *Stob.* οἱ δέ τε *Aristid.* *Themist.* v. 85. πάντες δ᾽ αὐτὸν *Stob.* LXXX 15 v. 86. ὁ δ᾽ ἀτρεκέως *Aristid.* l. l.

C. C. v. 74. διέταξε νόμοις conj *Guiet*, διέταξε νόμους *Lennep* v. 79. ἥ τε προφερ. *Hermann* epist. ad Illgen. XV, ἣ δὴ προφερ. conj. *Dindorf* v. 86. ἀγορεύει ex Hom. θ 172 conj *Lennep* ad Colluth. p. 50.

αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.

ἐρχόμενον δ᾽ ἀν᾽ ἀγῶνα θεὸν ὣς ἱλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὃ δ᾽ ὄλβιος, ὅν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ

R. D. v. 91. ἀνὰ ἄστυ v. 94. ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο

L. V. v. 87. κατέπαυσεν O v. 90. παραφάμενοι a ἐπέεσσι *Aristid.* l. l. v. 91. ἐρχόμενοι V ἀνὰ ἄστυ cum *Stobaeo* LXXX 15 codd. omnes, nisi quod Par. F in marg. habet γρ. ἀγῶνος. Sed *Schol.* „ἀνὰ ἄστυ· γρ. ΑΝ᾽ ΑΓΩΝΑ ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὸ ἄθροισμα", quod firmant *Schol.* BM ad Il. Ω 1 (cf. *Eustath.* ad Il. p. 1335, 56): παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγὼν ἡ ἀγορά, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγώναρχον καλοῦσιν, ὅθεν καὶ ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους καὶ Ἡσίοδος „ἐρχόμενος (sic!) δ᾽ ἀν᾽ ἀγῶνα." Vid. *Muetz.* 338 sq. θεὸν ὣς εἰσορόωσιν *Plut.* mor. p. 1098 E v. 93. 94 inverso ordine habet Flor. D v. 93. οἷά τε vel οἵα τε (sic a) vel οἷα τε fere codd. habere videntur; οἵα teste *Lennepio* („omissum τε in Flor. B") M, in quo ut in CV οἷά τε esse dicit *Goettling* οἷά τοι v v. 94 om V Paullin. „In C versum ad marg. adscripsit idem librarius, qui scholia." *Lennep.* ἐκ γάρ τοι Μουσάων MVp *Cornut.* 32 p. 227 *Schol.* ad Il. A 176. ad Pind. Nem. III 1. *Gramm.* ap. *Matrang.* An. Gr. p. 405. ἐκ γάρ τοι Μουσέων cod. Gotting. *Schol.* ad Pind. Pyth. IV 313 (Μουσάων vulgo). *Schol.* ad Theog. v. 30. ἐκ γάρ τοι Μουσάων τε καὶ *Gramm.* ap. *Cram.* An. Par. III p. 275. ἐκ μὲν Μουσάων *Themist.* VII 89 C. XIII 170 B. *Eustath.* ad Il. p. 76, 1. ἐκ γὰρ Μουσάων firmat *Eudocia* p. 9. Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο *Themist.* ll. cc. ἑλικωνίου pro ἑκηβόλου *Schol.* ad Theog. l. l. v. 95. ἔασσιν Fa ἔασιν cum σ suprascr. C χθονὶ C *Schol.* ad Pind. Pyth. l. l. hymn. Hom. 25, 3. ἐπὶ χθ. neglexerunt *Themist.* et *Eustath.* ll. cc. ἐπὶ χθονὶ καὶ βασιλῆες (ἐπιχθόνιοι βασιλῆες al.) *Cornutus* l. c. ἐπιχθόνιοι βασιλῆες etiam *Eudocia* l. l. ἄνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ *Gramm.* ap. *Matrang.* l. l. v. 96. ἐκ Διὸς βασιλῆος *Gramm.* ap. *Matrang.* l. l. v. 97. φίλωνται MVp hymn. Hom. φιλῶνται Op φιλεῦνται a reliqui φιλέονται *Excerpt.* ap. *Bandini.* bibl. Laurent. III p. 391. ῥέεν V

C. C. v. 87—92 alius fuisse recensionis, ut v. 93 statim cum v. 86 scripto ἀγορεύει cohaeserit, putavit *Hermann.* v. 93. τοίη Μουσάων conj *Guiet*, quod multi probaverunt [v. 94—97] *Wolf*

ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήςῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουςιν,
αἶψ' ὅ γε δυςφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται, ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεςςαν ἀοιδήν.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀςτερόεντος
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὕς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·

εἴπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων
ἄςτρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν·
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
ὥς τ' ἄφενος δάςςαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔςχον Ὄλυμπον.

— ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
— ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

Ἤτοι μὲν πρώτιςτα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα

R. D. v. 116. Πάντων μὲν

L. V. v. 101. ὑμνήςει FEOv v. 102. αἶψ δ' ὁ δυςφρ. (sic!) V αἶψα δ' ὃ C δυςφροςυνέων MC δυςφρονάων O v. 106. Γῆς τ' ἐξεγ. M v. 107. νυκτός τε δν. O *Theophil.* ad Autolyc. II 6. p. 85. νυκτὸς δὲ δν. Cva νυκτὸς καὶ δν. Mp οὓς ἁλμυρὸς cum *Theophilo* l. l. p v. 109. οἶδμά τε πόντου *Orig.* Philos. I 23. v. 110. In *Origenis* libris variatur inter λεπτέοντα λεπτόεντα et λεπτήεντα v. 111. δοτῆρες CEO Versum om *Orig.* l. c. v. 112. ὥςτ' CO ὥς τ' ἄφενον M Flor. D ὡς ςτέφανον *Origenes* καὶ ὥς CEa v. 113. ὥς Oa v. 114 et 115. „ταῦτα δύο ἔπη ὁ Σέλευκος ἀθετεῖ· οἱ δὲ περὶ Ἀρίςταρχον τὸ ΕΞ ΑΡΧΗΣ μόνον λέγουςιν“ (an ὀβελίζουςιν?) *Schol.* v. 115. εἴ ποθ' a γένεθ' O ἔπειτα ὅ τι περ πρῶτον *Origenes* v. 116. πάντων μὲν πρώτιςτα *Aristot.* metaph. I 4 (p. 984 b 27 sq.) auscult. phys. IV 1 (p. 208 b 30 sq.) πρῶτον μὲν πάντων χάος ἐγένετ' *Aristot.* de Xenoph. I (p. 975 a 11 sq.), fortasse de memoria citans. ἤτοι firmant *Cornutus* c. 17 p. 173. *Plut.* moral. p. 678 F. p. 955 E. *Sext. Empir.* P. H. III s. 121 adv. Phys. I 8. II 11 et 18. *Proclus* in Crat. p. 71 Boiss. *Philo* quod mund. incorr. p. 941 D. *Clem.* Rom. Hom. VI 3 p. 678. *Origenes* l. l. *Stob.* Ecl. Phys. I 10 p. 25 (278). *Theophilus* ad

---

C. C. v. 104—110 *Ritschl* sched. crit. p. 34 sic disponit: 104. 108—110. 105—107, v. 111 ἀθ *idem*; [v. 105—115] „a sciolo quodam eoque ineptissimo poeta postea adiectos esse“ putat *Goettling*; v. 108—113 alius recensionis pro v. 105—107 fuisse conj *Hermann* [v. 114 et 115] *Wolf* v. 116—210 *Gerhardo* est carmen II, in quo primae recensioni

Γαῖ᾽ εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
— *ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,*
— *Τάρταρά τ᾽ ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,*
ἠδ᾽ Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεος δ᾽ Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ᾽ αὖτ᾽ Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
γαῖα δέ ÷ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ÷ ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ᾽, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,

R. D. v. 120—122 ἠδ᾽ Ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν

Autolyc. II p. 90. *Achill.* Tac. Isag. in Arat. p. 83 ed. 1567. *Schol.* Clem. Al. Vol. IV p. 111 ed. Klotz. *Simplicius* ad Aristot. de Caelo fol. 346 b. cod. Taur. ap. Peyron. μὲν γὰρ πρῶτα χ. ἐγένετο *Sextus Emp.* P. H. l. l. γένετο *Plut.* moral. p. 955 E

L. V. v. 117. „Διὰ τοῦτο καὶ Πλάτων αἴτιον (?) τοῦ κόσμου τὴν γῆν φησιν ἐν τῷ Φαίδωνι (?), ὅθεν ὁ ἐπαγόμενος ἀθετεῖται στίχος." *Schol.* v. 118. 119 ignorant *Plato* sympos. c. 6. *Aristot.* de Xenoph. l. l. Metaphys. l. l. v. 118 certe *Plut.* moral. p. 433 F. Libri *Cornuti* inter οἳ et τοὶ variant. v. 119. τάρταρά τε ἠερόεντα *Eustath.* ad Il. p. 108, 23. Τάρταρον ἠερόεντα *Plut.* moral. p. 948 F. τάρταρά τις ἠρόεντα (corr. script.) *Choeroboscus* ap. *Etym. Gud.* p. 314, 15. ἠνεμόεντα *Origenes* εὐρόεντα codd. quatuor *Cornuti*, in quo εὐρώεντα latere coniecit *Muetz.* 400. ἠερόεντα firmant *Cornut.* l. l. *Theophilus* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. Α 312. *Etym. M.* p. 502, 31. *Gramm.* ap. *Cram.* An. Par. III p. 5. *Gramm.* ap. *Matrang.* An. Gr. p. 419. *Stob.* l. l. μυχὸν fortasse legerat *Cornutus* ipse p. 174 extr. vid. *Muetz.* 401 sq. In libris *Origenis* variatur inter εὐρυοδίης et εὐρωδίης. v. 120. ἰδ᾽ Ἔρως *Schol.* Clem. Al. Vol. IV p. 111 ed. Klotz. ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν *Aristot.* de Xenoph. I (p. 975 a 13 sq.) metaphys. l. l. vid. *Muetz.* 401 sq. v. 122. δάμνα τε O στήθεσφι duo codd. *Origenis.* Ap. *Cornut.* l. l. codices variant inter ἐχέφρονα et ἐπίφρονα. v. 123. Χάους p. Vulgatam firmat *Schol.* ad Eur. Orest. v. 174. v. 124 om Flor. D τ᾽ αὖτ᾽ C ἡμέρα *Etym. M.* p. 429, 26. *Schol.* ad Pind. Ol. II 58. v. 125. κισσαμένη Ma κυσαμένη altero c superaddito C κύσσαμένη reliqui. Hunc versum om *Origenes* et alii: vid. *Muetz.* 403 sq. v. 126. Γαῖα δέ τοι πρώτιστον ἐγ. *Schol.* ad Pind. Nem. VI 1. γαῖα μέν τοι πρῶτον *Orio* Etym. p. 118, 30. Γαῖα δέ τοι πρῶτον γείνατο ἴσην ἑαυτοῦ *Theon* ad Arat. v. 22. Vulgatam tenet *Schol.* ad Soph. El. v. 86, nisi quod ἶσον habet αὐτῇ *Orio* v. 127. δύναμιν περὶ πάντα καλύπτειν *Origenes* καλύπτῃ CVp Schol. Pind. l. l. *Orio Cyrill.* c. Iulian. II p. 53 καλύπτη O καλύπτοι reliqui. v. 127 et 128 ἵνα μιν (vel μὴν) περὶ πᾶσαν ἐέργοι, | ἠ δ᾽ εἴη codd. quidam *Cornuti* c. 17 p. 175

---

v. 119. 123—125. 139 et 140. 142. 144 et 145. 146—152. 188—195. 197 et 198. 201—206, alteri v. 118. 130. 141. 150. 153. 186. 196. 199 et 200 adiudicavit

C. C. [v. 118] *Wolf* et *Goettling* auctore *Guieto*, v. 118 et 119 ἀθ *Heyne* et *Hermann* v. 121 sq. λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων | δαμνᾷ τ᾽ ἐν στήθεσσι *Hermann* v. 126. δέ οἱ πρ. μ. ἐγεί-

ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί·
γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
ἣ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν·
☾ οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
☾ μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ·
☽ Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων

☽ 142 οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες

L. V. v. 128. ὅς ῥ' εἴη codd. quidam *Stobaei* ecl. phys. p. 284 θεῶν *Euseb.* praep. Evang. V 36 p. 231 A. θεοῖς etiam *Cornut.* l. l. v. 129. ὅσα pro θεῶν *Origenes.* v. 130. Νυμφάων FEOap Νυμφαίων *Origenes.*
v. 131. ἣ δὲ (sic!) a ἠδὲ edd. ante Heinsium — cf. *Muetz.* 80 sq. —; de codd. non satis constat ἐν οἴδματι O θύων O v. 134. Ap. *Cornut.* c. 17 p. 177 codd. variant inter Κρεῖος et Κρῖος. vid. *Muetz* 28 sq. v. 135. Codd. inter Θείαν et Θεῖάν Ῥείαν et Ῥεῖάν variare videntur: vid. *Muetz.* 140 sqq. v. 136. Τηθὺν ἐρ. C v. 137. μετ' ἀκρότατος *Origenes* ὁπλότατος firmat *Cornut.* c. 17 p. 178. v. 139. ὕβριν pro ἦτορ Flor.C Par D
v. 140. Βρόντην τ' Ἀστερόπην τε vp Στερόπην tenet *Eustath.* ad. Od. p. 1622, 50. ὀμβριμόθυμον MFEOp ὀβριμόθυμον a reliqui
v. 141. οἳ βροντὴν Ζηνὶ ἔδοσαν (Laur.) vel οἳ βροντήν τε Ζηνὶ δόσαν (Par.) *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 730 τεύξαν τε a κεραυνούς Par.D v. 142. οἱ δ' ἤτοι O οἱ δή τοι reliqui „Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες." *Schol.* v. 143. μέσῳ FCO ἐνέκειτο MFCOVvp ἐπέκειτο a reliqui
v. 144. δ' οὔνομ' ἔσαν C δ' ὄνομ' ἔσαν V δ' ὄνομ' ἦσαν reliqui Κύκλωπες δ' ἔσαν οὔνομ' ἐπ. *Etym. M.* p. 544, 7. Κύκλωπες δ' οὖν

νατο πάντοσε ἶσον conj *Hermann*, — ἐγ. ἶσον ἁπάντῃ *Muetzell.* 406, — ἐγ. ἶσά οἱ αὐτῇ *Goettling*

C. C. [v. 128] *Wolf* auctore *Heynio* v. 129. auctorem v. 130 fortasse θεᾶν scripsisse putat *Hermann* [v. 130] „additus esse videtur a recentiore quodam" *Goettlingio* v. 135. Θείην τε Ῥείην τε conj *Dindorf* [v. 138] *Wolf* ex *Heynii* et *Ruhnkenii* sententia. ἀθ *Hermann*
[v. 141] *Goettling* v. 143 ἀθ *Heyne* v. 143. ὀφθαλμὸς δὲ ἕεις μέσσῳ ἐνέκειτο ex Herodiano effinxit *Dindorf* [v. 144 et 145] *Wolf* et simul cum versu Crateteo iis praemisso *Goettling*

ͽ κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰςχύς τ᾽ ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦςαν ἐπ᾽ ἔργοις.
ἄλλοι δ᾽ αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαςτοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης θ᾽, ὑπερήφανα τέκνα·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾽ ὤμων ἀίςςοντο
ἄπλαςτοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάςτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ςτιβαροῖςι μέλεςςιν·
ἰςχὺς δ᾽ ἄπλατος κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅςςοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, ςφετέρῳ δ᾽ ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπταςκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίηςκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ᾽ ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. ἡ δ᾽ ἐντὸς ςτοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
ςτεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράςςατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήςαςα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος

μέςςαν ἐπώνυμοι citat cod. Havn. 1971 ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* ed. Sturz. p. 937. Variant codd. in *Schol.* ad Od. ι 106: vid. *Muetz.* 411 ἐπώνυμοι *Etym. M.* l. l. οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῖς *Etym. M.* l. l. *Etym. Gud.* p. 352, 44. *Gramm.* ap. *Cram.* An. Oxon. I 254. II 457 (οὗνεκ᾽ in loco altero.)

L. V. v. 145. κυκλοτερεῖς O ἔεις firmant *Eustath.* p. 1055, 13. 1392, 36. *Schol.* ad Callim. H. in Dem. 53 εἷς *Schol.* Ambr. ad Od. α 106 (ἔεις cod. Harl.) ἔεις *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. II p. 457. *Bachmann.* anecd. Gr. II p. 364. Apoll. de adv. p. 557. ἔειν (sic) a ἔεις ἐν μέςῳ ἔκειτο μετώπω *Herodian.* περὶ μον. λέξ. p. 18, 31. v. 146. τ᾽ ἰδὲ O v. 147. Οὐρ. ἀςτερόεντος Vat. Goettl. Flor. C (hic quidem in marg. ἐξεγένοντο). v. 148. ὄμβριμοι MFEOp ὄβριμοι a *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 6 reliqui. v. 149. κότος *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. Γύης MVp Γύγης reliqui m: vid. *Muetz.* 205 sqq. v. 150. ἀΐςςαντο Fa v. 151. ἄπλατοι vp ἄπλαςτοι reliqui δ᾽ ἑκάςτῳ O v. 153. ἰςχύς τ᾽ ἄπλ. MFEp ἰςχ. ἄπλ. C ἄπλαςτος CV ἄπλατος ma ἄπλητος pauci codd. habere videntur: vid. *Muetz.* 54—58 v. 154. ὅςςοι δὲ V v. 157. ἀπεκρύπταςκε CV ἀνίηςκε MF OVa et codd. fere omnes v. 158. ἐπετέρπετο Ep ἐπιτέρπετο O ἐτέρπετο C: de reliquis nil constat κευθμῶνι κακῷ, δ᾽ ἐπέρτετος ἔργων *Etym. Gud.* p. 317, 41 v. 159. ἡδ᾽ C ἠδ᾽ F ςτεναχίζετο p v. 160. «Céλευκος ΑΧΝΥΜΕΝΗ γράφει· οὐ γὰρ ἐςτενοχωρεῖτό φηςιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς κρυφθέντας παῖδας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ ἐλυπεῖτο.» *Schol.* ἐπεφράςατο COp

C. C. v. 146. ἦν ἐπὶ Ϝέργοις conj *Lennep* tantummodo in digammate vindicando audax v. 148. μεγάλοι τε καὶ *Hermann* v. 151 et 152 ἀθ *Hermann*, v. 152 ἀθ *Guiet* v. 154. τόςςοι conj *Muetzell.* 92 ὅςςοι μὲν *Hermann*, ὅςςοι δ᾽ ἄρ *Gerhard* conj, quorum hoc quidem ferri nequit v. 155. δ᾽ om *Gerhard* e *Guieti* conj v. 155 et 156 ἀθ retento v. 154 ὅςςοι *Muetzell.* 415 sq. v. 157. ἀνίεςκε ex *Pasoris* corr plurimi v. 160. δολίην τε κακήν τ᾽ ἐφράςςατο τέχνην conj *Goettling*

τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παιcὶ φίλοιcιν·
εἶπε δὲ θαρcύνουcα φίλον τετιημένη ἦτορ·
«παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸc ἀταcθάλου, αἴ κ᾽ ἐθέλητε
πείθεcθαι, πατέροc κε κακὴν τιcαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· τοὺc δ᾽ ἄρα πάνταc ἕλεν δέοc, οὐδέ τιc αὐτῶν
φθέγξατο· θαρcήcαc δὲ μέγαc Κρόνοc ἀγκυλομήτηc
ἂψ αὖτιc μύθοιcι προcηύδα μητέρα κεδνήν·
«μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ᾽ ὑποcχόμενοc τελέcαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατέροc γε δυcωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· γήθηcεν δὲ μέγα φρεcὶ Γαῖα πελώρη,
εἷcε δέ μιν κρύψαcα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ᾽ ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ᾽ ἐπάγων μέγαc Οὐρανόc, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητοc ἐπέcχετο καί ῥ᾽ ἐτανύcθη
πάντῃ· ὃ δ᾽ ἐκ λοχεοῖο πάιc ὠρέξατο χειρὶ
cκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ᾽ ἀπὸ μήδεα πατρὸc
ἐccυμένωc ἤμηcε, πάλιν δ᾽ ἔρριψε φέρεcθαι
ἐξοπίcω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώcια ἔκφυγε χειρόc.
ὅccαι γὰρ ῥαθάμιγγεc ἀπέccυθεν αἱματόεccαι,
πάcαc δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
γείνατ᾽ Ἐρινῦc τε κρατερὰc μεγάλουc τε Γίγανταc,

R. D. v. 178. λοχέοιο

L. V. v. 165. πατρόc Par. BDa πατρί M πατέροc ceteri omnes habere dicuntur κε M (teste *Goettlingio*) Par. B δὲ F Taur. (uterque teste *Goettlingio*) Med., cum teste *Lennepio*, qui de F tacet, M μὲν Taur. nullam particulam habeat; γε cum a „reliqui omnes" habere dicuntur. Documento est hic versus, quam negligenter lectiones codicum ab editoribus relatae sint v. 167. ἕλε EOp v. 168. μέγα O v. 169. ἂψ δ᾽ αὖτιc M v. 170. γεν O v. 171. πατέροc MFC (teste *Goettlingio*) EOp πατρόc ap v. 173. γήθηcε FOap v. 174. χερcὶν M v. 178. λοχεοῖο MF (uterque teste *Lennepio*) p λοχέοιο MF (uterque teste *Goettlingio*) v λοχεοιο (sic!) a λόχοιο CVp λοχίοιο E λεχέοιο O (teste *Lennepio*) «Ἀριcτόνικοc ΛΟΧΕΟΙΟ φηcὶ ὡc θυρεοιο· λοχεὸc γὰρ λέγει. βεβίαcται δὲ τὸ ΛΕΧΕΟΙΟ παρὰ τὸ ἔθοc.» *Schol.* Vid. *Muetz.* 204 ὀρέξατο E (in marg. ἐδέξατο) O v. 179. ἔλαβεν FCEOap v. 180. μακρὸν M v. 184. πᾶcαc ἐδέξατο F πάcαc δέξατο reliqui πάcαc δείξατο *Etym. Gud.* p. 206, 46 sq. περιπλομένῳ δ᾽ ἐνιαυτῷ *Etym. Gud.* l. l. vid. *Muetz.* 106 v. 185. γείνετ᾽ *Etym. Gud.* l. l. Ἐρινῦc E Ἐριννῦc a et codicum maior pars

C. C. v. 178. ἐκ λεχρίοιο *Ahrens* ex Antimacho apud *Plut.* moral. p. 275 A conj v. 184. πᾶcαc ἐδέξατο ed *Goettling*

τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ᾽, ἃς Μελίας καλέους᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ᾽, ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ᾽ ἀπ᾽ ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὣς φέρετ᾽ ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ᾽ ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ᾽ ἔνι κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ᾽, ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ᾽ ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὕπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. τὴν δ᾽ Ἀφροδίτην
197 κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ᾽ ἐν ἀφρῷ
θρέφθη, ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
201 τῇ δ᾽ Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ᾽ ἐς φῦλον ἰούσῃ.
ταύτην δ᾽ ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε

---

196 *Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν*

199 *Κυπρογένειαν δ᾽, ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ,*
ἠδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

L. V. v. 186 om Bodl. v. 187. Νύμφας δ᾽ ἃς O v. 188. μήδεα δ᾽ ὡς MEOp μήδεά θ᾽ ὡς a reliqui τοπρῶτον a ἀδάμαντον a v. 189. κάμβαλε vel κάμβαλ᾽ FEO ἐπ᾽ a et unus Flor.E ἀπ᾽ „ceteri omnes" codd. ἠπείρου CV v. 190. ἂν πέλ. M πολὺν FCOVp v. 191. ὥρμα pro ὤρνυτο M v. 192. ἐτρέφθη F ζαθέοισι p v. 193. ἔπλητ᾽ MCp ἔπλετ᾽ Par.B ἔπλετο a et reliqui v. 196. ἀφρογένειάν τε θεὰν M (ap. *Goettl.* ex M notatur ἀφρογενέα) FCm ἀφρογένειαν θεὸν καὶ v ἀφρογένειαν θεὰν *Etym. M.* p. 179, 5. Ἀφρογενείην (sic!) a. Vid. de v. 196 et 199 sq. *Muetz.* 419—429 v. 197. κικλίσκ. a οὕνεκεν *Etym. M.* p. 179, 7. v. 198. αὐτὰρ Fap Κυθέρεια a Κυθήρας *Etym. Gud.* p. 351, 58.
v. 199. Κυπρογένειαν δ᾽ ὅτι FOam Κυπρογενέα δ᾽ ὅτι M (Κυπρογένειαν teste *Lennepio*) Κυπρογένει᾽ ὅτι v Κυπρογένεια δ᾽ ὅτι Ep Κυπρογενείην τε ὅττι C γέντο MVv γένετο Fp γένοιτο C al. m. am ἐνὶ πόντῳ ap v. 199 in citatione neglexit *Etym. M.* p. 179, 8 v. 200. ἠδὲ φιλομμηδέα Mp ἡ δὲ φιλομμήδεα *Tricha* de metr. p. 73 (ἡ δὲ etiam *Elias* de metr. p. 83) ἠδὲ φιλομμή, δέα a ἠδὲ φιλομηδέα FVm *Etym. M.* p. 178, 8 φιλομήδεα *Elias* l. l. καὶ φιλομηδειαν C καὶ φιλομηδέα δ᾽ αὖ v ὅτε *Tricha* l. l. μειδέων a *Schol.* Ven. ad Il. Γ 424. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 193 v. 201. Ἔρως C v. 202. γινομένη a γειναμένη p
v. 203. ἔχεν M λέλογχεν M

C. C. [v. 186] „additamentum esse alicuius rhapsodi" putat *Goettling* v. 189. ἐπ᾽ Ἠπείροιο plerique editores ante *Wolfium*, quamquam certe ἠπείροιο etiam a [v. 196. 199 et 200] cum *Wolfio* etiam *Lennep*
v. 196. ἀφρογενῆ *Guiet* et *Hermann*, ἀφρογενέα e conj *Reizi* ed *Goettling Gerhard* v. 199. Κυπρογενέα ed *Goettling Gerhard*, Κυπρογενῆ *Hermann*, qui Κύπριν δ᾽, ὅττι γένοιτο aliam fuisse lectionem conj
v. 200. φιλομμηδῆ *Guiet*

μοῖραν ἐν ἀνθρώποιϲι καὶ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι,
παρθενίουϲ τ' ὀάρουϲ μειδήματα τ' ἐξαπάταϲ τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

τοὺϲ δὲ πατὴρ Τιτῆναϲ ἐπίκληϲιν καλέεϲκε
παῖδαϲ νεικείων μέγαϲ Οὐρανόϲ, οὓϲ τέκεν αὐτόϲ·
φάϲκε δὲ τιταίνονταϲ ἀταϲθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίϲιν μετόπιϲθεν ἔϲεϲθαι.

Νὺξ δ' ἔτεκε ϲτυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
οὔ τινι κοιμηθεῖϲα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεϲϲαν,
Ἑϲπερίδαϲ θ', αἷϲ μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύϲεα καλὰ μέλουϲι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

L. V. v. 204. ἀνθρώποιϲ FEO θεοῖϲιν M v. 205. μελεδήματα codd. quidam v. 207. τὸν O τοὺϲ δὲ πατὴρ ἐπίκληϲιν καλέεϲκε Τιτῆναϲ F καλέεϲκε praeterea MCO καλέεϲκεν reliqui v. 208. νεικέων O v. 210. τοῖο δ' ἤπειτα C τοῖϲ δ' ἤπειτα V. Post hunc versum legitur in O: ἐκ παιδόϲ περ ἑοῦ. ὧϲ γὰρ πεπρωμένον ἐϲτί. v. 212. δὲ om F ἔτικτε δὲ om EO φῖλον (sic) O. Vulgatam tenet *Schol.* ad Eur. Hec. v. 71 v. 213. ᾥτινι Fp ἐρεβαινὴ F v. 214. Μῶλον Ioh. *Diaconus* p. 559, 30 et cod. Schellershem. Creuzeri in ep. ad Herm. p. 170 Ὀϊξὴν F ἀλγεινόεϲϲαν EO v. 217. νηλεοποίναϲ p νηλεοποίνουϲ plerique et *Stob.* ecl. phys. I 3 p. 9 (124). I 4 p. 11 (168). v. 218. βροτοῖϲιν F v. 220. θεῶν τε om O παραβαϲίαϲ O ἐφέπουϲιν M ἐφέπουϲαι reliqui v. 221. λήγουϲι suprascripto ead. m. ϲαι M δειλοῖο χόλοιο et in marg. γρ. λόχοιο Taur. v. 222. πρὶν ἂν ἀπὸ pars codd. *Stobaei* ecl. phys. I 3 p. 9 (126)

C. C. [v. 207—210] *Wolf* et alii v. 211—232 alius esse rhapsodi arbitrabatur *Thiersch; Gerhardo* est peculiare carmen, cui ex prima recensione v. 215—222, ex altera v. 213 inserti sint v. 211—222 *Schoemann* opuscc. II, p. 144 e conj sic restituit: 211 sq. 214—216. 217 sic: καὶ Μοίραϲ [δ' ἔτεκεν κρατερόφροναϲ, αἰολοδώρουϲ] 218 sq. 217 sic: [ἣ δ' ἤτοι] καὶ Κῆραϲ ἐγείνατο νηλεοποίνουϲ 213 sic: οὔ τινι κοιμηθεῖϲα θεὰ [δαϲπλῆταϲ Ἐρινῦϲ] 220—222 [v. 217—222] *Goettling* v. 217. Κῆραϲ δ' αὖ καὶ Μοῖραϲ *Hermann* νηλιτοποίνουϲ *Ruhnken* v. 220 sq. ἐφέπουϲιν, | οὐδέ ποτε *Hermann*

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖcι βροτοῖcι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ᾽ Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράς τ᾽ οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
  αὐτὰρ Ἔρις cτυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑcμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ᾽ Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε Ψεύδεά τε, Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλῃσιν,
Ὅρκον θ᾽, ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

  Νηρέα δ᾽ ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
  αὖτις δ᾽ αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ᾽ ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
  Νηρῆος δ᾽ ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο·

R. D. v. 229. ψευδέας τε Λόγους

L. V. v. 225. τε pro τέκε CV καρτερόμυθον F κρατερόθυμον Cp v. 226. ἀλγεινόεντα O v. 227. Λεῖμόν τε F Λοιμόν τε Med. Par. H v. 228. φόβους MCV τ᾽ post Μάχας om Cap v. 229. ψεύδεά τε Λόγους FCOp ψεύδειά τε Λ. E ψεύδεά τε λόγοις V ψευδέας τε λόγους a reliqui; v. *Muetz.* 436 sq. τ᾽ ante Ἀμφιλ. add Bodl. v. 230. Δυσνομίην τ᾽ Ἄ. M συνήθε᾽ V ἀλλήλῃσιν MEOp ἀλλήλοισιν a reliqui v. 233. Νηρέα δ᾽ MEOp Νηρέα τ᾽ a reliqui Νηρέα τε ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ lemma *Schol.* v. 234. ἀτὰρ Vp v. 235. οὕνεκα a νημερτής ἐστὶ καὶ Vp θεμίστων M (θεμιστῶν teste *Lennepio*) θεμιστάων p θεμιστίων aeque ac θεμιστείων exstare dicit *Lennep* in E v. 238. Γαίης a v. 239. ἀδάμαντα Reg. Soc. Flor. E: vid. *Muetz.* 234 v. 240. μεγήρατα Flor. E. Par. F. *Schol.* unus μεγήριτα reliqui et alter *Schol.* v. 242. τελείεντος M

C. C. v. 223. Μέμψιν praeferebat *Heyne* [v. 224] e *Ruhnkenii* sententia *Wolf.* Pro φιλότητα *Guiet* conj δολότητα, „quod ne Graecum quidem est" *Wolf* v. 227. Pro Λήθην *Ruhnken* Ἄτην ex v. 230, *Heyne* Λοιμόν malebat v. 227 et 230 ἀθ *Hermann* p. 8 v. 230. Pro Ἄτην v. 227 restituto *Ruhnken* illaturus hic erat ex v. 224 Ἀπάτην. Vid. *Muetz.* 118 v. 233—262 *Gerhardo* efficiunt sectionem sive carmen IV, cui v. 263 et 264 postea adnexi sint v. 234. Pro αὐτὰρ *Wernicke* ad Tryph. p. 30 conj ὃν δή, *Hermann* τὸν δή v. 235 sq. ἀθ *Hermann* p. 11

Πρωτώ τ᾽ Εὐκράντη τε, Cαώ τ᾽ Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε·
Κυμοθόη Cπειώ τε θοή, Θαλίη τ᾽ ἐρόεσσα,
Πασιθέη τ᾽ Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε ÷ Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια·
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ᾽ ἐρόεσσα και Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ᾽, ἣ κύματ᾽ ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε Ζαθέων ἀνέμων cὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ᾽ Ἠιόνη τε, ἐυστέφανός θ᾽ Ἁλιμήδη.
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ᾽ ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·

R. D. v. 253. κυματολήγῃ

L. V. v. 243. Πρωθώ *Ioann. Diacon.* Εὐκράτη MFVa *Schol.* alt. et fortasse m Εὐκράντη vp et *Schol.* qui explicat: διὰ τὸ εὐκατόρθωτον v. 244. Θέτις τ᾽ lemma *Schol.* Γαληναίη τε v v. 245. Κυμοθέη CV Cπειώ τε θοή, Θαλίη MFCVa Cπειώ τε Θόη Θαλίη p et vulgo: v. *Muetz.* 442 sq.. v. 246. 247 ordine inverso ap v. 246. Πασιθόη Taur. v. 247. Ἀγαβή O v. 248 = Hom. C 43 v. 249 τε om MFCEVp Νησαίη τ᾽ Ἀκταίη O v. 253. κυματολήγῃ *Schol.* „τῇ τῶν κυμάτων λήξει, τουτέστι καταπαύσει· ἐὰν γὰρ ὄνομα ἀκούσωμεν, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, ἔσονται μία καὶ πεντήκοντα Νηρηίδες κατηλεγμέναι.“ Κυματολόγῃ O v. 254. πραΰνει MCVvp πρηΰνῃ F πρ. σύν τε ἐΰσφ. v v. 255. ἐΰφανός θ᾽ a τ᾽ Ἀλιμ. VC Ἀλμήδη O v. 256. Γλαυκονόμη φιλομειδὴς δ᾽ αὖ v τε om Vv φιλομειδὴς FCEap φιλομηδὴς O v. 258 om O, legitur in E, sed manu recentiore additus Πολυνόμη F Αὐτονόμη a

C. C. v. 243. Κραντώ pro Πρωτώ e *Graevii* conj ed *Wolf* Εὐκρήτη „libenter scripsisset“ *Goettling* v. 245. Cπειώ τε Θόη θ᾽ Ἁλίη ex Homero C 40 conj *Valckenaer*, quod receperunt *Goettling Lennep Gerhard* v 247. Εὐνίκη, quod conj *Graevius* ex Apollodoro I 2, ed *Gerhard*, probat *Schoemann* opusc. II 166: sed vid. *Muetzell.* 91 v. 248. Πλωτώ pro Πρωτώ conj *Reiz*, Πρωθώ hic et apud Hom. C 43. *Schoemann* l. c. 174 Δωτώ θ᾽ ἱμερόεσσα conj *Muetz.* 443 v. 249. Ἀκραίη conj *Dindorf* Πρωνομέδεια conj *Blomfield.* ad Aesch. Sept. 123 v. 250. Πανόπεια conj *Hermann* Orph. 728 v. 258. Λυσιάνειρα conj *Hermann* epist. ad Creuz. p. 90, Ὑσιάνασσα „ad fidem propius esse videtur“ *Goettlingio.* Sed vid. *Schoemann* l. c. 172 v. 260. Aut καλή vel ῥοδίη τε aut καὶ διᾶ Μενίππη conj *Goettling*

καὶ Ψαμάθη χαρίεςςα δέμας δίη τε Μενίππη,
Νηςώ τ᾽ Εὐπόμπη τε Θεμιςτώ τε Προνόη τε
Νημερτής θ᾽, ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ᾽ εἰδυῖαι.
Θαύμας δ᾽ Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ᾽ Ἠλέκτρην· ἣ δ᾽ ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠυκόμους θ᾽ Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ᾽ Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ᾽ ἀνέμων πνοιῇςι καὶ οἰωνοῖς ἅμ᾽ ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεςςι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ᾽ αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους,
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουςιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ᾽ ἄνθρωποι,
Πεφριδώ τ᾽ εὔπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον·

R. D. v. 261 sq. Προνόη τε νημερτής, ἣ v. 270. καλλιπάρῃος v. 273. Πεφρηδώ

L. V. v. 260. δέμας om O ἡ δὲ μὲν Ἵππη v v. 261. Θεμιςώ a Πατρονόη citat corrupte *Schol.* ad v. 253: vid. *Muetz.* 442 v. 262. *Schol.* l. c. „οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ‚Πατρονόη (scribendum hic et infra Προνόη) Νημερτής τε, ἣ πατρὸς —‘ τό τε περιςςόν φαςι, ἵνα κατὰ τοῦ ‚Πατρονόη‘ ἀκούςηται ἐπιθετικῶς· ἡ γὰρ προνοουμένη πάντων ἀληθής ἐςτι.“
v. 264. πεντήκοντ᾽ ἀμύμον᾽ ἔργ᾽ O v. 265. ὠκεανοῦ F θύγατραν p v. 267. Ἅρπυιας p Ἁρπυίας p *Schol.* Ἁρπυῖας reliqui Ὠκυπόδην *Apollod.* I 9. 21 v. 268. πνοῇςι C v. 269. ὀκ. a v. 270. Φόρκυνι MCV Φόρκυ Bodl. vid. *Muetz.* 228 γρέϊας *Draco* Straton. p. 94, 14.
καλλιπαρῄας p „ἄμεινον δὲ γράφειν ΚΑΛΛΙΠΑΡΗιΟC, ἵν᾽ ᾖ ἐπὶ τῆς Κητοῦς τὸ ἐπίθετον, ὡς Cέλευκος“ *Schol.* Vulgatam firmat *Draco* l. l.
v. 272. τε om MEO καμαί τ᾽ ἐ. a v. 273. Πεφριδὼ CV cum *Diacono* et *Scholiastis* et sic legerat *Schol.* ad Aesch. Prom. v. 793. Πεμφρηδώ p Τεφρηδώ Taur. Πεφρηδώ paucis exceptis cum lemm. *Schol.* reliqui. Agnoscunt Πεφριδώ *Tzetz.* ad Lycophr. 838 (duo codd.) *Eudocia* p. 105, 3. 288, 7. *Schol. Paris.* ad Apoll. Rhod. IV 1515. Πεφρηδώ Apollod. II 4, 2, duo codd. *Tzetz.* l. l. *Schol. Flor.* ad Apoll. Rh. l. l. ἐννυώτε C

C. C. v. 261 sq. Προνόη τε | νημερτής, ἣ conj etiam *Goettling*
v. 265—306. „Quae in hac sectione post Hesiodeos versus 265—276 fusius de Phorcynis progenie exponuntur seriorem que aetatem produnt, videntur a primo compositore Theogoniae ex alio fortasse carmine inserta hic esse; alteri recensioni adscripsi versus 271 272 282 283 300—302 312 323 324.“ *Gerhard* v. 270. „Poeta, ni fallor, scripserat παῖδας pro Γραίας.“ *Goettling* πηρὰς τέκε καλλιπάρῃος conj *Wieseler* v. 272 ἀθ *Hermann* p. 11, v. 275 infra ante v. 335 infert idem ibid. v. 273. „Deesse videtur versus, qui tertiam (Δεινώ vel Ἰαινώ) adiiceret Graeam; v. *Aesch.* Prom. 820. *Apollod.* II 4. *Palaeph.* 32. *Zenob.* prov. I 41.“ *Goettling*

Γοργούς θ᾿, αἳ ναίουςι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐςχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν᾿ Ἑςπερίδες λιγύφωνοι,
Cθεινώ τ᾿ Εὐρυάλη τε Μέδουςά τε λυγρὰ παθοῦςα.
ἣ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ᾿ ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεςιν εἰαρινοῖςι.
τῆς δ᾿ ὅτε δὴ Περςεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμηςεν,
ἐξέθορε † Χρυςάωρ τε μέγας καὶ Πήγαςος ἵππος·
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ᾿ ἄρ᾿ Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ᾿, ὃ δ᾿ ἄορ χρύςειον ἔχων μετὰ χερςὶ φίληςι·
χὠ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ᾿ ἐς ἀθανάτους, Ζηνὸς δ᾿ ἐν δώμαςι ναίει,
βροντήν τε ςτεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυςάωρ δ᾿ ἔτεκε † τρικέφαλον Γηρυονῆα
μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο·
τὸν μὲν ἄρ᾿ ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη

L. V. v. 274. Γοργοὺς δ᾿ ap v. 275. πρὸ O v. 276. Cθεννώ MFOm Cθενώ a Cθεινώ cum *Schol.* reliqui Cθένω τ᾿ εὗροι ἄλη codex *Herodiani* περὶ μον. λέξ. p. 13, 3 v. 277. ἀγήρῳ CVp ἀγήρως MFEOvam v. 279. εἰαρινοῖςιν p. Post hunc versum in Cap legitur v. 288, qui suo loco in his abest v. 280. τῆς ὅτε δὴ κεφαλὴν Περςεὺς *Schol.* ad Pind. Ol. XIII 89 (Περςεὺς κεφαλὴν cod. Vrat. D) ἀπεδηροτόμηςεν FE v. 281. ἔκθορε Par. B. ἐξέθορε cum rell. *Schol.* ad Pind. l. l. Χρυςάορ COVvap v. 282. ὅτ᾿ ἂν ap παρὰ πηγὰς MOvp παρὰ πηγὴν Par. G Rehd. περὶ πηγὴν Flor. C Par. D v. 283. γένθ᾿ Cp γένεθ᾿ FEOp γείναθ᾿ M γείνεθ᾿ a ἔχων MFCE ἔχεν ap μετὰ φρεςὶ FE (χερςὶ φίληςιν marg.) v. 284. χ᾿ ὁ μὲν O v. 285. ἐν om V v. 286. βροτήν τε C v. 287. Χρυςάορ a δ᾿ om *Suid.* v. κυνοκέφαλος. τρικάρηνον, ut videtur, praeter cod. Flor. A et fortasse v solus margo cod. F ab al. m. τρικέφαλον firmant *Suid.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Eq. v. 416. Cf. *Muetz.* 449 sqq. v. 288 om FEp, in marg. add M; in Cap post 279 exstat, ut supra memoravimus κλυτοῦ om O v. 289. ἄρ᾿ om Cp ἐξηνάριξε M

C. C. v. 275. Νυκτός ed *Gerhard* v. 277. ταὶ corr *Hermann* v. 281. ἔκθορε e conj *Guieti* ed *Gaisford Dindorf* [v. 282 et 283] *Wolf*, [v. 282—286] *Goettling* v. 283. γείνεθ᾿, ὃ δ᾿ ἄορ ἔχεν χρύςεον μετὰ conj *Muetz.* 67, γέντο δ᾿ ἄορ χρύςειον ἑλὼν versu post v. 280 per parenthesin posito *Hermann*, qui tum v. 282 et 284 sq. antiquiorem poetam ὅτ᾿ ἄρ᾿ Ὠκ. παρὰ πηγὰς | ᾤχετ᾿ ἀποπτάμενος προλ. χθ. μητ. μήλων, alium vero ὅτ᾿ ἄρ᾿ Ὠκ. περὶ πηγὰς | ἵκετ᾿ ἐς ἀθανάτους etc. scripsisse putabat, nisi utrumque distichon posito ἷκέ τ᾿ ἐς ἀθαν. cohaeserit. Postea p. 11 post v. 280 sq. duas recensiones distinxit, quarum priori v. 282 sq. et v. 285, posteriori v. 284 scripto ὃς μὲν et v. 285 sq. ad scripsit v. 287. τρικάρηνον post *Trincavellum* fere omnes edd. Cf. *Muetzell.* 449.

βουϲὶ παρ᾽ εἰλιπόδεϲϲι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦϲ ἤλαϲεν εὐρυμετώπουϲ
Τίρυνθ᾽ εἰϲ ἱερὴν διαβὰϲ πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείναϲ καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
ϲταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸϲ
θνητοῖϲ ἀνθρώποιϲ οὐδ᾽ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι,
ϲπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον᾽ Ἔχιδναν,
ἥμιϲυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἥμιϲυ δ᾽ αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε,
ποικίλον, ὠμηϲτήν, ζαθέηϲ ὑπὸ κεύθεϲι γαίηϲ.
ἔνθα δέ οἱ ϲπέοϲ ἐϲτὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων·
ἔνθ᾽ ἄρα οἱ δάϲϲαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἣ δ᾽ ἔρυτ᾽ εἰν Ἀρίμοιϲιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατοϲ νύμφη καὶ ἀγήραοϲ ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φαϲι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ᾽ ὑβριϲτὴν ἄνομόν θ᾽ ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἣ δ᾽ ὑποκυϲαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·

R. D. v. 307. ὑβριϲτήν τ᾽ ἄνεμον ἑλικώπιδι

L. V. v. 290. βουϲὶν ἐπ᾽ εἰλ. FEOp εἰλιπόδεϲϲι Mp πολυῤῥύτῳ M εἰν Ἐρυθείῃ om O ἐν Ἐρυθ. FC v. 291. περὶ βοῦϲ OV, etiam E a m. prima: sed corrector ι in περὶ delevit v. 293 sq. om O; in E additi postea Ὄρθρον Bodl.Par.A.Rehd. Ὄρθην p Ὄρθον firmat *Schol.* ad Pind. Isthm. I 15. v. 294. ἱερόεντι F περὶ κλυτοῦ p v. 295. ἥδ᾽ C ἔτεκεν a οὐδὲ ἐοικὸϲ CV et lemma *Schol.* v. 296. θνητοῖ a v. 297. ἐν γλαφ. Cp καρτερόφρ. M v. 300. ζαθέοιϲ p v. 301 et 302 post 305 leguntur in Taur.Rehd. v. 301. ἔνθα οἱ O κοιλὴν ὑπὸ πέτρην p v. 303. ἐν δ᾽ p δάϲαντο Map v. 304. λυγρὰν M v. 305. ἀγήνοροϲ p v. 306. τῇδε C φαϲὶ om V ἐνὶ φ. p v. 307. δεινὸν ὑβριϲτήν C τ᾽ post ὑβρ. add p ἄνομον MFCEOVvm ἄνεμον ap „Τυφὼν βλαβερώτεροϲ ἄνεμοϲ —· ἂν μετὰ τοῦ ō γράψῃϲ, ἄνομον ἀκουϲώμεθα, ἐπεὶ τῇ τοῦ Διὸϲ ἀρχῇ ἐπέθετο.“ *Schol.* θ᾽ ἑλικώπ. CVvp θ᾽ om reliqui νύμφῃ pro κούρῃ Bodl.Flor.C (γρ. κούρῃ mg.) Vat. Goettl. Rehd. v. 308. ὑποκιϲϲαμένη MF ὑποκυϲϲαμένη, ut videtur, reliqui γένετο pro τέκετο M τέτοκε C τέκε v καρτ. p v. 309. Ὄρθρον p κῦνα C

C. C. v. 290—292 ἀθ *Hermann* p. 11 v. 300 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 300.] 304. [305.] 301 sq. [303] hoc ordine *Wolf*, [v. 300—303] *Goettling*, qui uni recensioni v. 295—297 et 303—302 alteri v. 295 sq. 298 sq. 304 sq. et 303 adscribit; *Hermann* contra unam recensionem v. 295—300 et 303, alteram v. 295—299. 304 sq. et 301 sq. habuisse putat v. 307 et 312 ἀθ *Hermann* ibid.

δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀίδεω κύνα χαλκεόφωνον,
†πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ᾽ εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ·
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
(· Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
·) Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε·
τῆς δ᾽ ἦν τρεῖς κεφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ᾽ ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος·
τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
ἡ δ᾽ ἄρα Φῖκ᾽ ὀλοὴν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ᾽ Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ᾽ ἀνθρώποις·
ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ᾽ Ἀπέσαντος·
ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

---

323 *πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,*
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

L. V. v. 310. φατεινὸν p v. 312. πεντηκοντακέφαλον MEOVam *Schol.* πεντηκοντοκέφαλον FCp *Schol.* ad Soph. Trach. v. 1100. πεντηκοντακάρηνον Flor. A et fortasse v. Prius τε om F v. 317. Ἀμφιτριωνιάδης O Ἀμφιτρυωνίδης p v. 319. ἔτικτεν lemma *Schol.* πνείουσαν *Etym. M.* p. 76, 13. ἀμαιμάχετον a v. 320. ποδώκεάν τε p. Tertium τε om F v. 321. τῆς δ᾽ αὖ τρεῖς M v. 322. χιμαίρας M v. 323. ὄπιθε δράκων M ὄπισθε δρ. CEOVp ὄπισθε δὲ δρ. Fp μέση FEO v. 324 om MC v. 325. ἀελλεροφόντης F v. 326. Φῖκ᾽ ν et margo F „Φῖκα τὴν Σφίγγα λέγει" *Schol.* φίγγ᾽ CV σφίγγ᾽ uno excepto reliqui v. 327. Ὄρθρῳ lemma *Schol.* Νεμεαῖόν τε p v. 328. τὸν δ᾽ Ἥρη CVv κυδνὴ Fap v. 329. γουνοῖσι FEOp v. 330. ἔν θ᾽ a v. 331. τριτοῖο p τρητοῖο a et ceterae edd. ante *Robinsonum*; de codd. rell. nihil constat v. 333. ὀπλοτάτω O Φόρκυ M Φόρκυνι a Par. F

C. C. v. 312. πεντηκοντακάρηνον post *Trincavellum* fere omnes edd. „Subiungi poterat hic versus ut ad Typhaonem spectans versui 306." *Gerhard* v. 313. λυγρὰ Ϝιδυῖαν conj *Lennep* v. 315. ἄπληστον conj *Hermann* apud *Frankium* ad Hom. hymn. Cer. 83 v. 317 unius, v. 318 alterius recensionis esse vidit *Hermann* p. 11 [v. 323 sq.] („impacti sunt ex Hom. Z 181 sq.") *Wolf Goettling* consentiente *Hermanno* v. 331 sq. ἀθ *Hermann* p. 11

Κητὼ δ᾽ ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖcα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃc ἐρεμνῆc κεύθεcι γαίηc
πείραcιν ἐν μεγάλοιc παγχρύcεα μῆλα φυλάccει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦc καὶ Φόρκυνοc γένοc ἐcτί.

Τηθὺc δ᾽ Ὠκεανῷ Ποταμοὺc τέκε δινήενταc,
Νεῖλόν τ᾽ Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Cτρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴcτρον καλλιρέεθρον,
Φᾶcίν τε Ῥῆcόν τ᾽, Ἀχελώιον ἀργυροδίνην,
Νέccον τε Ῥοδίον θ᾽ Ἁλιάκμονά θ᾽ Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε καὶ Αἴcηπον, θεῖόν τε Cιμοῦντα,
Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον, ἐυρρείτην τε Κάικον,
Cαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδηcκον, θεῖόν τε Cκάμανδρον.
τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένοc, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδραc κουρίζουcι cὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖc, ταύτην δὲ Διὸc πάρα μοῖραν ἔχουcι,
Πειθώ τ᾽ Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ᾽ Ἠλέκτρη τε,
Δωρίc τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδήc,
Ἱππώ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε Πειcιθόη τε,
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ᾽ ἐρατή τε Διώνη,

L. V. v. 334. ἐρεμνοῖc C v. 336. Κητοῦc τε καὶ FEO Κητοῦc κἀκ p K. καὶ ἐκ p Φόρκυοc F et fortasse v Φόρκυνοc reliqui v. 338. Νεῖλόν τε lemma *Schol.* v. 339 sq. om F v. 340. Φάcιν τε· Ῥήcον τ᾽ a Φάcιν etiam *Schol.* Ῥῆcόν τε καὶ p Ἀχελώϊόν τ᾽ ἀργ. v v. 341. Νίccον p Ῥόδιόν τε Λιάκμονα M v. 343 et 344 inverso ordine exhibet M εὔρρυτον M εὐρείτην Fa Κάϋκον M v. 345. Ἄλδηcκον Cvp Ἄρδηcκον cum *Schol.* reliqui Κάμανδρον v v. 347. κουρίζουcιν Ἀ. ξὺν ἄνακτι Fvp κουρίζουcιν etiam lemma *Schol.* v. 348. περὶ Διὸc F ἔχουcιν Fp v. 349. Ἀτμήτη CV Ἀδμήτη τ᾽ Ἰ. M v. 350. Οὐρανία lemma *Schol.* v. 351. Κταμένη M Ῥόδειά τε MCOVp Ῥοδία τε FEam v. 352. τ᾽ Εἰδυῖα M Εἰδυῖα etiam p cum *Schol.* Ἰδυῖα Π. p Πειcιθόη FCEOp Παcιθόη reliqui; utrumque agnoscit *Schol.*, qui etiam tertiam lectionem Παcιθέη explicat v. 353. Γαλαζόρη FE (Γαλαξόρη in F exstare tradidit *Goettl.*) Γαλαξαίρη O Ἐρατώ *Schol.* Διόνη E Διώνη om O

C. C. v. 334 sq. ἐρεμνοῖc — μεγάληc conj *Wieseler* v. 337—370 *Gerhardo* sectionem VI efficiunt: „fluminum huic catalogo addita conclusio inde a v. 362 alienam originem prodere mihi videbatur.“ *Gerhard* v. 340. Ἀχελῷόν τ᾽ e corr *Guieti* ed *Gaisford Dindorf* v. 342. θεῖον Cιμόεντα conj *Franke*, θεῖόν τε Cιμόεντα *Muetz.* 96, Cιμόεντά τε θεῖον *Hermann*

Μηλόβοςίς τε Θόη τε καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,
Κερκηίς τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περςηίς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάςτη τε Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεςςα, Μενεςθώ τ' Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ' Εὐρυνόμη τε, Τελεςθώ τε κροκόπεπλος,
†Κρυςηίς τ' Ἀςίη τε καὶ ἱμερόεςςα Καλυψώ,
Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε,
καὶ Στύξ, ἣ δή ςφεων προφερεςτάτη ἐςτὶν ἁπαςέων.
αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεςβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰςι καὶ ἄλλαι·
τρὶς γὰρ χίλιαί εἰςι τανύςφυροι Ὠκεανῖναι,
αἵ ῥα πολυςπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουςι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τόςςοι δ' αὖθ' ἕτεροι Ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίςπειν,
οἳ δὲ ἕκαςτοι ἴςαςιν, οἳ ἂν περιναιετάωςι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Ἠῶ θ', ἣ πάντεςςιν ἐπιχθονίοιςι φαείνει

L. V. v. 351. θοή τε ap v. 355. Κερκὶς O ἐρατὴν a Πλουτή τε F v. 357. Μενεςτώ v et lemma *Schol.* v. 358. Μῆτις, Εὐρυν. p Εὐρυνόη O Τελεςτώ MFEvp et lemma *Schol.* Τελεςθώ paucis exceptis reliqui: cf. *Muetz.* 148 v. 359. Κρηνηῖς M (Κρηςηίς ap. *Lennep.*) Κρυςηῖς FEv cum *Schol.* Κρυςίη VFlor.C et cum τε p Κρηςίη τ' p Κριςίη Cap Κρηςςηῖς τε O v. 361. ἁπαςάων O v. 362. αὐταί V v. 364. τρεῖς γὰρ C τριςχίλιαι γὰρ ἔαςι τανύςφυραι ὠκεανίδες M Pro χίλιαι habet μυρίαι *Schol.* ad Pind. Ol. V 1. τανύςφυραι etiam CV τανυέςφ[υ/ε]ροι E Ὠκεανίδες etiam *Schol.* ad Pind. l. l. ὠκεανίναι fere omnes v. 365. βένθεα γαίης λίμνης F v. 367. τόςςον V καναχηδὸν p v. 369. βροτῶν a ἄνδρ' ἔν' ἐνιςπεῖν v ἐνίςπειν duobus exceptis reliqui v. 370. ἴςαςιν FCEOp ἴςας' M ἴςαςι uno excepto reliqui οἷς ἂν περιν. M ὅςοι περιν. EOv ὅςοι περ ναιετάουςιν F ὅςοι περιναιετάουςι v οἳ ἂν περιναιτάωςι, ut videtur, fere reliqui. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. p. 117 ed. Oxon. 1710 sic citat: Οἳ δὲ ἕκαςτα ἴςαςιν, οἳ ἂν περιναιετάωςιν v. 371. Θεία τ' lemma *Schol.* Θείαν τ' *Schol.* ad Eur. Phoen. v. 175. Θεία firmant *Schol.* ad Apoll. Rhod. IV 54 (qui sic citat: Θεία δ' Ἠέλιον τέκε λ. τ. C.) *Eustath.* ad Od. p. 1527, 57 v. 372. ἐπιχθονίοιςιν *Eustath.* l. l.

C. C. v. 359. Χρυςηίς e conj *Hermanni* ad Hom. hymn. Cer. 421 ed *Gaisford Dindorf Gerhard*, Κριςςηίς conj *Naeke*, Κρηνηίς ed 2 *Goettling.* Cf. *Muetz.* 136 Post v. 368 eiusmodi versum Ὠκεανῷ μιχθεῖςα διὰ χρυςέην Ἀφροδίτην 'deesse putat' Hermann p. 12 v. 370. ἕκαςτα ἴςαςιν e conj ed *Lennep*: vid. ad v. 146 v. 371. Θείη et λαμπρήν e conj ed *Goettling* v. 371—413 *Gerhardo* sectionem VII. efficiunt, in qua „ut peculiare carmen v. 389—403 distinxit“ v. 372 sq. ἀθ *Hermann* ibid.

ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ᾽ ὑποδμηθεῖσ᾽ Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ᾽ Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ᾽, ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ᾽ Ἠὼς Ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ᾽ αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ᾽ ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια,
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ᾽ οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στὺξ δ᾽ ἔτεκ᾽ Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
τῶν οὐκ ἔστ᾽ ἀπάνευθε Διὸς δόμος οὐδέ τις ἕδρη,
οὐδ᾽ ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
ἀλλ᾽ αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.

R. D. v. 379. Ἀργέστην, Ζέφυρον

L. V. v. 373. ἂν ἀθανάτοις τε θεοῖς O θεοῖσι, τοὶ M θεοῖς, τοὶ reliqui v. 374. ὑποδμηθεῖσα Fp ὑπευνηθεῖσ᾽ a ὑποδμηθεῖσ᾽ firmat *Schol.* ad Pind. Isthm. V 1 p. 539 Boeckh. Ὑπερίωνος φιλότητι M v. 375. Κρείω Cp Κρειῶ p Κρίω MFap Κρίῳ EVp τέκεν ἐν φιλ. ME Ovp τέκεν φιλ. F τίκτεν φιλ. uno excepto reliqui v. 377. θ᾽ om p ὃς πάσῃσι M („πάσῃσι ex corr et καὶ erasum est") Par.B ἰδμοσύνῃσι O v. 378. τέκεν lemma *Schol.* καρτερόθυμος (in marg. γρ. καρτεροθύμους) C v. 379. Ἀργέστην, Ζέφυρον CEOBodl.a (nisi quod a ζέφιρον) ἀργέστην Ζέφ. reliqui „Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀνέμους εἶναί φησι κατὰ Ἡσίοδον, Βορᾶν, Ζέφυρον, καὶ Νότον· τοῦ γὰρ Ζεφύρου ἐπίθετον τὸ Ἀργέστην φησίν. Ὅμηρος εἶπεν Ἀργέστην τὸν λευκόνοτον. Τοῦτο ἀρχὴ (? τοῦτον Ἀρίσταρχος *Gaisf.* οὗτος δὲ Ἀργέστην *Muetz.*) ἀπηλιώτην φησί. Ζητητέον δέ, ὅτι χωρὶς συνδέσμου Ἀργέστην Ζέφυρον εἶπεν." *Schol.* Vid. *Muetz.* 470 sqq. Βορέην αἰψ. CV λαιψηροκέλευθον sine τ᾽ Fp v. 380. θεὰ θεῷ FCOEVvp θεῷ θεὰ reliqui cf. *Muetz.* 68 v. 381. Ἀστραίω τέχ᾽ Ἑωσφόρος M ap. *Lennep.* Ἀστραῖον τέχ᾽ ἑωσφόρον M ap. *Goettl.* Ἑωσφόρος etiam p v. 383. ἔτεκεν παῖς Ὠκεανοῦ Πάλλαντι M ἔτεκεν etiam CVp δὲ τέκεν EO θυγατέρα V v. 384. Νείκην MCEOVp vid. *Muetz.* 196 sqq. πολύσφυρον, sed suprascr. καλλίσφυρον F μεγάροισιν p v. 385. Βίη O v. 386. τῶν δ᾽ οὐκ M v. 387. ὅπη O κεῖνος V ἡγεμονεύῃ Flor.D

C. C. v. 373. θεοῖσι e corr *Wolfi* ed *Goettling* v. 379. ἀργεστὴν corrigendum monet *Goettling* v. 383. Στὺξ δ᾽ αὖτ᾽ Ὠκεανοῦ conj *Hermann* ibid. v. 386—401 „serioris cujusdam rhapsodi videntur" *Goettlingio* v. 387 unius, v. 388 alterius recensionis fuisse putat *Hermann* ibid. v. 387. ἡγεμονεύῃ conj *Hermann*

ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον·
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἑξέμεν ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος Οὔλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ÷ δέδωκεν·
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέτας εἶναι.
ὣς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
κυσαμένη ÷ δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης

R. D. v. 401. ἑοὺς

L. V. v. 389. Ὠκεανίη C v. 391. ἐκάλεσε CEO v. 392. Τιτῆσι a v. 393. ἀποραίσειν Oap δὲ om V δ' ἕκαστον MC v. 394. γε om p v. 395. ἔφατ' a v. 397. ἄφθιτον vp v. 398. σφοῖσιν MFE (in M corr ex σφῆσιν) σφίσι Ca σφῆσιν v σφῆσι *Moschopulus* περὶ σχεδ. p. 16 ed. Vindob. (Locum inspicere non licuit.) v. 399. δὲ (fortasse alterum) om O δέδωκεν **MFCVvm** δέδωκε O ἔδωκεν a et edd. omnes; de ceteris codd. nil constat v. 401. ἑοῦ **MFCOVp** ἑοῦς E (ς postea additum) ἑοὺς a reliqui: vid. *Muetz.* 215 ἑοῦ μετὰ ναίεται C (in marg. γρ. ἑοὺς μεταναιέτας) v. 402. ὣδ' αὔτως Cp ὡσαύτως V ὑπέστη a v. 403. ἐξετέλεσεν FE ἐξετέλεσσεν O ἠδ' FEOa v. 404. εἰς CO v. 405. κυσαμένη Flor.C κισσαμένη MF κυσσαμένη reliqui δ' ἠέπειτα (sic!) Med. θεὰ θεῷ Op θεὰ θεὸν F θεὰ θεῶν Ep v. 407. ἥπιον CVp ἀνθρώποις cod. Havn. 1971. *Etym. M.* (in adnotat. ad Etym. Gudianum ed. *Sturz.* p. 949 fin.) *Bloch.* ἀνθρώποισι firmat cod. Par. 2630 ap. *Bekk.* l. l. p. 949 med. v. 409. ἀστεραίην O

C. C. v. 392. μάχηται conj *Hermann* v. 394. ἣν vel ὡς τὸ πάρος περ ἐν ἀθαν. conj *Hermann* v. 402 sq. ἀθ *Hermann* p. 12 v. 405. δὴ ἔπειτα ex Med. ed *Dindorf Goettling* v. 407 sq. ἀθ *Schoemann* II, p. 226 [v. 408] *Wolf Goettling* e sententia *Guieti* et *Heyni*

ἠγάγετ᾽ ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν·
ἣ δ᾽ ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἣ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ᾽ Οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
κικλήσκει Ἑκάτην, πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ᾽, ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τ᾽ ἀπηύρα,
ὅσσ᾽ ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ᾽ ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ᾽ ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
οὐδ᾽, ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,

L. V. v. 410. ἤγαγ᾽ F μέγα om p v. 411. ἡδ᾽ C ὑποκισσαμένη M v. 412. πόρε C v. 413. ἔχει *Schol.* ad Eur. Hipp. v. 146. 228. v. 414. ἠδὲ M ἀπ᾽ οὐρ. MFCEO et fortasse m ὑπ᾽ οὐρ. a reliqui v. 415. δὲ p θεοῖς MFEOv τετιμημένη Fp τετιημένη v v. 416. ποῦ τὶς a .v. 417. ἔρδων a ῥέζων vp v. 418. ἕσπεται MCV ἔσπεται p ἕπεται F v. 419. οὗ πρ. Cp ὑπεδέξατο Fp ὑποδέξεται ex ὑποδέχεται M v. 420. τε om a ὄλβον a ὀπάζει MFCEO et fortasse m ὀπάζοι fere reliqui v. 421. ὅσσος a v. 422. ἔχειν C (ν add al. m.) V v. 423. ἐβιάσατο CVp v. 424. ἔλαχε p τετῆσι a v. 425. ὡς om V ἐξ ἀρχῆς Cp ἐξαρχῆς V v. 426. οὐδέ τι *Schol.* Vulg. ad Apollon. Rhod. III 1035

C. C. Pro v. 411—413 in alia recensione primum v. 411 scripto τέκεν, ἣ περὶ, tum versum huiuscemodi θνητοῖς τ᾽ ἀνθρώποισιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, postremo v. 415 habitos, in alia post v. 411—413 positos fuisse v. 450 sq. sic scriptos: θῆκε δέ μιν πάντων κουροτρόφον, οἳ σὺν ἐκείνῃ | ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσιφάος πολυδερκέος Ἠοῦς conj *Hermann* p. 12 sq. [v. 411—452] *Goettling*, qui „hymnum a recentioribus quibusdam poëtis additum" putat, quorum antiquior v. 411—415. 421—426. 428—452 scripserit, recentior v. 416—420 post 428 inferserit, v. 427 vero cum v. 425 conjunxerit. *Gerhard* „alternum hujus (VIII.) carminis sermonem ita distinxit, ut priores ejus partes (v. 411 Ἀείδω Ἑκάτην Περσηίδα,] τὴν—412 et 413, 416—420, 426 et 428, 431—433, 435 et 436, 439 sq. 442, 444—446, 448 sq. 452) primo Theogoniae compositori, antiphonas autem (scilicet v. 414 sq. 427, 421—425, 429 sq. 434, 437 sq. 441, 443, 447, 450 sq.) alteri recensioni attribueret." v. 414. ἐπ᾽ οὐρανοῦ conj *Goettling*, ἀπ᾽ οὐρανοῦ scilicet „honorem de caelo redundantem" intellegens corr *Schoemann* ibid. p. 216 v. 416. τοίγαρ νῦν conj idem ibid. p. 217

καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ,

ἀλλ᾽ ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
ᾧ δ᾽ ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ᾽ ὀνίνησιν,
ἔν τ᾽ ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ᾽ ἐθέλῃσιν.
ἡ δ᾽, ὁπότ᾽ ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ᾽ ἐθέλῃσι
νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ᾽ αἰδοίοισι καθίζει.
ἐσθλὴ δ᾽ αὖθ᾽, ὁπότ᾽ ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν·
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ᾽ ὀνίνησι·
νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.
ἐσθλὴ δ᾽ ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ᾽ ἐθέλῃσι,
καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ᾽ Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
ῥηιδίως δ᾽ ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
ῥεῖα δ᾽ ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.

L. V. v. 427. γέρας γαίη τε O v. 429. ἐθέλῃ F παραγίγνεται MPar.B παραγίνεται reliqui et sic fortasse legerat *Schol.* v. 430. ἔν θ᾽ ἀγορῇ a μετατρέπει O ᾧ κ᾽ V ἐθέλῃσι Fp v. 431. 432 om cod. Flor.D; in E ad marg. adscripti v. 431. θωρήσσωνται v θωρήσσοιντο Mp θωρήσσονται reliqui v. 432. θεὰ om O παραγίγνεται Par.B παραγίνεται reliqui ἐθέλῃσιν M v. 433. προφρονέους᾽ M v. 434. ἐν δὲ δίκῃ C v. 435. δ᾽ αὖ ὁπότ᾽ MOVp ἀθλεύωσιν Cp ἀεθλεύουσιν p cum lemmate *Schol.* ἀεθλεύσιν O v. 436. τοῖσι MVap παραγίγνεται M παραγίνεται reliqui ὀνίνησιν MFOp v. 437. τε βίῃ C v. 438. τοκεῦσι δὲ MFCp τοκεῦσί τε EOap τοκεῦσιν sine δὲ cum *Schol.* reliqui v. 439. ἐθέλῃσιν Mp ἐθελήσῃ F v. 440. ἐργάζωνται M v. 441. ἐρικτ. a v. 442. κυδρὴ MCEOVvp κυδνὴ reliqui v. 443. ἀφείλατο CV

C. C. [v. 427] *Wolf* ex sententia *Heyni*; aut, si post v. 425 ponatur, καὶ γέρα vel ὃν γέρας scribendum aut totum versum in alia recensione loco v. 413 positum fuisse putat *Hermann*, qui postea p. 13 v. 427 ab aliquo interprete ad v. 425 in margine adscriptum fuisse, ita ut ὃν γέρας legeretur, conj; post v. 422 transponendum vidit *Schoemann* l. c.
v. 429 pro μεγάλως „potius κρατερῶς aut πρόφρων aut simile quid convenire videtur“ *Schoemanno* l. c. v. 430. ἐν δ᾽ ἀγορῇ conj *Muetz.* 78 v. 431—438 olim hoc ordine: v. 435. 431. 436—438 lectos, ab interpolatore vero exempto versui 431 duos alios v. 432 sq. adjectos, v. 434 autem statim cum v. 430 junctum esse conj *Hermann* p. 13
v. 434 ante 430 ponendum vidit *Schoemann* l. c. [v. 436] *Wolf* ex sententia *Ruhnkeni* v. 438. τοκεῦσιν κῦδος post *Trincavellum* fere omnes edd φέρει, παισίν τε τοκεῦσί τε conj *Gerhard* lectt. Apollon. p. 155
v. 440. Γλαύκην conj *Goettling*

ἐcθλὴ δ᾽ ἐν cταθμοῖcι cὺν Ἑρμῇ ληΐδ᾽ ἀέξειν,
βουκολίαc τ᾽ ἀγέλαc τε καὶ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν
ποίμναc τ᾽ εἰροπόκων ὀίων, θυμῷ γ᾽ ἐθέλουcα,
ἐξ ὀλίγων βριάει † καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴc ἐκ μητρὸc ἐοῦcα
πᾶcι μετ᾽ ἀθανάτοιcι τετίμηται γεράεccι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδηc κουροτρόφον, οἳ μετ᾽ ἐκείνην
ὀφθαλμοῖcιν ἴδοντο φάοc πολυδερκέοc Ἠοῦc.
οὕτωc ἐξ ἀρχῆc κουροτρόφοc, αἳ δέ τε τιμαί.

Ῥείη δ᾽ † ὑποδμηθεῖcα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱcτίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυcοπέδιλον
ἴφθιμόν τ᾽ Ἀίδην, ὃc ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲc ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοcίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆc πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺc μὲν κατέπινε μέγαc Κρόνοc, ὅc τιc ἕκαcτοc
νηδύοc ἐξ ἱερῆc μητρὸc πρὸc γούναθ᾽ ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τιc ἀγαυῶν Οὐρανιώνων

L. V. v. 444. ληίδα lemma *Schol.* v. 446. add γ᾽ ante ὀίων CO Vvap θυμῷ γ᾽ ἐθέλουcα FCEOVp θυμῷ ἐθέλουcα p θυμῷ γε θέλουcα uno excepto reliqui v. 447. βριάρει F κἀκ Fp καὶ ἐκ reliqui v. 449. γεράεccιν F v. 451. ἴδοντε E πολυδέρκεον E (in E in marg. γρ. πολυκέρδεον) vp πολυκέρδεον C (in marg. γρ. πολυδέρκεον) et lemma *Schol.* ἠοῦc a v. 452. ὄντωc Taur. ἐξαρχῆc C αἱ δέ τι τιμαί O v. 453. Ῥεία (?) δ᾽ ὑποδμηθεῖcα Mp Ῥείη δ᾽ ὑποδ μηθεῖcα FCEOVp (sed F suprascr. δ᾽ αὖ δμηθ.) Ῥείη ὑποδμηθεῖcα v Ῥείη δ᾽ ὑπὸ δμ. lemma *Schol.* v. 454. Εἱcτίην M (Ἑcτίην M ap. *Goettl.*) Ἐcτίην p Ἰcτίην (??) FEOm Ἱcτίην a *Etym. M.* p. 382, 45. *Eustath.* ad Od. p. 1564, 32. ἱcτίην / ἠθείην (fuit etiam ἑcτίην) C ἑcτίην / ἱcτίην ἠθείην (sic) auctore *Zalyco* C Δήμητραν cum *Eustath.* FEOp Ἧν καὶ Δήμητραν citat *Ammon.* p. 33. ἴρην a Par. A Ἥραν *Etym. M.* l. l. Ἶριν *Eustath.* l. l. v. 458. πολεμίζεται Op πελεμίζεται corr e πολεμίζεται MF π^{o}λεμίζεται E πελεμίζετο p v. 459. μέγαc Κρόνοc MFEOp Κρόνοc μέγαc cum lemmate *Schol.* reliqui v. 460. ἐξ ἱερῆc πατρὸc γούναθ᾽ ἵκ. O

C. C. v. 444 sq. ἀέξειν | βουκολίαιc τ᾽· ἀγέλαc γε conj *Wieseler* incredibilia commentus v. 447. Pro καὶ ἐκ vel κἀκ πολλῶν rectius scribi πολλῶν δ᾽ ἐκ indicavit et ante hunc versum alium excidisse conj *Hermann* ibid. v. 450. οἳ μετέπειτα conj *Schoemann* ibid. p. 227. v. 450 sq. οἳ cὺν ἐκείνῃ | ὀφθαλμοῖcι φόωc Ἠοῦc πολυδερκὲc ἴδωνται conj *Hermann* p. 13 [v. 452] *Wolf* αἵδε τε e conj *Hermanni* ed *Goettling*
v. 453—506 Gerhardo sectionem IX efficiunt, in qua „primae recensioni v. 501—506, alteri 466 cum hemistichiis ipsi contiguis (465 et 467), 473, 477—480 atque 496 adscripsit.“ v. 457 ἀθ et v. 458. ὑπὸ ῥιπῆc scribendum esse conj *Hermann* ibid. v. 459. ὥc τιc conj *Wolf*

ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
τῷ ὅγε † οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ᾽ ἔχε πένθος ἄλαστον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Δί᾽ ἔμελλε θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότ᾽ ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τίσαιτο δ᾽ ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ᾽ ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ᾽ ἐς Λύκτον Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ᾽ ἄρ᾽ ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

R. D. v. 465. πατρὸς μεγάλου

L. V. v. 462. ἐν om O ἀθανάτοισι F ἔχοι CVp ἔχει οἱ F ἔχει etiam Ea ἔχῃ reliqui βασιλίδα O v. 465. πατρὸς μεγάλου pro Διὸς μεγάλου FEOp „Ἄλλοι γράφουσι, ΠΑΤΡΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΙΑ ΒΟΥΛΑΣ“ *Schol.* vid. *Muetz.* 480 v. 468. ἰδὲ F v. 469. τεύξεσθαι v λιτάνευσε F v. 470. αὐτῆς Flor.DEa αὑτῆς reliqui v. 471. συμφράσασθαι MCp v. 472. ἐριννὺς ap v. 473. ἀγκυλόμητις p v. 474. μὲν om p ἔκλυον CV ἐπείθοντο C v. 476. κρατεροθύμῳ COp v. 478. ὅππότ᾽(?) ἂν CV ἀρ a τεκέεσθαι F v. 480. κρύψεν δ᾽ εὐρ. p ἐν om a τρεφέμεν FCEOm τρέφεν V τραφέμεν reliqui: vid. *Muetz.* 65

C. C. v. 463 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 465] *Wolf* e sententia *Guieti* et *Heyni* v. 465—467 ἀθ *Hermann* ibid. v. 466. τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ οὐκ conj *Bentlei*, τῷ Κρόνος οὐκ *Goettling*, τῷ καὶ ὅ γ᾽ οὐκ *Hermann* v. 468. δή ῥ᾽ ἤμελλε conj *Muetz.* 202 v. 470 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 473] *Wolf Goettling* e sententia *Heyni*, παίδων θ᾽ οὓς conj *Schoemann* [v. 477—484] *Goettling* „pro insertis habens a recentiore quodam rhapsodo;“ unam recensionem v. 478—480 habuisse, alteram statim v. 481 sqq. scripto v. 481. ἔνθα μιν cum v. 477 coniunxisse conj *Hermann* [v. 479 et 480] *Wolf* e sententia *Heyni* v. 479—481 alius recensionis esse, qua „natum in Cretam portari a matre Iovem“ narrabatur, conj *Hermann* ibid. et v. 482 olim ἔνθ᾽ ἄρα μιν τίκτεν scriptum fuisse v. 480. Post τρεφέμεν add τ᾽ e conj *Winterton* v. 481. ἔνθα μιν e conj *Hermanni* ed *Gerhard* v. 481—483 ἀθ *Guiet*

πρώτην ἐc Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερcὶ λαβοῦcα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, Ζαθέηc ὑπὸ κεύθεcι γαίηc,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκαcμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ cπαργανίcαcα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ᾽ ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βαcιλῆι.
τὸν τόθ᾽ ἑλὼν χείρεccιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
cχέτλιοc· οὐδ᾽ ἐνόηcε μετὰ φρεcίν, ὥc οἱ ὀπίccω
ἀντὶ λίθου ἑὸc υἱὸc ἀνίκητοc καὶ ἀκηδὴc
λείπεθ᾽, ὅ μιν τάχ᾽ ἔμελλε βίῃ καὶ χερcὶ δαμάccαc
τιμῆc ἐξελάαν, ὃ δ᾽ ἐν ἀθανάτοιcιν ἀνάξειν.
καρπαλίμωc δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα μένοc καὶ φαίδιμα γυῖα
ηὔξετο τοῖο ἄνακτοc· ἐπιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
(Γαίηc ἐννεcίῃcι πολυφραδέεccι δολωθεὶc
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγαc Κρόνοc ἀγκυλομήτηc,
νικηθεὶc τέχνῃcι βίηφί τε παιδὸc ἑοῖο·)
πρῶτον δ᾽ † ἐξήμηcε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺc cτήριξε κατὰ χθονὸc εὐρυοδείηc
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοιc ὕπο Παρνηcοῖο,
cῆμ᾽ ἔμεν ἐξοπίcω, θαῦμα θνητοῖcι βροτοῖcι.

λῦcε δὲ πατροκαcιγνήτουc ὀλοῶν ἀπὸ δεcμῶν
Οὐρανίδαc, οὓc δῆcε πατὴρ ἀεcιφροcύνῃcιν·
οἵ οἱ ἀπεμνήcαντο χάριν εὐεργεcιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ᾽ αἰθαλόεντα κεραυνὸν

L. V. v. 482. πρῶτην (ο supra η) F πρῶτον a πρῶτον δ᾽ ἐc p ἐc αὐτὴν Λύκτον a Par.A κρύψε FCEOp κρύψε δὲ χειρὶ C χειρὶ etiam vp v. 484. Αἰγαίῳ corr ex Αἰγέων F Ἰδαίῳ ἐν ὄρει Par.B Vulg. tenet *Schol.* ad Arat. v. 33 v. 485. cπαργανήcαcα (ηc ex corr) F v. 487. ἐcκάτθετο MCp ἐγκάτθεο V νηδήν a v. 488. ὀπίcω Oa v. 489. ἀνήκεcτοc p v. 490. δαμάcαc FEOp v. 491. ἐξελάειν p ἀθανάτοιcι F ἀέξειν V v. 492. ἄρ a v. 493. ηὔξατο Op τοίου δ᾽ ἄνακτοc Cp τοίου ἄνακτοc O ἐπιπλομένου ἐνιαυτοῦ Par.Aa; cf. *Muetz.* 106 v. 494. Ad ἐννεcίῃcι F marg. πρεcβείαιc πολυφράδεccι F χολωθείc CVp v. 497. πήματον O v. 498. εὐρωδείηc (sed supra υο) F v. 499. Παρνηcοῖο MFCap Παρναccοῖο p Παρνηccοῖο reliqui v. 501. ὑπὸ FEOp v. 502. ἀεcιφροcύνῃcι M ἀεccιφροcύνῃcιν EO v. 503 ἐπεμνήcαντο v v. 504. ἀιθαλέοντα F

O. C. v. 484. Ἀργαίῳ ἐν ὄρει conj *Hoeck* in „Creta" vol. I p. 409 v. 486 ἀθ *Isler* [v. 492—500] *Wolf*, cuius atheteseos utpote „mutilo" loco illatae postea eum poenituit [v. 496] *Goettling* ἀθ *Hermann* v. 497. ἐξήμεccε corr *Hermann* Post v. 500 duos versus, „quibus in Tartarum detrusus esse Saturnus dicebatur," periisse conj *Hermann* p. 13 [v. 501—506] *Goettling* v. 502 ἀθ *Hermann* ibid.

καὶ ςτεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίςυνος θνητοῖςι καὶ ἀθανάτοιςιν ἀνάςςει.

κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίςφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰςανέβαινεν·
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα·
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράςιν ἀλφηςτῇςι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαςτὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριςτὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀταςθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πείραςιν ἐν γαίης πρόπαρ Ἑςπερίδων λιγυφώνων
ἑςτηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃςι χέρεςςι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάςςατο μητίετα Ζεύς.
δῆςε δ' ἀλυκτοπέδῃςι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεςμοῖς ἀργαλέοιςι μέςον διὰ κίον' ἐλάςςας·

R. D. v. 521. δῆςας ἀλυκτοπέδῃςι

L. V. v. 507. καλίςφυρον C v. 508. εἰς ἀνέβαινεν O v. 509. καρτερόφρονα EO v. 510. ὑπερκύδναντα O v. 511. αἰολομῆτιν ap ἀγκυλόμητιν Flor.E.Taur. ἀγκυλομήτην Par. I ἁμαρτήνοόν τ' Ep ἁμαρτὶ νόον τ' a 512. ἀλφιςτῆςιν Fp ἀλφηςτῆςιν p v. 514. ὑβριςτήνδε a v. 518. πρόπαν p v. 519. ἑςτειώς V ἀκαματῆςι MFp ἀκαμάτῃςι CV ἀκαμάτοιςι reliqui v. 520. ἐδάςατο C v. 521. δήςας ἀληκτοπέδῃςι *Draco* Straton. p. 12, 4. δήςας ἀλυκτοπέδῃςι *idem* p. 64, 9. δήςας ἀλυκτοπέδῃςιν προμηδέα *Choeroboscus* ap. *Bekk.* anecd. p. 1182. δήςας etiam *Herodian.* ap. *Cram.* an. Oxon. III p. 283, ubi δήςας ἀλήκτω πέδῃςι cod. Barocc. 119; totum locum contra omittit cod. Barocc. 72. vid. *Muetz.* 482 sqq. ἀλυκτοπέδαιςι O v. 522. δεςμοῖςι F κιόν' p κίονα lemma *Schol.* ἐλάςας FEOp

C. C. v. 507—616 *Gerhardo* sectionem X efficiunt, cuius „diversa carmina distinxit post versus 511, 534, 569, 593 et 612; ut ex prima recensione profectos notauit versus 523—531, 591 sq., 613—616, ut ex altera versus 532 sq. 551—557, 568 sq. 590. v. 512—516 quippe inserendos post descriptionem pugnae Cronidarum cum Titanibus huc non satis apte rejectos esse ab antiquis rhapsodis putat *Goettling* v. 513 ante v. 512 (scripto ἣ pro ὃς) ponendum conj *Hermann* ibid. v. 514. ὑβριςτὴν δ' ἄρ' ἔπειτα omisso versu 513 conj *Schoemann* v. 519 ἀθ *Guiet* Post v. 520 versum ejusdem atque v. 534 sententiae excidisse statuit *Hermann* ibid. v. 520—529 ἀθ *Thiersch*

καί οἱ ἐπ᾽ αἰετὸν ὦρcε τανύπτερον, αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἧπαρ
ἤcθιεν ἀθάνατον· τὸ δ᾽ ἀέξετο ἶcον ἁπάντη
νυκτόc, ὅcον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυcίπτεροc ὄρνιc.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἀλκμήνηc καλλιcφύρου ἄλκιμοc υἱὸc
Ἡρακλέηc ἔκτεινε, κακὴν δ᾽ ἀπὸ νοῦcον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύcατο δυcφροcυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸc Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντοc,
ὄφρ᾽ Ἡρακλῆοc Θηβαγενέοc κλέοc εἴη
πλεῖον ἔτ᾽ ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ᾽ ἄρα † ἀζόμενοc τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενοc παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεcκεν,
οὕνεκ᾽ ἐρίζετο βουλὰc ὑπερμενέι Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ᾽ ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δαccάμενοc προὔθηκε Διὸc νόον ἐξαπαφίcκων·
τῷ μὲν γὰρ cάρκαc τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψαc γαcτρὶ βοείῃ·
τῷ δ᾽ αὖτ᾽ ὀcτέα λευκὰ βοὸc δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίcαc κατέθηκε καλύψαc ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προcέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ᾽ ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡc ἑτεροζήλωc διεδάccαο μοίραc.»
ὣc φάτο κερτομέων Ζεὺc ἄφθιτα μήδεα εἰδώc.

L. V. v. 525. πρόπαρ E (olim; deinde corr. ρ in ν) O ἔδει Va v. 526. τὸν μὲν ἄρ C τὸν μὲν γὰρ O v. 528. Ἰαπετεονίδῃ O Ἰαπετ$^{ι}_{ε}$ονίδῃ (m. ead.) M v. 529. ὑψιλομέδοντοc F v. 532. ταῦτ᾽ ἂρ (ἄρ᾽?) ἀζ. MOp ταῦ τἄρἀζ. (sic!) a v. 533. παύcθη C (c eras.) V χόλον FEOp ὅνπερ ἔχ. Ovp v. 532. 533 in unum contractos exhibet cod. Arund.: ταῦτ᾽ ἂρ ἀζ. παύcθη χόλον, ὃν πρὶν ἐπεῖχεν v. 534. βουλὰ a v. 535. θνητοί τε a v. 537. δαcάμενοc M Ζηνὸc pro Διὸc MF EOVap ἐξαπατίcκων Cp v. 538. τοῖc μὲν Bodl. Emm. v. 539. καλύψαc ἀργέτῃ (?) δήμῳ F (in marg. m. al. γρ. γαcτρὶ βοείῃ) v. 541. εὐθετήcαc p ἀργέτῃ p v. 543. Ἰαπετεονίδη MC Ἰαπετεωνίδη O περιδείκετ᾽ cum *Schol.* CV v. 544. μοίραν ap

C. C. v. 528 ἀθ *Hermann* ibid. v. 532. τοῦτον ἄρ᾽ ἀζόμενοc e conj ed *Robinson*, ταῦτ᾽ ἄρα φραζόμενοc conj *Gaefius*, ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἀζόμενοc *Hermann*, ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀγαζόμενοc *Goettling*; postremo hunc versum cum sequente ejectis hemistichiis: τίμα — χωόμενοc contaminavit *Hermann* p. 14. v. 538. τοῖc μὲν ed *Gerhard* τῇ μὲν hic et τῇ δ᾽ αὖτ᾽ v. 540 conj *Guiet Heyne* Post v. 541 hujuscemodi versum „Ἰαπετιονίδηc πάντων πέρι μήδεα εἰδώc“ excidisse putat *Hermann* ibid. v. 543 ἀθ *Hermann* ibid.

τὸν δ᾽ αὖτε προςέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ᾽ ἐπιμειδήςας, δολίης δ᾽ οὐ λήθετο τέχνης·
«Ζεῦ κύδιςτε, μέγιςτε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ᾽ ἕλευ, ὁπποτέρην ςε ἐνὶ φρεςὶ θυμὸς ἀνώγει.»
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἠγνοίηςε δόλον· κακὰ δ᾽ ὄςςετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποιςι, τὰ καὶ τελέεςθαι ἔμελλε.
χερςὶ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀμφοτέρῃςιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
χώςατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὀςτέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ᾽ ἀθανάτοιςιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
καίους᾽ ὀςτέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήςας προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπελήθεο τέχνης.»
ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
ἐκ τούτου δ᾽ ἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου ÷ μελίοιςι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουςιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτηςεν ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο

R. D. v. 553. ἄλειφαρ

L. V. v. 547. ἦκ᾽ C v. 548. Ζεῦ Flor. AE Par. DHI Ζεὺς a reliqui v. 549. τῶν ἕλευ C τῶν δ᾽ ἕλευ paucis exceptis reliqui ὁποτέρην Cp v. 550 et 551 in unum contraxit Emm. ita: φῆ ῥα οὐδ᾽ ἠγνοίηςε etc. v. 552. ἔμελλε Cp ἔμελλεν a reliqui v. 553. ἄλειφα Fvp ἄλειφαρ reliqui: vid. *Muetz.* 58 sqq. ἀργέτα δημόν Vat. in marg. v. 554. ἀμφὶ δέ μιν χόλος M Rehd. Par. D. ἀμφὶ χόλος δέ μιν reliqui θυμῷ CVap v. 555. ὡς εἶδεν F δολίῃ ἐνὶ τ. F v. 557 in F et Par. H legitur post v. 566. βομμῷ a v. 559. Ἰαπετεονίδη MC (?) πέρι Cap v. 560. ἐπελήθεο F Flor. E Par. 2 Goettl. Med. p ἐπιλήθεο reliqui: vid. *Muetz.* 189 v. 562. δ᾽ ἔπειτα O v. 563. μελίοιςι CVp μελίῃςι MFEOvam ἀθανάτοιο E marg. p v. 565. ἐξεπάτηςεν p

C. C. v. 549. τῶνδ᾽ post *Gaisfordium* ceteri recentiores ἑλεῦ e corr ed *Goettling* v. 551—570. Duarum recensionem unam v. 554 et 555 caruisse, alteram v. 551 cum 554 hoc modo: γνῶ ῥ᾽, οὐδ᾽ ἠγνοίηςε· χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν conjunctum habuisse, ita ut utriusque compositor hemistichium χώςατο δὲ φρένας ἀμφὶ de suo addiderit, putavit *Hermann.* Idem in posteriore recensione post v. 555 primum v. 562—569 tum v. 558—561 et 570 sqq. positos fuisse conj v. 553 et 556 sq. itemque 559 et 561 ἀθ *Hermann* p. 14 v. 562. δὴ ἔπειτα ed *Goettling Dindorf* v. 562—561 ἀθ *Brunck* v. 563. μελέοιςι e *Stephani* corr ceteri omnes editores: vid. *Muetz.* 73 sq.

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ᾽ ἄρα νειόθι θυμὸν
· Ζῆν᾽ ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ᾽ ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι·
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
(· ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
(· ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
(· δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι.
·) ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
·) ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.
(· ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
(· τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
(· ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
(· τῇ δ᾽ ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
(· κνώδαλ᾽, ὅσ᾽ ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα,
(· τῶν ὅ γε πόλλ᾽ ἐνέθηκε — χάρις δ᾽ ἀπελάμπετο πολλή —
(· θαυμάσια, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.

L. V. v. 567. δάκεν δέ ἑ νείοθι M δάκεν δέ οἱ νείοθι O δάκε δέ οἱ νείοθι F v. 568. Ζη$^{νός}_{ν᾽}$ ὑψιβρεμέτ$^{ου}_{ην}$ (sic) χόλωσε δ. μ. O χόλωσε etiam FE v. 569. τηλεσκόπον V v. 570. τεῦξε CEOap v. 571. σύμπλασε COp σύπλασε V v. 572. αὐδοίῃ a De vv. 573 sqq. *Schol.*: Ἐπειδὴ μετὰ μηχανῆς γίνεται, ἀθετοῦνται· διότι, φασίν, ἀπρεπὲς θεὰν οὖσαν τὴν Ἀθηνᾶν κοσμεῖν γυναῖκα. v. 574. ἀργιφέῃ O ἀργυφεῖ a ἀργυφέῃ firmat *Etym. M.* p. 137, 40. κατακρῆθεν Cp κατακρῆθε O cfr. *Muetz.* 110 v. 575. κατέσχε FEOp κατέθηκε p v. 576. νεοθηλέης Cv v. 578. ἀμφὶ οἱ a ἔθηκεν p v. 581 et 582 in Par.B in unum contracti sunt: τῷ δ᾽ ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τρέφει γῆ ἠδὲ θάλασσα. v. 582. κνώδαλα ὅσαις ἤπειρος, πολλὰ τρέφει θάλασσα *Etym. Gud.* p. 331, 9. κνώδαλα ὅσσ᾽ ἤπειρος πολλὰ τρέφει δὲ θάλασσα cod. Havn. 1971 in app. ad *Etym. Gud.* ed. Sturz. p. 923. κνώδαλα ὅσσ᾽ etiam ap πολλὰ om ap Vulgatam agnoscit cod. Par. 346 ap. *Sturz.* l. l. v. 583. τῷ p πόλλ᾽ ἔθηκε EO v. 584. θαυμάσια MVvp θαυμασία CEm θαυμασίη ap

C. C. v. 568 „videtur adjectus esse a librario quodam“ accusativum personae v. 567 desiderante *Goettlingio*, qui recepto ibi δάκεν δέ ἑ νειόθι jam „libenter hoc versu nos carere“ posse pronuntiat. Consentit *Hermann* p. 14 v. 569. ἴδ᾽ ἐν conj *Orelli* v. 575. περίσχεθε conj *Hermann* v. 576. νεοθηλέος e conj *Stephani* ex Hom. Ξ 347 desumpta ed *Wolf* cum aliis [v. 576 et 577] *Wolf*, alius recensionis esse vidit *Hermann* v. 577. περίθηκε vel περέθηκε conj *Hermann* Pro v. 578—582 aliam recensionem v. 578 et 581—584 habuisse putat *Hermann* p. 14 v. 584. ζώοισιν ex V ed *Goettling* Post v. 584 olim Ἔργ. v. 77—82 positos fuisse conj *Twesten*, post v. 585 Ἔργ. v. 84—89 *Schoemann*

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ᾿ ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ᾿, ἔνθα περ ἄλλοι ἔςαν θεοὶ ἠδ᾿ ἄνθρωποι,
κόςμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
θαῦμα δ᾿ ἔχ᾿ ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ᾿ ἀνθρώπους,
ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποιςιν.

(· ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐςτὶ γυναικῶν θηλυτεράων,
·) τῆς γὰρ ὀλώιόν ἐςτι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν·
πῆμα μέγα θνητοῖςι μετ᾿ ἀνδράςι ναιετάουςιν,
οὐλομένης πενίης οὐ ςύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

ὡς δ᾿ ὁπότ᾿ ἐν ςμήνεςςι κατηρεφέεςςι μέλιςςαι
κηφῆνας βόςκουςι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
αἳ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι ςπεύδουςι τιθεῖςί τε κηρία λευκά,
οἳ δ᾿ ἔντοςθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ ςίμβλους
ἀλλότριον κάματον ςφετέρην ἐς γαςτέρ᾿ ἀμῶνται·

L. V. v. 585. καλὸν κακῷ *Schol.* Pind. Pyth. II 72 (κακὸν cod. Gott.) v. 586. ἦςαν p v. 587. ἀγαλλόμενοι V ὀμβριμοπάτρης Ovp ὀβριμοπ. m v. 588. ἀθανάτους θεοὺς O v. 589. ἀνθρώποιςι M v. 592. θνητοῖςι ςὺν ἀνδρ. *Stob.* Flor. LXXIII (LXXI) p. 433. ναιετάουςι *Stob.* l. l.
v. 593. οὐ ςύμφοροι cum *Stob.* l. l. COp οὐ ςύμφορ$^{ον}_{οι}$ E οὐ ςύμφορα Mvp ἀςύμφοροι pa ἀλλ᾿ ἀκόρεςτοι p ἀλλ᾿ ἀκόρεςτ$^{ον}_{οι}$ E marg. ἀλλ᾿ ἀκόροιο a Vulgatam firmat *Stob.* l. l. v. 594. ὡς δ᾿ ὁπότε ςμ. p ςίμβλοιςι pro ςμ. Par. I. cod. Arund. ὡς δ᾿ ὅταν *Schol.* ad Theocr. I 106. v. 595. βόςκωςι vp βόςκουςι reliqui κακοὺς ex κακῶν corr M ξυνήνορας p ξυνήορας E marg. v. 596. οἳ a πρόπαρ E (m. pr.; sed deinde ρ in ν mutat.) O Cf. ad v. 518 v. 598. ἐπιρεφέας a ςύμβλους p v. 599. ςφετέραν C εἰς lemma *Schol.*

C. C. v. 585. ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν conj *Hermann* Orph. 817 [v. 590] *Goettling* e sententia *Hermanni*, qui „hunc versum alterius recensionis, v. 591—593 alterius esse existimat.“ ἐκ γὰρ τῆς conj *Hermann* p. 14
[v. 590—612] *Wolf* e sententia *Heyni* v. 591. Commate post γένος posito καὶ φῦλα γυναικῶν cum sequentibus junxerunt ad removendum intolerabile asyndeton, quod melius tollit *Hermanni* conj v. 592. πῆμα μέγ᾿ αἳ θνητοῖςι a *Gerhardo* recepta, pro qua ipse postea p. 14 αἳ θνητοῖς μέγα πῆμα scripsit v. 594. ςίμβλοιςιν ἐπηρεφέεςςι conj *Schaefer* meletemm. p. 136 v. 594—599. In ea recensione, quam hic nunc habeamus, v. 594 ςμήνεςςι et v. 595 βόςκωςι v. 597 autem pro ἠμάτιαι aliud olim positum fuisse epitheton, alteram vero recensionem post v. 594, ubi ςίμβλοιςι scriptum fuerit, omisso v. 596 ceteros versus hoc ordine — v. 597 sq. 595 κηφῆνες παρὰ τῇςι κακῶν ξυνήονες ἔργων v. 599 — habuisse putavit *Hermann*, quod judicium amplexus *Goettling* v. 597 pro ἠμάτιαι conj ἀκάμαται. Postea *Hermann* p. 15 v. 594 sq. scripto ὡς ὁπότ᾿ ἐν ςίμβλοιςι — βόςκωςι cum v. 590 et 592 sq. in unam stropham conjunxit v. 596. μέν γε conj *Guiet* probabat *Wolf*

ὣς δ᾽ αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο.

ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ᾽ ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
χήτει γηροκόμοιο, ὅ γ᾽ οὐ βιότου ἐπιδευὴς
ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χηρωσταί. ᾧ δ᾽ αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ᾽ ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ᾽ ἀπ᾽ αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
ἔμμεναι· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.

ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
τοῖό γ᾽ ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

L. V. v. 600. ὡς αὔτως p ὡσαύτως M (olim; pro quo deinde scriptum ὡς δ᾽ αὔτως) p ὡς δ᾽ αὔτως *Stob.* Flor. LXIX (LXVII) p. 423. γυναῖκα Taur. Flor. E   v. 601. ξυνήορας p suprascr. in Ep ξυνήορα Taur. ξυνήνορα Flor. E Par. I. Vulgatam firmat *Stob.* l. l.   v. 602. λευγαλέων *Stob.* l. l.   δὲ πόρε Op δ᾽ ἔσπορε E (in marg. ἔπορε)   v. 604. δ᾽ εἰς γῆρας ἵκοιτο *Stob.* l. l.   v. 605. γήρως ὁμοῖο E (γηρῶο-κόμοιο marg.) γηροκόμοιό γε p   ὅγ᾽ MCEOVvp cum *Stob.* l. l. ὅδ᾽ vel ὁ reliqui   βιότου δ᾽ ἐπιδεὴς C βιότου τ᾽ ἐπιδευὴς p   v. 606. διὰ ζωὴν δατ. Par. FEmm. *Stob.* l. l.   v. 608. ἔσχε a ἔσχετ᾽ *Stob.* l. l. (ἔσχεν eius cod. B)   ἀρηρυῖαν MEOvp ἀραρυῖαν cum *Stob.* l. l. (ἀρηρυῖαν cod. A) a reliqui   πραπίδεσσιν C   v. 609. τῷ δέ τ᾽ ἀπ᾽ cum *Stob.* l. l. Mp τῷ δ᾽ ἀπ᾽ Cap τῶ δὲ ἀπ᾽ EOp   v. 610. ὃν a   ὃς δέ κε τεύξῃ CV   v. 613. ὡς ap   v. 614. Ἰαπετεονίδης M (τι corr ab alia manu) C Ἰαπετεωνίδης O   v. 615. ἀνάγκῃ Par. Λa   v. 616. κατάδεσμος p   ἐρύκοι M

C. C. v. 600. ὡς αὔτως ἄνδρ. κακ. θν. γυναῖκες conj *Hermann* expuncto v. 601 ibid.   v. 602 scriptum ἀλλ᾽ ἕτερον γὰρ Ζεὺς ἔπορεν cum v. 603—606 scripto v. 605 ὃ δ᾽ οὐ et v. 606 ζώει· χηρωσταὶ δὲ in unam, v. 607 scriptum ᾧ δ᾽ αὖτε γλυκεροῖο γάμου cum v. 608—611 ejecto v. 612 in alteram stropham conjunxit *Hermann* p. 15   v. 605. Aut χητεῖ reponendum aut „post verba χήτει γηροκόμοιο nonnullorum versuum jacturam" statuendam esse conj *Muetz.* 98 sq.   ὃ δ᾽ οὐ corr *Hermann*   v. 610. ἐμμενὲς conj *Wopkens*   v. 612 ἀθ *Ruhnken:* vid. *Muetzell.* 116   v. 616 excidisse versum, „quo loci, in quo vinctus teneretur Prometheus, mentio facta esset," conj *Hermann* ibid.

÷ Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύςςατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆςε κρατερῷ ἐνὶ δεςμῷ,
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος, κατένας¢ε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἔνθ' οἵ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἵατ' ἐπ' ἐςχατιῇ μεγάλης ἐν πείραςι γαίης
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλά cφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοςύνῃςιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὐτὴ γάρ cφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
cὺν κείνοιςι ÷ νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέςθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅςοι Κρόνου ἐξεγένοντο
ἀντίον ἀλλήλοιςι διὰ κρατερὰς ὑςμίνας·
οἳ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖςα.
οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοιςι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
ςυνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·

L. V. v. 617. Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα p cum lemmate *Schol.* Βριάρεῳ ὡς πρ. EOp Βριάρεῳ δ' ὡς τὰ πρῶτα fortasse **m** Βρ. δ' ὡς ταπρῶτα a ὃν Βριάρεω. ὡς τὰ πρῶτα (sic) citant *Schol.* Vict. Lips. ad Hom. Il. A 403 ap. Heyn. tom. IV p. 678) Ὀβριάρεῳ M Ὁβριάρεῳ V τῷ Βρ. δ' ὡς πρ. C De reliquis nil constat Ὀβριάρεως Hesiodo attribuit *Eustath.* ad Il. p. 650, 48. ὀδύςςατο C v. 618. Γύῃ MOp γυίῃ C Γύγῃ/Στύγῃ E v. 619. ἀγάμενος p v. 621. ἐπὶ χθονὶ Mp v. 622. εἵαται ἐςχατιῇ MOv ἕζετο ἐςχατιῇ E (εἵατο marg.) εἵατ' ἐςχατιῇ p εἵατ' ἐν ἐςχ. Flor.D εἵατο ἐςχατιῇ μεγάλῃ V μεγάλῃ etiam C μεγάλοις O v. 623. κραδίης M v. 624. τε om p τε ἰδ' ἀθ. Par.Aa v. 626. ἀνήγαγεν p v. 627. πάντα p v. 628. κείνοιςι MCEOVa et fortasse omnes codd. τε om V v. 629. δειρὸν V v. 630. ὅςςοι O v. 632. ὑφ' O Ὄθρυος p Ὀρθρύος M Ὀθρύος reliqui v. 633. οἵδ' CEO ἆρ a δοτῆρες C ἑάων C v. 636. ςυνεχέες p

---

C. C. v. 617. ὡς Βριάρεῳ τὰ πρῶτα ed *Wolf*, ὡς Βριάρεῳ δὲ πρῶτα conj *Reiz*, Ὀβριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα docta ad h. l. adnotatione commendavit *Dindorf* v. 617—735 *Gerhardo* sectionem XI efficiunt, in qua primae recensioni versus 711 sq., alteri versus 635—638. 642. 671—673. 705 attribuit. v. 621. ναιετάουςιν conj *Hermann* ibid. v. 622 sq. ab interpolatore adjectos esse ratus. v. 625. Ῥεῖα et hic et v. 634 ed *Goettling* v. 628. κείνοις post *Heinsium* ceteri editores; *Muetzell.* 162 νίκην cὺν κείνοιςι conj [v. 634] *Wolf* ἀθ *Hermann* ibid. v. 635. χόλον pro μάχην conj *Hermann* ibid. post hunc versum aut post 636 versum excidisse ratus

οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
  ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ᾽ ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς νέκταρ δ᾽ ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
  «κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ᾽ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ᾽ ἤματα πάντα
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
  ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίον ἐν δαῒ λυγρῇ,
μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.»
  ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
«δαιμόνι᾽, οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, ÷ ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ᾽ ἐστὶ νόημα,
ἀλκτὴρ δ᾽ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο·
σῇσι δ᾽ ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος

R. D. v. 650. ἐναντίοι

L. V. v. 637. ἦν om a χαλεπὴ p τελευτήν a v. 638. οὐδ᾽ ἑτέροις p 639. ἅρματα MC (γρ. ἄρμενα mg.) p v. 640. τ᾽ om p v. 641. εἰν στ. CV v. 642. δ᾽ om CVp νέκταρ τ᾽ ἐπάς. Map v. 644. τε om p v. 647. πέρι p περιμαρν. ap v. 648. ὅςςοι O ἐξεγένοντο C (γρ. ἐκγενόμεσθα mg.) EOVvp v. 649. ὑμεῖς δὴ v v. 650. ἐναντίον MCEm ἐναντίοι cum a reliqui λυγρᾷ p v. 652. ὑπὸ δεσμοῦ MVap v. 655. δαιμόνιε οὐκ C ἀδαητὰ V πιφαύσκεαι COV πιφάσκεαι paucis exceptis cum a reliqui v. 656. πέρι bis p v. 657. γένοιο Op κρατεροῖο adscr. ad κρυεροῖο in E v. 658 et 659 transponit Emm. σῇσι δ᾽ ἐπιφρ. MVap σῇσιν ἐπιφρ. p σῇς δ᾽ ἐπιφρ. EOp σῇς δ᾽ ὑποφραδμοσύνῃσιν p et fortasse v ζόφον ἠερόεντα V

C. C. v. 639. παρέσχεθον conj *Goettling* in ed 2, cum in ed 1 παρέσχεθεν pro passivo habuisset et deinde ἀμβροσίῃ conjecisset. *Hermann* post v. 639 in altera recensione v. 640 et 643, in altera v. 641 et 642 scripto νέκταρ τ᾽ ἐπάς. positos fuisse putabat, postea vero p. 16 locum hoc modo ordinavit: v. 639. 642 (scripto καὶ νέκταρ τ᾽ ἐπάς.). 640 sq. 643. [v. 642] e sententia *Guieti* et *Heyni Wolf*, cui postea „ferendus videbatur" [v. 653] *Wolf* v. 656. περί σοι πραπίδες conj *Guiet*, π. μ. πραπίδας, περὶ δ᾽ ἐσσὶ *Wolf*, ὅ τοι περὶ μὲν *Hermann* et *Muetz*. 135 v. 658 olim σῇσιν ἐπιφροσύνῃσι καὶ ἰδρείῃσι νόοιο scriptum fuisse conj *Hermann* p. 16

ἄψορρον ⁜ δ᾽ ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεςμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυςόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆςιν ἀνὰ κρατερὰς ὑςμίνας.»
ὣς φάτ᾽. ἐπῄνηςαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
μῦθον ἀκούςαντες· πολέμου δ᾽ ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ᾽, ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ᾽ ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρςενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅςοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕς τε Ζεὺς Ἐρέβευςφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωςδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾽ ὤμων ἀίςςοντο
πᾶςιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάςτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ςτιβαροῖςι μέλεςςιν.
οἳ τότε Τιτήνεςςι κατέςταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
πέτρας ἠλιβάτους ςτιβαραῖς ἐν χερςὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ᾽ ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ᾽ ἐςμαράγηςεν, ἐπέςτενε δ᾽ οὐρανὸς εὐρὺς

L. V. v. 659. ἄψορρον δ᾽ ἐξ. MEOvam ἄψ. ἐξ. Par.DG ἄψορον ἐξ. CVp ὑπὸ δ. MEOam ἀπὸ δ. reliqui v. 660. ἄναξ om CV Ζεῦ pro ἄναξ v ἄελπτα p v. 662 om V Versum omissum in C ad marg. supplevit idem qui Scholia exscripsit librarius ῥυςςόμεθα O ὑμῶν O v. 663. μαρνάμεθα V ἐνὶ κρατερῇ ὑςμίνῃ CV v. 664. ἑάων Ca v. 665. δὲ λιλαίετο p – θυμῷ p v. 666. τὸ πάροιθε EO τοπάροιθε uno excepto reliqui ἔγειρον p v. 667. ἄῤῥενες p v. 669. οὕς κεν Ἐρ. p οὔ τε Ζ. a Ἐρέβεςφιν vp Ἐρέβευςφιν uno excepto cum a reliqui φάοςδε O φόβως δὲ E (in marg. φάος) v. 671. τῶν μὲν ἑκατὸν χ. O ἀΐςςονται EO v. 672. δ᾽ ἑκάςτῳ Mp v. 673. μέλεςςι MO v. 675. ςτιβαρὰς M (ςτιβαρῇς sec. *Goettl.*) CEOVap (fortasse m) et *Schol.* ἰςχυράς interpretatus ςτιβαραῖς p ςτιβαρῇς cum v reliqui v. 676. ἐκαρτύνοντο Flor.E Post φάλαγγας interpungit a v. 677. χειρῶν τε ἅμα omisso βίης θ᾽ O ἔργα Taur. v. 678. δέ περ ἴαχε / ἤχει M

C. C. v. 660. πανάελπτα conj *Wieseler* v. 668. ἀθ *Hermann* ibid. v. 670—673 ἀθ *Hermann* p. 17 [v. 671—673] ut repetitos ex v. 150—152 *Wolf*, alteri recensioni attribuit *Gerhard* v. 676 ἀθ *Goettling*, ita ut v. 677 προφρονέως χειρῶν τε — ἀμφότεροι cohaereant. *Hermann* in una recensione v. 668 et 676 omissis conjunctos fuisse v. 675 et 677 sic: ἔχοντες προφρονέως· χειρῶν δὲ —, in altera v. 667 omisso versum 666 cum v. 668 conjunctum fuisse, tertiam v. 668—675 omissis versum v. 676 statim post v. 667 aut adeo post v. 664 habuisse putabat. Postea p. 17 v. 668 et 670—673 abjecit.

ϲειόμενοϲ, πεδόθεν δ᾽ ἐτινάϲϲετο μακρὸϲ Ὄλυμποϲ
ῥιπῇ ὕπ᾽ ἀθανάτων· ἔνοϲιϲ δ᾽ ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν † αἰπεῖά τ᾽ ἰωὴ
ἀϲπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
ὣϲ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοιϲ ἵεϲαν βέλεα ϲτονόεντα.
φωνὴ δ᾽ ἀμφοτέρων ἵκετ᾽ οὐρανὸν ἀϲτερόεντα
κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνιϲαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι Ζεὺϲ ἴϲχεν ἑὸν μένοϲ, ἀλλά νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεοϲ πλῆντο φρένεϲ, ἐκ δέ τε πᾶϲαν
φαῖνε βίην· ἄμυδιϲ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἠδ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου
ἀϲτράπτων ἔϲτειχε ϲυνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀϲτεροπῇ ποτέοντο
χειρὸϲ ἀπὸ ϲτιβαρῆϲ, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντεϲ,
ταρφέεϲ· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέϲβιοϲ ἐϲμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ᾽ ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ᾽ ἄϲπετοϲ ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶϲα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντοϲ τ᾽ ἀτρύγετοϲ· τοὺϲ δ᾽ ἄμφεπε θερμὸϲ ἀυτμὴ
Τιτῆναϲ χθονίουϲ· φλὸξ δ᾽ ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄϲπετοϲ, ὄϲϲε δ᾽ ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουϲα κεραυνοῦ τε ϲτεροπῆϲ τε.
καῦμα δὲ θεϲπέϲιον κάτεχεν Χάοϲ· εἴϲατο δ᾽ ἄντα
ὀφθαλμοῖϲιν ἰδεῖν ἠδ᾽ οὔαϲιν ὄϲϲαν ἀκοῦϲαι,

L. V. v. 680. δὲ τινάϲϲετο CO v. 681. ὑπ᾽ a et omnes edd. ante *Dindorfium*; e codd. nihil notatur v. 682. ποδῶν δ᾽ αἰπ. Par. A Bodl. a v. 684. ὣϲ ἂν ἐπ᾽ MCVνp ἀλλήλοιϲιν ἔϲαν E (addidit corrector ι) O ἀλλήλοιϲιν etiam MCp ἵεϲαν ap v. 685. ἀμφοτέρων δ᾽ ἵκ. a v. 686. ξύνηϲαν O v. 687. ἔϲχεν p v. 689. ἄμαδιϲ Mp ἅμαδιϲ V v. 690. ϲυνοχαδὸν p v. 691. ἵκταρ-lemma *Schol.* p ἀϲτεροπῇ ποτέοντο Cp ἀϲτραπῇ εὖ ποτ. Mp ἀϲτραπῇ ποτ. Ep ἀϲτραπὴ ποτ. CO ἀϲτεροπῇ εὖ π. ap πετέοντο p v. 692. φλόγα εἰλυφόωντεϲ COp φλόγα εἰλυφ. Mp φλόγα εἰληφ. (cum υ suprascr.) E φλόγα θ᾽ εἰλυφ. cum a reliqui v. 693. φερέϲκιοϲ p ἐϲμαγάριζε MCp ἐϲμαγάριζεν cum a uno excepto reliqui v. 694. ἄϲχετοϲ M v. 695. ἔζεε δ᾽ ἡ χθ. O ἔζεϲε δὲ χθ. Eνp ἔζει δὲ χθ. p ἔζεε δὲ χθ. cum *Schol.* reliqui v. 696. πόντοϲ ἀτρύγ. eraso τ᾽ C (?) ἀμφείπετο Ca ἀμφέϲπε V v. 697. χθονίνουϲ O δῖον Ep

---

C. C. v. 682. ποδῶν τ᾽ αἰπεῖα ἰωή e conj *Hermanni* ad Orph. p. 815 ed *Dindorf Goettling Lennep.* ἠερόεντα ποδῶν, αἰπεῖά τ᾽ ἰωή interpungit *Gerhard* v. 684—686 ἀθ *Hermann* p. 17 v. 687—712 „postea, ne Juppiter honore suo defraudaretur, illati esse videntur“ *Goettlingio* v. 687. ἶϲχεν e corr *Dindorfi* ed *Goettling* v. 692—694 ἀθ *Hermann* l. c.

αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ ÷ κε μέγας ÷ ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ᾽ ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
σὺν δ᾽ ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ᾽ ἅμα ÷ ἐσφαράγιζον,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ᾽ ἰαχήν τ᾽ ἐνοπήν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ᾽ ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ᾽ ἀνεφαίνετο ἔργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ᾽ ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ᾽ ἄατος πολέμοιο·
οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν

R. D. v. 703. μέγιστος δοῦπος v. 706. κονίην τ᾽ ἐσφαράγιζον v. 709. κόναβος δ᾽ ἄπλητος

L. V. v. 702. αὔτως solus Par. D habere dicitur αὐτὰρ ὡς V ὕπερθε Cp ὕπερθεν reliqui v. 703. πίλναντο C (alterum ν erasum) Vp γάρ γε in M esse tradit *Lennep* γὰρ καὶ Flor. A Rehd. μέγας ὑπὸ δοῦπος MCEOVvp μέγας δοῦπος p μέγιστος δοῦπος cum a reliqui, quod firmat *Aristid.* I p. 549 Jebb. Cf. *Muetz.* 188 v. 704. ἐξερίποντες (?) p ἐριπόντος V v. 705. ἐγένετο Vp ἐπλεῖτο (?) Cp ἔπλειτο ap ξυνιέντων p v. 706. κόνιν θ᾽ ἅμα ἐσφαράγιζον MEp (de accurate reddendis codicum lectionibus paene desperandum est: nam *Goettling* tradit M habere κονίην τ᾽ ἐσμαράγιζον κονίην τ᾽ ἐσφαράγιζον p κόνιν τ᾽ ἐσφαράγιζον COVvap κόνιν τ᾽ ἐσφράγιζον E (ἀραβίζων marg.) v. 707 sq. om Par. F ἀγαθόεντα Vp ἀγαθέοντα C marg. ἠγαθόεντα super αἰθαλόεντα scriptum est m. ead. in M v. 708. ἰσχήν a v. 709. ὄττοβος p κότοβος Flor. D „γράφεται καὶ ΚΟΝΑΒΟϹ, καὶ σημαίνει καὶ αὕτη ἡ λέξις τὸν θόρυβον" *Schol.* ὄτοβος firmant *Etym. M.* p. 636, 56 (qui citat ἔνθα, — ὄτοβος etc.). *Zonar.* p. 1476. ἄπλητον O e corr ἄτλητος *Etym. M.* l. l. ἄπληστα *Zonar.* l. l. v. 710. κράτος p v. 711. κλίνθη CV v. 713. ἐν C ἤγειραν p v. 714. Βρυάρεός τε M ἄαπτος p v. 715. τριακοσίας V

C. C. v. 702 sq. in una recensione ὡς εἰ sequentibus iis quae nunc leguntur scriptum, in altera ὡς ὅτε — | ἀλλήλοις πίλναιντο, μέγας δ᾽ ὕπο δοῦπος ὀρώροι conj *Hermann* [v. 705] ut = Υ 66 *Gaisford Dindorf*, alteri recensioni attribuit *Gerhard*, tantum in altera recensione fuisse conj *Hermann*, qui eundem v. ab alio poëta sic variatum esse conj: τοῖος ἄρ᾽ ἔπλετο δοῦπος ἀυτή τε ξυνιόντων v. 706. κονίην τ᾽ ἐσφαράγιζον e sententia *Hermanni* ed 2 *Goettling*, qui in ed 1 κόνιν τ᾽ ἀμφεσφαράγιζον conjecerat; *Muetz.* 168 κόνιν τε μέτ᾽ ἐσφαράγιζον, *Schoemann* ἄνεμοί τ᾽ ἔνοσίς τε κονίην ἐσφαράγιζον conj v. 707 ἀθ *Schoemann* v. 711 sq. ἀθ *Hermann.* p. 17, primae recensioni attribuit *Gerhard*

πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ᾽ ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόσσον ἔνερθ᾽ ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης·
ἶσον γάρ τ᾽ ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ δ᾽ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ᾽ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ δ᾽ ἐς Τάρταρ᾽ ἵκοιτο.

R. D. v. 725. Τάρταρον ἵκοι

L. V. v. 716. πέμπεν V βελέεσσιν EO v. 718. ὑπ᾽ ἀργαλέοισιν M v. 720. γαίης CVp et varia lect. in E v. 721—724 om Med v. 721—723 om v Emm. v. 722 sq. om O v. 722—724 om Par.J v. 722—725 om Par.F v. 723 sq. om C Taur. p v. 721 repetitur in M Flor. C Rehd. in quibus codd. hic est ordo versuum 721—725:

τόσσον γάρ τ᾽ ἀπὸ γῆς (δ᾽ αὖ ἀπὸ γαίης Flor. C Rehd.) ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
ἶσον δ᾽ αὖ τ᾽ ἀπὸ γῆς (γαίης Flor. C Rehd.) ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ (γάρ οἱ Flor. C Rehd.) νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ δ᾽ ἐς Τάρταρον ἵκοι (ἵκοιτο Flor. C Rehd.)

Quorum versus tertius et duo sequentes in M „non sunt in contextu, sed in ima pagina, apposito ab eadem manu signo locum indicante, ubi sint reponendi in contextu.“ *Lennep.* In Vat. *Goettlingi* inter v. 723 et 724 iterum legitur contaminatus v. 721 et 725 sic: ἶσον δ᾽ αὖ ἀπὸ γαίης ἐς Τάρταρ᾽ ἵκοιτο. v. 721. ἶσον γάρ τ᾽ ἀπὸ γῆς EOam τόσσον γάρ τ᾽ ἀπὸ γαίης MV τόσσον δ᾽ αὖ τ᾽ p γαίης etiam Vp v. 723. δεκάτῃ δ᾽ ἐς MEp cum *Leontio* de sphaera Arati p. 265 Buhl. δεκάτῃ ἐς sine δ᾽ reliqui v. 724. ἐννέα γὰρ v. MvEmm. ἐ. γάρ οἱ v. p ἐννέα δ᾽ αὖ v. reliqui v. 725. δεκάτῃ δ᾽ ἐς MCOVvap δεκάτῃ δ᾽ εἰς Par. A δεκάτῃ sine δ᾽, ut videtur, reliqui Τάρταρον a et omnes codd. praeter Vat. *Goettlingi* ἵκοιτο ME Ovam ἥκοι C γαίηθεν κατιών, δεκάτῃ ἐς τάρταρ᾽ ἵκοιτο *Leontius* l. l.

C. C. v. 716 ἀθ *Hermann* l. c. scribens v. 717 καὶ τοὺς μὲν Τιτῆνας ὑπὸ v. 719 alteri recensioni attribuit *Gerhard* v. 720—819 „octo diversa carmina sive totidem diversorum auctorum sive pauciorum agnoscere sibi videbatur“ *Dindorf* haec: 1) v. 720. 722—730. 732—735. 820 sq. quale ab Hesiodo carmen a principio fuisse conformatum putat; 2) v. 722—725. 740—745; 3) 722—725. 736—739 = 807—810; 4) v. 758—766; 5) v. 767—773; 6) v. 775—806; 7) v. 807—819; 8) v. 746—757, qui versus consecuti videantur post v. 723, ut τῶν πρόσθε ad portas referatur, quemadmodum v. 811—814. Consentit de carmine 1. 4. 5. 7 *Hermann*, praeterea v. 736—742 conjungit et pro v. 775 sqq. ab alio poëta hanc variationem positam fuisse autumat: v. 775 — Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη. 743—745. 746—754, ita ut pro ultimis versibus 752—754 alius poëta v. 755—757 substituerit [v. 721] *Wolf* ex sententia *Ruhnkeni*, ἀθ *Hermann* p. 17, infra ante v. 740 ponit *Gerhard*

τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριςτοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύαςι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάςςης.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῇςι Διὸς νεφεληγερέταο·

χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔςχατα γαίης.

τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐςτι· θύρας δ᾽ ἐπέθηκε Ποςειδῶν
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα Γύγης Κόττος τε καὶ ÷ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
ναίουςιν, φύλακες πιςτοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀςτερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔαςιν,
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε ςτυγέουςι θεοί περ·

χάςμα μέγ᾽· οὐδέ κε πάντα τελεςφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὖδας ἵκοιτ᾽, εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοςθε γένοιτο,

R. D. v. 730. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι v. 732. πύλας δ᾽ ἐπέθηκε

L. V. v. 726. περιχάλκεον M περὶ χ. Ca ˙ἕλκος O μιν om O ςτὺξ E v. 727. τριςτιχεὶ CV τριςτοίχειον p v. 728. πεφύαςι Mp πεφύκαςι cum a reliqui v. 729. ἔνθα δέ οἱ Τιτ. Ep v. 730. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι Par. F. Emm. v. 731. εὐρόεντι a Par. A v. 732. οὐκ ἐξίτυος O θύρας MCEv et fortasse m χεῖρας V πύλας reliqui cum *Schol.* vid. *Muetz.* 191 sq. Ποςειδέων v Ποςειδάων MV Ποςειδῶν reliqui v. 733. τοῖχος Med. Flor. A τεῖχος δὲ περοίχεται Par. D Vat. *Goettling* τεῖχος δέ περ οἴκεται Map τεῖχος περίκεῖται ἀμφ. Cp τ. περίκειται δ᾽ ἀμφ. Evp v. 734. ἔνθα δὲ Γ. lemma *Schol.* Κόττος τε καὶ Βρ. E Κόττος καὶ ὁ Βρ. p Βρυάρεως M v. 735. ναίουςι CEOp v. 736. ἐνθ᾽ ἃ γῆς O ἔνθα δὲ Ep ἐνθάδε reliqui cum lemmate *Schol.* v. 738. ἔαςςιν a v. 740. κε om O v. 741. ἵκοτ᾽ a ἔκτοςθε M

C. C. [v. 731] *Wolf* ex sententia *Guieti*, post v. 728 ponendum putabat *Geel*, post v. 745 olim *Hermann*, quem secutus est *Gerhard*, post v. 814 *Hermann* p. 17. πέλωρ᾽ εἰς ἔςχατα conj *Goettling* v. 733. τεῖχος δὲ περοίχεται jam olim conjecerat *Hermann* Orph. p. 820. Post v. 733 versum excidisse, quo „altitudo vel firmitas muri describeretur,“ conj *Hermann* p. 17 v. 734. Ὀβριάρεως em *Dindorf*: vid. ad v. 617. v. 735—819 *Gerhard* in duas particulas ita separavit, ut prior v. 721. 740—745. 736—739 (= 807—810). 811—819, posterior (quae ei est sectio XII.) v. 744 — scriptum ἔνθα δὲ μητρὸς Νυκτὸς etc. —. 745. 731. 746—806 contineat. v. 736—744 „a strophis Theogoniae segregat,“ v. 745 ut „ineptum additamentum“ damnat *Hermann* p. 17 sq. v. 741. ἵκοι᾽, εἰ — γένοιο conj *Guiet*

ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcι
τοῦτο τέραc· καὶ Νυκτὸc ἐρεμνῆc οἰκία δεινὰ
ἕcτηκεν, νεφέληc κεκαλυμμένα κυανέῃcι.

τῶν πρόcθ᾽ Ἰαπετοῖο πάιc ÷ ἔχετ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν
ἑcτηώc, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃcι χέρεccιν
ἀcτεμφέωc, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀμφὶc ἰοῦcαι
ἀλλήλαc προcέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἣ μὲν ἔcω καταβήcεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ᾽ ἀμφοτέραc δόμοc ἐντὸc ἐέργει·
ἀλλ᾽ αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοcθεν ἐοῦcα
γαῖαν ἐπιcτρέφεται, ἣ δ᾽ αὖ δόμου ἐντὸc ἐοῦcα
μίμνει τὴν αὐτῆc ὥρην ὁδοῦ, ἔc τ᾽ ἂν ἵκηται·
ἣ μὲν ἐπιχθονίοιcι φάοc πολυδερκὲc ἔχουcα,
ἣ δ᾽ Ὕπνον μετὰ χερcὶ καcίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ Νυκτὸc παῖδεc ἐρεμνῆc οἰκί᾽ ἔχουcιν,
Ὕπνοc καὶ Θάνατοc, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺc

R. D. v. 748. ἆccον ἰοῦcαι

L. V. v. 742. φέρει MCVap προφέρει E προφέρῃ O προθύελλα MFEOap φέρει πρόθε θυέλλῃ (sic spatio eraso; et in marg. θέλυμνα γρ. προθύελλα) C v. 743. δεινὸν δὲ MCOp δεινόν τε a et reliqui, ut videtur v. 744. καὶ om M νυκτὸc δ᾽ ἐρεβεννῆc M ἐρεμνῆc om E (in quo add m. sec.) O v. 745. ἕcτηκε Cp κυανέῃcιν M v. 746. πρόc᾽ τ᾽ a ἔχει M v. 747. ἑcτειώc CV ἀκαμάτεccι EO v. 748. ἀcτεφέωc M ὅτι ap Ἡμέρη Cp Ἡμέρῃ p ἡμέραι τάccον (sic) a Ἡμέρα uno excepto reliqui ἀμφὶc ἰοῦcαι EOvm (in E scr. ad marg. γρ. ἀμφὶc ἰοῦcαι καὶ ἆccον ἰοῦcαι) *Schol.* χωριζόμεναι ἀπ᾽ ἀλλήλων interpretatus ἀμφὶc ἐοῦcαι V ἆccον ἰοῦcαι MCp ἰοῦcα p ἐοῦcαι p: cf. *Muetz.* 42. 492 v. 750. θύραζε MFCEp θύραζεν reliqui v. 751. δόμουc O v. 752. ἔκτοθεν M v. 753 om Op additus in E ἤδ᾽ αὖ C v. 754. αὐτῆc C αὖ τῆc a εὖτ᾽ ἂν V v. 755. ἐπιχθονίῃcι p ἐπὶ χθονίοιcι a v. 756. ἤδ᾽ C v. 758. ἐρεμνοὶ M

C. C. v. 742. ἀλλά μιν conj *Gerhard* [v. 743 – 745] *Goettling* v. 743. ἀργαλέῃ conj *Gerhard* δεινόν γε ed *Gerhard* v. 744 — καὶ Νυκτὸc et quae sequuntur usque ad v. 748 — ἀcτεμφέωc „supposititia" videntur *Guieto* v. 744. ὅθι Νυκτὸc conj *Gerhard* v. 746: ἔχει etiam conj *Hermann* ed *Gerhard* v. 747 ἀθ *Hermann* p. 18 v. 750. καταδύεται conj *Guiet* [v. 755—757] *Wolf* et *Dindorf* auctore *Heynio* v. 757 ἀθ *Hermann* ibid. Post v. 758 positum fuisse v. 745 sic scriptum ἐν μυχάτῳ νεφέληc — conj *Hermann* ibid.

Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιών οὐδ᾽ οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ᾽ ὃν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων, ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ᾽ Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ᾽ οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ᾽· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις

774 *ἰφθίμου τ᾽ Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.*

L. V. v. 760. ἐπιδέρκει p ἀκτίνεσσι M v. 761. εἰς οὐρανὸν ἀνίων EO ἠδ᾽ οὐρανὸν καταβαίνων O v. 762. τῶν δ᾽ ἕτερος MCp μὲν om M γαίην M v. 763. ἀναστρέφεται Cp v. 764. σιδηρέα C σιδήρη ap σιδηρείη κραδίη Emm. οἱ om O v. 766. θεοῖσι C v. 767. πρόσθε p v. 768 additus in E ἐκείνης C περσεφόνης C v. 769. ἑστᾶσι COap v. 770. μὲν κακὴν V v. 772. αὖθις C cum lemmate *Schol.*
v. 774 om MCOVp „Aberat etiam ab E, hinc additus fuit ac deinde deletus" *Lennep.* Ἀίδαο ap v. 775. ἔνθα δὲ Mp ἐνθάδε uno excepto reliqui v. 776. δεινὰ στυγερὴ ἀψορῤ . . . . (sic) O ἀψοῤῥου (?) p v. 777. νόσφι Cp v. 778. μακροῖσιν πέτροισιν κατηρεφῆ M μακρῇσιν πετρ. Flor. A μακρῇσι cum lemmate *Schol.* reliqui v. 779. ἀργαλέοισι M (sed suprascr. vulgata m. al.) V ἀργαλέῃσι Flor. D

C. C. v. 764. σιδηρείη κραδίη probabat *Hermann* δέ τε ἦτορ conj *Guiet* v. 767. θεῶν χθονίων conj *Guiet* v. 768 ut ex κ 534. λ 47 adscriptum dubitanter ἀθ *Wolf* confidenter *Hermann* ibid. v. 773 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 774] *Wolf Dindorf* ceteri *Ruhnkenio* auctore, defendit *Muetz.* 116, retinuit *Lennep* [v. 780—783] *Wolf* auctore *Heynio*, [v. 780—782] *Dindorf*

ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάccηc,
ὁππότ᾽ ἔριc καὶ νεῖκοc ἐν ἀθανάτοιcιν ὄρηται,
καί ῥ᾽ ὅc τιc ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ᾽ ἐχόντων·
Ζεὺc δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυcέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ᾽ ἐκ πέτρηc καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆc· πολλὸν δέ θ᾽ ὑπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέραc, δεκάτη δ᾽ ἐπὶ μοῖρα δέδαcται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
δίνῃc ἀργυρέῃc εἱλιγμένοc εἰc ἅλα πίπτει·
ἣ δὲ μί᾽ ἐκ πέτρηc προρέει, μέγα πῆμα θεοῖcιν.
ὅc κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψαc ἐπομόccῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουcι κάρη νιφόεντοc Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμοc τετελεcμένον εἰc ἐνιαυτόν,
οὐδέ ποτ᾽ ἀμβροcίηc καὶ νέκταροc ἔρχεται ἆccον
βρώcιοc, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευcτοc καὶ ἄναυδοc
cτρωτοῖc ἐν λεχέεccι, κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦcον τελέcῃ μέγαν εἰc ἐνιαυτόν,

R. D. v. 781. ἀγγελίην v. 795. νήποτμοc

L. V. v. 781. ἀγγελίηc ap ἀγγελίην Emm. cf. *Muetz.* 236 v. 783. ὅc κε ψ. Flor. A et fortasse v ψεύδεται EV ψεύcηται v v. 784. ὅρκον a ἐνεῖκεν M ἐνεῖκε CV v. 785. πολυόμβριμον Mp v. 787. ὑψιλῆc a δέ θ᾽ ὑπὸ Flor. A. Med. Par. F. Emm. δ᾽ ὑπὸ a δὲ om lemma *Schol.* δὲ ὑπὸ reliqui v. 788. ἱροῦ O v. 789 om EO v. 791. ἀργαλέῃc M εἰλιγμένοc V εἱλιγμένα Emm. εἱλιγμένον *Diaconus* p. 594, 30 v. 792. πέτρου M θεοῖcι C v. 793. ἀπαλείψαc M (suprasc. m. ead. ἀπολ.) ἀπομόccῃ EOp ἐπομώcει p v. 795. νήποτμοc Cp νηπότμοc a νηΰποτμοc V νήϋγμοc *Etym. M.* p. 605, 29. sed vid. *Muetz.* 492 sq. v. 797. βρόcιοc a ἀλλά γε Med. v. 798. κακὸν δὲ ἕ κῶμα M κῦμα V κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα χαλέπτει Cod. Havn. 1971. ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* p. 941 ed. Sturz. v. 799. ἐπεὶ MC (in marg. γρ. ἐπὴν) V νοῦcον om CV τελέcει τελεcφόρον εἰc ἐ. CVp

C. C. Inter v. 782 et 783 hujuscemodi versum κρινομένων, ὃc πᾶcαν ἀληθείην καταλέξῃ interiisse conj *Hermann* ibid. v. 783 ἀθ *Guiet* καί ῥ᾽ ὅτε τιc conj *Gerhard* v. 484. Ζεὺc δ᾽ ὅτε Ἶριν conj *Guiet* v. 786—792 ἀθ *Guiet* v. 789—795 hoc modo disponit *Hermann.* p. 19: 791 δίνηc δ᾽ ἀργ. εἱλιγμένον — 789 sq. 792. 794 ἀθανάτοιc — 793. 795.

v. 791. εἱλιγμέναι conj *Goettling* v. 795—806 ex duabus recensionibus commixtos conj *Hermann* l. c., quarum prior v. 795—803, posterior v. 795. 798—800. 802—806 continuerit v. 796 sq. ἀθ *Guiet* v. 797. ἅμ᾽ ἄπνευcτοc conj *Hermann*, ἄρ᾽ ἄπνευcτοc *Hartung*, ἀνάμπνευcτοc *Goettling* v. 798. δέ ἑ κῶμα etiam conj *Hermann*

ἄλλος δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος·
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ᾽ ἐς βουλὴν † ἐπιμίσγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι.
τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ·
ὠγύγιον· τὸ δ᾽ ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ᾽ ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.

R. D. v. 801. ἀπομείρεται v. 811. λάινος οὐδὸς

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

L. V. v. 800. ἄλλος γ᾽ ἐξ M ἄλλος ἐξ EOVp χαλεπώτερος MCVvm χαλεπώτατος reliqui ἄεθλος p v. 801. εἰνάετες CEOp εννάετες M (εἰνάετες ap. *Lennep.*) a et fortasse p ἀπαμείρεται CEOp ἀπο μετα μείρεται (sic m. ead.) M ἀπομείρεται reliqui cum *Schol.* vid. *Muetz.* 63 sq. v. 802. περιμίσγεται MVp v. 803. ἐπισμίγεται O v. 805. θεοὶ om V Στυγὸς om O v. 806. τό θ᾽ ἵ. Ovp τὸ δ᾽ ἵ., ut videtur, Mp τὸ δ᾽ ἵ. CEp τόδ᾽ ἵ. a κατὰ στυφελοῦ cum *Etym. M.* p. 732, 13 Cp: vid. *Muetz.* 186 sq. v. 807. ἐνθάδε ap cum lemmate *Schol.* v. 809. ἑξῆς περὶ τῶν — πειράτων V ἔασσιν a m. sec. C v. 810. τά γε v v. 811. ἔνθα δὲ EOp ἐνθάδε reliqui μαρμαρέαι τε Ca · λάϊνος οὐδὸς ap Supra χάλκεος etiam γρ. λάινος scr. habet M v. 812. ἀστεμφης a ἀστεμφης p v. 815. κλειτοί τ᾽ ἐπ. ap v. 816. θεμέθλους M v. 817. τ᾽ om p Κόττος τε Γύης V γέμεν Oa υἱὸν pro ἠὒν O (sed prior syllaba turbata est, ut videatur librarius inde facere voluisse εἰόν) v. 819. ὀπύειν MCap

C. C. v. 802. ἐπινίσσεται conj *Ruhnken* v. 804. εἴραις e conj *Ruhnkeni* ed *Wolf Dindorf*, εἶρας ἐς conj *Hermann* [v. 807—819] *Wolf Dindorf Goettling* e *Guieti* sententia

αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐξέλαςε Ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυςέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔαςιν ἐπ᾽ ἰςχύι ἔργματ᾽ ἔχουςαι
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
γλώςςῃςι δνοφερῇςι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄςςων
θεςπεςίῃς κεφαλῇςιν ὑπ᾽ ὀφρύςι πῦρ ἀμάρυςςε·
πςέων δ᾽ ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο·
φωναὶ δ᾽ ἐν πάςῃςιν ἔςαν δεινῇς κεφαλῇςι
παντοίην ὄπ᾽ ἱεῖςαι ἀθέςφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ᾽, ὥς τε θεοῖςι ςυνιέμεν, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄςχετον ὄςςαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ᾽ αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ᾽ αὖ ςκυλάκεςςιν ἐοικότα, θαύματ᾽ ἀκοῦςαι·
ἄλλοτε δ᾽ αὖ ῥοίζεςχ᾽, ὑπὸ δ᾽ ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,

L. V. v. 821. παῖδα πελώρη Τυφωέα γαῖα O v. 822. χρυςὴν a v. 823. ἔαςςιν Ma ἔαςιν om V ἔργα τ᾽ ἔχ. M v. 824. ἀκάμαντοι V ἀκάμαποι a v. 825. κρατεροῖο δράκοντος MCp v. 826. γλώςῃςι *Gramm.* ap. *Cram.* anecd. Ox. I p. 268. λελιχμότες MCp *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. λελιχμότος p λελειχμότες uno excepto reliqui cf. *Muetz.* 187 sq.
v. 827. κεφαλῆς p ἐπ᾽ M v. 828. παςέων ἐκ M ἐκ παςέων V πάςςεων O παςςῶν a κεφαλαίων E v. 829. φωναὶ δ᾽ ἐκ π. C v. 830. ὄφ᾽ ἱεῖςαι C (ἵειςαι teste *Lennepio*) V ἱεῖςαι p ὄςς᾽ ἱεῖςαι (ἵειςαι teste *Lennepio*) Flor. C Par. D v. 831. φθέγγοντο lemma *Schol.* v. 832. ἐριβρόχεω a v. 834. αὖτε ςκυλ. CV θαύματ᾽ ἰδέςθαι CV (ap. *Zalyc.* C habet ἀκοῦςαι in textu, ἰδέςθαι in marg.) v. 835. δ᾽ αὖτε p ῥοίζεςχ᾽ MOm ῥοίζαςχ᾽ a ῥοῖζός γ᾽ C ῥοῖζος ἔςχ᾽ V ὑπὸ δ᾽ ἤχεα μακρὰ O
v. 836. ἤματ᾽ ἐκείνῳ C ἤματ᾽ ἐκείνῳ V

C. C. v. 822—824 ἀθ *Hermann* p. 19 v. 823. ἐπ᾽ ἰςχύι θαῦμα ἀκοῦςαι conj *Guiet*, ἐπ᾽ ἰςχύος conj *Wolf*, ἐπιςχεριὼ *Heyne*, ἐπ᾽ ἰςχὺν *Muetz.* 171 v. 826. ἐν δὲ conj *Hermann* ἐκ δὲ in alia recensione fuisse ratus, in qua hic versus cum v. 828 conjunctus fuerit scripto παςέων ἐκ —
[v. 828] e *Ruhnkeni* sententia *Wolf Dindorf Goettling*, alius recensionis esse pro v. 826 sq. vidit *Goettling* indicavit *Gerhard* v. 830 sq. dubitanter ἀθ *Hermann* p. 19 sq. scilicet „gravius corruptos, quam ut persanari possint" v. 834 olim v. 831 sq. hoc fere modo oppositos fuisse ratus: ἄλλοτε μὲν ςκυλάκεςςιν ἐοικότα, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε | φθέγγονθ᾽, ὥς τ᾽ ἐνεοῖςι ςυνιέμεν ὄςςαν ἀγαύρου | ταύρου ἐριβρύχεω v. 830. ὄπ᾽ ἀκοῦςαι ἀθέςφατον olim conj *Goettling* v. 831 ἀθ *Guiet* v. 832. ἀςχέτου post *Wintertonum* ed *Wolf Dindorf* alii ex *Mombritii* interpretatione contra omnium, ut videtur, codicum auctoritatem: cf. *Muetz.* 251 sq.
ἀγαυροῦ post *Schmidium* ed *Wolf* alii: vid. *Muetz.* p. 342 sq. ἄγαυρον conj *Schoemann* II p. 352

καί κεν ὅ γε θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηcε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
cκληρὸν δ' ἐβρόντηcε καὶ ὄμβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
cμερδαλέον κονάβηcε καὶ οὐρανὸc εὐρὺc ὕπερθε
πόντοc τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίηc·
ποccὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοιcι μέγαc πελεμίζετ' Ὄλυμποc
ὀρνυμένοιο ἄνακτοc, ἐπεcτενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆc τε cτεροπῆc τε πυρόc τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηcτήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντοc·
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶcα καὶ οὐρανὸc ἠδὲ θάλαccα,
θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰc περί ÷ τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοcιc δ' ἄcβεcτοc ὀρώρει.
τρέε δ' Ἀίδηc ἐνέροιcι καταφθιμένοιcιν ἀνάccων,
Τιτῆνέc θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc,

R. D. v. 850. τρέcc' Ἀίδηc

L. V. v. 837. ἄναccεν M (sed suprascr. m. ead. ξεν) v. 838. ἀνδρῶν θεῶν τε C v. 839. ὄμβριμον Op ὄβριμον reliqui v. 840. ἐγγὺc p ὕπερθε Flor. D, ὕπερθεν in ceteris omnibus esse valde dubium v. 812. πολεμίζετ' Vp v. 843. ἐπεcτονάχιζε MCVp ὑπεcτονάχιζε p v. 844. κατέχεν Mp v. 845. πυρόc τ' ἀπὸ MFCVvp πυρὸc ἀπὸ a De ceteris nil constat v. 846. φλογόεντοc M v. 847. ἔζεcε δὲ χθὼν M ἔζεε πυρὶ χθὼν OVp ἔζε πυρὶ χθ. vp ἔζεcε πυρὶ χθ. E (Not. ἔζεcε aeque atque ἔζεε exstare tradit *Lennep.* in O) v. 848. τε om ap v. 850. τρέε δ' Ἀΐδηc *Elias* de metr. p. 82 fin. τρέε δ' Αΐδηc *Tricha* de metris p. 72 init. τρέccε δ' Ἀΐδηc ἐνέρ. Mp τρέccε δ' ᾄδηc C ap. *Zalyc.* τρέcc' Ἀΐδηc δ' ἐνέρ. Ep τρέccε δ' ἄδηc a τρέccε δ' Ἅδηc p τρέπεται δ' Ἀΐδηc δ' ἐνέρ. O ἐν ὄρεccιν cod. Flor. *Eliae* l. l. (ἐν ἐνέροιcιν cod. Ven.) v. 851. θ' om V ὑποταρτάρεοι p Κρόνου Map θεοὶ Κρόνου ἀμφὶc ἐόντεc citat *Etym. M.* p. 94, 21

C. C. v. 837 in alia recensione pro v. 836 fuisse censet *Hermann* p. 20 Ante v. 842 *Hermanno* ibid. „versus deesse videtur, quo se sustulisse Iupiter ut Typhoeo obviam iret diceretur" v. 842 sq. alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 843. ὑπεcτενάχιζε ed *Goettling* v. 845 sq. *Muetz.* p. 165 sic restituit: βροντῆc τε cτεροπῆc τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντοc | πρηcτήρων ἀνέμων τε πυρὸc ἀπὸ τοῖο πελώρου v. 846. πρηcτήρων τ' ἀνέμων post *Heinsium* ed *Gaisford* nulla, ut videtur, codicum auctoritate [v. 846] *Wolf Dindorf*, in alia recensione pro v. 815 fuisse putabat *Hermann* ibid. v. 847—852 sic ordinat *Hermann* p. 20, ut in una recensione v. 847. 849 ῥιπῇ ὑπ' ἀμφοτέρων —, tum versum nunc deperditum, postremo v. 850 τρέcc' Ἀίδηc — et 851, in altera v. 847 sq., tum versum nunc deperditum, postremo v. 850 τρέε δ' Ἀίδηc — et 851 fuisse, v. 852 autem in alia recensione pro v. 845 substitutum esse suspicetur v. 850. τρέcc' Ἀίδηc ἐνέροιcι ed *Wolf Goettling*

ἀcβέcτου κελάδοιο καὶ αἰνῆc δηιοτῆτοc.

Ζεὺc δ᾽ ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένοc, εἵλετο δ᾽ ὅπλα,
βροντήν τε cτεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ᾽ Οὐλύμποιο ἐπάλμενοc· ἀμφὶ δὲ πάcαc
ἔπρεcε θεcπεcίαc κεφαλὰc δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμαcε πληγῇcιν ἱμάccαc,
ἤριπε γυιωθείc, cτενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντοc ἀπέccυτο τοῖο ἄνακτοc
οὔρεοc ἐν βήccῃcιν ἀιδνῆc παιπαλοέccηc
πληγέντοc· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεcπεcίῃ, καὶ ἐτήκετο, καccίτεροc ὣc
τέχνῃ ὑπ᾽ αἰζηῶν ὑπό τ᾽ εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείc, ἠὲ cίδηροc, ὅ περ κρατερώτατόc ἐcτιν,
οὔρεοc ἐν βήccῃcι δαμαζόμενοc πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑπ᾽ Ἡφαίcτου παλάμῃcιν·
ὣc ἄρα τήκετο γαῖα cέλαι πυρὸc αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐc Τάρταρον εὐρύν.

ἐκ δὲ Τυφωέοc ἔcτ᾽ ἀνέμων μένοc ὑγρὸν ἀέντων
νόcφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέcτεω Ζεφύροιο·

R. D. v. 870. Ἀργέcτεω Ζεφύρου τε

L. V. v. 855. πᾶcαν *Zonar.* p. 1585 ἔπρεcε cum *Etym. M.* p. 687, 40. *Zonar.* l. l. *Varin.* p. 380 Dind. 𝔭 ἔπερcε Emm. ἔπρεπε C ἔπλεε O ἔπρεε cum a reliqui θεcπιδάεϊ πυρὶ κεφ. *Varin.* l. l. v. 857. δάμαcεν 𝔭 ἱμάcαc C𝔭 v. 858. γυωθείc CV𝔭 γαιωθείc O γυρωθείc (γαιωθείc ap. *Lennep.*) M v. 859. ἐπέccυτο *Etym. M.* p. 41, 57 v. 862. ἀϋτμῇ MCOva𝔭 (fortasse 𝔪) ἀϋτμὴ E𝔭 αὐτὴ V ἀτμῇ duobus exceptis reliqui v. 863. τέχνῃ ὑπεξίων O ὑπ᾽ omnes codd. habere videntur εὐτρήτοιο 𝔭 v. 864. ἠδὲ 𝔭 v. 866. τήκετο δ᾽ ἐν ME τήκεται δ᾽ ἐν O ἐπ᾽ Ἡφαίcτοιο θυρῇcιν *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. IV p. 374. v. 867. cέλαι MEv cέλαϊ O cέλᾳ reliqui v. 869. δὲ om *Schol.* ad Theog. v. 304 Τυφώεοc a v. 870. Νότου τε MC Βορέου CV Ἀργέcτεω Ζεφύ-

C. C. v. 852 alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 854 ἀθ *Hermann* p. 20 v. 855. βῆcεν conj *Guiet* „subintelligens τὸν Τυφωέα“ v. 860 alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 860 sq. olim scriptum fuisse — βήccῃcι δαμαζομένου πυρὶ κηλέῳ | ἐccυμένωc· πολλὴ δὲ —, tum vero alium haec amplificasse post v. 858 subjectis versibus 861—867 conj *Hermann* ibid. v. 862. ὕπ᾽ primus ed *Dindorf* v. 863. εὐπήκτου „interpres“ (Basileensis: *fabrefacto*) legisse videtur *Guieto* v. 865 sq. in alia recensione pro v. 863 sq. fuisse putabat olim *Hermann* v. 868 in alia recensione pro v. 857 sq. fuisse conj *Hermann* p. 19, alteri recensioni adscribit *Gerhard* ἀκαχὼν ε *Guieti* corr ed *Goettling* ἀκάχοντ᾽ εἰc conj *Jortinus*

οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
  αἳ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον
πῆμα μέγα θνητοῖσι κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
  ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας
ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνῃσι συνάντωνται κατὰ πόντον·
  αἳ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

  αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνῃσιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.

R. D. v. 875. ἄλλοι v. 877. κείνοισι

ρου τε M ἀργεστάω Ζ. τε v ἀργέστου Ζεφύροιο τε C ἀργέστου Ζεφύρου τε V ἀργέσταο Ζεφύρου τε EOp: cfr. ad v. 379

L. V. v. 871. γενεὴ Emm. γενεὴν Par.D v. 872. αἵδ' ἄλλαι C ὑποπνείουσι P. *Nannius* Miscell. L. VII c. 1 (locum inspicere non licuit) μάψ αὖραι Cp v. 873. δ' ἤτοι solus Flor.C v. 874. θύουσι θυέλλῃ p v. 875. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖα εἰσιν *Schol.* Vict. ad Il. Ε 526 ἄλλῃ *Philo* ap. *Etym. M.* p. 22, 14 (*Varin.* p. 79 Dind.) ἀῆσι O ἀεῖσι CV ἄησι Mam ἄεισι firmat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 47 ἄησι *idem* infra p. 87 ἄεισι(ν) *Philo* ap. *Etym. M.* l. l. ἀεῖσιν *Philo* ap. *Varin.* l. l. Vid. *Muetz.* p. 496 διασκίδνησι M v. 876. γίνεται a Rehd. v. 877. κείνῃσι MCEOp κείνοισι, ut videtur, reliqui συνάντωνται Mp συναντῶνται CEVνp (etiam M auctore *Lennep*) συναντῶσιν Op συναντῶντες p συναντῶτες a v. 878. αἱ δ' αὖ κατὰ γ' (sic *Lennep*: voluit γ.) MEOp αἵδ' C αὖτε Par.Aa v. 879. ἔργα ῥᾷστα Flor. C. Vat. Goettl. (in huius marg. scriptum ἔργ' ἐραστά) v. 880. πιμπλεῖσαι MCp πιμπλῆσαι Vap v. 881. ἐξετέλεσαν Ca v. 882. Τιτῆνες δ' αὖ τιμάων Par.B v. 883. ἠδ' ἀν. MOap v. 884. Ὀλυμπίου O Ὀλύμπιον ἀεὶ Ζῆνα p εὐρύοπα Ὀλ. Ζῆνα p Ζῆνα etiam CVv v. 885. ἐὺ om M εὖ Cap

C. C. v. 872. Et hic οἳ δ' ἄλλοι et v. 875 ἄλλοτε δ' ἄλλοι ἄεισι in alia recensione fuisse conj *Hermann* v. 872 sq. *Hermann* p. 21 aut v. 872 totum, ita ut v. 873 αἱ δ' ἄλλαι scribatur, aut duo hemistia ἐπιπνείουσι — πίπτουσαι deleri jubet v. 873. δ' ἤτοι ex canone *Hermanniano* ed *Dindorf Goettling Gerhard* adeoque *Lennep* v. 875. ἄλλῃ ἄησι *Guiet* v. 875 sq. *Hermann* l. c. aut duo hemistichia διασκιδνᾶσί — φθείρουσι aut v. 876 totum recidi jubet. v. 881—885 et 887—893 ut „compositoris additamenta notavit“ *Gerhard* v. 885. τοῖσι μάλ' εὖ conj *Hermann* l. c.

Ζεὺϲ δὲ θεῶν βαϲιλεὺϲ πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖϲτα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεϲθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήϲαϲ
αἱμυλίοιϲι λόγοιϲιν ἑὴν ἐϲκάτθετο νηδύν,
Γαίηϲ φραδμοϲύνῃϲι καὶ Οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
τὼϲ γάρ οἱ φραϲάτην, ἵνα μὴ βαϲιληίδα τιμὴν
ἄλλοϲ ἔχοι Διὸϲ ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων·
ἐκ γὰρ τῆϲ εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέϲθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶϲον ἔχουϲαν πατρὶ μένοϲ καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βαϲιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεϲθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺϲ πρόϲθεν ἑὴν ἐϲκάτθετο νηδύν,
ὥϲ δή οἱ φράϲϲαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥραϲ,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ' ἔργ' ὠρεύουϲι καταθνητοῖϲι βροτοῖϲι·
Μοίραϲ θ', ῇϲ πλείϲτην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύϲ,

R. D. v. 900. ὥϲ οἱ ϲυμφράϲϲαιτο

L. V. v. 887. ἠδὲ CVp v. 888. ἀλλ' ὅτε δή ῥα ἔμελλε MEOp ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἔμελλε p ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε uno excepto reliqui cum *Galeno* de dogm. Hippocratis et Platonis III 8 p. 350 Kühn. v. 889. τέξαϲθαι CVvap τεύξαϲθαι p δολοφρέναϲ a v. 890. λόγοιϲι C λόγοιϲι τεὴν V ἐϲκάτθετο MCVvam ἐγκάτθετο cum *Galeno* EOp v. 900 statim post 890 add *Galenus*: cf. *Muetz.* 498 sq. v. 892. οἱ om p φραϲάτην MCEa et fortasse m φράϲϲατο O ἐφραϲάτην uno excepto reliqui v. 893. ἔχοι MCEOVp ἔχῃ ap v. 894. γὰρ om O v. 895. πρώτ. μὲν κ. MCEOm πρώτην γὰρ κούρην p πρ. μὲν γὰρ κ. ap v. 896. ἔχουϲα V v. 898. ἤμελλε p v. 899. ξεὺϲ a ἐϲκάτθετο MV(?)v(?)m ἐγκάτθετο ap v. 900. ὡϲ δέ οἱ EO ὡϲ μή Taur. φράϲϲαιτο C ἐφράϲϲατο O ὡϲ δ' οἱ ϲυμφράϲϲαιτο θεὰ *Galenus* l. l. v. 901. λιπαρὰν *Schol.* ad Pind. Ol. XIII 6 v. 903. ὠρεύουϲι cum *Cornuto* c. 29 p. 213 (cf. *Etym. Gud.* p. 580, 17 sqq.) MVp ὡρεύουϲι C ὠραίουϲι a ὡραίουϲι duobus exceptis reliqui κατὰ θν. ap v. 904. αἷϲ M οἷϲ O ῇϲ cum lemmate *Schol.* reliqui μητιέτα p

C. C. v. 888. δή ῥα ἔμελλε probabat *Wolf* v. 889 sq. hic quidem in unum contrahit scribendo τέξεϲθαι, τότ' ἔπειτα ἑὴν ἐγκάθετο νηδύν, sublata vero hemistichia infra v. 899 inserit restituendo: ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺϲ πρόϲθε δόλω φρέναϲ ἐξαπατήϲαϲ | αἱμυλίοιϲι λόγοιϲιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν *Hermann* l. c. [v. 900] *Heynio* auctore *Wolf* ὡϲ μή οἱ „non male“ placebat *Goettlingio*: „ne posset eloqui“! ὥϲ οἱ ϲυμφράϲϲαιτο commendabat *Hermann* [v. 904—906] ut „translatos“ ex v. 217—219

Κλωθώ τε Λάχεcίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦcι
θνητοῖc ἀνθρώποιcιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
  τρεῖc δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριταc τέκε καλλιπαρήουc,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδοc ἔχουcα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροcύνην Θαλίην τ᾽ ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔροc εἴβετο δερκομενάων
λυcιμελήc· καλὸν δέ θ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύcι δερκιόωνται.
  αὐτὰρ ὃ Δήμητροc πολυφόρβηc ἐc λέχοc ἦλθεν,
ἣ τέκε Περcεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺc
ἥρπαcεν ἧc παρὰ μητρόc· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύc.
  Μνημοcύνηc δ᾽ ἐξαῦτιc ἐράccατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧc οἱ Μοῦcαι χρυcάμπυκεc ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇcιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψιc ἀοιδῆc.
  Λητὼ δ᾽ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ᾽ ἄρ᾽ αἰγιόχοιο Διὸc φιλότητι μιγεῖcα.
  λοιcθοτάτην δ᾽ Ἥρην θαλερὴν ποιήcατ᾽ ἄκοιτιν·
ἡ δ᾽ Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖc᾽ ἐν φιλότητι θεῶν βαcιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
  αὐτὸc δ᾽ ἐκ κεφαλῆc γλαυκώπιδα γείνατ᾽ Ἀθήνην

R. D. v. 924. γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

L. V. v. 906. θνητοῖcιν EO v. 908. ἦτορ pro εἶδοc CV v. 909. Ἀγλαΐην τε καὶ cum *Schol.* ad Pind. Ol. XIV 20 MCEOVp Ἀγλαΐην καὶ reliqui Θαλείην legisse videtur *Schol.* v. 910. καὶ τῶν βλεφάρων etc. citat *Etym. M.* p. 295, 22. ἔρωc *Zonar.* p. 638 ἔροc firmat *Eustath.* ad Il. p. 136, 34. εἴβεται cum *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. CVam εἴβετο reliqui v. 911. κακὸν δέ θ᾽ C (in marg. γρ. καλόν) V δέ (sic!) ὑπ᾽ ed *Heins.* quod vitium etiam in omnibus fere codd. Florent. et Paris. legi ex collationum silentio cum *Lennepio* non collegerim v. 912. πολυφέρβηc *Etym. M.* p. 41, 51. εἰc *Etym. M.* l. l. ἦλθε O v. 913. Περcεφόνειαν CV λευκόλενον a v. 914. μητιέτα p v. 915. δ᾽ om p ἐξ αὖτιc a ἐράcατο p v. 916. οἱ CV αἱ uno excepto cum *Schol.* reliqui ἐγένοντο M v. 917. τῇcι M τῇcιν reliqui ἅδον CVa ἀοιδῆc a v. 918. Λητώ τ᾽ EO v. 920. γείνατο δ᾽ ἄρ᾽ CV v. 921. λοιcθοτάτην θ᾽ Ἥ. O θαλλερὴν a τ᾽ ἐποιήcατ᾽ ἄ. C v. 922. Prius καὶ om a Ἄρην CV v. 924. γλαυκώπιδα γείνατ᾽ Ἀθήνην EOp cum pro duobus, qui perierint versus, ex alia recensione substitutos esse putavit *Hermann* p. 21

C. C. v. 909. τε jam e conj add *Guiet* v. 910 ut „compositoris additamentum", v. 911 ut „alteri recensioni attributum" notavit *Gerhard* Post v. 914 addendos esse v. 938 sq. scripto τῷ δ᾽ αὖτ᾽ Ἀτλαντὶc, pro v. 917 hic inserendos esse v. 77—79 putabat *Hermann* p. 22 v. 919 delet *Hermann* l. c. v. 920. γείνατ᾽ ἐν αἰγιόχοιο conj *Guiet*

δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρη δ᾽ Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.

ἐκ δ᾽ Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν᾽ ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρυσέα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἵ τ᾽ ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ᾽, ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ᾽ ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
κήρυκ᾽ ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ᾽ ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ᾽ ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ᾽ ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.

Galeno de dogm. Hippocr. et Plat. III 8 p. 350 Kühn γλαυκώπιδα Τριτογένειαν MCVvam Τριττογένειαν p vid. *Muetz.* 211

L. V. v. 925. ἀγροκύδοιμον a ἀγρέστατον p v. 926. κέλαδοί τ᾽ ἅδον *Galenus* l. l. v. 927. ἐν φιλότ. Eap οὐ φιλ. firmant praeter *Schol.* nostra *Schol.* Ven. ad Il. Ξ 338, *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 859. *Moschopulus* ad Opp. 60. v. 930. ἐνοσιγαίου Cp v. 931. ἐγένετο O v. 932. φίλῃ om p v. 933. ναῖε δὲ *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 16 ναῖε etiam *Trypho* in Mus. Crit. Cant. I p. 39 v. 934. ῥινοτόμῳ cum *Schol.* „πολλάκις τὰς ῥῖνας τέμνονται“ et *Diac* p. 601, 26 p Vulgatam firmat *Etym. M.* p. 704, 34. Δεῖμον καὶ Φόβον MCp ἔτικτε MCp ἔτικτεν reliqui v. 935. οἵτ᾽ ἀνθρώπων M φάλανγγας a v. 936. Ἄρει O πολυπόρθῳ E v. 937. ὑπέρθηβος Taur. ἀκοῖτιν C v. 938. ἄρ᾽ om C τέκε φαίδιμον Ἑρμ. Cp v. 939. κήρυκα τ᾽ ἀθανάτων C v. 940. Καδμὶς CV v. 941—943 om O v. 941. Διώνυσσον Cp Διόνυσσον a Vulgatam firmant *Clem. Al.* Strom. I p. 382 Pott. (*Clem.* ap.) *Euseb.* praep. Evang. X 12 p. 499 A πολυγηθῆ editt. *Clem. Al.* l. l. (*Clem.* ap.) *Euseb.* l. l.

C. C. v. 925 delet *Hermann* l. c. v. 928 alteri recensioni attribuit *Gerhard* v. 931—933 verba ὅς τε θαλάσσης — δεινὸς θεὸς delet *Hermann* l. c. v. 936 delet *Hermann* l. c. v. 938—944 a *Schol.* ad v. 943 notatos esse, ita ut in ejus adnotatione pro ἐννέα legendum sit ἑπτά, putavit *Goettling.* Contra *Muetz.* p. 502 versus, ad quos scholiastae reprehensio pertinuerit, uberiorem *de Bacchi natalibus* expositionem continentes intercidisse suspicatus est.

Ἀλκμήνη δ᾿ ἄρ᾿ ἔτικτε βίην Ἡρακληείην
μιχθεῖς᾿ ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ᾿ Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις
ὁπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ᾿ ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ᾿ ἄκοιτιν·
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ᾿ Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἲς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου
αἰδοίην θέτ᾿ ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ᾿ ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ᾿ υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον·
ἡ δέ † οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ᾿ ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ᾿, Ὀλύμπια δώματ᾿ ἔχοντες.

961 *νῆσοί τ᾿ ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.*

L. V. v. 913. *Schol.* ad h. vers.: ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐννέα· τοὺς γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων θεῶν γενεαλογεῖν αὐτῷ πρόκειται. δ᾿ ἄρ C v. 945. δ᾿ om CV v. 946. θαλερὴ a ἀκοῖτιν C ἄκοιτην a v. 947. Διώνυσσος C Διόνυσσος a Διόνυσος lemma *Schol.* v. 948. ἀκοῖτιν CV v. 948 sq. om O v. 953. ἀκοῖτιν CV Ὀλύμπῳ a v. 954. ἀθανάτοισι τελέσσας v ἀνύσας Cap ἀνύσσας reliqui v. 955. ἀγήρως p v. 956. κλυτὸς MOp κλυτ ὸς (superscr. ὴ) E κλυτὴ cum a reliqui v. 957. τε om p v. 958. Αἰήτης δ᾿ αὖ υἱὸς Mp Αἰήτης δ᾿ αὖθ᾿ υἱὸς p φαεσσιμβρότου C v. 960. Εἰδυῖαν a Vulgatam hic et v. 958 firmat *Schol.* ad Apoll. Rhod. III 242 v. 961. ἡ δέ νύ οἱ unus Flor.Δ (nam ex *Goettlingii* silentio de v nihil affirmandum) habere videtur ἡ δέ οἱ reliqui v. 962. χρυσῆν a v. 964. νῆσοιτ᾿ C ἁλμυροὶ a

C. C. v. 942 ἀθ *Gerhard* v. 947—955 ἀθ *Gerhard* hos ipsos a *schol.* ad v. 913 „damnatos" esse ratus v. 952 et v. 954 sq. delet *Hermann* l. c. v. 954. ἐνὶ θνητοῖσιν ἀνύσσας conj *Osann* v. 961. ἢ δή οἱ conj *Guiet* v. 963 et 965—968 primae recensioni adscribit *Gerhard* [v. 964] *Heynio* auctore *Wolf*, cui etiam v. 963 suspectus fiebat, quamquam ei „aliquo modo tueri locum suum videri posset, si quis νήσους τ᾿ ἠπείρους τε καὶ ἁλμυρὸν ἔνδοθι πόντον scriberet," et *Goettling*,

νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείcατε, ἡδυέπειαι
Μοῦcαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸc αἰγιόχοιο,
ὅccαι δὴ θνητοῖcι παρ᾽ ἀνδράcιν εὐνηθεῖcαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖc ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰαcίῳ ἥρωι μιγεῖc᾽ ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ Κρήτηc ἐν πίονι δήμῳ,
ἐcθλόν, ὃc εἶc᾽ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
πᾶcαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ᾽ ἐc χεῖραc ἵκηται,
τὸν δ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὤπαcεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ᾽ Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυcέηc Ἀφροδίτηc
Ἰνὼ καὶ Cεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον
Αὐτονόην θ᾽, ἣν γῆμεν Ἀριcταῖοc βαθυχαίτηc,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυcτεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
981 Τιθωνῷ δ᾽ Ἠὼc τέκε Μέμνονα χαλκοκορυcτήν,

979 *Κούρῃ δ᾽ Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ*
μιχθεῖσ᾽ ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
983 *βοῶν ἕνεκ᾽ εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.*

L. V. v. 968. ἀθανάτοιc p γείνοντο Map v. 970. Ἀccίῳ CV (Ἀcίῳ C ap. *Zalyc.*) Ἰαcίων᾽ M v. 972. ἐcθλὸc p τε om Ca v. 973. καὶ οὐκ ἐc Eap εἰc O v. 974. τὸν δὴ p τόνδ᾽ (sic certe a) an τὸν δ᾽ habeant codd., non notatur τέθεικε C δέ οἱ EOp ὤπαcε λαόν Mp
v. 975. χρυcῆc a v. 977. Αὐτονόμην Mp Vulgatam firmat *Eustath.* ad Od. p. 1566, 55. Ἀριcταίηc V v. 979. Ὠκεανοῖο MEOvam ὠκεανίνη V Ὠκεανοῦ ex nullo codice diserte notatur v. 980. πολυχρύcῳ Ἀφροδίτῃ Par. A B Bodl. Emm. a v. 981. κάλλιcτον M (?) Bodl. a v. 982. Γηρυονῆα MCO (in O η ex corr.; aut ea fuit ε) vp lemma *Schol.* Γηρϋονῆα a Γηρυονῆ Emm. Γηρυονέα (ut videtur) uno excepto reliqui
v. 982. Ἡρακλεείη a v. 983. εἰλιπόδων p ἀμφιῤῥύτῃ (?) ἐν Ἐρ. O ἀμφιῤῥύτω εὐρυθείη (sic) a

quamquam ei potius „aut excidisse versus aliquot ante v. 964 aut fortasse οἷcιν ὕπ᾽ ἤπειροί“ legendum videbatur. *Hermann* cum versum olim post v. 843 scriptum fuisse putabat, postea simpliciter delevit, alteri recensioni adscripsit *Gerhard*

C. C. v. 971 ex Homero ε 127 confictum putat *Hermann* p. 22 v. 972—974 primae recensioni adscribit *Gerhard* v. 973 sq. olim „recentius additi“ videbantur *Goettlingio* v. 973. πᾶcιν conj *Hermann*, τυφλόc· τῷ δὲ — *Goettling* Post v. 975 excidisse versum, „quo pater Harmoniae Mars memoratus sit,“ putavit *Hermann* l. c. v. 979. Ὠκεανοῦ ex em *Guieti* recentiores omnes [v. 979—983] ut intrusos ex v. 287 sqq. post *Clericum Wolf* et ceteri omnes, alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 982. Γηρυόνην conj *Guiet*, Γηρυονῆ commendabat *Hermann* v. 983. βῶν conj *Guiet*, commendabat *Goettling*

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ ÷ τοι Κεφάλῳ φιτύcατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖc ἐπιείκελον ἄνδρα·
τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθοc ἔχοντ᾽ ἐρικυδέοc ἥβηc,
παῖδ᾽ ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴc Ἀφροδίτη
ὦρτ᾽ ἀνερειψαμένη, καί μιν Ζαθέοιc ἐνὶ νηοῖc
νηοπόλον μύχιον ποιήcατο, δαίμονα δῖον.
κούρην δ᾽ Αἰήταο διοτρεφέοc βαcιλῆοc
Αἰcονίδηc βουλῆcι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ᾽ Αἰήτεω, τελέcαc cτονόενταc ἀέθλουc,
τοὺc πολλοὺc ἐπέτελλε μέγαc βαcιλεὺc ὑπερήνωρ,
ὑβριcτὴc Πελίηc καὶ ἀτάcθαλοc, ὀμβριμοεργόc.
τοὺc τελέcαc ἐc Ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήcαc,
ὠκείηc ἐπὶ νηὸc ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰcονίδηc, καί μιν θαλερὴν ποιήcατ᾽ ἄκοιτιν·
καί ῥ᾽ ἥ γε δμηθεῖc᾽ ὑπ᾽ Ἰήcονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεcιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδηc· μεγάλου δὲ Διὸc νόοc ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ Νηρῆοc κοῦραι ἁλίοιο γέροντοc,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυcέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖcα θεὰ Θέτιc ἀργυρόπεζα

R. D. v. 991. νύχιον

L. V. v. 986. αὐτὰρ τρικεφάλῳ p φιτύcατο cum *Etym. M.* p. 795, 27 Cp φιτύccατο p κεφάλωφι τίcατο M φυτήcατο reliqui v. 989. ἀταλὰ EOvp ἁπαλὰ a reliqui φιλομειδὴc Cap φιλομμηδὴc p v. 990. ἀναρρειψαμένη ap ἐναριψαμένη O ἀναρεψαμένη V v. 991. νύχιον omnes praeter Par. G et Par. D marg., qui μύχιον „Ἀρχίλοχοc (leg. Ἀρίcταρχοc) δὲ γράφει ΜΥΧΙΟΝ· οἷον ἐν τῷ μυχῷ τῷ ἀδύτῳ προφαίνοντα τῇ Κύπρῳ.“ *Schol.* vid. *Muetz.* 505 sq. v. 994. Αἰήτεω MC (in C marg. γρ. Αἰήτου) Vp Αἰήταο EOp Αἰήτου uno excepto reliqui v. 995. ὑπερήωροc O v. 996. ὀμβριμοεργόc Op ὀβριμοεργόc reliqui v. 997. εἰc p Ἰολκὸν O v. 1001. ἔτεκε C v. 1002. Φιλλυρίδηc Vva et *Schol* Φυλλυρίδηc CO v. 1003. Νηρηῖδεc κ. Par. A. Bodl. a *Schol.* Νηρεῖδεc Vat. Goettl. marg. v. 1004. Ψαμμάθη *Schol.* v. 1005. δὲ om O χρυcῆν a v. 1006. Πηλεῖ omnes codd. habere dicuntur

C. C. v. 986. αὐτὰρ τῷ conj *Hermann* l. c. Pro v. 987—991 ab interpolatore auctis olim tantum v. 987 ἴφθιμον Φαέθοντα, τὸν ἁρπάξαc᾽ Ἀφροδίτη et v. 991 positos fuisse conj *Hermann* p. 22 sq. v. 988—991 primae recensioni adscribit *Gerhard* v. 989. ἀταλὰ jam conj *Guiet* v. 999 ἀθ *Hermann* l. c. v. 1006. Πηλέι e sua corr ed *Goettling*

γείνατ᾽ Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
  Αἰνείαν δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτεν ἐυςτέφανος Κυθέρεια
Ἀγχίςῃ ἥρωι μιγεῖς᾽ ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδης ἐν κορυφῇςι πολυπτύχου, ὑληέςςης.
  Κίρκη δ᾽ Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ᾽ Ὀδυςςῆος ταλαςίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήςων ἱεράων
πᾶςιν Τυρςηνοῖςιν † ἀγακλυτοῖςιν ἄναςςον.
  Ναυςίθοον δ᾽ Ὀδυςῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυςίνοόν τε μιγεῖς᾽ ἐρατῇ φιλότητι.

  αὗται μὲν θνητοῖςι παρ᾽ ἀνδράςιν εὐνηθεῖςαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα·
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείςατε, ἡδυέπειαι
Μοῦςαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
*   *   *   *   *   *   *   *

1014 *Τηλέγονον δ᾽ ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.*

L. V. v. 1007. Ἀχιλῆα C   v. 1010. πολυπτύχου, ἠνεμοέςςης E (marg. γρ. ὑληέςςης) Op   v. 1011. Ὑπερηνορίδαο M (sed corr.) Op Ὑπερινορίδαο E   v. 1012. τίκτεν Ὀδυςῆι ταλαςίφρονι ἐν φ. *Schol.* ad Apoll. Rhod. III 200.   v. 1013. ἠδ᾽ Ἐλάτινον V   v. 1014 om M Flor. F Bodl. a ceteraeque editiones antiquae praeter Trincav. in qua τηλέγονον δ᾽ ἔκτιτε διὰ χρύςην ἀφροδίτην (sic!) legitur; nec noverunt *Schol.* ad Apoll. l. c. nec *Eustath.* ad π 118, p. 1796: vid. *Muetz.* 176—182   δ᾽ ἔτικτε CVvm δ᾽ ἔτεκε p δ᾽ ἔτεκεν p τε ἔτικτε E Med. Emm.   v. 1015. μυχῷ CEOvp μυχῶν εἴςω ἱερ. Cp μυχῶν νής. ἱ. Map νηςῶν Mp   v. 1016. πᾶςι p   Τυρςηνῆςιν C   ἀγακλυτοῖςιν cum a omnes codd. habere dicuntur   v. 1018. Ναυςίθοόν τε p Λυςίνοόν τε C et suprascript. in cod. Schellershem. vid. *Muetz.* 244   v. 1019—1022 om v cod. Reg. Soc.   v. 1020. ἀθανάτοις p   γείνατο a   v. 1021 et 1022 om MCVp   In Par. DG post v. 1020 spatium vacuum relictum est: deinde sequuntur vv. 1021. 1022.

C. C. Post v. 1010 olim v. 1017 sq. positos fuisse conj *Hermann* l. c.   v. 1013. Γραῖκόν τ᾽ ἠδὲ Λατῖνον hic legisse *Laur. Lydum* de mens. I, 4 putabat *Goettling* refutatus ab *Hermanno*   Ἀμύμονά τε Κρατερόν τε ab interprete *Basileensi* desumptum margini adscripsit *Stephanus*: vid. *Muetz.* p. 18. 71   ἀμύμονα Τηλέγονόν τε in alia recensione scriptum fuisse conj *Hermann* l. c.   v. 1014 ab omnibus damnatum a *Gerhardo* alteri recensioni adscriptum atque ab ipso *Lennepio* adeo ejectum solus defendit *Goettling*, qui τε ἔτικτε διὰ χρυςέην scripsit   v. 1015. οἳ δ᾽ ἤτοι hic ut v. 873 *Dindorf* et ceteri   ἀγακλειτοῖςιν e corr *Wolfi* ceteri recentiores   v. 1019—1022 „a poeta aliquo additos esse apparet, qui transitum parabat ad catalogum heroinarum“ *Goettling*. Versum similem v. 967 „ὅςςαι δὴ θνηταὶ θεοῦ ἄρςενος ἔμπεςον εὐνῇ“ deesse putavit *Hermann* l. c. Paullo uberius supplementum commentus est *Marckscheffel* in libro de Hesiodi fragmentis conscripto p. 100.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Codices Hesiodi Opera et Dies

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
	Bibl. Laurent. XXXI 39	M	Med.	Med. 5	M 5	Flor. P	XII	membran. in 4to min.	Oppiani de piscatione libros V	1) *Dorvillius* suum in usum (v. eius collat. in Bibl. Bodl. Auct. X 2, 6, 11). 2) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 3) *G. Bencinius* a. 1806 Lanzii in usum. 4) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 5) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Vollbehrianam editorum in usum.
Codices Florentini.	Bibl. Laur. XXXI 5			Med. 1		Flor. I	XIV vel XV	chartac. in 8vo	1) Euripidis Phoenissas 2) Pindari Olympia 3) Theocriti Idyllia XIII 4) Homeri Il. l. II (1—494)	1) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 2) *G. Bencinius* a. 1806 Lanzii in usum. 3) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 4) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 23			Med. 2		Flor. K	XV	chartac. in 4to min.	Procli Diadochi aliorumque grammatica varia	
	Bibl. Laur. XXXI 37	L		Med. 4		Flor. L	XIV	chartac. in 8vo	Variorum opera theologica, dialectica ac philosophica	
	Bibl. Laur. XXXII 2	O		Med. 6		Flor. M	XIV	chartac. in folio	1) Sophoclis Tragg. VI 2) Euripidis Tragg. XVIII 3) Aeschyli Tragg. III	
	Bibl. Laur. XXXII 16, olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423	B		Med. 7		Flor. B	XIII	chartac. in 4to mai.	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Apollonium Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venatione et de piscatione libros 7) multa alia	
	Bibl. Laur. XXXI 24			Med. 3		Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Iuliani et Phalaridis epistolas quasdam etc.	4) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrian. editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 36, mutilus, desinens in v. 788			Med. 8		Flor. N	XV	chartac. in 4to min.	1) Lycophronis Cassandram 2) Pindari Olympia 3) Dionysium Periegetem	
	Bibl. Laur. XXXII 41			Med. 9		Flor. O	XVI	membran. in 8vo	Pindarum	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laur.-Bad. n. 2823, 1o olim Bad. 90	b				Flor. D	XV vel XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocriti et Bionis Idyllia XX	1) *Fr. de Furia* ad edit. Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur. Bad. n. 2823, 2do olim Bad. 158	β		Flor. 1			XIV	chartac. in 8vo mai.	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Specimina tragicae poëseos examinata 4) Theocritum 5) Dionysium Periegetem 6) alia	1) *Lanzius* suum in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Riccard. n. 71	R		Flor. 2			XV	chartac. in 8vo	Mythologica et medicinalia varia	1) *Lanzius* suum in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
Codex Messanius.	Bibl. publ. Messan.	μ					XII	membr. in 4to		*Albertus Guethius* (a. 1866) ad edit. Tauchnitz. (a. 1819) suum in usum.
Codices Neapolitani.	Bibl. national. I. E 2					Neap. 1				*Salvator Cyrillus* Lennepii in usum. ad editionem Graevii (Amstelod. a. 1701)
	Bibl. national. I. I 6 (deficit post v. 78)					Neap. 3				
	Bibl. national. I. E 4					Neap. 4				
	Bibl. national. II. C 19 ut videtur, mutilus					Neap. 5				
	Bibl. national.	N				Neap. 2			1) Theogoniam 2) Scutum	ad editionem Lanzianam
Codices Veneti.	Bibl. Marc. Cl. IX Cod. 6, olim Bibl. SS. Iohannis et Pauli				V 1	Ven. 1 vel Ven. 1 Goettl.	XIV	membr. in fol.	1) Theogoniam 2) Scutum	*Goettlingius* a. 1840 ad edit. Gaisfordii suum in usum.
	Bibl. Marc. Cod. Gr. n. 464, scriptus manu Demetrii Triclinii a. 1316—1320				V 2	Ven. vel Ven. 2	XIV ineunt.	chartac. et bombyc. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Io. Pediasimi et Pselli alleg. in Hom. etc. 4) Fragmenta mythologica	*Goettlingius* a. 1828 ad edit. Dindorfii suum in usum.
Codices Ambrosiani.	Bibliothecae Ambrosianae Mediolanensis codices sex apud Lanzium.			Ambr. 1—6						*Aloys. Buchettus* bibl. Ambros. custos (a. 1774) Lanzii in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vatic. n. 38	V			Vat. 2	Vat. Goettl. vel Vat. Goettl. 2	XIV	bombyc. in 8vo	1) Pythagorae carmm. aur. 2) Oppiani Halieutica 3) Theocritum 4) Aristophanis fabb. II 5) alia	*Aemil. Braunius* ad edit. Weigelianam (i. e. Brunckianam) et ad edit. Boiss. iis in versibus quos Brunckius eliminarat, Goettlingii in usum.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
	Bibl. Vat. n. 915					Vat. (meus)	XIV vel XV	bombyc. in fol. min.	1) Theogoniam 2) Sententias Pindaricas c. 40—50	*J. F. Boissonadius* c. a. 1810 ad edit. Loesner. Lennepi in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 53			Vat. 1			XIV			
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 41			Vat. 2			XIII			
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 49, mutilus			Vat. 3			XIII			
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 50			Vat. 4			XIII			
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 51			Vat. 5			XIII			
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 57, mutilus			Vat. 6			XIII			
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 92			Vat. 8			XV		Pindari Olympia XIV.	
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 121			Vat. 7			XIII		Pindari Olymp., Pyth., Nem. I. II.	*Caiet. Marinius* Bibl. Vat. custos primus, Lanzii in usum.
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1311			Vat. 9			XV			
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. ? mutilus			Vat. 10			XIII			
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1363			Vat. 11			XIII			
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1384			Vat. 12	Vat.		XV			
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1421			Vat. 13			XV			
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. ? olim Reginae Christinae			Vat. 14			XIV			
Codices Vaticani.	Bibl. *Palatinae*-Vaticanae codices duo, olim Bibl. Palatinae Heidelbergensis		Pal. 1, 2		Pal.	Pal.				*Commelinus* suum in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2708					Par. C	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	1) Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum. 2) Vir doctus ad editionem Didotianam (a. 1841) Muetzellii in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2763, olim Colbertinus			Gall. 3 [illegible]		Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Orphei Argon. et hymnos 4) Procli, Callimachi, et Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Theocritum	2) *Ruhnkenius*, cuius observationes ad exemplar Heinsianum factis transcripsit *Gaisfordius* Poett. Minn. Grr. I p. 170 sq. Lips.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2773	Q			Par.	Par. Q	XIV	membran. in 4to	1) Scutum 2) versus iambicos ad pietatem adhortatorios	2) *G. G. Zalycus* (c. a. 1814), cuius collatio exstat in *Gaisfordii* Poett. Min. Grr. I p. 150 sqq. Lips.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 1310	1				Par. L	XIV vel XV	chartac. in 4to	1) Homeri Batrachomyom. 2) Luciani quaedam 3) Theologica, astronomica ac poetica varia necnon excerpta uberrima undique collecta	Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2553					Par. N	XV	chartac. in 4to	1) Agapeti Diaconi admonitiones ad Imperatorem Iustinianum 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2707					Par. M	XIV	bombyc. in fol.	1) Homeri Batrachomyom. 2) Tzetzae Iliadis alleg. 3) Christum Patientem 4) Homerocentonas	
	Bibl. imper. n. 2718					Ed. Pr.	XVI	chartac. in fol.	Aristophanis Plutum et Nubes	
	Bibl. imper. n. 2758					Par. R	XIV	bombyc. in 4to	1) Theocriti Idyllia IX 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis					Par. E	XIV	bombyc. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	
	Bibl. imper. n. 2774					Par. P	XIV	bombyc. in 4to	1) Pindari Olympia 2) eiusdem Pythia nonnulla	
	Bibl. imper. n. 2775, olim Colbertinus					Par. S	XV	chartac. in 4to	1) Xenophontis de rep. Lacedaemoniorum 2) Philostrati Heroicum, de epistolico charactere librum, necnon Vitas Sophistarum	
	Bibl. imper. n. 2776					Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum	
	Bibl. imper. n. 2780, olim Pauli et Antonii Coresiorum					Par. T	XVI	chartac. in 4to	*nil*	
	Bibl. imper. n. 2786, olim Tellerianus					Par. X	XIV et XV	partim chartac., partim bombyc., in 4to	1) Aeschyli Tragg. III 2) Theocriti Idyllia selecta 3) Pindari Olympia	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
		nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.				
Codices PARISINI.	Bibl. Imper. n. 2833, olim Mediceus					Par. G	XV extrem.	membr. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocriti Idyllia 4) Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Orphei hymnos II 8) Dionysium Periegetem 9) Theognidem 10) Phocylidis carmina	Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2834					Par. H	XV extrem.	membr. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocritum 4) Dionysium Periegetem 5) Pindarum	
	Bibl. Coislinianae (ap. Robinson.)			Gall. 2 vel Coisl.		Coisl.				*P. Montfauconius* ad edit. Clerici Robinsoni in usum.
Codices Helvetici.	Bibl. Vadianae Sangallensis n. 340	S			G	Sangall.	XV	membr. in 8vo mai.	*nil*	1) *Arm. Fischerus* Goettlingii in usum. 2) *Arm. Koechlyus* ad edit. Lennep. suum in usum.
	Bibl. civit. Turicensis n. C 136, olim Conradi Gesneri	T					XV	chartac. in 8vo min.	1) Aesopi fabulas nonnullas 2) Aesopi vitam 3) Ciceronis Catonem a Theod. Gaza in graec. ling. conversum 4) Luciani nonnulla 5) Hippocratis et Dioscoridis nonnulla	*Godofr. Kinkelius* a. 1868 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
Codices GERMANICI extra bibl. Caesar. Vindobonensem servati.	Bibl. reg. *Vitebergensis*				Vit.			bombyc.	1) Scutum 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli tragg. III 4) Euripidis Hecubae init. 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν	*God. Hermannus* suum in usum.
	Bibl. reg. *Vratislaviensis* n. 143, olim Rehdigeranus				Rehd.	Rehd.	XV	partim chartac., partim membr., in 8vo	1) Euripidis Tragg. III 2) Pindari Olympia 3) Herculis ἄθλους	1) *Fr. Passovius* Spohnii in usum; 2) *G. Marckscheffelius* ad edit. Dindorf. in suo libro, qui „*Hesiodi* etc. *fragmenta*“ inscribitur p. XXI—XXIV
	Bibl. Elbing.					Cod. Elbg. Muetzlii				

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobon. serv.	Bibl. Acad. Paullin. *Lipsiensis* n. 1278		Ac.	Germ. 2 vel Acad.		Acad.	XV ineunt.	bombyc. in 4to	1) Pindari Olympia 2) Theocriti Idyllia	*Loesnerus* suum in usum.
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobon. serv.	Bibl. civitatis *Lipsiensis* Rep. I. 4. 41b.		Sen.	Germ. 1 vel Senat.		Senat.	XIV	chartac.	1) Theocriti Idyllia VII 2) Sophoclis Tragg. III.	*Loesnerus* suum in usum.
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobon. serv.	Bibl. reg. *Monacensis* n. 470		Aug.	Germ. 3 vel Aug.		Aug.	XV	bombyc. in fol. min.	1) Theocriti Idyllia VIII 2) Pindari Olympia XIV.	*Loesnerus* suum in usum.
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobon. serv.	Bibl. ducalis *Gothanae* n. 61, scriptus manu Iohannis Rhosi a. 1482						XV	membr. in 8vo	1) Man. Chrysolorae ἐρωτήματα 2) Aesopi fabulas 3) Theocriti Idyllia	*Alfredus Eberhardus* a. 1868 editorum in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Medic. n. 35, olim n. 16, mutilus			Vind. 1		Vind	XV	chartac. in fol.	1) Miscellanea quaedam medica 2) Libanii epistolas aliquot 3) Dioscoridis Anazarb. libros de materia medica 4) Galeni nonnulla 5) Stephani Athen. Scholia in Hippocratem 6) Marcelli nonnulla 7) Theophili et Stephan. de febr. diff. librum	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Philol. n. 106, olim Philos. n. 198 (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 2		Vind	XV	chartac. in 4to	1) Pindari fragmenta aliquot 2) Dionysii Periegetis fragmenta aliquot	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Philol. n. 109, olim Philos. n. 200			Vind. 3		Vind	XV	chartac. in 4to	Theocriti Idyllia nonnulla	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Philol. n. 134, olim Philos. n. 242, (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 4		Vind	XV	chartac. in 4to	Euripidis Tragg. II.	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Philol. n. 146, olim Philos. n. 256, (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 5		Vind	XV	chartac. in 4to	Theocriti Idyllia nonnulla	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Philol. n. 167, olim Philos. n. 289, mutilus			Vind. 6		Vind	XV	chartac. in 4to	1) Aristophanis 2) Euripidis 3) Theocriti 4) Homeri fragmenta aliquot	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Philol. n. 168, olim Philos. n. 292, mutilus			Vind. 7		Vind	XV	chartac. in 4to	*nil*	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices BATAVI.	Bibl. Acad. Leidensis codices duo, olim Isaaci Vossii		Voss. 1	Brit. 6		Voss. 1		chartac.		*Graevius* suum in usum.
			Voss. 2	Brit. 7		Voss. 2		chartac.		
Codices ANGLI.	Bibl. Arundel. (in Museo Britannico asservatae) n. 522, olim Regiae Societatis Londinensis		Reg. Soc	Brit. 4	R vel R S	R. S.	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Hephaestionis, Man. Moschopuli et Thomae Magistri quaedam 3) Euripidis Tragg. III.	*Robinsonus* suum in usum.
	Bibl. Barocc. (Bodleianae *Oxoniensis*) n. 46		Barocc.		Bar.		XV	chartac. in 4to min.	1) Pindari Olympia 2) eiusdem Pyth. I. (partim) 3) Homeri Batrachom. 4) Musaei de Herone et Leandro carmen	
	Bibl. Barocc. n. 60		Barocc.	Brit. 3	Bar.	Bodl. 60	XV	chartac. in 4to min.	Theogoniam	
	Bibl. Laud. (Bodleianae *Oxoniensis*) n. 10, olim Bodl. n. 699		Bodl.	Brit. 1		Bodl. 699	XIV extrem.	chartac. in 4to	1) Phalaridis epistolas 2) Theod. Potacii monodiam in obitum Johannis Palaeologi 3) Nicephori Gregorae epistolas atque monodias nonnullas 4) Aesopi fabulas 5) Synesii de regno librum	
	Bibl. Laud. n. 54, olim Bodl. n. 731		Bodl.	Brit. 2		Bodl. 731	XV	chartac. in 4to mai.	1) Euripidis Tragg. III 2) Sophoclis Tragg. III 3) Theocriti Idyllia 4) Pindari Olympia 5) Homeri Il. *Α Β* 1—493	
	Bibl. collegii SS. Trinitatis *Cantabrigiensis*		Gal.		Gal.	Gal.				*P. P. Dobraeus* Gaisfordii in usum.
Incerti fontis.	Codices duo a Dorvillio collati		D			D'Orvill. 1				*Dorvillius* suum in usum (v. collatt. in Bibl. Bodl. Auct. X 1, 3, 12, 13).
			E			D'Orvill. 2				
	Codex, cuius lectionis varietas „enotata ab antiqua manu in margine exemplaris editionis Hesiodi Aldinae in bibl. univ. Ienens. asservat." *Goettl.*				MS. Goettl					Lectionis varietatem transcripsit *Goettlingius* suum in usum.

OPERA ET DIES.

SIGLA CODICUM.

M = cod. Flor. XXXI 39
μ = cod. Messanius
B = cod. Flor. XXXII 16
L = cod. Flor. XXXI 37
O = cod. Flor. XXXII 2
β = cod. Laur.-Bad. n. 2823, 2
b = cod. Laur.-Bad. n. 2823, 1
R = cod. Riccard. 71 lectiones selectae
l = Par. L Lenn.
Q = Par. Q Lenn.
N = Neap. 2 Lenn.
V = Vat. 2 Goettl.
S = Sangall.
T = Turicensis
a = Aldina 1495
c = codicum omnium consensus
m = codicum reliquorum maior pars
p = codicum reliquorum pars (duorum vel plurium codicum consensus)

SIGLA VERBORUM SUPRA NONDUM NOTATA.

acc. = accentus
agn. = agnoscit
del = delevit
gl = glossa
m. I. II. III. IV. = manu prima, secunda, tertia, quarta.
m. post. = manus posterior
post. = postea
praef = praefixit
pr = primo
ras = rasura
rell. = reliqui
suppl = supplevit vel suppletum.
suprascr. = suprascripsit vel suprascriptum.

— Μοῦcαι Πιερίηθεν ἀοιδῇcι κλείουcαι,
— δεῦτε, Δί’ ἐννέπετε cφέτερον πατέρ’ ὑμνείουcαι,
— ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶc ἄφατοί τε φατοί τε,
— ῥητοί τ’ ἄρρητοί τε Διὸc μεγάλοιο ἕκητι·
— ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,

Recensionis diversitas: v. 2. δεῦτε δὴ

Lectionis varietas: v. 1—10. Quod ad hos versus attinet, *Paus.* IX 31 § 4: Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες παρειλημμένα (-νῃ?) δόξῃ λέγουcιν ὡc ἄλλο Ἡcίοδοc ποιήcαι οὐδὲν ἢ τὰ ἔργα· καὶ τούτων δὲ τὸ ἐc τὰc Μούcαc ἀφαιροῦcι προοίμιον, ἀρχὴν τῆc ποιήcεωc εἶναι τὸ ἐc τὰc ἔριδαc λέγοντεc· καί μοι μόλυβδον ἐδείκνυcαν, ἔνθα ἡ πηγή, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λελυμαcμένον· ἐγγέγραπται δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα. — Deinde *Proculus* in praefat.: Ὅτι δὲ τὸ προοίμιόν τινες διέγραψαν, ὥcπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀρίcταρχοc ὀβελίζων τοὺc cτίχουc, καὶ Πραξιφάνηc ὁ τοῦ Θεοφράcτου μαθητήc, μηδὲ τοῦτο ἀγνοῶμεν. Οὗτοc μέντοι καὶ ἐντυχεῖν φηcὶν ἀπροοιμιάcτῳ τῷ βιβλίῳ καὶ ἀρχομένῳ χωρὶc τῆc ἐπικλήcεωc τῶν Μουcῶν ἐντεῦθεν, «Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένοc». — Et *Herodianus* in Walzii Rhett. Graecc. tom. VIII p. 586: ἐcχημάτιcε δὲ καὶ Ἡcίοδοc ἐν προcώποιc κατ’ ἐκεῖνο· «Δεῦτε δή, ἐννέπετε cφέτερον πατέρ’ ὑμνείουcαι»· εἴ γε γνήcιον Ἡcιόδου τὸ προοίμιον τίθεμεν. v. 1. ἀοιδηcι μ κλείοιcαι (?) μ v. 2. Δί’ MVap *Eustath.* ad Od. p. 1809, 13. *Anonym.* de soloec.
ί’ ή ι’
p. 202 Valck. δε μ δι’ p δ’ N δὴ (m. ead.) B δί’ O δὴ R δὴ Lβ (δὴ cum rasur. sup. vb.) blQST (rell.) (δή T) cum Scholiastis omnibus (etsi *Proculus*: δεῦτε δὴ τὸν Δία προcείπατε τὸν ὑμέτερον πατέρα) *Schol.* Ven. ad Il. A 1. *Dio Chrysost.* Orat. XII p. 382 R. (δι’ codd. BM) *Herodian.* in *Walzii* Rhett. Grr. VIII p. 586. *Schol.* ap. *Matrang.* anecd. Gr. p. 374, 18. ἐνέπετε Mp ἐννεπέτε O ἐννέπετε ex ἐννέπεται corr T ἐννέπετε firmant *Dio* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* ad Il. p. 9, 13. 1809, 13. ἱμνείοιcαι (?) μ v. 3 deest in V ὁμῶc ἄνδρεc inverso ordine M δι αβροτοι ἀνδρεc μ ὁμωc ἀφατοι τε φατοι τε μ v. 4. ρητοι :τ’ μ ῥητοὶ δ’ lp ῥητοὶ τ’ S ἄρητοί τε R ἄῤῥητοί τε ὁ Διὸc (?) Q τε post ἄρρητοι om M μϯγαλοιο μ ἑκητι μ v. 5. ῥεῖα μὲν ca *Dio Chrysost.* l. l. *Aristides* I p. 208 Jebb. *Grammaticus* ap. *Bast.* ad *Gregor.* Cor. de dial. p. 573 Schaef. — *Apollon.* de adv. p. 562: καὶ cαφέc, ὅτι τὸ «ῥέα μὲν γὰρ βριάει» ὁλόκληρον γέγονε, τὸ δὲ ῥεῖα ἐν πλεοναcμῷ ἐcτὶ τοῦ ι. ῥέα μέν agnoscunt etiam *Tricha* de metris p. 71, 72. *Elias* de metris p. 82 bis. ῥέα δὲ cum *Aristid.* l. l. *Diacono* Theog. Alleg. p. 584 (479) Gaisf. B (ex ῥεῖα m. I. corr) LOβblS (nisi quod S ῥεα) T (ex ῥεῖα δὲ corr) a rell. ῥεῖα δὲ cum M reliqui (quid in QVN legatur, non constat) βρυάει *Tricha* l. l. βρυάοντα p

Criticorum conjecturae: v. 1—10 ἀθ *Spohn* del *Brunck Steitz Hetzel* „v. 1—9 est hymnus in Jovem huc translatus“ *Goettling*

— ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
— ῥεῖα δέ τ᾽ ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
— Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

— *κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε, δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας*
— *τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.*

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
ἣ δ᾽ ἐπιμωμητή· διὰ δ᾽ ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
σχετλίη· οὔ τις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
τὴν δ᾽ ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ᾽ ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ᾽ εὖ θέσθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων

L. V. v. 6. ῥεῖα δέ τ᾽ ἀρίζ. et ἀΐδηλον M v. 7. δὲ S v. 9. δίκῃ δὲ ἴθ. M ἰθύνῃ T v. 10. δὲ καὶ *Draco* Straton. p. 89, 14. Πέρσῃ MB (ex Πέρσῃ corr) ST (m. I. Πέρσῃ, ut videtur, postea add) **m** Πέρσῃ cum Scholiastis omnibus reliqui ἐτύτημα T v. 11. οὐ μὴν οὐδ᾽ Ἐρίδων γένος ἔστιν ἓν *Lucian.* Amor. tom. II p. 439. v. 12. εἶσι B (m. I. εἰσὶ m. post.) lOS εἶσiex εἶσι corr, ut videtur, M δύ (sic) β μὲν S ἐπαινέσειε MβlQT**p** ἐπαινέσσειε cum *Proculi* lemmate bS**p** ἐπαινέ^η^σειέ R ἐπαινήσσειε a ἐπαινήσειε paucis exceptis cum BN reliqui *Lucian.* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1315, 14. v. 13. ἥ δ᾽ MBOβa**m** ἣ δ᾽ S ἡ δ᾽ reliqui δῖὰ B διαδάνδιχα **p** ἔχουσι Mβ v. 14. πόλεμόν τε, κακὴν καὶ δῆριν **p** ὀφέ^λ^λει (λ supra lin. postea add) b v. 15. ὕπ᾽ ἀνάγκης ex ὑπανάγκης corr (m. post.) M v. 16. βουλῃσιν S ἔριν M vv. 17, 18. τὴν — νὺξ | ἐρεβεννὴ· — κρονίδης | ὑψίζυγος — ναίων T v. 17. προτὲρην O προτέρη^ν^ (ν postea suppl) b πρότερον R ἐρεβενὴ M v. 18. ὑψι^ζυ^γος R v. 19. ῥιζῃσι B ῥίζαισι T ῥίζῃσιν μ lemma *Proculi* ἀνδρᾶσι MT v. 20. ἀπάλαμνόν MOβ bRlQNVSa lemma *Proc.* ἀπάλλαμόν T ἀπάλαμόν reliqui ὁμῶς μ (in μ ὁμοίως suprascript.) l**p** ἔγειρεν Q**p** v. 21. γάρ τις (τε omisso) β v. 22. ἀρόμεναι MBb**p** ἀρο ... μεναι μ ἀρό^μ^μεναι β (μ suprascr. m. post.) ἀρό^ω^μεναι R ἀρώμεναι Q ἀράμεναι V ἀρόμμεναι cum NSTa reliqui (quid in l legatur, non constat) v. 23. οἶκον OβST οἶκόν ex οἶκόν m. post. M εὖ M θεσθαι M τε post δέ om β**p**

C. C. [v. 10] *Goettling* v. 17—19 τῆς δ᾽ ἑτέρη (προτέρην — ἀνδράσι) πολλὸν ἀμείνων conj *Ritschl* sched. crit. p. 33 v. 18 sq. ἀθ *Goettling* v. 19. γαίης ἐν conj *Guiet* v. 22. „ὁ sine dubio legendum videtur" *Lehrsio* quaest. ep. p. 222

εἰc ἄφενον cπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἥδε βροτοῖcι.
Καὶ κεραμεὺc κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸc πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸc ἀοιδῷ.

ὦ Πέρcη, cὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδέ c' Ἔρις κακόχαρτοc ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπεύοντ', ἀγορῆc ἐπακουὸν ἐόντα.
ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίοc ἔνδον ἐπηετανὸc κατάκειται
ὡραῖοc, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτεροc ἀκτήν.
τοῦ κε κορεccάμενοc νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοιc
κτήμαc' ἐπ' ἀλλοτρίοιc· coὶ δ' οὐκ ἔτι δεύτερον ἔcται

R. D. v. 30. ὤρη

L.V. vv. 24—26 in β primo omissi postea suppleti sunt (24, 25 m. I; 25, 26 m. post.; 25 bis scr.) v. 24. ἄφενον M ἄφενοc Q *Stob.* Floril. XXIX p. 198. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 73, 40. cπεύδοντ' ex cπεύδοντα corr (m. I. ut videtur) O cπεύδοντ' ἀ, γαθὴ β cπευδόντ' ex cπευδόντων (?) corr (post.) T cπεύδων unus codex *Stobaei* l. l. ἀγαθὴ M δὲ M ἡ δὲ M βροτοῖcιν LQp v. 25. κεραμεῖ κεραμεὺc *Aristoteles* Pol. V 8 (10) 18 (p. 1312[b] 4). Ordinem vulgatum firmant *Plato* Lysis p. 215 C. *Plut.* moral. p. 473 A. *Dio Chrysost.* Or. LXXVII p. 412 R. *Donat. interpol.* vit. Vergil. 76 Wagn. *Choerob.* in Psalm. p. 95 Gaisf., praeterea *Aristot.* ipse Rhet. II 4, 12 (p. 1381[b] 16). II 10, 6 (p. 1388[a] 16). καὶ ῥήτορι τέκτων *Philostr.* Vit. Soph. I 26, 1. καὶ πτωχὸc πτωχῷ φθονέει καὶ τέκτονι τέκτων citat *Priscian.* XVIII 145 p. 1163 P. v. 26. πτωχὸc γὰρ πτωχῷ *Plut.* moral. p. 618 F. φθονέει ex φθόνεει (m. I) M ἀοιδὸc M ἀιοιδὸc T v. 27. Περcὴ Q ἐνὶ κάτθεο Oblp ἐν ἰκάτθεο T ἐγκάτθεο *Choerob.* I p. 146 Gaisf.
v. 28. μὴ δέ c' Ἔρις MBObSap κακόχαρτοc Ἔρις (?) *Etym. M.* p. 184, 48. ἀπέργου M (m. I.; ἀπέργου m. II.) v. 29. ὀπιπεύοντ' M ὀπιπτεύοντ' reliqui ἀγορῆc M ἀγορῆc τ' μ. v. 30. ὤρη cum *Proculo* M (m. IV) BbQlNSm *Schol.* ad *Soph.* Trach. 57. *Harpocration* v. θεωρικά sive θεωροί p. 97, 19 Bekk. *Suid.* v. ὡρακιάcαc. ὥρη M (m. I) O (m. post. ex ὤρη corr) β (in Mβ cum gl. φροντίc) T reliqui (quid in V legatur, non constat) ὀλίγη M νεικέων ex νικέων corr (m. I) β ἀγορέὼν τε B ἀγορέων ex ἀγορέον corr O v. 31. βιοc M v. 33. τοῦ κε κορεccαμένοc cum *Proculo* Sp *Schol.* ad Il. A 211. *Eustath.* ad Il. p. 88, 24. τοῦ καὶ κορεccάμενοc M (κορεcάμενοc M) blT (pr.) τοῦ κε κορεcάμενοc *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 128. τοῦ κεκορεccάμενοc cum *Proculi* lemmate OVT (post.) a (rell.?) ει *Schol.* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 409, 9.
ὀφέλοιc M ὀφέλλειc b ὀφέλλοιc *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 34. ἀλλοτρίοιc ex ἀλλοτρίηc (m. I) corr β δὲ M οὐκέτι lemma *Proc.* ἀλλ M

C. C. v. 24 ἀθ dubitanter *Hermann* v. 25—41 „quamquam ab antiquo poeta profecta, post videntur huc esse adjecta" *Goettlingio*
v. 25 sq. a prioribus et posterioribus avellunt *Twesten* et *Lehrs* l. c. „proverbium cum reliquis non conjungendum" dicit *Goettling*, del *Steitz Hetzel* v. 28. ἀεργὸν θυμῷ ἐρύκοι conj *Bentlei* v. 33. δῆριν καὶ νείκε' ὀφέλλοιc conj *Hermann* v. 33—39 „cum antecedentibus non cohaerere" censet *Lehrs* p. 181. 223

ὧδ᾽ ἔρδειν· ἀλλ᾽ αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃϲι δίκαιϲ, αἵ τ᾽ ἐκ Διόϲ εἰϲιν ἄριϲται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδαϲϲάμεθ᾽, ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρειϲ, μέγα κυδαίνων βαϲιλῆαϲ
δωροφάγουϲ, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουϲι δικάϲϲαι.'

Νήπιοι· οὐδὲ ἴϲαϲιν, ὅϲῳ πλέον ἥμιϲυ παντόϲ,
οὐδ᾽ ὅϲον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀϲφοδέλῳ μέγ᾽ ὄνειαρ.

Κρύψαντεϲ γὰρ ἔχουϲι θεοὶ βίον ἀνθρώποιϲι·
ῥηιδίωϲ γάρ κεν καὶ ἐπ᾽ ἤματι ἐργάϲϲαιο,
ὥϲ τέ ϲε † κεὶϲ ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ᾽ ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,

L. V. v. 35. ἔρδειν Op ἔερδειν T οὔκ ἔτι T διακρινόμεθα T v. 36. ἰθειηϲιν μ ἰθαίαιϲι L δίκηϲιν μ δίκαι(ηϲ) (m. ead.) β δίκαιϲι N δίκηϲ V δίκηϲιν p δίκαιϲ reliqui Διὸϲ εἰϲὶν MTp v. 37. ἐδαϲάμεθ᾽ M (m. I. ἐδαϲϲάμεθ᾽ (α) m. post.) bp ἐδαϲϲάμεθα a lemma *Proc.* ἐδαϲϲάμεθ᾽ reliqui (in T ex corr) ἀλλά τε M (m. I.) B (m. recentiss.) ἄλλά τε M (sic m. II.) B (m. I) βbST (m. I. ἄλλὰ τε m. post.) a ἄλλα τέ O ἀλλά τε p ἄλλα τε reliqui v. 38. βαϲιλείαϲ, sed corr ad marg. b βαϲιλῆᾱϲ ex βαϲιλεῖαϲ corr T v. 39. δικάϲαι M (m. I) μRlp δικᾶϲαι M (m. II) Sa δικά(ϲ)ϲαι (m. ead.) T δικάϲϲαι reliqui v. 40. νήποιοι T οὐδ᾽ ἴϲαϲιν MμB (οὖδ᾽ B) O (ἰϲϲᾶϲιν corr m. post.) βVa *Schol.* Laur. ad Soph. Oed. Col. 1211. *Plut.* moral. p. 36 A. *Stob.* Floril. X p. 127. *Gellius* XVIII 2, 13. *Suid.* v. νήπιοϲ. Vulgatam οὐδὲ firmat *Suid.* ipse v. ἡμίϲεια. ἴϲϲαϲιν Q ἴϲαϲι S ὅϲϲω b v. 41. μαλάχη (m. II) ex μαλαχῆ corr M τε om M μέγα ὄν. M ἓν ὄνειαρ *Gramm.* ap. *Bachm.* an. Gr. I p. 157. μέγ᾽ ὄνειαρ firmant praeter *Plut.* moral. p. 157 E. *Galen.* de alim. facult. II 65 tom. VI p. 652 Kühn. loci plur. Opp. 346. 822. Th. 871. v. 42. θεοὶ νόον ἀνθρώποιϲιν *Euseb.* Praep. Ev. XIV 4 p. 726 D. Vulgatam firmant *Schol.* ad Theog. 563. *Schol.* ad Eur. Hipp. 932. ἀνθρώποιϲιν Rp *Euseb.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Plut. 90. v. 43. κε pro κεν MOβ καὶ om p (in b ab al. m. superadd.) ἐπήματι MQ ἐπ᾽ ἤματι B ἐργάϲαιο omnes (uno excepto) praeter Bp, qui ἐργάϲϲαιο v. 44. ὥϲ τε ϲέ κεὶϲ M (κ᾽εἰϲ m. II) a ὥϲ τε ϲε κ᾽ εἰϲ B (τέ et ειϲ B) lTp ὥϲτε ϲε κ᾽εἰϲ b ὥϲτέ ϲε κ᾽εἰϲ βS ὦϲ τέ ϲε κ᾽εἰϲ Q ὥϲτε ϲέ κ᾽εἰϲ reliqui (ϲε om p) v. 45. αἶψά κε π. corr ex αἶψα δὲ καὶ π. (m. post.) O αὐτίκα πηδάλιον *Schol.* ad Aristoph. Av. 711. Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 527 C. *Schol.* ad Aristoph. Ach. 279. *Excerpt.* Vatic. ap. Schaef. ad Greg. Cor. p. 685. μὲν om L (m. I.; supra lin. ab al. m. suppl) Vp καταθοῖο ex καταθεῖο corr T καταθοῖο p v. 46. ἀπόλοιτο corr ex ἀπόλλοιτο (m. II) O v. 47. χολωϲάμενοϲ ex χολοϲ. corr (m. I) β

C. C. v. 37. ἀλλὰ τὰ πολλὰ e conj *Guieti* ed *Brunck Gaisford* v. 40 sq. a prioribus sejungit *Lehrs* p. 224 v. 42—202 a carmine sejungit *Steitz* et retento v. 202 *Hetzel* v. 42—49 a posterioribus divellit *Lehrs* l. c. v. 44. ὥϲτε κέ ϲ᾽ εἰϲ vel adeo ὥϲτε καὶ εἰϲ em *Hermann* v. 45. αἶψά τε πηδάλιόν κεν conj *Goettling*

ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά·
κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ᾽ ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοὶ δ᾽ αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
τοῖς δ᾽ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.»
ὣς ἔφατ᾽· ἐκ δ᾽ ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ᾽ ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα

R. D. v. 48. ποικιλομήτης

—

L. V. v. 48. ὅ·τι M ὅττί μιν L ὅτι β ἐξέπ. ex ἐξάπ. (m. II) corr M ἐξηπάτησε LbITp Προμυθεὺς S ἀγκυλομήτης MBLIQNSap ἀγκυλ. ex ἀγγυλ. corr (m. I) β ἀγγυλομήτης R ἀγκυλόμητις cum T (ἀγγκ.) reliqui (fortasse m) *Moschop. Philem.* p. 5 Osann. Cf. infra ad v. 196. εἰ δὲ ἀγκυλομήτης ὁ Προμηθεύς, οὕτω γὰρ γράφειν δεῖ καθὰ καὶ Πλούταρχος, Κρόνιός τις ἐστι καὶ νοερῶς ἑαυτὸν νοῶν, καὶ ἀγκύλως εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος· εἰ δὲ καὶ ΠΟΙΚΙΛΟΜΗΤΗΣ γράφοιτο, σημαίνει τὸν ποικίλας κεκτημένον νοήσεις etc. *Proc.* v. 49. τόυνεκ L τοὔνεκ᾽ ἄρ O τοὔνεκαρ᾽ T ἄρ MLa ἄρ᾽ ex ἄρ corr (m. I) β ἀνθρώποισι ex ἀνθρώποισιν M ἀθρώποισιν ex ἀθρώποισι (m. I.) corr T ἐμησατο μ μήδεα λυγρὰ S cf. v. 95. v. 50. ἐὺς om M πάϊς MBLOβRS m (?) a παῖς, *ut videtur*, reliqui v. 51. ἀνθρώποισιν L παρὰ lp in T ex corr, ut videtur. v. 52. νάρθηκϊ (sic) M v. 53. ὂν δὲ S τόν τε a τόν δε p χολωσσάμενος b v. 54. Ἰαπετεονίδη Mμ (in μ sine acc.) B (m. I) NT Ἰαπετειονίδη B (m. post.) Lβ (ex Ἰαπετεωνίδη corr) Ἰαπετιονίδη paucis exceptis reliqui περιμήδεα M (m. I.; corr m. post.) p κέρδεα εἰδώς V εἰδῶς b v. 55. χαίροις μOb (c. gl. ἰρωνικὸν) l Venet. 1 Ricc. 72 (?) p codd. nonnulli *Origenis* c. Cels. IV 38 p. 187 Spenc. (tom. XIX p. 58 Lomm.) χαί-ει ροι (ει supra οι) m. ead. R χαιρεις S ηπεροπεύσας M m. I β corr ex ὑπεροπεύσας O ὑπεροπεύσας bp ἠπερονεύσας p ἠπεροπεύσας cum signo interrogationis a ἠπεροπεύσας simpliciter reliqui (cum M m. post.) vv. 54. 55 transponit T v. 56. σοὶ δὲ αὐτῷ M σοί τ᾽ αὐτῷ reliqui ἀνδρᾶσιν ex ἀνδράσιν corr M ἐσσομένοισι· M ἐσσομένοισιν B ? T ἐσ(σ)ομένοισιν (σ supra lin m. post. suppl.) b v. 57. σοὶ δ᾽ ἐγὼ *Clem. Al.* Strom. VI p. 742. v. 58. τέρπονται MB (m. I.: τέρπωνται m. post.) bNTap *Achilles Tatius* I 8. κατὰ θυμὸν in marg. (m. post.) β ἑὸν lp ἀμφαγαπώντες ex ἀμφαγαπόντες corr T v. 59. ἐγέλασε Mβba *Eustath.* ad Od. p. 1805, 8. ἐγέλα(σ)σε (σ supra lin. postea add) O ἐκ δὲ γέλ. T ἐκ δ᾽ ἐτέλεσσε *Origenes* l. l. Vulgatam firmare videtur *Eustath.* ad Il. p. 656, 34. v. 60. δὲ κελευσε *Clem. Al.* Strom. V p. 708. (*Clem.* ap.)

C. C. v. 50. αὖτις ed *Spohn Dindorf Goettling* v. 56. σφὶν δ᾽ αὐτοῖς ex *Apoll.* de pronom. p. 125 et *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 388 monente *Schaefero* ad Gregor. Cor. p. 470 ed *Spohn Dindorf*, refutati ab *Hermanno*

γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ cθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐίςκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδαςκῆςαι, πολυδαίδαλον ἱςτὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυςέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάςςε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·

R. D. v. 66. γυιοβόρους

Euseb. Praep. Ev. XIII 13 p. 673 D. (δ' ἐκέλευε codd. duo Eusebii) δ' ἐκέλευε *Schol.* ad Pind. Nem. VI 1. ὅτι τάχιστα M *Clem. Al.* l. l. ὅττι firmant *Clem.* ap. *Euseb.* l. l. *Schol.* ad Pind. l. l. *Proc.* ad Opp. 157.

L. V. v. 61. φύρειν (sed υ in ras) M ἐν ex ἐκ corr T δὲ M θέμεν' μ v. 62. cθέ||ν[oc] (ν[oc] m. post.) b καὶ νόον *Clem. Al.* l. l. ἀθανάτης δὲ θεᾶς ex ἀθανάταις δὲ θεαῖς (quod m. I. scriptum esse videtur) corr m. post. M ἀθανάτου δὲ θεοῦ Cod. Med. 39 d'Orvill. (mihi videtur hic „codex Med. 39" non diversus esse a cod. Med. XXXI *39*, qui est M) ἀθανάταις δὲ θεαῖς etiam T ἀθανατης' δὲ θεης μ ἀθανάτης δὲ θέῆς[αῖς] R ἀθανάτηιςι θεαῖς (δὲ suprascr.) Q ἀθανάτῃς δὲ θεῇς a ἀθανάτης δὲ θεῆς B O β (θεῆς ex θεοῖς corr?) bl reliqui *Schol.* ad Pind. l. l. ἀθανάτοις δὲ θεοῖς *Origenes* l. l. v. 63. παρθενικῆς c. gl. ταῖς παρθένοις R παρθενικῆςι Q παρθενικαῖς Sam Vulgatam παρθενικῆς firmat praeter *Proc. Origenes* l. l. v. 64. διαςκῆςαι M διδαςκέμεναι *Origenes* l. l. Vulgatam firmant *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 338. *Eustath.* ad Od. p. 1715, 53. ἰςτὸν M v. 65. ἀμφὶ χέαι B κεφαλὴν βp χρυςὴν (in S accentus in rasura circumflexi, ut videtur) MSa χρυςῆν cum BLOβRT (et reliquis, ut videtur) *Origenes* l. l. v. 66. γυοκόρους μLβ (in β υι corr m. I) N γυιοκόνους a γυιοκόρους] τὰ γυῖα κοςμούςας *Proc.* Vulgatam firmant *Orig.* l. l. *Zonar.* p. 459. *Etym. M.* p. 576, 24. μελεδώνας *Etym. M.* l. l. μελεδῶνας corr ex μελεδόνας (m. post.) b v. 67. δε b θὲμεν B ἐπίκλοπον M, sed ο pr. ex corr v. 68. Ἑρμείην M (m. post.; Ἐρμείην m. I.) L O β b S a Ven. 2 Ἑρμείην ex Εὑρμείην corr R Ἑρμείαν, *ut videtur,* reliqui *Origenes* l. l. διάκτορον B v. 69. ὣς Q δὲ M ἔφατ' a οἳ vel οἵ B (οἳ B) LO ὣς ἔφα· θ' οἵ δὲ (δὲ ex δὲ θεοὶ corr) πείθοντο (ντ ex corr, ut videtur) T Κρονίονι S v. 70. δὲ M πλάςε MB (πλάςςε corr m. recentiss.) βblT πλάςςεν Q Ἀμφιγύης aeque atque Ἀμφιγυήης in l exstare tradit *Lennepius* v. 71. παρθένω (m. II) ex παρθένον (m. I) corr M αἰδοίη M ἴκελον[κρον]ίδεω (sic) S ἴκελον M (m. I.) LObRTap εἴκελον Par. II ἴκελον cum M m. post. reliqui Κρονίδαο MLQ διαβουλὰς M

C. C. v. 63. καλὸν παρθένου εἶδος conj *Goettling*, παρθενικῆς εἶδος πολυήρατον *Hermann* v. 66. γυιοβόρους conj H. *Stephanus Guiet:* vid. *Ruhnken* ep. crit. I, p. 81. [v. 67 sq.] *Bentlei* v. 67. ἐπίκλοπα ἤθη conj *Bentlei* v. 69—82 „ex alia esse hujus narrationis recensione" putavit *Lehrs* l. c. p. 227.

(· ζῶϲε δὲ καὶ κόϲμηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτέϲ τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμουϲ χρυϲείουϲ ἔθεϲαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι ϲτέφον ἄνθεϲιν εἰαρινοῖϲι.
·) πάντα δέ οἱ χροΐ κόϲμον ἐφήρμοϲε Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ ϲτήθεϲϲι διάκτοροϲ Ἀργεϊφόντηϲ
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίουϲ τε λόγουϲ καὶ ἐπίκλοπον ἦθοϲ
— τεῦξε, Διὸϲ βουλῇϲι βαρυκτύπου· ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντεϲ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεϲ
δῶρον ἐδώρηϲαν, πῆμ᾽ ἀνδράϲιν ἀλφηϲτῇϲιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεϲϲεν,
εἰϲ Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· οὐδ᾽ Ἐπιμηθεὺϲ
ἐφράϲαθ᾽, ὥϲ οἱ ἔειπε Προμηθεύϲ, μή ποτε δῶρον

L. V. v. 72. ζῶϲαι L vv. 73—75 in β bis scripti erant v. 73. δέοι MO χάριτεϲ τε M πύτνεια l v. 74. ὁρμοὺϲ ex ὅρμουϲ corr b χρυϲίουϲ μ (in μ sine acc.) b ἔθεϲαν περὶ χ. L (sed περὶ postea eras) V χοῖ T τήνδε V b p *Origenes* l. l. v. 75. καλλιπλόκαμοι V *Origenes* l. l. καλλίκομαι (οι sup. lin.) T ϲτέφον|||ἄνθ. B ϲτέφανον ἄνθ. L εἰαρινοῖϲῑ m. I.; εἰαρ. m. post. M εἰαρινοῖϲιν OT (sed εἰαρινοῖϲι corr) p *Origenes* l. l. v. 76. πὰντα L δέοι O δὲ οἳ S δὲ οἱ T οἱ κόϲμον cum χροΐ superaddito m. recentiore Q v. 77. ἄρά οἱ L οἳ S ϲτήθεϲι MLOβbTp ϲτήθεϲφι μN διάκτωρα Ven. 1 v. 78. αἰμυλίουϲ Q τὲ λ. β v. 79. τεύξαι T βουλήϲει M δ᾽ partim in ras in M ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν] Τοῦτό τινεϲ περιττόν φαϲιν· ἤδη γὰρ ὁ Ἥφαιϲτοϲ δέδωκεν αὐδὴν τῇ γυναικί· εἰ δὲ καὶ τοῦτο γνήϲιον εἴη τοῦ Ἡϲιόδου, τὸν Ἥφαιϲτον τὸ ὄργανον ἐροῦμεν ὑποϲτῆϲαι τοῦ ἀλόγου, — τὸν δὲ Ἑρμῆν αὐτὴν δοῦναι τὴν δύναμιν τὴν λογοειδῆ· *Proc.* v. 80. κήρυξ MOβT κῆρυξ reliqui ὀνόμηϲε p τὴν pro τήνδε p v. 81. πανδώρξ^ην (ἢν add m. post. supra lin.) b δώματ᾽ ex δώμετ᾽ corr (m. I.) B δωμαχοντεϲ *Philod.* περὶ εὐϲ. p. 52 Gomp. v. 82. Λῶρον a ἐδωρήϲαντο *Origenes* l. l. ἀνδράϲῑ ex ἀνδρᾶϲῑν (quod scripsit m. I.) corr m. II. (α alt. duobus accentibus instructum est, quorum alter a m. post. add) in M ἀνδρᾶϲιν T ἀλφηϲτῇϲῑ β ἀλφητῇϲιν ex ἀλφηϲτῇϲιν corr T ἀλφηϲτῇϲι lemma *Proculi* ἀλφιϲτῇϲιν p ἀλφηϲτῇϲιν reliqui ἐϲϲομένοιϲιν pro ἀλφ. legit *Philod.* l. l. v. 83. ἐπὶ a δόλον ἐπὺν S ἐξετέλεϲεν M p ἐξετέλεϲϲαν LV (in V εν suprascr.) v. 85. Post ἄγοντα distinguunt cum *Proculo* BLβ (m. post.) S, post θεῶν distinguunt M (m. post.) T οὐ δὲ M v. 86. ὡϲ M ὧϲ οἳ S ἔοιπε b μὴ ποτὲ *Plut.* moral. p. 23 E

C. C. [v. 71 sq.] ut = θεογ. 572 sq. *Dindorf* auctore *Spohnio*, qui utrique versui — ⁜ praefixit v. 72 ἀθ *Gaisford* ad θεογ. 570 et *Hermann* v. 76 del *Brunck* et *Lehrs* ex *Bentlei* sententia „pro Παλλὰϲ Ἀθήνη scribendum esse δῖ᾽ Ἀφροδίτη" conj *Goettling* v. 79 ἀθ *Bentlei* et *Heyne* ad Hom. C 419 sq. v. 80 „An ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα ab initio significabat: nominavit autem hanc— Feminam?" *Lehrs* l. c. p. 228.
v. 83—89 utrum statim versui 68 annexi fuerint an alia de Dis Jovis jussa exsequentibus narratio interposita fuerit, dubitat *Lehrs* l. c. p. 227.

δέξαcθαι πὰρ Ζηνὸc Ὀλυμπίου, ἀλλ᾽ ἀποπέμπειν
ἐξοπίcω, μή πού τι κακὸν θνητοῖcι γένηται.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενοc, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ᾽, ἐνόηcε.

90 Πρὶν μὲν † ζώεcκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
νόcφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νούcων τ᾽ ἀργαλέων, αἵ τ᾽ ἀνδράcι κῆραc ἔδωκαν.
94 ἀλλὰ γυνὴ χείρεccι πίθου μέγα πῶμ᾽ ἀφελοῦcα
ἐcκέδαc᾽· ἀνθρώποιcι δ᾽ ἐμήcατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ᾽ αὐτόθι Ἐλπὶc ἐν ἀρρήκτοιcι δόμοιcιν

93 *αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν·*

R. D. v. 96. πίθοιcιν

L. V. v. 87. δεξάcθαι β παρ O παρὰ Ζ. βp *Plut.* l. l. παρὰ ex πὰρ (m. post.) corr bT (in T m. I. postea) v. 88. μή που τε M μήπου τι L (vel μή που) OQa μή που τὶ ST θνητῆcι L v. 89. αὐτὰρ ὃ βlSap αὐτὰρ ὁ ut videtur reliqui εἶχεν ἐνόηcε M εἶχε νόηcε BOR εἶχἐν-νόηcεν L εἶχ᾽ ἐννόηcε b εἶχε νόηcεν ex εἶχ᾽ ἐνόηcεν corr T εἶχ᾽ ἐνόηcεν p εἶχ᾽ ἐνόηcε paucis exceptis reliqui v. 90. πρὶν ex πρὶ (m. post.) corr M πρώην pro πρὶν O Vat. 915 γὰρ, quod vulgo post μὲν additur, om M φύλλ᾽ M (m. H. ex φῦλλ᾽ corr) φύλ᾽ Q Cf. v. 421. v. 91. ἄτερ ex ἅτερ (m. II) corr M τε post ἄτερ om BLO (γε pro τε supra lin. suppl m. al.) β (supra lin. suppl m. post.) bQSTap *Eustath.* ad Od. p. 1817, 10. — *Eustath.* ad Od. p. 1786 ineunte sic citat: ζῆν ἄτερ πόνων καὶ παντὸc κακοῦ. Cf. v. 113. κακοῦ μ κακὸν Np v. 92. νούcων τ᾽ ex νούcων τε (m. I) M αἳ τ᾽ S αἵ τ᾽ ML *Origenes* c. Cels. IV c. 38 p. 188 Spenc. tom. XIX p. 60 Lomm. ἀνδράcιν Q ἀνδρᾶcι ex ἀνδράcι (m. II) corr M ἀνδρᾶcι etiam T γῆραc Sap κῆραc, quod legit *Proc.*, firmat *Origenes* l. l. v. 93 om MLIQ *Origenes* l. l.; in B ad imam paginam ab alia m. additus est; in Obp ad marg. m. al. καταγηράcκουcιν Bβ (ex καταγηράcκουcι corr m. I.) STp καταγηράcκουcι reliqui v. 94. χείρεccι om M m. I (χείρεcι supra lin. add manus recentissima) χείρεcι (c a m. al. suprascr.) O μεγᾱ πίθου πῶμ᾽ O πείθου T v. 95. δὲ ἐμ. M ἐμήcατο ex ἐμήλατο (m. I) corr β δὲ μήδετο *Plut.* moral. p. 105 E κέρδεα λ. V μήδεα λ. S v. 96. δὲ M ἐλπὶc ex ἔλπιc (m. II) corr M ἐλπὶc T δόμοιcιν BLβQSp δόμοιcι cum *Schol.* ad Thuc. III 45 reliqui. κακῶc δὲ εἶπεν «ἐν ἀρρήκτοιcι δόμοιcιν» ἐπὶ τοῦ πίθου δόμον εἰπών. Cέλευκοc δὲ γράφει ΠΙΘΟΙCΙ *Proc.* Vulgatam agn. *Plut.* l. l. *Origenes* l. l. *Schol.* ad Thuc. l. l.

C. C. v. 90—104 ejecto v. 93 „pulcherrimam haberi historiolam nec ulla parte claudicantem" indicavit *Lehrs* l. c. p. 229, qui v. 90 πρῶτον vel τὸ πρὶν μὲν ζώεcκον olim scriptum, „illud γάρ autem a concinnatore esse" vidit v. 91 ἄτερθε ed *Brunck*; an ἄτερ καμάτων? cfr. ad v. 113 [v. 93] *Gaisford Dindorf Goettling*, „ex Hom. τ 360 huc migrasse" indicavit *Spohn*, „aditum invenisse propter rei et verbi similitudinem" vidit *Lehrs* l. c. v. 96. 97. 98. praef ☽ *Spohn*

ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεϲιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόϲθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ᾽ ἀνθρώπουϲ ἀλάληται.
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλαϲϲα·
νοῦϲοι δ᾽ ἀνθρώποιϲιν ἐφ᾽ ἡμέρῃ ἠδ᾽ ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶϲι, κακὰ θνητοῖϲι φέρουϲαι
— ϲιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύϲ.

οὕτωϲ οὔ τί πῃ ἔϲτι Διὸϲ νόον ἐξαλέαϲθαι.

εἰ δ᾽ ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

†Ὡϲ ὁμόθεν γεγάαϲι θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι.

Χρύϲεον μὲν πρώτιϲτα γένοϲ μερόπων ἀνθρώπων

L. V. v. 97. ἔμεινε BORST Venet. 2 m *Plut.* l. l. *Stob.* Floril. CX (CIX) p. 580. ἔμιμνε (cum γρ. ἔμεινε suprascr.) b ἔμιμνε agn. cum rell. (inter quos MμLβ) *Proc. Orig.* l. l. *Schol.* ad Thuc. l. l. ὑποχείλεϲιν β ὑπὸ om O χειλέϲιν (c suprascr.) LO χείλεϲι a οὐ δὲ MBL v. 98. πρόϲθε MBβ ἐπέβαλε lp ἐπέλαβε M ἐπέλλαβε BLOQ ποθοιο B v. 99 om p cum *Plut. Proc.*, neglexit *Origenes*, cuius citationem claudit v. 98. v. 101. πλείη bis ex πλείο (m. II) corr M δὲ ἡ θ. T v. 102. νοῦϲι μ δὲ ἀνθρ. M ἀνθρώποιϲι β ἐφημέριοι αἰδ᾽ L (post ἐφ. distinguit L) Venet. 1 ἐφ᾽ ἡμέρῃ, αἰδ᾽ M (αἱ δὲ BO (in MO sine interpunct. βQp ἐφημέρι᾽ αἰδ᾽ V ἢ δ᾽ ex ἢ τ᾽ (ut videtur) corr (m. I) T ἐφήμεροι, αἱ δ᾽ *Plut.* l. l. v. 103. αὐτόματοι ex αὐτόματοι (m. II) corr M v. 104. ἐξέλετο M μητιέτα Sp μητίετα reliqui Ἀθετεῖται δὲ ὁ ϲτίχοϲ ὁ λέγων, ὅτι ἄφωνοι αἱ νόϲοι *Proc.* v. 105. οὕτωϲ b οὗτοϲ T οὐτί M οὔ τι BL (ι ex η corr?) πῃ MμLORNIQVp πηι Q ποι Bb περ β που paucis exceptis cum STa reliqui ἐϲτι O ἔϲτι βSa v. 106. εἰ δὲ ἐθέλοιϲ M εἰ δὲ θέλειϲ ObSTap ἑτερόν τ. M ἐκκορυφήϲω M v. 107. δὲ M βάλεο M ϲῇϲι L(?)Op Versum cum seq. coniungunt ST al. v. 108 ὡϲ M v. 109. χρύϲεον (μὲν suprascr.) b, sed χ a m. post. suppl. χρ. γὰρ πρ. b cod. Laur. XXXI, 36 (γὰρ b)

C. C. v. 97—99 dubitanter ἀθ *Spohn*, qui v. 99 praef ≻— [v. 99] *Gaisford Dindorf Goettling* ex sententia *Heinsi* & *Graevi*, del *Brunck*; defendit *Lehrs* l. c. v. 105 ex θεογ. 613 „effictum esse" conj *Lehrs* l. c. [v. 106—108] *Goettling* v. 108 volgo cum sequentibus conjunctum antecedentibus adnectit *Goettling*, hinc remotum infra post v. 160 transfert *Hermann*, „proverbialem sententiam" esse vidit *Lehrs* p. 230 initio ἐξ ὁμόθεν olim scriptum fuisse ex Hom. ε 477 conjiciens v. 109—201 „narrationem de quinque hominum generibus ex *quinque* recensionibus (*prima* v. 109—126, *secunda* v. 127—142, *tertia* v. 143—155, *quarta* v. 156—196, *quinta* „nunc non integra" v. 197—201) commixtam „et praeterea in quinto genere (v. 174—196) ad desperationem deformatam esse" ostendere studuit *Lehrs* p. 230—238

ἀθάνατοι ποίηcαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεc·
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦcαν, ὅτ᾽ οὐρανῷ ἐμβαcίλευεν,
ὥc τε θεοὶ δ᾽ ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεc,
νόcφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύοc· οὐδέ τι δειλὸν
γῆραc ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδαc καὶ χεῖραc ὁμοῖοι
τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃcι κακῶν ἔκτοcθεν ἁπάντων·
θνῆcκον δ᾽ ὥc ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐcθλὰ δὲ πάντα
τοῖcιν ἔην· καρπὸν δ᾽ ἔφερε ζείδωροc ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ᾽ ἐθελημοὶ
ἥcυχοι ἔργ᾽ ἐνέμοντο cὺν ἐcθλοῖcιν πολέεccιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένοc κατὰ γαῖα κάλυψε,

---

120 *ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.*

L. V. v. 110. πόιηcαν L δώματα ἔχ. T v. 111. ὁτ᾽ ex ὅτ᾽ (m. post.) M ἐβαcίλευεν M (μ supra lin. add m. recent.) μ L Q V p ἐβαcίλευε b v. 112. ὥcτε μα δὲ M ἔζων b θεοὶ ζώεcκον ἀκ. codd. plurimi *Diod.* V 66 v. 113. ἄτερ M (m. I.; ἄτερ corr m. II., ἄτερ restituit m. post.) ἄτερ πόνων MLβp ἄτερ γε πόνων O codd. tres *Diod.* l. l. ἄτερθε π. V (sed θε eraso) ἄτερ τε πόνων (τε add postea) T v. ἄτερ τε πόνων paucis exceptis reliqui (τὲ R) νόcφιν ἄτερ πόνου *Herodian.* περὶ cχημ. p. 61. v. ἄ. τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο | νούcων τ᾽ ἀργαλέων καὶ ἀπήμονεc, οὐδὲ μέλεcci codd. septem *Diod.* l. l. v. 114. ὁμοῖοι ex ὁμοῖο· (m. I) M; ὁμοῖοι corr m. II. ὅμοιοι a v. 115. ἔκτοθεν β ἐόντεc pro ἀπ. codd. sex *Diod.* l. l. v. 116. θνῆcκον δ᾽ ὥc ὕπνῳ ex θνῆcκ᾽ ὥc θ᾽ ὕπνῳ corr (m. II) M θ. θ᾽ ὥc θ᾽ ὕπνῳ LQ θ. δ᾽ ὥcθ᾽ ὕ. V ἐcθλά τε πάντα b ἄλλα τε πολλὰ codd. nonnulli *Diod.* l. l. v. 117. τοῖcι T ἐπῆν cod. D *Diod.* l. l. δὲ ἔφερε M δὲ φέρε S δὲ φέρει lemma *Proculi.* v. 118. ἀυτομάτη L πολύν τε L Venet. 1 οἵ δὲ M ἐθέλημοι Mβb *Etym. Gud.* p. 257, 45. ἐπὶ γαίῃ pro ἐθ. codd. nonnulli *Diod.*. l. l. v. 119. εὔφρονεc pro ἥcυχοι codd. nonnulli *Diod.* l. l. ἔργ᾽ ἐνέμοντο Mμ (in μ ἐνεμ. sine acc.) BL (in L m. post.) OβbNQp codd. nonnulli *Diod.* l. l. *Porphyr.* de abst. IV 2. *Etym. M.* p. 318, 42. ἔργα νέμοντο (cum L m. I) T reliqui codd. all. *Diod.* l. l. *Etym. Gud.* p. 257, 46. ἐcθλοῖcι MBLObp *Diod.* l. l. πολέεcι M (c supra lin. add m. recent.). v. 120. Hic versus conservatus est a *Diod.* l. l.; abest a codd. omnibus. v. 121. ἐπεὶ ex ἐπεὶ (m. I) corr M ἐπεί κεν β ἐπεὶ μὲν (κε m. ead.) M κεν om Par. T ἐπεί κεν a reliqui lemma *Proculi* ἐπεί κε *Tzetza* ἐπειδὴ *Plato* Cratyl. p. 397 E. *Theodoret.* de martyr. (tom. IV p. 602 Sirm.) μοῖρ᾽ ἐκάλυψεν *Theod.* l. l. γ. κάλ. c (καταγαῖα b) κάλυψε MBLOβ κάλυψεν reliqui

---

C. C. [v. 111] *Goettling* v. 112. ὥc δὲ θεοὶ ζώεcκον ed *Brunck Gaisford* ex v. 90 et 133: cfr. *Hermann* ad Orph. p. 820 v. 113 ἄτερθε ed *Brunck*; an ἄτερ καμάτων hic quoque? Cf. ad v. 91 v. 119. ἥcυχα corr *Bentlei*, αἰεὶ vel πάντεc ἔργ᾽ conj *Lennep* v. 120 ex Diodoro receperunt post *Graevium Spohn* (praefixo —) *Goettling Lennep* Post v. 120 *Spohn* ex *Origene* c. Cels. IV p. 216 Spenc. intulit praefixo — hos duos: ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτεc ἔcαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι | ἀθανάτοιcι θεοῖcι καταθνητοῖc τ᾽ ἀνθρώποιc, quorum alterum (sed scripto δ᾽ αὖ θῶκοι) etiam laudat schol. ad Arat. Phaenom. 102; eos aliunde depromptos esse probabile est v. 121 „serioris originis videtur“ *Spohnio* v. 121. ἐπειδὴ ex Platone post *Gaisfordum* ediderunt omnes

τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ᾽ αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔσχον.
δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ᾽ ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ᾽ ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἄρ᾽ ἡβήσαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,

R. D. v. 122 sq. οἱ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουσιν) | ἐσθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακες v. 123 ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες μερόπων

L. V. v. 122. τοι μὲν B οἱ μὲν *Plato* Crat. p. 398 A. Republ. p. 469 A. (*Plato* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XIII 11 p. 663 A. *Aristides* II p. 171 Jebb. *Hermogenes* ap. *Walz.* Rhet. Gr. III p. 320. *Lactantius* inst. div. II 14. *Theodoretus* l. l. δαίμονες εἰσὶ MμBOβbS δαίμονες ἁγνοὶ ὑποχθόνιοι καλέονται *Plato* Cratyl. l. l. (uno cod. excepto) *Aristid.* l. l. δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται *Theodoretus* l. l. δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι τελέθουσιν (ἐ. καλέονται cod. Vind.) *Hermog.* l. l. *Plato* de republ. l. l. (*Plato* ap.) *Euseb.* l. l. Vulgatam firmat *Lactantius* l. l. διὰ βουλὰς ex διαβουλὰς (m. II) M v. 123. ἁγνοί, ἐπιχθόνιοι *Plut.* moral. p. 431 E. ἐσθλοί, ἀλεξίκακοι *Plato* ll. ll. *Hermog.* l. l. *Aristid.* l. l. *Theodoret.* l. l. μερόπων ἀνθρώπων *Plato* Republ. l. l. Vulgatam θνητῶν agn. *Schol.* ad Il. A 222. *Schol.* ap. *Matr.* an. Gr. p. 409, 25 sqq., auctoresque reliqui (cum *Platone* ipso in Crat.) v. 124. οἳ ῥὰ M (ex οἵ ῥα ut videtur) μβblSp φυλάσσουσι MμBLβbQ (in BQ ν ab alia manu suprascr.) Sap δὲ pro τε T τε om p v. 125. ἠέρὰ (sed ἠ ex al. lit. corr) L ἀέρα ἑσσάμενοι *Etym. Gud.* p. 249, 4. ἠέρα firmant *Themist.* VIII p. 108 Steph. *Etym. M.* p. 437, 37. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 271, 304. ἑσάμενοι M *Gramm.* l. l. p. 304. ἑσσάμενοι etiam βbTp ἐσσάμενοι cum μ reliqui *Themist.* l. l. *Etym. M.* l. l. παντη μ πάντηι Q πάντη φοιτῶσιν ἀπ᾽ αἶαν *Schol.* ap. *Matr.* an. Gr. p. 377, 7. πάντη φοιτῶντες ἐπ᾽ αἶαν *Etym. M.* l. l. (φοιτῶσιν codd. duo, cum *Gramm.* l. l. p. 271) ἐπαῖαν M (m. I.; ἐπ᾽ αἶαν corr postea) v. 126. πλουτοδοται μ γέρας postea suppl in T v. 127. μετόπισθεν ex μετόπισθε (fortasse m. I.) corr M v. 128. πόιησαν L v. 129. ἐναλίγκιον L, sed ε ex corr. ἐναλίσκιον T v. 131. στρέφετ᾽ a ἀττάλλων p ἀττάλων p νήπιος ex νήπειος O ὢ ἐνὶ M v. 132. ὅτ᾽ ἂρ ἡ. B (ἄρ B) lQ ὅτ᾽ ἂν O ὅταν reliqui ἡβήσαι (ἡβήση corr m. I.) τε καὶ M ἡβήσειε ex ἡβήσαιε corr (ut videtur) L ἡβήσῃ τὲ ex ἡβήσειε τὲ corr O ἡβήσῃ τε καὶ Qp (uno in cod. ῃ ex corr) ἡβήσοιτο καὶ N ἡβήσειε reliqui εἵκοιτο T

O. C. v. 122 sq. ⋗⋅ et v. 124 sq. — praef *Spohn* v. 124 sq. = 254 sq., quos hic quidem ignorat Proculus, cum v. 126 ἀθ *Bentlei* v. 130 sq. ἀθ *Bentlei*; v. 131 „cum sequente 132. inter insititios est habendus“ *Heyne* ad Hom. N 27 errore, ut videtur, potius antecedentum v. notaturus

παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε᾽ ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ᾽ ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ᾽ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ᾽ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδων μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ᾽ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ᾽ οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον, οἷσιν Ἄρηος
ἔργ᾽ ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι

R. D. v. 139. ἐδίδουν v. 141. φύλακες θνητοὶ

L. V. v. 133. ζωέσκον M (m. I.; ζώέσκον [sic] m. post.) ἐπὶ χρόνον ex ἐπιχρόνον (m. post.) corr M ἄλγεα ἔχ. T v. 134. ἀφραδίῃσιν Mμ (Mμ sine iota subscr.) p ἀφραδίῃς BOβbVp ἀφραδίῃς᾽ LQ ἀφραδίαις cum T reliqui οὐκεδύναντο M οὐκ ἐδύνατο QN οὐκ ἤδυν. *Lex. Vind.* p. 15 Nauck. v. 135. οὐ δὲ M vv. 135, 136. θεραπ. ἤθελον· | οὐδ᾽ β v. 136. οὐ δὲ M ἔρδειν BOβba ἐπὶ βωμοῖς ex ἐπιβωμοῖς corr M v. 137. ἣ ex ἢ (m. II) corr M ἢ vel ᾗ reliqui κατ᾽ ἤθεα ex κατήθεα (m. IV) corr M v. 138. χολόυμενος L, sed ου praegrand. in ras (ex χολωσάμενος corr?) χολωσάμενος Q οὔνεκα p v. 139. ἐδίδων MμLβblQp ἐδίδουν reliqui μακάρεσι M θεοῖσι ex θεοῖς (m. post.) corr M ἔχουσι L v. 140. καταγαῖα Ob γαῖ^α (α postea add) M κάλυψεν LQTp v. 141. τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι cum *Proculo* MQ (in Q ex corr) STam μέν τοι χθόνιοι μN (τοὶ χθ. N) τ. μ. ὑποχθόνιοι (m. ead.) β τοὶ μέντοι χθόνιοι p τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι cum BLORl reliqui μάκαρες θεοὶ κ. M (m. II.; θνητοὶ olim exstitisse videtur) β φύλακες pro μάκαρες legisse Proculum ex eius enarratione patet v. 142. ὀπηδοῖ O ὑπηδεῖ ap v. 144. χάλκεον p ποίησε^ν ex ποίησ᾽ (m. IV) M ποίησεν O ὅμοιον lQ v. 145. μελιάν ex μελιᾶν (m. II) corr M μελιῶν (m. ead.) β μελιὰν b μελιάνων N ὄμβριμον MOβNS **Tam** ὄβριμον BLbRlQ(?)reliqui. — De V (ut saepius) nil constat v. 146. ἔμελλε Mp οὐ δέ τι M v. 147. ἔσχον O καρτερόφρονα μ (sine acc.) βbSap v. 148. ἄπλαστοι MμBL (m. post.) Oβ (m. I) bNSTap ἄπλητοι p ἄπλατοι cum *Proculo* ad v. 143 L (m. I) β (m. post.) RlQ reliqui μεγάλοι τὲ B μεγάλῃ δὲ βίῃ L (βίῃ etiam β, sed η in ras) μεγάλη τε Qp (in Q ex corr) δὲ om M (suppl m. post.) καὶ om M (suppl m. I. postea)

C. C. v. 136. ἱέρ᾽ οἷς conj *Guiet* v. 137. ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα conj *Bentlei* v. 142 ἀθ *Bentlei* v. 144. ἀργυρέῳ e corr *Spohni* ed *Goettling* v. 148. ἄπλητοι ed *Goettling*

ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
τῶν δ᾽ ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ᾽ εἰργάζοντο· μέλας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος.
καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο,
νώνυμνοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ᾽ ἔλιπον φάος Ἠελίοιο.
  αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτις ἔτ᾽ ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
τοὺς μὲν ἐφ᾽ ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ᾽ Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης

R. D. v. 149. στιβαροῖς μελέεσσι

L. V. v. 149. ἐπὶ`στιβαροῖσι (ex ἐπιστιβαρῆσι corr m. I., ut videtur) μελέσσι M ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν μQ(?)𝔭 ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν Sa ἐπὶ στιβαροῖσι μέλλεσιν T ἐπὶ στιβαροῖσι μελέεσσιν 𝔭 ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι cum BLOβb (μελέσσι m. post. b) l reliqui v. 150. τῶν MμBLOβb (τοῖς a m. post. suprascr. in b) lQN𝔭 τοῖσι T τοῖς reliqui δὲ M χάλκεοι δέ τ᾽ οἶ. M (οἶκοι M)βb (δὲ b; δὲ τε corr m. post.) S χάλκεόι δ᾽ οἶκοι L χάλκεοι δὲ οἶκοι Q χάλκειοι δέ τ᾽ οἶκοι 𝔭 v. 151. δὲ εἰργ. M ἐργάζοντο a𝔭 εἰργάζοντο firmant *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 430. *Apollon.* lex. Hom. v. χάλκεα. *Etym. M.* p 805, 32. μέγας pro μέλας a δὲ οὐκ M δ᾽ ἀπέκειτο c. *Philostr.* Vit. Apoll. VI 2, 2. v. 152. καί τοι fortasse lQ𝔭 χείρεσιν MT σφ᾽ετέρῃσι T v. 153. ἐς om b εὐρώεντα m. post. ex εὐρόεντα M (praeterea super εὐ m. II add ε, cui υ adiecit m. posterior) εὐρώεντα O κρυερὸν 𝔭 σκιεροῦ „MS. incert." ap. Goettl. v. 154. νώνυμοι (ν supra lin. add postea) β νώνιμνοι T νώνυμνοι 𝔭 νώμυοι 𝔭 νώνυμοι reliqui καὶ om M περ ἐόντας ex περεόντας (m. IV) M v. 155. ἠελίοιο M v. 156. κε (ν m. ead.) O κε pro καὶ 𝔭 καταγαῖα O κάλυψε BSa κάλυψεν reliqui v. 157. αὖτις MQ𝔭 αὖθις reliqui ἐπ᾽ ἄλλο a πουλυβοτειρη (sine acc.) μ πολυβοτείρῃ MT𝔭 cf. v. 252 v. 158. δικαίοτερον M v. 160. προτέρη γενεὴ M (m. II.: προτέρῃ γενεῇ m. I.) B προτερὴ γενεὴ l v. 161 om 𝔭 v. 162. μὲν L ὑφ M ὑφ᾽ μLb ὑφ᾽(sic) B ἐφ᾽ reliqui ἑπταπύλω ex ἑπτὰ πύλω (m. recentissima) M καδμηίδι ex καδμηιδι (m. IV) corr M γῆ b v. 163. εἵνεκ᾽ b v. 164. τοὺς ex τοῖς corr (ut videtur) m. post. β νήεσιν M νηεσσιν (σ suprascr. m. post.) β

C. C. v. 150 sq. ἀθ *Bentlei* Post v. 160 infert *Hermann* v. 108 v. 162 ἀθ *Heyne* ad Hom. M 23 Post v. 164 hujuscemodi versum «Ἑλλάδι κῦδος ἔθηκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων» excidisse statuit *Hermann* dubitanter adsentiente *Lehrsio* p. 235

ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο.
ἔνθ᾽ ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης·
— καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
— ἐν μακάρων νήσοισι παρ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
— ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
— τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
  μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ᾽ ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι·
νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ᾽ ἦμαρ
παύσονται καμάτου καὶ ὀιζύος οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

ἀλλ᾽ ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσι.

---

169 — *τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων, τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.*

L. V. v. 165. εἰς Sa τρόιην L Ἐλένης M v. 166. τοὺς om Sa μὲν L ἀμφεκάλυψεν M (ν postea add) Tp ἐκάλυψεν p (Par. D. marg. γρ. θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε) v. 167. τοὺς δὲ l τοὺς δὲ ex τοῖς δὲ (m. post.) corr M τοῖς δὲ ex τοὺς δὲ (m. post.) corr β τοῖςδε Lap δίχ᾽ ex δῖχ᾽ (m. IV) corr M δ᾽ ἐδίχ᾽ T βιότον M ὀπάσας MμβbNSTap v. 168. κατένν|||ασε ex κατέννασε (m. post.) corr M εἰς l πείρατα ex πέρατα corr (m. post.) T v. 169. Hic versus exstat tantum in T Voss. 2 Vat. 1384 Par. TX ap. *Lenn.*; agn. *Zenob.* III 86. Τοῦτον καὶ τὸν (τοὺς?) ἑξῆς ὡς φληναφώδεις ἐξοικίζουσι τοῦ Ἡσιόδου, τά τε ἄλλα φαυλίζοντες, καὶ τὸ ἐνθουσιαστικὸν τῆς εἰσβολῆς τῶν μετ᾽ αὐτοὺς στίχων ἀφαιρεῖν εἰπόντες *Proc.* ἀπαθανάτων T τοῖσι T lemma *Proc.* v. 170. τοι M ναίουσϊν ex ναίουσϊ· (m. I) M ναὶουσιν b ἀκήδεα p ἔχοντες L, sed ε ex corr, ut videtur. v. 171. Εὐ (sic) S μακάρω[ν] (m. ead.) b βαθυδίνην ex βαθυδίνη corr (m. I,?) M v. 172. τοῖσι MB (in B supra ι alt. linea ducta est [rubro] a m. post.) LOβbSa lemma *Proculi* v. 173. τρὶς ἔτεος MBLOβbRQp τρὶς τοῦ ἔτους cum T reliqui v. 174. μὴ κετ᾽ M ἔπειτα M ὤφελλον BLOl *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. III p. 221. ὤφειλλον ex ὤφελλον (m. post.) corr β ὤφελον Sap ὤφει[ε]λον ex ὤφ[ει]ελον (m. post.) corr T ὤφειλον firmat *Proc.* ad v. 169. v. 175. ἀνδρᾶσιν p ἀνδράσιν ex ἀνδρᾶσιν (m. II) M ἄνδρασιν T πρόσθεν LOT (sed in T ν eras) p v. 176. νῦν. γὰρ Q δὴ supra lin. add O; om β σιδήρειον M σιδήριον *Etym. M.* p. 608, 49. οὐ δέ M ἦμαρ ex ἤμαρ (m. II) corr M οὐδέ τι ἦμαρ S οὐδέ ποτ᾽ οἶμαι cod. d'Orvill. 2 v. 177. οὐ δέ M νύκτων T v. 178. γιγνόμενοι· χαλεπὰς *Clem. Al.* Strom. V p. 727. στεινόμενοι· χαλεπὰς (*Clem.* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XIII 13 p. 688 D. μέριμνας S v. 179. κακοῖσι M (κακοῖσῑ M) LOβQp κακοῖσιν reliqui *Proc.*

C. C. v. 169. ἐμβασιλεύει e conj *Buttmanni* ed *Goettling.* Athetesin a Proculo notatam non tantum ad hunc et sequentem versum sed ad omnes v. 169—173 pertinuisse ex ipsa argumentatione patet v. 179 „aliquem minus severum addidisse in contrariam sententiam eodem

Ζεὺς δ᾽ ὀλέcει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ᾽ ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωςιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεςςιν ὁμοίιος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδὲ καςίγνητος φίλος ἔςςεται, ὡς τὸ πάρος περ·
(· αἶψα δὲ γηράςκοντας ἀτιμήςουςι τοκῆας·
(· μέμψονται δ᾽ ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ᾽ ἐπέεςςι
·) cχέτλιοι, † οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἵ γε
·) γηράντεςςι τοκεῦςιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ᾽ ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔςςεται οὐδὲ δικαίου,'
οὔτ᾽ ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν

R. D. v. 186. βάζοντες ἔπεςςι

L. V. v. 180. ὀλέcει ex ὀλέcῃ (m. II) M τοῦτο τὸ γένος T v. 181. εὖτᾶν (sic) M γεινόμενοι ex γεννόμενοι (m. II) M γινόμενοι Lp γενόμενοι β Vulgatam firmat *Aristid.* I p. 227 Jebb. τελέθωcῑν (ν postea eras) M τελέθωςι β v. 182. οὐ δὲ M παίδεςιν M ὁμοίιος ex ὁμοίοις (m. II) corr M ὁμόϊϊος L οὐ δέ M v. 183. οὐ δὲ M ξενοδόκω e ξενοδοκῶ (m. II) corr M v. 184. οὐ δὲ M τὸ πάροςπερ QT τοπάροςπερ BLβa v. 185. ἄιψα L ἀτιμάςουςι β et sic T pr.; ἀτιμήςουςι corr post. v. 186. βάζοντ᾽ ἐπέεςῑ M βάζοντ᾽ ἐπέεςςι vel ἐπέεςςιν B (-ιν B) β (ἐπέεςςι ex ἐπέςςι corr) O (-ιν O) p βάζοντες ἐπέεςςι Sap βάζοντες ἐπέςςιν T βάζοντες ἔπεςςι cum LlQN reliqui, ut videtur μέμψονται δ᾽ ἀρετὴν χαλεποῖς βάζοντες ἔπεςςιν *M. Antonius* Imperator XI 32. v. 187. cχέτλίοι β, sed οι et acc. sup. ε ex corr (οι in ras) οὔτε θεῶν MBLOlQVTp οὐδὲ θεῶν uno excepto reliqui ὄπιν M εἰδόντες S οὐ δὲ μὲν MO οὐδέ μεν μ (ουδέ) βS οὐδέ μὲν lp οὐ δέ μεν a οὐδὲ μὲν ut videtur reliqui (ὀυδε T)
v. 188. γηράντεςι M τοκευςὶν M ἀποθρεπτήρια B (ἀπὸ θρ. m. post.)
π
LOβTp ἀποθρευτήρια (π supra lin. a m. recentissima) M v. 189. χει-
οι
ροδίκαι (οι add m. post.) M ἔτερος M ἑτέρου ex ἐτέρου (m. II) M ἐξαλαπάξει ex ἐξαλαπάξῃ (m. post.) M (in T ex ἐξαλαπάζει corr) v. 190. οὐ δὲ τις M οὐδὲ — οὐδὲ μ τις (c supra lin.) εὐόρκον B οὐδὲ δικαίου M (οὐ δὲ) Lp *Stob.* Floril. II p. 30. οὔτε cum BβOTa ut videtur reliqui v. 191. ὄυτ᾽ L οὐδ᾽ *Stob.* l. l. ῥεκτῆρα ex al. verbo (θρεπτῆρα? πρηκτῆρα? ante ρ θ eras — ἐκ in ras) corr m. post. M

modo ut infra v. 273" monuit *Lehrs* p. 236 [v. 179—181] ut „additos ab eo, qui quasi corrigere vellet Hesiodum," *Goettling*

C. C. Post v. 181, quo versu ferreae aetatis descriptio concluderetur, quaedam excidisse, quibus sextae aetatis vaticinium introduceretur, olim putabat *Hermann*, „nunc vero v. 182—196 ab alio poeta profectos esse suspicatur.". *Goettling* v. 186 ἀθ *Guiet* v. 186—189 „ut sententiam antecedentem iterantes ab aliena manu insertos" putabat *Heyne* ad Hom. Π 422 v. 186. βάζοντε Ϝέπεςςι et v. sequente adeo οὐδ᾽ ἀλέγοντε θεῶν ὄπιν conj *Lennep*: cf. ad θεογ. v. 146 v. 187. οὐδέ κεν e conj *Bruncki* ed *Dindorf Goettling*

ἀνέρα τιμήcουcι· δίκη δ' ἐν χερcὶ καὶ αἰδὼc
οὐκ ἔcται· βλάψει δ' ὁ κακὸc τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοιcι cκολιοῖc ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται·
ζῆλοc δ' ἀνθρώποιcιν ὀιζυροῖcιν ἅπαcι
δυcκέλαδοc κακόχαρτοc ὁμαρτήcει cτυγερώπηc.

καὶ τότε δὴ πρὸc Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc,
λευκοῖcιν φαρέεccι καλυψαμένω χρόα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπουc,
Αἰδὼc καὶ Νέμεcιc. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖc ἀνθρώποιcι· κακοῦ δ' οὐκ ἔccεται ἀλκή.

νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·

L. V. v. 192. χερcὶν lemma *Proculi* v. 193. βλάπτει *Schol.* ad Soph. Phil. 457. βλάψει firmat *Stob.* l. l. v. 194. μύθοιc O cκολιοῖcῖ ex cκολιοῖc (m. II) M cκολιοῖcιν ex cκολιοῖ (post.) corr β μυθοῖc ex μυθοῖcι T ἐν|έπων O ἐννέπων βp δ' ὅρκον ex δόρκον corr (m. recentiss.) B ὁμεῖται L'T v. 195. ἀνθρώποιcι T ὀϊζυροῖcι ex ὀϊζυροῖcιν (m. I) corr M ἅπαcι MBL OβQTp *Lex. Vind.* p. 96 Nauck. ἅπαcιν cum *Stob.* l. l. (ap. *Gaisf.*) reliqui v. 196. ὁμαρτήcει ex ὁμερτήcει (m. post.) corr M cτυγερῶπιc Lp cτυγερωπήc B (ῆc) l cτυγερωπὸc legisse videtur *Proc.* cτυγερώπηc firmat *Stob.* l. l. v. 197. καὶ τὸ δὴ *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 429. δὲ pro δὴ *Schol.* Mosq. ad Arat. 96. εὐρυοδίηc O v. 198. λευκοῖcι M LOβTp φαρέεcι M καλυψάμένω^αι (sic, m. ead. L) καλυψαμένω ex ἀλειψαμένω corr (m. I) β v. 199. μετὰ φῦλ' ἴτ. Qp ἴτην MμBLβR (in βR ἴτον corr m. I.) NlQp *Gramm.* in *Aldi* Hortis Adon. p. 181 (locum inspicere non licuit). *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἴτον (sed ex corr; ex ἴτην?) T ἴτον cum a reliqui ἴτην cum o suprascr. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 273. ἴcαν *Schol.* ad Soph. Oed. Col. 1676. ἀνθρώπων *Schol.* ad Il. Θ 455. v. 200. τάδε M (τὰ δὲ m. post.) p λήψεται M *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 201. θνητοῖcιν β ἀνθρώποιc *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἔcεται M v. 202. ὧδ' αἶνον βαcιλεῦc' ἐρέω *Eustath.* ad Il. p. 1158, 35. Vulgatam βαcιλεῦc' ἐρέω agn. fortasse *idem* ad Od. p. 1768, 57, ubi habet αἶνον γάρ, φηcιν, ἐρέω βαcιλεῦcι φ. κ. α., necnon *Etym. Gud.* p. 19, 25. βαcιλεῦc' agn. etiam *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 371. αἰνὸν *Etym. Gud.* l. l. βαcιλεῦcιν ἐρέω cum M (m. I.; βαcιλεῦcῖ m. post.) μ (sine acc.) B *Eustath.* ad Il. p. 855, 2 ad Od. p. 1425, 49. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 36. v. *Ammonium* v. αἶνοc (qui βαcιλέυcιν ε. habere videtur), cum nota Valckenaerii. βαcιλεῦc' reliqui (in

---

C. C. v. 192. Post χερcί comma posuit *Dindorf* „In alia recensione fuisse δίκη δ' ἐν τοῖcι καὶ αἰδὼc suspicatur *Hermann.*" *Goettling* v. 193. βλάψει δὲ κακὸc conj *Bentlei* v. 197—201 „a reliquis sejunxit *Lehrsius* p. 238. Sed concedet *Lehrsius* futura λείψεται et ἔccεται non bene adnecti praeterito ἴτην. Exspectandum sic erat λέλειπται et ἐcτίν. Atque ita pro λείψεται legendum esse λείπεται suspicatur *Hermann.*" *Goettling* v. 202—212 „fabulam ejusdem auctoris esse, qui aliis locis tam acerbe agat cum regibus," putat *Lehrs* p. 238 [v. 202] ut „postea additum" *Goettling* v. 202. βαcιλεῦcιν ἐρέω jam olim corr *Thiersch* in act. Monac. III, p. 104

ὧδ᾽ ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὕψι μάλ᾽ ἐν νεφέεςςι φέρων, ὀνύχεςςι μεμαρπώς·
ἣ δ᾽ ἐλεὸν γναμπτοῖςι πεπαρμένη ἀμφ᾽ ὀνύχεςςι
μύρετο· τὴν δ᾽ ὅ γ᾽ ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
«δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ ςε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ᾽ εἶς, ᾗ ς᾽ ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦςαν·
δεῖπνον δ᾽, αἴ κ᾽ ἐθέλω, ποιήςομαι ἠὲ μεθήςω.
ἄφρων δ᾽, ὅς κ᾽ ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
— νίκης τε στέρεται, πρός τ᾽ αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.»
ὧς ἔφατ᾽ ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυςίπτερος ὄρνις.

L T[?] ς᾽ ex corr) ἔρεω sed ex corr T νοέουςι *Ammon.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 371. *Etym. Gud.* l. l.

L. V. v. 203. ὧς δ᾽ *Etym. Gud.* l. l. ἴρηξ βlT (ex corr) 𝔭 ἵριξ N ἵρηξ reliqui cum T (pr.) *Greg. Cor.* p. 475 Schaef. *Ammon.* l. l. *Etym. M.* p. 467, 57. *Etym. Gud.* l. l. προςέειπεν ex προςέειπε (m. post.) corr M β in marg.: κατάςτικτον τὴν δειρὴν ἢ ποικιλόφωνον ποικιλόδηρυν (an -ρον?) 𝔭 v. 204. Hic versus bis scriptus est in M ὕψι μάλ᾽ ex ὑψιμάλ᾽ bis corr (m. IV) M ὕψι L, sed ι in ras. ἐν bis supra lin. suppl in M νεφέε^{c}ςι (ς bis suppl) M ἐνν ἐφέεςι ut videtur L ὀνύχε^{c}ςι (ς bis suppl) M ὀνύχεςι O𝔭 μεμαρπτ̄ι (?) μ v. 205. ἣ ex ἡ corr (m. post.) M ή δ᾽ ἐλέον γναμποῖςι *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 238. γαμπτοῖςι M γναπτοῖςι cum *Proculo* β𝔭 ὀνύχεςῑ M ὀνύχεςςιν 𝔭 v. 206. μήρετο T τήνδ᾽Sa μῦον O ἔειπεν T𝔭 v. 207. τὶ Sa λέλακας Sa𝔭 λέλ^{α}ηκας 𝔭 Vulgatam λέληκας agn. *Schol.* ad Eur. Hec. 678. Or. 162. *Eustath.* ad Il. p. 55, 20. ἀρείων ex ἀρειών (m. post.) corr M v. 208. ἧς᾽ ἂν a ἂν B ἄρω T, sed ex corr. ἄγω ἀοιδόν περ ἐοῦςαν lO (ἀοιδὸν O) ἀηδυν μ ἀηδὸν N αἰδὸν T τῆς δ᾽ ἂν εἷς ex *Hesiodo* citat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 201. τῇδε εἷς ἂν ἐγὼ παράγω *Gramm.* l. l. p. 209. τῇ δὲ εἷς, ᾗ ς᾽ ἂν etc. *Gramm.* l. l. p. 316. τῇ δ᾽ εἷς ἦςαν ἐγώ περ ἄγω *Gramm.* l. l. p. 171. τῇδε εἷς ἂν ἐγώ περ etc. *Gramm.* l. l. p. 349. v. 209. δ᾽ ex δὲ |‖ (in ras fortasse ς᾽) m. post. M αἴ κεθέλω μ αἴκε θέλω LOβQT ποήςομαι β v. 210. Τούτων δὲ τῶν ςτίχων ὁ Ἀρίςταρχος ὀβελίζει τοὺς τελευταίους (i. e. 210. 211), ὡς ἀλόγῳ γνωμολογεῖν οὐκ ἂν προςῆκον *Proc.* ὅς κ᾽ ἐθέλει MQ𝔭 κεθέλει μ ὅς κε θέλῃ L et sic ap. *Stob.* Floril. IV p. 52 edidit *Gaisf.* (haec in nota addens: θέλοι] ἐθέλῃ Voss. et tres MSS. apud Schowium) O (θέλῃ, η ex ει corr) V ὅς κ᾽ ἐθέλῃ lT *Theon* Progymn. c. 3 (nisi quod ὃς T *Theon*) ὅς κ᾽ ἐθέλῃςι 𝔭 ὅς κ᾽ ἐθέλοι reliqui κρείττονας O v. 211. τὲ ςτ. BLOβ αἴςχεςῑ ex αἴςχεςῑν (m. I) corr M ἄλγεα suppl m. post. in β vv. 211, 212. πάςχει· ὧς ἔφατ᾽ | ὠκυπέτης μ(?) v. 212. Ὧς (Ὧ rubr.) S ἴρηξ M (m. IV) LOSTa et fortasse l𝔭 ἴρηξ ut videtur reliqui (cum M m. I.) ἴρηξ etiam B (voluit ὄρνις)

C. C. v. 203. ποικιλόγηρυν e conj *Ruhnkeni* ep. crit. I, p. 82 ed *Brunck* v. 203—209 et 212 ut „responsum judicum" tuetur *Steitz* v. 208 sq. — ἄγω· καὶ ἀοιδὸν ἐοῦςαν | δεῖπνόν ς᾽, αἴ κ᾽ ἐθέλω, ποιήςομαι — distinguebat *Mitscherlich* [v. 210 sq.] ut „ad idem gnomicae poeseos genus, ad quod pertinent v. 25 et 26, pertinentes" *Goettling*, post v. 212 transponebat *Brunck*, ejecerunt *Steitz Hetzel*

ὦ Πέρση, cὺ δ᾽ ἄκουε δίκης, μηδ᾽ ὕβριν ὄφελλε.
ὕβριc γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐcθλὸc
ῥηιδίωc φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆc
ἐγκύρcαc ἄτηcιν· ὁδὸc δ᾽ ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείccων ἐc τὰ δίκαια· δίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριοc ἴcχει
ἐc τέλοc ἐξελθοῦcα· παθὼν δέ τε νήπιοc ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκοc ἅμα cκολιῇcι δίκῃcι.

τῆc δὲ Δίκηc ῥόθοc ἑλκομένηc, ᾗ κ᾽ ἄνδρεc ἄγωcι
δωροφάγοι, cκολιῇc δὲ δίκηc κρίνωcι θέμιcταc.
ἣ δ᾽ ἕπεται κλαίουcα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑccαμένη, κακὸν ἀνθρώποιcι φέρουcα,
οἵ τέ μιν ἐξελάcωcι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

L. V. v. 213. *Etym. M.* p. 43, 5: Ἡcίοδοc, εὖ (cὺ al.) δ᾽ ἄϊε δίκηc, ἀντὶ τοῦ ἄκουε. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOβST μὴδ᾽ L μήδ᾽ a v. 214. οὐδέ μὲν l (v. ad v. 187) v. 215. φορέμεν O δ᾽ ὑπ᾽ μT δ᾽ ὑπὸ αὐτῆc B
ἑ θ᾽
δ᾽ ὑπ᾽ αὐτ. (ἑ θ᾽ add m. post.) O αὐτῆc ex αὐτὴν corr M v. 216. ἄτηcι ex ἄτηcιν corr (fortasse m. I) M ἑτέρηφι (formam pro nom. accipiens) *Schol.* ad Il. B 233. N 588. ἑτέρηφι *Eustath.* ad Il. p. 1251, 25. *Gramm.* ap *Cram.* an. Ox. IV p. 273. παρελθεῖν O (μετ supra; lineola per παρ ducta: μετ m. post.) μετελθεῖν Q Venet. 1 v. 217. εἰc μ ὑπερύβριοc M ὕβρεοc T v. 218. εἰc μl ἐc firmat *Schol.* ad Eur. Hec. 1187. ἐξελθοῦcα ex ἐλθοῦcα corr (m. II) M v. 219. τρὲχει B Ὄρκοc T δίκῃcι MBLOβp δίκῃcιν reliqui v. 220. ἑλκομένηc ῥόθοc l ἢ κ᾽ M ἥκ᾽ a ἄγωcιν Tp v. 221. cκολιῆc δὲ δίκηc LβQ (ap. *Lenn.*) cκολιαῖc δὲ δίκαιc Sap cκολιῇc δὲ δίκῃc cum MμB (in B δίκῃc ex δίκηc corr) OβQ (ap. Gaisf.) T reliqui κρίνουcι p v. 222. κλαίουcα corr ex κλύουcα (m. II) M πόλιν καὶ MBLβlQVp πόλιν (τε supra) καὶ O (τε supra lin. a m. post. suppl) πόλιν τὲ καὶ S πόλιν τε καὶ cum a reliqui v. 223. ἐccαμένη βTp ἑcαμένη M (c alt. supra lin. add m. post.) p ἑccαμένη ex ἐccαμένῃ (m. I) O v. 224. οἳ τε M οἵ (τε supra) μιν ex οἵ μιν (ut videtur) m. post. B οἵ τέ βOS ἐξελάcωcι MBβlQNTp ἐξελάcουcι p ἐξελάουcιν p ἐξελάουcι Sa cum reliquis (paucis exceptis)

C. C. v. 213—341 in singulas sententias in vocibus Δίκη — Ἐcθλόc — Ἔργον illustrandis et variandis versantes dispescuit *Lehrs* p. 239—246 v. 213—218 *prima* est *Lehrsi* sententia v. 213—219 et v. 222—239 ut „admonitionem Persae fratris" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 213. cὺ δ᾽ ἄϊε ed *Spohn* v. 214. οὐδέ μιν conj *Gerhard* v. 219 et v. 222—224, „qui conjuncti pulcherrimi sint," *alteram Lehrsi* sententiam continent, cui eximit v. 220 ut per se „item pulcherrime dictum" et v. 221 ut „ex aliis simillimis factum", quos eosdem del *Steitz* v. 221 ut „confictum ex Hom. Π 387" ἀθ *Heyne* ad l. c. Post v. 224 qui sequuntur versus usque ad 251 hoc modo ordinat *Hetzel*: v. 239—243. v. 246 sq. v. 225—237. v. 248—251 ejectis v. 238 et v. 244 sq.

Οἳ δὲ δίκας ξείνοιςι καὶ ἐνδήμοιςι διδοῦςιν
ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουςι δικαίου,
(· τοῖςι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ᾽ ἀνθεῦςιν ἐν αὐτῇ·
(· εἰρήνη δ᾽ ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ᾽ αὐτοῖς
(· ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
·) οὐδέ ποτ᾽ ἰθυδίκῃςι μετ᾽ ἀνδράςι λιμὸς ὀπηδεῖ
·) οὐδ᾽ ἄτη, θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
·) τοῖςι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεςι δὲ δρῦς
·) ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέςςη δὲ μελίςςας,
·) εἰροπόκοι δ᾽ ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθαςι,
·) τίκτουςιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα τοκεῦςι.
(· θάλλουςιν δ᾽ ἀγαθοῖςι διαμπερές· οὐδ᾽ ἐπὶ νηῶν
(· νίςςονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
οἷς δ᾽ ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ ςχέτλια ἔργα,
(· τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.

πολλάκι καὶ ξύμπαςα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,

R. D. v. 235. γονεῦςι v. 240. πολλάκι δὴ

L. V. v. 225. οἱ δὲ μ οἵδε p ξένοιςι Lp διδοῦςι M (ex διδοῦςιν) BSa διδῶντες μ (sed διδοῦςιν in marg.) NTGal. (γρ. διδοῦςι ab ead. m.) διδοῦναι p διδοῦςιν reliqui v. 227. ἀνθεῦςιν (οῦ add m. post.) O v. 228. αὐτῆς VQ v. 229. εὐρυόπα p v. 230. οὐ δέ M ἰθυδίκῃςι Mμ (in μ sine acc) LQp ἰθυδίκοιςι BOVp ἰθυδίκοιςι ex ἰθυδίκαιςι corr (etiam ἰθυ ex corr) T ἰθυδίκαιςι cum lemmate *Proculi* reliqui ἀνδρᾶςι p ἀνδράςι ex ἀνδρᾶςι (m. II) corr M ὀπηδ˜ M ὁπηδεῖ ap v. 231. ὧς δ᾽ ἄτη M (ὧς ex οὐδ᾽ corr m. I.) θαλείῃς N v. 233. ἄκρῃ Lp μέςη MTp μέςςῃ L μέςη δὲ[τε] (τε m. post., v. ad v. 216) O v. 234. εἰροπόκοι ex εἰροπόποι corr L μαλοῖς M (μαλλοῖς ex μαλλοῖςι corr m. I.; μαλοῖς pro μαλλοῖς m. II.) p μαλλοῖςι Oβ καταβεβρίθουςι μ (in μ sine acc.) βN καταβεβρίθαςι (ου; ν eras) T καταβεβρίθαςιν p *Clem. Al.* Paed. III p. 266. v. 235. αἱ δὲ γυναῖκες τίκτ. *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1325. τίκτουςι MLOβSTap τέκνα om S post τέκνα aliquid eras in M γονεῦςι LOβQp τοκεῦςι MB γονεῦςιν reliqui v. 236. θάλλουςι MLβOQTp οὐ δὲ M v. 237. νίςςονται μB1VSp *Proc.* νίςονται M (m. I) Q νήςονται M (m. II) Lp νείςονται T νύςςονται p νείςςονται cum β (ex νίςςονται corr m. post.) a Ven. 2 reliqui Cf. *Eustath.* ad Il. p. 758, 3. ad Od. p. 1615, 35 sqq. δε B v. 238. τὲ μ. β v. 239. Hic versus suppletus est postea (m. post. [?] rubro) in B, spatio post v. 238 relicto τοῖςδε MBβOS τοῖς δε LT Κρονίδης om Ll v. 240 πολλακις κ. S πολλάκις κ. M (m. I.: πολλάκι κ.

C. C. v. 225—237 *quartam* efficiunt *Lehrsi* sententiam, in qua v. 232—237 „altera est recensio versuum 227—231“ v. 231. μεμηλότες conj *Guiet* v. 238 sq. *quinta*, v. 240 sq. *sexta* est *Lehrsio* sententia, v. 242—247 „altera recensio pro v. 239“ v. 238 et 239 ⋗ praef *Spohn* v. 240—247 del *Steitz*

ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
— οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
— *Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε*
ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

R. D. v. 241. ὅς κεν ἀλιτραίνῃ μητιάαται v. 247. πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς

m. II) *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 3. πολλάκι καὶ reliqui πολλάκι δὴ *Aeschin.* in Ctes. 135. καὶ firmant *Schol.* min. ad Il. A 42. *Schol.* ap. *Matr.* an. Gr. 391, 8. *Eustath.* ad Il. p. 127, 1. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. κακοῦ ἑνὸς ἀνδρὸς *Schol.* ap. *Matr.* l. l. ἀπήυρα ex ἀπηῦρα corr (m. II) M ἀπηῦρα OT ἐπαυρεῖ β (m. post.) Sap ἀπαυρεῖ p ἀπηύρα firmant cum BL (ἀπήυρα L) β (m. I.) Q rell. *Aeschin.* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. *Schol.* ap. *Matr.* l. l. (qui cum *Gramm.* ἀπηῦρα habet) *Schol.* ad Pind. Pyth. III 64.

L. V. v. 241. ὅς κεν *Aeschin.* l. l. ἀλιτραίνῃ S *Aeschin.* l. l. ἀλιτραίνει p ἀλιτραίνει uno excepto reliqui (in β supra ι alt. aliquid erasum) μητιάαται codd. quidam *Aeschinis* l. l. v. 242. τοῖσι δὲ M τοῖσι δ' O (sed ν postea add m. I.) βSTap τοῖσι[ν] B τοῖσιν reliqui μέγ' ἐπήλασε π. *Plut.* moral. p. 1040 C. μέγα πῆμα δῶκε codd. fere omnes *Aeschinis* vv. 243—246. Δεῖ δὲ συνάπτειν τὸ «λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί» τοὺς ἐν πολλοῖς (οὐ add *Koechly*) φερομένους ὑπερβάντα δύο στίχους καὶ «ἢ τῶν γε στρατὸν ἀπώλεσεν,» καὶ τὰ ἑξῆς. Οὕτω Πλούταρχος. *Proc.* Utrumque versum om *Aeschin.* l. l. v. 244. οὐ δὲ M τίκτουσι MOβQTp οἶκοι M (cf. ad v. 150) v. 245. φραδμοσύνῃσι Sa v. 246. τόν γε Vlp τῶν τε S τῶν δὲ p τῶν γε — ὅ γε *Aeschin.* l. l. στρατὸν M, sed στρατο in ras. (m. recent.) ὅγε ex ὄγε corr (m. II) M v. 247. νῆας O ἐν τῷ πόντῳ T Κρ. ὑποτίνυται αὐτῶν M (m. I.) Κρ. τε ὑποτίννυται αὐτοῖς M (m. II. et post.) ἀποτίνυται p (codd. deteriores) ἀποτίννυται reliqui π. Κρονίδης ἀπ. αὐτῶν c (M excepto) π. ἀποτίννυται εὐρύοπα Ζεὺς *Aeschin.* l. l. v. 248. Pro eraso hoc versu in M manus III. reposuit: βη δ' ἰέναι μάλα δ' ἐώκει γλαυκῶπις Ἀθήνη. ὑμεῖς δὲ βασιλεῖς κατ. Vit. καταφράζεσθαι μLp Vit. v. 249. τὴνδε ex τὴν δὲ (m. II) corr M τήν[δε] δίκην ex τὴν δίκην (m. post.) corr L τὴν δὲ T δὶκην B ἐν om Oβ ἀνθρώποισι β

C. C. v. 244 et 245 — praef *Spohn* v. 248—264 septimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, in qua, quoniam „reges admonentur et deterrentur, inepti sunt“ v. 261 et 262 v. 248—262 et v. 267—269 ut „admonitionem judicum“ Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 248. ὑμεῖς δ', ὦ βασιλῆες, ἐπιφράζεσθε e scriptura cod. Viteb. conj *Hermann* ad hymn. Hom. Cer. v. 137

ἀθάνατοι φράζονται, ὅcoι cκολιῇcι δίκηcιν
ἀλλήλουc τρίβουcι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντεc.

τρὶc γὰρ μυρίοι εἰcὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸc φύλακεc θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάccουcίν τε δίκαc καὶ cχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑccάμενοι πάντῃ φοιτῶντεc ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένοc ἐcτὶ Δίκη, Διὸc ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖc, οἳ Ὄλυμπον ἔχουcι·
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίc μιν βλάπτῃ cκολιῶc ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίcῃ

δῆμοc ἀταcθαλίαc † βαcιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντεc

R. D. v. 250. ἀθάνατοι λεύccουcιν v. 253. δαίμονεc ἀθάνατοι φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων

L. V. v. 250. Pro φράζονται, quod exhibent MμBLOlQNTp, λεύccουcιν μ marg. V(?)Sam λεύcουcι T marg. λεύcουcι vel λεύcουcιν reliqui δίκηcιν vel δίκηcιν MBLOQTp δίκηcι S δίκηcι reliqui v. 251. ἀλλήλουc ex ἀλλήλοιc (m. II) corr M v. 252. τρῖc a μύριοι εἰcὶν BO μυρίοι β (εἰcὶν) lTp πολυβοτείρῃ M πουλυβοτείρῃ ex πολυβοτείρῃ (m. I) corr β *Euseb.* Praep. Ev. IV 17 p. 165 C citat: Καὶ οἱ τριcμύριοι φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων. (Cf. *Oenom.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. V 36 p. 233 D) v. 253. δαίμονεc ἀθάνατοι, φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων *Clem. Al.* Protr. c. II p. 35. ἀθάνατοι Ζ. φ. μερόπων ἀ. *Sextus Emp.* adv. Math. IX 86. ἀθάνατοι, Ζηνὸc πρόπολοι *Maximus Tyr.* XIV 8. v. 254. οἵ ῥά MLOβQST οἵ ῥα lp φυλάccουcί MB (in B ν supra lin. postea add) LOβQp v. 255. ἠέρα M ἑcάμενοι M ἑccαμένοι ex ἑcc. corr (m. I) β ἑccάμενοι p πάντη QS Cf. ad v. 125. v. 256. ἣ S ἡ δέ γε *Plut.* moral. p. 781 B. ἐcτὶ ex τὶ ut videtur (m. I) M ἐcτὶ Δικὴ Διὸc (Δικὴ a m. post.) T v. 257. κυδρ(ν)ή (ν a m. recentissima) β κυδνή cum lemmate *Proculi* p (fortasse etiam V) κυδρή reliqui κυδνὴ a κεδνή *Stob.* Floril. IX p. 100. αἰδόιη L τὲ L ἔχουcι MLOQTp ἔχουcιν reliqui v. 258. ὁπόταν M (m. IV.; ὀπ. m. I) p ὁπότάν (τιc) β ὁπότ' ἂν (vel ἄν) reliqui τιc S μιην ex μὲν (ut videtur) m. II. M μϊν ex μεν T βλάπτοι BO βλάπτῃ ex βλάπτει corr β βλάπτη T, sed τῃ ex corr. βλάπτει p v. 259. παρ' (?) L παρ O χρονίωνι p v. 260. ἀδίκων omisso νόον M m. I.; sed ἄδικον νόον m. II. ἀδίκων etiam μL ἀδίκ(ον)ων V ἄδικον tuetur etiam *Proculus* ὄφρ' ex ὄφρ' (m. II) corr M ἀπότιcκε cod. Med. 39 Dorvillii v. 261. ἀταcθαλίηc p ἀταcθαλίων „MS. incert." ap. *Goettl.* βαcιλήων MB (sic olim script., ut videtur) OlNSTam *Stob.* l. l. βαcιλέων cum B (post.) reliqui νοοῦντεc ex νοεῦντεc (m. IV) corr M νοεῦντεc L, sed ν alt. postea suppl.

C. C. v. 252—255 a carmine sejungit *Hetzel* v. 254 et 255 ※ praef *Spohn* v. 261 et v. 263 ⤚ *Spohn*

ἄλλῃ παρκλίνωϲι δίκαϲ ϲκολιῶϲ ἐνέποντεϲ.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, † ἰθύνετε † δίκας,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

Οἶ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύϲαντι κακίϲτη.

— πάντα ἰδὼν Διὸϲ ὀφθαλμὸϲ καὶ πάντα νοήϲαϲ
— καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλῃϲ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
— οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλιϲ ἐντὸϲ ἐέργει.

— νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸϲ ἐν ἀνθρώποιϲι δίκαιοϲ

L. V. v. 262. παρκλίνωϲι Ββp παρακλίνωϲι MLOlQNT παρακλίνουϲι p παρκλίνουϲι uno excepto reliqui *Stob.* l. l. ἐννέποντεϲ Οβp
v. 263. βαϲιλεῖϲ BO βαϲιλῆεϲ reliqui (in T ante βαϲιλῆεϲ ὦ eras) δίκαϲ MLQNp μύθουϲ pro δίκαϲ reliqui (ἢ δίκαϲ T marg.). v. 264. ϲκολιῶν τε δ. T ἐπὶ πάγχυ M (m. IV) Par. P. Aug. ἐπι πάγχυ S ἐπιπαγχυλάθεϲθε a ἐπιπάγχυ λ., ut videtur, reliqui (cum M [m. I.] BL) v. 265 sq. inverso ordine et v. 265 „majoris antiquitatis specie" formatum habuisse videtur *Plut.* moral. p. 554 A: τὰ λοιπὰ δὲ Ἡϲιόδου χρὴ νομίζειν ἀκροᾶϲθαι —· «ἡ γὰρ κακή», φηϲί, «βουλὴ τῷ βουλεύϲαντι κακίϲτη» καὶ «ὃϲ δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.» v. 265. οἶ τ' αὐτῷ M (m. II ex οἵ τ') BL (ex οἵ τ' αὐ. corr m. I) Op *Aristot.* Rhet. III 9 (p. 1409b 28). *Eustath.* ad Il. p. 522, 14. οἶ αὐτῷ ex οἶ θ' αὐτῷ corr m. post. β οἱ (vel οἶ) θ' αὐτῷ μ (οἶ) Qp οἵ θ' αὐτῶ T οἶ αὐτῷ uno excepto reliqui τεύχει κακὰ „MS. incert." ap. Goettl.
v. 266. καὶ δὲ κακὴ β. T τω M De versibus 267—273 *Proculus* ad v. 270: Τὸ μὲν λεγόμενον φανερόν· εἰ μὴ ἔϲτι δίκη καὶ τιμωρία κατὰ τῶν ἀδίκων, μὴ δ' ἕξουϲί τι πλέον οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων ἐν τῷδε τῷ παρόντι, ὃ ἐφορᾷ ὁ Ζεύϲ, μήτ' αὐτὸϲ εἴην δίκαιοϲ, μήτε παῖϲ ἐμόϲ· δίκηϲ γὰρ οὐκ οὔϲηϲ ὄνομα μόνον ἔϲται τὸ δίκαιον. Εἰ δὲ δὴ τὸ δίκαιον καὶ αἱρετὸν κἂν μὴ ᾖ πρόνοια καὶ φευκτὸν τὸ ἄδικον, δῆλον ὅτι πᾶϲ οὗτοϲ ὁ λόγοϲ περιττόϲ. Διόπερ ὁ Πλούταρχοϲ τοὺϲ ἑπτὰ τούτουϲ ϲτίχουϲ ἐκβάλλει, ἀπὸ τοῦ «πάντα ἰδὼν Διὸϲ ὀφθαλμὸϲ» ἕωϲ τοῦ «ἀλλὰ τάγ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία μητιόεντα», ὡϲ ἀναξίουϲ τῆϲ Ἡϲιόδου περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων κρίϲεωϲ. v. 267. εἰδὼν corrupte cod. Mosq. *Schol.* ad Arat. 1. v. 268. και sine acc. μ καὶ νὺ S τάδε Mμ αἴ κεθέλῃϲι M (cf. praefat.) ἐπιδέρκεαι ex ἐπιδέρκεται (m. post.) M οὐδέ ἑ ex ουδέ ε (m. IV) M οὐδὲ ἑ μT οὐδὲ ἑ O οὐδὲ ἓ S v. 269. δὴ suppl m. post. (om m. I) in M δὲ καὶ β (δε) p ἐντόϲ' μ vv. 269, 270. ἐντὸϲ | ἐέργει νῦν δὴ etc. M m. I.; corr m. recentissima. v. 270. νῦν δὴ ἐγὼ MB Qp *Stob.* Floril. II p. 30. νῦν δὲεγὼ ex νῦν δ' ἐγὼ (m. post.) β νῦν δ' ἐγὼ Sap νῦν δὲ ἐγὼ cum lemmate *Proculi* reliqui μή τ' M μὴ τ' O μήτ' αὐτὸϲ ex μηταυτὸϲ corr β μήτ' αὐτὸϲ reliqui

---

C. C. v. 263–266 del *Steitz*, v. 265 sq. *Hetzel* v. 265 sq. octava *Lehrsi* sententia, v. 267—269 nona, v. 270—272 decima; de v. 273 vid. ad v. 179. Consentit cum *Lehrsio Goettling* v. 265 ⋟ *Spohn* v. 265. οἶ αὐτῷ omissa copula fere omnes editores v. 265 sq. ejicit *Hetzel*
v. 267—273 ἀθ *Bentlei* del. *Brunck* praef — *Spohn* v. 269. οἵην δὴ καὶ ἥδε δίκην conj *Bentlei* v. 270—273 „non videntur ab Hesiodo profecti" *Goettlingio*, del *Steitz* v. 270. νῦν δ' ἄρ' ἐγὼ corr *Bentlei*

— εἴην μήτ᾽ ἐμὸς υἱός, ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
— ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.

— ἀλλὰ τά γ᾽ οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρση, cὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεcὶ βάλλεο cῇcι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ᾽ ἐπιλήθεο πάμπαν·
τόνδε γὰρ ἀνθρώποιcι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύcι μὲν καὶ θηρcὶ καὶ οἰωνοῖc πετεηνοῖc
ἔcθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐcτὶν ἐν αὐτοῖc·
ἀνθρώποιcι δ᾽ ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίcτη

γίγνεται. εἰ γάρ τίc κ᾽ ἐθέλῃ τὰ δίκαι᾽ ἀγορεῦcαι
γιγνώcκων, τῷ μέν τ᾽ ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύc·
ὃc δέ κε μαρτυρίῃcιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόccαc

R. D. v. 273. Δία μητιόεντα v. 280. ἀγορεύειν

L. V. v. 271. μή τ᾽ M ἐπὶ a v. 272. μείζω δ. ἀτιμότεροc ἕξει cod. A *Stob.* l. l. v. 273. τὰ γ᾽ μS τά γε T οὔπω ex οὔπω (m. I) corr β ἔολπα ex ἐόλπα (m. II) M Δîα M Δία μητιόεντα cum *Proculo* ad v. 270 μBLβIQ NVT (ex corr; ἢ τερπικέραυνον in mg.) p Δία μητιόωντα T pr. Par. P Δία τερπικέραυνον cum M reliqui v. 274. cὺ ex cυ (m. II) M βάλεο ML cῇcι M (cῆcῖ M) BLOTp cῇcιν ex cῇcι (m. post.) β cῇcιν reliqui v. 275. βίαc (ηc superscr.) T ἐπιλάθεο ex ἐπιλάθιο (m. II vel IV) M v. 276. ἀνθρώποιcιν M lemma *Proculi* νόμον ἔταξε M v. 277. ἰχθῦcι M *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 459. μὲν γὰρ καὶ Ol ἰχθ. γὰρ καὶ *Clem. Al.* Strom. I p. 427. μὲν om *Sextus Emp.* adv. Math. II 32 p. 681 Bekk. ἰωνοῖcι μ οἰωνοῖcι βp πετεινοῖc M πετεηνοιc sine acc. μ πετεεινοῖc Sap *Stob.* Ecl. Phys. I p. 8 (p. 41 Gaisf.) οἰωνοῖcι πετεινοῖc citat *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. et sic b ap. *Lenn.* Vulgatam firmant *Clem. Al.* l. l. *Sext. Emp.* l. l.
v. 278. ἐcθέμεν *Clem. Al.* l. l. Vulgatam firmant *Sext. Emp.* l. l. *Stob.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἐπὶ ού a δίκη ex δίκ᾽ (m. I ut videtur) M ἐcτὶν ἐν αὐτοῖc MBLQp *Stob.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἐ. ἐπ᾽ α. reliqui (ἐπαυτοῖc T) ἐcτὶ μετ᾽ αὐτοῖc *Plut.* moral. p. 964 B. *Sext. Emp.* l. l. *Aelian.* de nat. anim. VI 50 et sic edidit *Hercher.* ap. citantem h. v. *Porphyr.* de abstin. I 5. ἐcτὶ μετ᾽ αὐτῶν *Clem. Al.* l. l. v. 279. ἀνθρώποιcι δέδωκε L ἀνθρώποιcι δὲ δέδωκε *Gramm.* ap. *Cram.* l. l.
v. 280. γίγνεται B Par. II γίνεται reliqui γάρ τιc B τιc MSa κ᾽ ἐθέλοι cum lemmate *Proculi* μLIQNV κ᾽ ἐθέλει MBβp κ᾽ ἐθέλῃ ex κ᾽ ἐθέλει corr O ἐθέλη sine κ᾽ S κ᾽ ἐθέλῃ reliqui ἀγορεῦcαι M (cod. Med. 39 Dorvillii) ἀγορεύειν reliqui (in β ν add postea) v. 281. γιγνώcκων B et fortasse Par. B. γινώcκων reliqui v. 282. ἐκὼν ex ἑκὼν corr L ἐπὶ ὅρκον B (ἐπίορκον corr m. post.) βlp ὀμόcαc M ὀμόcαc βp ὀμόcαc (c superscr.) L ὀμόccαc T ὀμώcαc p ὀμόccαc reliqui

C. C. v. 274—285 ut „praecepta ad Persen fratrem" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz*, undecimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 278 praef ⋟· *Spohn*

ψεύcεται, ἐν δὲ δίκην βλάψαc νήκεcτον † ἀάcθη,
τοῦ δέ τ᾽ ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπιcθε λέλειπται·
ἀνδρὸc δ᾽ εὐόρκου γενεὴ μετόπιcθεν ἀμείνων.

coὶ δ᾽ ἐγὼ ἐcθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρcη·
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔcτιν ἑλέcθαι
ῥηιδίωc· ὀλίγη μὲν ὁδόc, μάλα δ᾽ ἐγγύθι ναίει·
τῆc δ᾽ ἀρετῆc ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸc δὲ καὶ ὄρθιοc οἶμοc ἐc αὐτὴν
καὶ τρηχὺc τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ᾽ εἰc ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦcα.

R. D. v. 283. βλάψῃ νήκεcτον ἀαcθεὶc v. 288. λείη μὲν ὁδόc v. 290. ἐπ᾽ αὐτὴν v. 291. ἵκηαι

L. V. v. 283. ψεύδεται Tp δίκη ex δίκην (m. II vel III) corr M δίκῃ L νήκεcθον Mμ ἀαcθῶc (sic) M ἀάcθην l ἀάcθη reliqui (in T η ex corr) v. 284. μετ᾽ ὄπιcθε T, sed οπι ex corr. λειπηταί (ε supra η) l v. 285. ἀνδρόc δ᾽ B μετὄπιcθεν T ἀμείνον T v. 286. ἐγὼν p μέγα om M μεγανήπιε O v. 287. τὴν μὲν γὰρ *Xen.* Mem. II 1, 20. *Plut.* moral. p. 24 F. *Maximus Tyr.* XXI 7. *Stob.* Floril. I p. 28. *Schol.* ad Eur. Hipp. 380. τὴν μὲν κακότητα *Plato* Republ. p. 364 C. τὴν μέντοι κ. *Clem. Al.* Strom. V p. 654. κακότητα ex κακόκητα (m. I) corr β ἰλαδὸν p lemma *Proc.* ἐcτὶν MOS ἔcτιν L ἑλέcθαι ex ἐλ. (m. IV) M v. 288. ῥηιδίοc (sic) T ὀλίγη c (T excepto) *Proc.* ὀλίγη Ta λείη pro ὀλίγη *Xen.* l. l. *Plato* l. l. *Plutarch.* moral. p. 77 D. *Stob.* l. l. μάλ᾽ (δ᾽ supra) ἐγγύθι (δ᾽ postea suppl m. I.) β v. 289. δ᾽ om *Contoleon* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 503, 27. v. 290. ὁ ὄρθιοc *Schol.* Aphthonii ap. *Bast.* ad *Greg.* Cor. p. 105 Schaef. ὄρθιοc in ras T οἶμοc MQ (etiam lp, ut videtur) οἶμοc ex οἶμοc corr β ἐc αὐτὴν Mμ (ἐπ᾽ αὐτὴν ἢ εἰc αὐτήν supra lin. script. in μ) BLO (αὐτήν O) lQp *Plato* de Legg. IV p. 718 E. *Lucian.* Parasit. 14 (tom. II p. 852) *Clem. Al.* Strom. IV p. 565. *Stob.* l. l. (ἐπ᾽ αὐτὴν al.) *Schol.* Aphthonii l. l. ἐπ᾽ αὐτὴν cum *Proculo* reliqui *Xen.* l. l. *Lucian.* Hermotim. 2. 25 (tom. I p. 742, 764). *Stob.* Floril. I p. 2. v. 291. τοπρῶτον BLβa ἐπὰν δ᾽ β ἵκηαι cod. Vat. 121 ap. *Lanz.*, necnon codd. undecim *Platonis* de Legg. p. 719 A. cod. A *Stobaei* Floril. I p. 28 (v. annotat. Gaisfordi) ἵκηται firmant *Plato* Protag. p. 340 D. *Stob.* Floril. I p. 2. v. 292. δὲ ἔπειτα M (m. I.: δήπειτα m. II.) δὴπειτα S *Plat.* δὴ ἔπειτα *Clem. Al.* l. l. τ᾽ ἔπειτα β δ᾽ ἔπειτα T *Schol.* Aphthonii l. l. δ᾽ ἤπειτα reliqui cum *Stob.* ll. ll. Pro πέλει, φέρειν codd. undecim *Platonis* de Legg. l. l.

C. C. v. 283. ἠδὲ δίκην conj *Guiet* ἀαcθῇ e conj *Schaeferi* ed *Dindorf Schaefer.* Ex lectione cod. *M* patet et aliam fuisse scripturam ἐν δὲ δίκην βλάψῃ νήκεcτον ἀαcθεὶc v. 286—292 duodecimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 286—307, v. 312 sq., v. 320—326 ut „praecepta de labore" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 288 ⋟ *Spohn*

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήςῃ
φραςςάμενος, τά κ᾽ ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖςιν ἀμείνω·
ἐςθλὸς δ᾽ αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δέ κε μήτ᾽ αὐτῷ νοέῃ μήτ᾽ ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ᾽ αὖτ᾽ ἀχρήιος ἀνήρ.

ἀλλὰ cύ γ᾽ ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρςη, δῖον γένος, ὄφρα cε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ c᾽ ἐυςτέφανος Δημήτηρ

R. D. v. 293. αὐτὸς πάντα v. 296. αὐτὸς νοέῃ

L. V. v. 293. οὕτως l μὲν L κεῖνος μὲν π. *Zeno* ap. *Diog. Laert.* VII 25. (*Themist.* VIII p. 108 C.) *Aristid.* II p. 26 Jebb. *Clem. Al.* Paed. III 8 p. 279. *Stob.* Floril. IV p. 53. Vulgatam οὗτος firmant *Aristot.* Eth. Nicom. I 2 (p. 1095ᵇ 10). *Ammon.* v. οὗτος. *Andronicus Rhod.* I 6. *Schol.* Ven. ad Il. B 360. *Schol.* ad Soph. Ant. 720. αὐτῷ π. M (m. I) μ (cum gl. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ) L (ἀυτῶ) STap *Schol.* ad Il. l. l. *Schol.* ad Soph. l. l. αὑτῷ cum *Proculo* reliqui (O excepto) cum M (m. II) *Zeno* ap. Diog. l. l. *Aristid.* l. l. *Ammon.* v. οὗτος, *Stob.* l. l., et sic legit *Eustath.* ad Il. p. 238, 13. αὐτὸς O *Aristot.* l. l. *Zeno* ap. Themist. l. l. *Andronicus Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. (ubi vid. Potter) νοήςει c (ut videtur: certe nostri omnes) a *Zeno* ap. Themist. l. l. et *Proc.* ad h. l. *Ammon.* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Schol.* ad Soph. l. l. νοήςῃ *Zeno* ap. Diog. l. l. *Aristot.* l. l. *Aristid.* l. l. (νοήςει tres codd.) *Andron. Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. Variant *Stobaei* codd. Ζήνων μὲν ὁ Cτωϊκὸς ἐνήλλαττε τοὺς cτίχους, λέγων· «οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται, | ἐςθλὸς δ᾽ αὖ κἀκεῖνος, ὃς αὑτῷ πάντα νοήςει». *Proculus.* Τοὺς δὲ τοῦ Πρόκλου Ζήνωνας καὶ Ἀριςτάρχους παρεατέον ὡς περιττούς. *Tzetza.* v. 294. Hunc versum in citat. omittunt *Aristot.* l. l. *Aristid.* l. l. *Clem. Al.* l. l. cod. A *Stobaei* l. l. (agnoscunt reliqui cum *Andron. Rhod.* l. l. et cod. Marc. 213 *Aristotelis* l. l.), praeterit *Eustath.* l. l. φραςάμενος Mβ τὰ κ᾽ μ εἰς τ. Mp ᾖςι ex ᾖςιν corr M εἶςιν Bp ᾗςιν β, sed ῆ (in ras) a m. post. ᾖςιν ex εἶςιν (m. I) corr O ἧςιν T, sed in ras. εἰςὶν μl ἀμείνων M v. 295. ἐςθλός δ᾽ B δ᾽ om M γὰρ pro δ᾽ αὖ *Schol.* Ven. ad Il. N 733. κακεῖνος BL πίθηται ex πείθηται corr β πείθεται *Schol.* ad Il. l. l. Vulgatam (et δ᾽ αὖ et πίθηται) firmat *idem* ad Il. O 203. v. 296. ὃς δέ γε *Aristid.* l. l. ὃς δέ τε *Clem. Al.* l. l. et unus cod. *Stobaei* l. l. μήτ᾽ (vel μή τ᾽) αὐτὸς M (m. II. ex αὑτὸς corr.) p *Aristot.* l. l. codex L *Aristidis* l. l. (Variant codd. reliqui inter μήτ᾽ αὐτὸ et μήτ᾽ αὐτοῦ) *Andron. Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. *Stob.* l. l. μήτ᾽ αὐτῷ p μήτ᾽ αὑτῷ B μήθ᾽ αὑτῷ reliqui (cum T) νοέει MB (m. I.: νοέῃ m. post.) LβQ μή τ᾽ M v. 297. βάληται M cod. N *Aristidis* l. l. ὁ δ᾽ ex ὁ δὲ (m. II.) M ὃ δ᾽ L ὅ δ᾽ β ὅδ᾽ reliqui *Stob.* l. l. αὖ M αὖτε O αὖ τ᾽ T ἀχρήιος ex ἀχρήος corr m. post. β ἀνὴρ M v. 298. ἡμ. ex ἠμ. corr β αἰὲν om S v. 299 om cod. Vind. IV. A 16 ap. Goettl. ἐργάζευ ex ἐργαζεῦ (m. post.) corr M ευργάζευ T δίον T ὄφρά cε ex ὄφρά cε (m. II) M ὄφραcε p cὲ S v. 300. ἐχθαίρει M (m. I; ἐχθαίρῃ vel simile quid m. II) ἐχθαίρῃ (ει superscr.) (sic, m. ead.) L φιλέει M

C. C. v. 293—297 tertiam decimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, v. 298—302 quartam decimam v. 295. καὶ κεῖνος corr *Schaefer* v. 299. Δίου conj *Sevinus* hist. Acad. Inscript. tom. III, p. 122

αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν † πίμπλῃσι καλιήν·
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὁρμήν,
οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.

Ἐξ ἔργων ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε,
καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν.

311 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

---

310 *ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργόν.*

R. D. v. 304. κοτούροις ὀργήν

(m. I; φιλέῃ vel simile quid m. II) L φιλεη sine accent. μ δέ σ' ἐϋστέφανος MBLIQNTam δέ σε ἐϋστ. O δέ σ' εὐστέφανος (?) p δὲ ἐϋστέφανος reliqui φ. δέ σ' ἐϋπλόκαμος Δ. *Cornutus* p. 211.

L. V. v. 301 om cod. Vind. supra memoratus αἰδοὶη L πίμπλησι c καλειὴν T v. 302. τοι om *Schol.* Vict. ad Il. Λ 736. v. 303. τῷδε lSap *Stob.* Floril. XXX p. 210. ὅστις ἀεργὸς *Stob.* l. l. Cf. ad v. 241. ἀε(ρ)γὸς (ρ m. post. suppl) M ἀεργῶς μ v. 304. ζώῃ ex ζωῇ corr (ut videtur) m. I M (in O ex ζώει corr) ζώει Bl κηφήνεσι M *Zonar.* p. 1227. Δίδυμος δὲ ΚΟΤΟΥΡΟΙΣ, ὅτι κότον ἔχουσιν ἐν τῇ οὐρᾷ *Proc.* εἴκελος M (m. II) B (ex ἴκελος vel ἵκελος corr) LQp *Plato* de Legg. X p. 901 A. (*Plato* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XII 52 p. 631 D. *Stob.* l. l. *Schol.* ad Plat. p. 237. *Etym. M.* p. 524, 42. ἵκελος μ εἴκελος M (m. I) T (ex εἴκ. corr) Par. X ἴκελος reliqui *Zonar.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 1114. *Schol.* ad Theocr. I. 145. ὁρμήν MμBLOVST (in T ad marg. ἢ ἀλκὴν) ap (nisi quod STa ὁρμὴν) *Schol.* ad Aristoph. l. l. *Schol.* ad Theocr. l. l. apogr. K *Zonarae* l. l. ὀργήν (μ suprascr.) Q ὀργήν cum auctoribus ceteris (Platone excepto, qui de ὀργήν nihil) reliqui v. 305. τρύχωσιν LQ ἀεργόι (ut saepius) L κάματον νήποινον ἔδουσι *Stob.* l. l. v. 307. καὶ pro κέ M (ὡς καί τοι M) p κεν τοι B κέ τοι T (sed post ε ν eras) πλήθουσι p καλιαί M, sed λι in ras. v. 308. ἔργων δ' omnes edd. et, ut videtur, codd. praeter M, in quo om δ' v. 309. ἐργαζόμενος ex ἐργαζόμενοι corr (m. I) L ἐργαζόμενοι Q φίλτερος ex φίλτεροι corr (m. I) L φέρτερος ex φίλτερος corr T ἀθανάτοισι T v. 310 om M *Stob.* Floril. XXIX p. 198, ignorat *Proculus* βροτοῖσιν O βροτοῖσι Q ἀεργόν QTm ἀεργούς uno excepto ut videtur reliqui v. 311. δ' (priore loco) ex δὲ (m. II) M δ' om *Excerpt.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. δέ (τ' suprascr.) τ' O

C. C. v. 301 ejicit *Hetzel* v. 301. πιμπλῇσι e corr *Spohni* ed *Goettling* *Lennep* v. 303—307 quintam decimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, v. 308—310 sextam decimam v. 308—311 del *Steitz* [v. 310] *Goettling* v. 311 septimam decimam continet *Lehrsi* sententiam, v. 312 sq. octavam decimam

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα cε ζηλώcει ἀεργὸc
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ᾽ ἀρετὴ καὶ κῦδοc ὀπηδεῖ.

δαίμονι † δ᾽ οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον,
315 εἴ κεν ἀπ᾽ ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεcίφρονα θυμὸν
εἰc ἔργον τρέψαc μελετᾷc βίου, ὥc cε κελεύω.

319 Αἰδὼc τοι πρὸc ἀνολβίῃ, θάρcοc δὲ πρὸc ὄλβῳ.

320 Χρήματα δ᾽ οὐχ ἁρπακτά, θεόcδοτα πολλὸν ἀμείνω·
εἰ γάρ τιc καὶ χερcὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται
ἢ ὅ γ᾽ ἀπὸ γλώccηc ληίccεται, οἷά τε πολλὰ

317 — *Αἰδὼς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,*
— *αἰδώς, ἥ τ᾽ ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ᾽ ὀνίνησιν.*

L. V. v. 312. τάχά cε O ζηλώcει ex ζηλώcι (m. II) M ζηλώcῃ (ει supra) m. ead. L κἀεργὸc Sa v. 313. ἀρετὴ ex ἀρετῇ (m. II, corr M κῆδοc p *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 473. κῦδοc firmat *Plut.* moral. p. 24 E ὀπιδεῖ N v. 314. Hic versus ad imam pag. suppletus est (m. post.) in L οἷοc ex ὅίοc corr (m. I) L οἷοc T, sed c in ras. v. 315. ἀπ᾽ ex ἐπ᾽ corr (m. post.) L κτεάνων om M κτεάτων O ἀεccίφρονα ap θῦμόν L v. 316. βίον p ὧc O v. 317. δ᾽ ex δὲ (m. II) M κομίζειν cod. A (m. pr.) *Stobaei* l. l. Καὶ τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆc cτίχον παρεμβεβλῆcθαι ληφθέντας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου (ρ 347. Ω 45) καὶ Πλούταρχοc εἶπε *Proc.* v. 318 in marg. adscr. habet M (m. III) ὀνίνηcιν MBLQ ὀνίνηcι reliqui v. 319. αἴδωc τοι μ τοι om *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. ἀνολβίῃ cum lemmate *Proculi* MLQSa et fortasse m *Eustath.* ad Od. p. 1455, 5. ἀνολβίην reliqui θάρ'|coc (rubr.) ex θοα'|coc (?) corr (m. recent.) B θάρcοc T, sed άρc in ras. ὄλβῳ MLQam ὀλβῶ S ὄλβων p ὄλβον cum μBONT reliqui ἀνολβίην — ὄλβον *Stob.* l. l. (Vulgatam tenet cod. A) *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. *Tzetz.* in epist. ined. 9 ap. Lenn. vv. 320—336 om Q v. 320. δ᾽ ex δὲ (m. II) M ἁρπακτὰ T, sed ρ postea add θεόcδοτοc πολλῶν ἀμείνων *Gramm.* ap. *Cram.* an Ox. I p. 118. ἀρείω μ v. 321. ὄλβον L ὅρκον pro ὄλβον N v. 322. ἀπὸ γλ. ex ἀπογλ. corr. (m. post.) M ληῒcεται Mμ

C. C. v. 314 del *Hetzel*, v. 314—319 *Steitz* v. 314 δαίμονι δ᾽ ἶcοc ἔηcθα, τῷ ἐργάζεcθαι e conj *Schaeferi* ed *Spohn* & *Dindorf*; δαίμων δ᾽, οἷοc ἔῃc· τῷ ἐργάζεcθαι conj *Hermann*; δαίμονι δ᾽, οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον distinguens *Goettling* interpretatur: „satius est homini prudenti, qualis olim tu fuisti, antequam alienarum rerum cupidus eras, laborare atque ita divitias justas tibi parare"; δαίμονι δ᾽ οἷοc ἔηcθα! τὸ ἐργάζεcθαι ἄμ. distinguens *Lehrs* ut novam sententiam interpretatur: „fortuna autem qualis eras! (h. e. quam felix eras! antequam te desidiae dederas). Melius id, quod olim faciebas, laborare"; sed „si δ᾽ abesset, scriberet: δαιμόνι᾽ οἷοc ἔηcθα!" Quod ut suum protulit *Kappotas* p. 27 v. 315 sq., ante quos lacunam indicat, ut vigesimam, v. 317 sq. ut vigesimam primam, v. 319 ut vigesimam secundam sententiam notavit *Lehrs* v. 317—382 ejicit *Hetzel* v. 317 sq. ἀθ *Guiet*, del *Brunck*, v. 317—319 ⋎ *Spohn* v. 317. κομίζειν conj *Hermann* v. 319. ἀνολβίην — ὄλβον scribebat *Guiet* v. 320—326 vigesimam tertiam continent *Lehrsi* sententiam v. 321. τίc κεν conj *Heyne* in excursu II. ad Hom. Є p. 177

γίγνεται, εὖτ᾽ ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ᾽ ἀναιδείη κατοπάζῃ,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ᾽ ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἶσον δ᾽ ὅς θ᾽ ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν †ἔρξει,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια †βαίνοι,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
νεικείει χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ᾽ ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάνπαν ἔεργ᾽ ἀεσίφρονα θυμόν·

L. V. v. 323. γίγνεται BST γίνεται reliqui εὔτἂν ex εὐτἂν (sic) corr (m. IV) M εὖ τ᾽ ἂν T ἐξαπατήσει p v. 324. αἰδῶ T (ex αἰδὼς corr postea) Par. FGHPX αἰδὼ p αἰδῳ a αἰδὼς reliqui δέ τ᾽ L δ᾽ ἔτ᾽ p δέ γ᾽ p ἀναιδείην Blp ἀναιδείῃ (iota subscr. postea add, ut videtur) L ἀναιδίῃ p ἀναιδείῃ reliqui (in T ex ἀναιδείην corr post.) κατοπάζει MLp κατοπάζῃ reliqui v. 325. ῥεῖα δέ Mlp *Schol.* ad Pind. Isthm. III 81 p. 535 Boeckh. ῥεῖα τέ BLO ῥεῖά τε reliqui μεν p ἀμαυροῦσι p οἶκοι M v. 326. ἀνέριος τῷ· παῦρον δ᾽ ἐπὶ l τῶι M (ι add postea) δ᾽ ἐπὶ etiam B (m. I.; δέ τ᾽ ἐπὶ corr m. post. rubro) vv. 327. 328 suppleti in marg. l ἴσσον p ὅς θ᾽ ex ὥς θ᾽ corr (m. post.) L ὅς τε ξ. (sed σ add postea) T ξένον M ἐέρξει M ἔρξει cum BOT reliqui (ῥέξει, η superscr., m. ead. L) v. 328. ὃς τε O ἀναδέμνια MLTp βαίνει LTFlor. XXXI, 5 p βαίνοι uno excepto reliqui v. 329 εὐνῆς primo omiss., postea add (ante κρυπταδίης) O εὐνῆς κρυπταδίης b ap. *Lenn.* κρυπταδίης T, sed η ex α corr, ut videtur εὐνῆς T, sed η ex corr v. 330. ὃς τε τευ ex ὅς τέ τευ (m. II) corr M ἀφραδίᾳ *Etym. M.* p. 65, 7. ἀλιταίνεται (ρ superscr.) (ρ postea add) O ἀλιτραίνεται lp ἀλιταίνεται (ex ἀλιτένεται corr) S v. 331. ὃς τέ τε γ. M γονῆα (ε superscr.) L κακῷ om M γήραος ex γῆρας (m. II) corr M v. 332. νεικείει BO νεικείῃ reliqui χαλεποῖς T Flor. XXXI, 5 καθαπτόμενος τ᾽ ἐπ. LVp ἐπέεσι M ἐπέεσσι BLp ἐπέεσσιν reliqui v. 333. δὲ ἤτοι M δ᾽ ἤτοι T cod. Vit. Hermanni cum *Etym. M.* p. 5, 15. δή τοι reliqui αὐτὸς ex αὐτοὶ corr O ἀγένεται (?) ex ἀγαίεται corr. (m. I.?) M ἀγέεται p τελευτὴν M, sed υ postea suppl. v. 334. ἐπέθηκεν ex ἐπέθημεν (m. II) corr M v. 335. μὲν B ἀεσίφρονα ex ἀεσσιφρονα (ut videtur) corr T

C. C. v. 327—382 pro singulari carmine habet *Twesten* v. 327—335 vigesimam quartam continent *Lehrsi* sententiam v. 327. ἔρξῃ e conj *Schaeferi* ed *Spohn Dindorf Goettling*; „num fuit κακὰ Fέρξει vel κακὰ ῥέζει aut ῥέξει?" *Lennep* v. 328. βαίνῃ e conj *Schaeferi* ed *Spohn Dindorf Goettling* v. 329. „*A. Straubelius* probabiliter pro interpretatione habet v. antecedentis" *Goettling* v. 330. ὅς τε καὶ conj *Guiet* v. 333. δ᾽ ἤτοι ex sententia *Hermanni* ed *Dindorf Goettling*

κὰδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοιcι θεοῖcιν
ἁγνῶc καὶ καθαρῶc, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ cπονδῇc θυέεccί τε ἱλάcκεcθαι,
ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάοc ἱερὸν ἔλθῃ,
⸖ ὥc κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωcιν,
⸗ ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλοc.

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶcαι.
τὸν δὲ μάλιcτα καλεῖν, ὅc τιc cέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονεc ἄζωcτοι ἔκιον, ζώcαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸc γείτων, ὅccον τ' ἀγαθὸc μέγ' ὄνειαρ.

Ἔμμορέ τοι τιμῆc, ὅc τ' ἔμμορε γείτονοc ἐcθλοῦ.

R. D. v. 344. ἐγχώριον

L. V. v. 336. καδ S καδδύναμιν MOT lemma *Proculi* κάδδύναμιν L θεοῖcι M (m. I; ι postea eras) B (θεοῖcῖ) v. 337. μηρία e μυρία (ut videtur) corr T καίειν (ε superscr.) L v. 338. δὴ BLOT cπονδῇ θυέεcι M cπονδῇcι θυέccι μLONT (θυέccι T) et fortasse m cπονδῇ θύεccι B cπονδῇ θυέεccι Vat. 1384. cπονδῆc θυέεccι p cπονδῇcι θυέεccι reliqui τὲ S ἱλαcκέαcθαι S v. 339. ἠμὲν QST (sed acc. eras) p ἢ μὲν a ἦ μὲν ut videtur reliqui εὐνάζει T ὅτ' ἂν LOQp ὅταν reliqui ἔλθοι O ἔλθη T v. 340. ὥc (ex ὧc corr) καί τοι MT ὧc κέ τοι O (ut saepius) ὡc καίτοι p ἵλαον ex ἴλαον (m. IV) corr M Verbo καὶ litt. ἐγγ- subjectae sunt in M v. 341. ὄφρ' ex ὄφρ' (m. II) corr M ὀφ' S ὠνῆ S τὸν om Q v. 342. ἐάccαι B (m. I.; ἐᾶcαι m. post. rubro) L ἐάcαι p Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 530 D. *Schol.* Vict. ad Il. O 87. v. 343. τόνδε M (τὸν δὲ corr post.) BLOSap ὅc τι cέθεν M v. 344. τι MOl „MS. incert." ap. Goettl. χρῆμα a ἐγκώμιον cum *Proculo* codd. R et Ambr. 6 ap. *Lanz. Steph. Byz.* v. κώμη. ἐγχώριον reliqui ἄλλο T, sed τι post ο eras. γένηται c a γένοιτο *Steph.* l. l. v. 345. γείτωνεc S ἄζωτοι L ἄζωcτοι κίον *Eustath.* ad Od. p. 1490, 28. p. 1751, 20. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. III p. 195. Vulgatam firmat *Schol.* Ven. ad Il. C 392. δ' ἐπηοί p δὲ πηοὶ ex δ' ἐπηοὶ corr (ut videtur) T

v. 346. ὅcον M ὅccον ex ὅcον corr (fortasse m. I) O v. 347. τι (οι superscr.) L (οι m. post.) ὅc κ' ἔμμορε *Stob.* Floril. II p. 30. γεἰτονοc L

C. C. v. 336—341 vigesimam quintam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 338 sq. „ex seriore interpolatione illatos" putabat *Heyne* ad Hom. A 583 v. 341 „vereor ne trajiciendus sit post v. 301: ineptissimus enim hic esse videtur." *Goettling* probante *Hermanno* v. 342—345 vigesimam sextam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 344 ⋟ *Spohn* v. 344. γένοιτο e sententia *Brunckii* ed *Goettling Lehrs* v. 346. 347 et 348 singula sunt praecepta *Lehrsio*, Hesiodi carmini eximuntur a *Steitzio*, qui eidem v. 327—341 ut „de pietate", v. 342—345. 349—351. 353 sq. 357—364. 366—379 ut „de aequitate, parsimonia, prudentia praecepta" vindicat.

Οὐδ᾽ ἂν βοῦϲ ἀπόλοιτ᾽, εἰ μὴ γείτων κακὸϲ εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖϲθαι παρὰ γείτονοϲ, εὖ δ᾽ ἀποδοῦναι
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὥϲ ἂν χρηΐζων καὶ ἐϲ ὕϲτερον ἄρκιον εὕρηϲ.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶϲ᾽ ἄτηϲι.

— *Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,*
— *καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῷ.*

— *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ᾽ οὔ τις ἔδωκε.*

Δὼϲ ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

Ὃϲ μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε καὶ μέγα δώῃ,

R. D. v. 357. κἂν μέγα

L. V. v. 348. οὐ δ᾽ ἂν (ex οὐ δὲ ἂν corr m. II) M οὐκ ἂν *Heraclides* Ponticus ap. *Mueller.* Histt. Grr. Fragmm. II p. 216. Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 34 B. *Aelian.* Varr. Histt. IX 28. ἀπόλοιτο M ἀπολεῖτ᾽ l v. 349. π (ε supra) pro παρὰ M v. 351. ἂν B ἐϲύϲτερον L l εὕρηϲ corr ex εὕρειϲ S v. 352. ἶϲα ἄτ. MLOlQp cod. V *Artemidori* Oneirocr. IV 59 p. 237. (ἴϲατηϲιν cod. L) ἶϲα αἴτηϲι μ ἶϲ᾽ ex ἶϲ (α supra) corr (m. post.) B ἴϲ᾽ ἄτ. *Stob.* Floril. X p. 127. ἶϲον ἄτ. N ἄτηϲι MBLNQT *Stob.* l. l. ἄτηϲιν reliqui v. 353. τὸν φιλέοντα φιλεῖν] Τούτουϲ ὁ Πλούταρχοϲ ἐκβάλλει τοὺϲ ϲτίχουϲ *Proc.*, quam athetesin pertinere ad v. 353—355 ex argumentatione apparet a Proculo adscripta φιλεῖ ex φιλεῖν corr M v. 354. δῶμεν (loco priore) μ δῶμεν ὅϲ κε δῷ καὶ μὴ δόμεν ὅϲ κε μὴ δῷ codex *Draconis Stratonic.* p. 156, 18. κε — κε etiam p ὅϲ pr. ex ὥϲ corr L v. 355. δωτῇ (ο supra) μ δώτῃ QS μέν τιϲ ex μὲν τίϲ corr (m. II) M ἀδότῃ L δ᾽ ex δὲ corr (m. II) M ἔδωκε (loco poster.) M (1) ἔδωκε̃ 2) ἔδωκε M) LQ ἔδωκεν uno excepto reliqui v. 356. ἅρπαξ δέ, κακὴ θ. δ. LlQ δοτεῖρα codex *Choerob.* in Theodos. p. 360 Gaisf. (δότειρα p. 86. 238. 361) v. 357. ὅτ ex ὅϲ M ὅϲμεν S ὅγε c ὅδε *Stob.* Floril. X p. 127 (ὅγε codd. B [m. pr.] Vind.) ὅτε *Trinc.*, fortasse ex codice καὶ MμBQVp codd. A Vind. *Stobaei* l. l. κἂν ut videtur cum O reliqui (κἂν m. post. ex καὶ corr [ut videtur] L; κἂν STa cum cod. B *Stobaei* l. l.) ὅγε μέγα p δώῃ MBLlQm *Stob.* l. l. δοίη cum *Proculo* ad v. 356 („καὶ εἰ μέγα τι δοίη“) reliqui

---

C. C. v. 349—351 tricesimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 352. 353 sq. 355. 356. 357 (hic quidem scriptus ὅ γε κἂν μέγα δοίη) singula sunt praecepta *Lehrsio* v. 352 ejicit *Steitz* v. 353—355 delevit *Brunck* „justo celerius“ *Spohnio* judice, qui ⋟— — praescripsit v. 354 nec ab Hesiodo nec ab „alio poëta“ scriptum esse pronuntiat *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 145 v. 355 sq. ἀθ *Steitz* v. 357. ὅτε καὶ μέγα δώῃ et v. 359 τὸ δ᾽ ἐπάχνωϲεν conj *Hermann*; ὅ γε κἂν μέγα δοίη colo posito scripsit, sed tamen „fortasse legendum“ putavit — δοίη καὶ χαίρει δώρῳ *Goettling*

χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήςας
καί τε ςμικρὸν ἐόν, τό γ᾽ ἐπάχνωςεν φίλον ἦτορ.

Εἰ γάρ κεν καὶ ςμικρὸν ἐπὶ ςμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ᾽ ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃς δ᾽ ἐπ᾽ ἐόντι φέρει, ὃ δ᾽ ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Οὐ δὲ τό γ᾽ εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.

L. V. v. 358. χαίρῃ p τῶι M (ι add postea; m. I.?) δῶρω T τερπεθ᾽ ἑὸν μ v. 359. δὲ κεν BL αὐτὸc om M πεϊθήcac M πειθήcac T v. 360. καί τοι L (in L τοι ex τε corr ut videtur) ST (in T ex τε corr) cμικρὸν ex μικρὸν corr M (ras post ob.) tres litt. eras.) τό γ᾽ ἐπ. MBLQ *Stob.* l. l. *Suid.* v. ἐπάχνωcεν (quam glossam delevit Bernhardyus) *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 135. τότ᾽ Par. H Lanzianorum unus *Zonar.* p. 822 (τόγ᾽ cod. D) τότ᾽ S τό τ᾽ a τόγ᾽ reliqui ἐπάχνωcε MBL (ἐπὰχν. L) OSTa *Etym. M.* p. 657, 1. apogr. K *Zonarae* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1097, 57. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. φίλον κῆρ S, sed in marg. ead. m. $\overset{\text{κέ′}}{\text{ἦτορ}}$ ἦτορ firmant *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. *Eustath.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 1148, 59: χαίρει γάρ τιc καὶ μέγα διδοὺc κατὰ τὸν Ἡcίοδον, ὡc περ ἀφῃρημένοc καί τι cμικρὸν παχνοῦται τὸ κῆρ. Cf. *Varin.* p. 345. v. 361. εἰ γάρ κε p (In M κεν ex corr; κεν μικρὸν, sed ex corr) καὶ om LQVT ἐπὶ cμικρὸν Sap Vulgatam firmant *Plato* Cratyl. p. 428 A. *Plut.* moral. p. 9 E. 76 C. v. 362. τοῦ δ᾽ M τοῦθ᾽ BLSTp ἔρδοιc BT ἔρδειc Lp *Thom. Mag.* v. θαμά. $\overset{\text{οι}}{\text{ἔρδειc}}$ S τάχά κεν L τάχα μεῖζον καὶ B καὶ τοῦτο γένοιτο M (τοῦτο etiam ex cod. Med. 39 Dorvillii affertur) τὸ γ. L v. 363. δ᾽ post ὃc ex δὲ corr (m. II) M ὅ δ᾽ ex ὃ δὲ (m. II) corr M ὅ δ᾽ BO ὅδ᾽ LST ἀλέξεται MμLOlQNVp Vulgatam ἀλύξεται firmat *Gramm.* ap. *Bachm.* an. Gr. II p. 281. v. 364. οὐ δὲ M $\overset{\text{ει}}{\text{ἦν}}$ (ει suppl m. recent.) M ἐν οἴκῳ Flor. E Aug. κήδει ex κύδει ut videtur (m. III) M v. 365. οἴκοι MBLNSap οἶκοι reliqui omnes (?) φέρτερον T, sed φερ in ras. (ex βέλ corr?) βέλτιον cod. Gal. θύρηφι MBLT θύρηφιν reliqui

---

C. C. „Ante v. 358 versus excidisse ejusmodi: ὃc μὲν γάρ ῥ᾽ ἔπεcιν θέλξαc φρένα δῶρον ἀείρῃ“ videtur *Lehrsio*, ita ut jam v. 358—360 tricesimam sextam efficiant sententiam v. 358—362 hoc modo „forte legendos“ putat *Heyne* ad Hom. P 112: „ᾧ μὲν — ἀνὴρ ἐθέλων, κἂν οὐ μέγα, δοίη, | χαίρει — θυμόν. | ᾧ δέ κεν ἄλλοc ἕληται — ἐόν, τό τ᾽ ἐπάχνωcε φ. ἦτορ.“ v. 360. καί τοι conj *Guiet* v. 361 sq. tricesimam septimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 361. κατάθηαι et v. 362 ἔρδηc conj *Hermann* v. 363. 364 et 365 „singula sunt proverbia per se spectanda“ et *Goettlingio* et *Lehrsio*, quorum v. 363 „laus est parsimoniae“, cui „alius subjecisse illum quodammodo illudens“ videtur *Lehrsio* v. 364 scilicet hoc sensu: „melius est domi conditum habere, ut perpetuo labori parcamus.“ V. 365 „prorsus ab ceteris dirimendum ad feminas spectare“ *Goettling*, „circumforaneis dictum“ putat *Lehrs*, ejecit *Steitz*

Ἐϲθλὸν μὲν παρεόντοϲ ἑλέϲθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντοϲ· ἅ ϲε φράζεϲθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντοϲ κορέϲαϲθαι,
369 μεϲϲόθι φείδεϲθαι· δεινὴ δ᾽ ἐν πυθμένι φειδώ.

373 Μὴ δὲ γυνή ϲε νόον πυγοϲτόλοϲ ἐξαπατάτω,
αἱμύλα κωτίλλουϲα, τεὴν διφῶϲα καλιήν.

375 — Ὃϲ δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ᾽ ὅ γε φηλήτηϲιν.

---

370 — *Μισθὸς δ᾽ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.*
— *Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.*
— *Πίστεις δ᾽ ἄρα† ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.*

R. D. v. 369. δειλὴ v. 375. φιλήτηϲι

L. V. v. 366. παρ᾽ ἐόντοϲ ex παρεόντοϲ (m. post.) corr M παρ᾽ ἐόντοϲ etiam OT μὲν γὰρ ἐόντοϲ „MS. incert.“ ap. *Goettl.* v. 367. χρήζειν M ἀπ᾽ ἐόντοϲ O In B post h. versum sequuntur vv. 370—372 (vid. ad vv. 370—372). v. 368. ἀρχομένου πίθοιο l ἀρχομένου τε πίθου *Plut.* Galba 16. ἀρχομένοιο πίθοιο *Excerpt.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. Vulgatam firm. *Geopon.* VII 6. v. 369. μεϲόθι Mp φείδεϲθαι T (φει in ras.?) δεινὴ Sa et fortasse m δειλη Q δειλὴ cum *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. reliqui ἐν πυθμένι MLQ ἐνὶ π. reliqui *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. φειδῶ T vv. 370—372 om MμLlQ (in BQ Ambr. 5 omissos in contextu m. recentior [in B (rubro) Q ad imam pag.] adscripsit) Vp *Proculus* ad v. 356, postquam laudavit «μιϲθὸϲ δ᾽ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένοϲ», sic pergit: «τούτουϲ δέ τινεϲ τοὺϲ ϲτίχουϲ ἐξέβαλον· ὁ δὲ Πλούταρχοϲ ἐγκρίνει», quam notationem ad hos ipsos tres versus pertinere ex Plutarchi (quem cf. Thes. 3) argumentatione patet a Proculo excerpta v. 370. μιϲθὸϲ ἀνδρὶ p μιϲθόϲ γ᾽ ἀνδρὶ B ἔϲτο T v. 371. ἐπιμάρτυρα p v. 372. πίϲτειϲ δ᾽ ἄρ ὁμῶϲ καὶ B π. δ᾽ ἆρα ὁ. T π. δ᾽ ἄρα ὁ., ut videtur, reliqui ὤλεϲαν ex ὄλεϲαν corr B ἄνδρα(?) B v. 373. μὴ δὲ MBOSap μηδὲ reliqui (omnes?) μὴ δέ ϲε γυνὴ πυγοϲτόλοϲ νόον ἐξ. l v. 374. αἱμῦλα l αἰμυλὰ (sed ex αἱμύλα ut videtur corr) T κωτίλουϲα M κωτίλλουϲα ex κοτίλλουϲα corr T καλιὴν ex καλειὴν corr M v. 375. Τοῦτον Πλούταρχοϲ χαράττει τὸν ϲτίχον *Proc.* γυνῇ M γυναιξὶ *Schol.* ad Eur. Med. 426. πέποιθε (pr.) ex πέποιθεν corr M φηλήτηϲι cum *Proculo* B (ex φιλίτηϲι corr m. post.) Q (ex corr) p φῆλήτηϲι S φηλήτηϲιν Mp φιλή-

---

C. C. v. 369 ≻÷— et v. 370—372 ≻÷— — *Spohn* v. 372. δ᾽ ἄρ τοι ὁμῶϲ e conj *Guieti* ed *Dindorf Goettling*, δή ῥα ὁμῶϲ conj *Reiz*, γάρ τοι ὁμῶϲ *Steitz* v. 366 sq., v. 368 sq., v. 370, v. 371, v. 372, v. 373—375, v. 376 sq., v. 378, v. 379, v. 380, v. 381 sq. singula praecepta eaque et „quadam sententiae cognatione“ conjuncta et „in eodem vocabulo versantia“ (πίϲτιϲ — παῖϲ — πλέονεϲ) et „ex ordine litterarum“ (Π etiam in Πλοῦτοϲ et Μ in Μεϲϲόθι Μιϲθόϲ et Μάρτυρα initiali) sociata esse *Lehrs* p. 181—184 demonstravit v. 375—378 ≻÷— et v. 379 sq. — *Spohn*, cui olim post v. 377 statim positi fuisse v. 381 sq. „reliqua a serioribus inserta esse, primum v. 378, postea v. 379 sq.“ videntur

Μουνογενὴς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον
φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.

379 ῥεῖα δέ κε πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.

380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.

Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

---

378 — *γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.*

R. D. v. 376 (omisso v. 377.) μουνογενὴς δὲ πάις σώζοι πατρώιον οἶκον v. 381. φρεσὶ σῇσιν v. 382. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ

--

τῃσι cum a reliqui φιλήτῃσι aeque atque φηλήτῃσι agnoscit *Eustath.* ad Il. p. 781, 12. Cf. eundem ad Il. p. 194, 31 sqq. Formam φιλήτης praeterea agnoscit idem ad Od. p. 1889, 1 sqq. *Philemon* p. 184.

L. V. v. 376. μουνογενής δε O εἴη π. MμBlQNp *Eustath.* ad Il p. 619, 32. εἴη, sed suprascr. σώζοι V σώζει p σώζοι cum *Proculo* reliqui (in T σ ex corr in ras; voluit εἴη) πατρῶον M πρατρώιον T οἶκον ex οἴκον corr (m. II) M v. 377. γαρ M ἀέξηται l μεγάροισῖ M μεγάροισιν p v. 378. γεραιὸς Q θάνῃς V Venet. 1 ἐγκαλείπων T τὸ δέ γε «γηραιὸς δὲ θάνοις» παρέγγραπτον ὡς ἀδιανόητον *Proc.* Et *Tzetza:* γηραιὸς δὲ θάνοις] Οἱ περὶ Πρόκλον καὶ Ἀρίσταρχον ἢ (καὶ *Usener* Mus. Rhenan. XXII p. 589) Πλούταρχον, ἀδιανόητον τοῦτό φασιν εἶναι καὶ περισσόν. Cfr. *Plut.* mor. p. 480 F «ὁ δὲ Ἡσίοδος οὐκ εὖ παραινεῖ μουνογενῆ παῖδα τῶν πατρώων ἐπίκληρον εἶναι», unde etiam patet eum v. 378 aut plane non legisse aut abjecisse v. 379. δὲ καὶ B (sed m. al. supra lin. add. δέ κεν) δέ κε p πλεόνεσι M ἄσπετον πλοῦτον l v. 380. πλείων T, sed πλ ex corr. δ' ex δὲ (m. II) corr M πλειόνων T μελέτη ex μελετή corr B v. 381. δ' ex δὲ (m. II) corr M πλούτων ex πλοῦτον (m. II) corr M ᾗσι M (ᾗσῖ M) Sap σῇσι lp σῇσιν QVTp ᾗσιν reliqui v. 382. ὧδε ex ὦ δὲ (m. II) M ὧδ' p ἔρδειν B(?)Q (et fortasse p) καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ M (ex ἐπὶ ἔργον m. II corr) μBOlQNp ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ paucis exceptis cum Ta reliqui

C. C. v. 376 sq. post οἶκον puncto posito φερβέμεν per se de pascendo intellexit *Guiet* v. 377 ex *Heinsi* conj post v. 378 transposuit *Brunck* v. 378—380 „serius adjecta esse, cum Philolai vetus lex, ex qua v. 376 sq. huc adjecti esse viderentur, pridem abolita esset, aut ab eo, qui istam legem non probaret," olim putabat *Goettling* v. 378. pro ἕτερον in MS. se invenisse ἀταλόν notat *Guiet*, σφέτερον legisse videtur *Scaliger*, „ab initio aliud quid, θαλερὸν fortasse vel μεγάροις" scriptum fuisse suspicatur *Lehrs* p. 182; potius καὶ παῖδ' ἕτερον καταλείπων exspectaturus erat *Goettling* v. 380—382 Hesiodeo carmini eximit *Steitz* [v. 381 sq.] *Goettling* his verbis additis: „hi versus additi postea sunt, ut finis prioribus imponeretur et ut facile ad novum transires argumentum; vid. *Twesten* p. 49." v. 382. Ϝέργον δ' ἐπὶ Ϝέργῳ Ϝεργάζεσθαι ex more corr *Lennep*.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ᾽ ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πελέται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ᾽, οἵ τ᾽ ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,

R. D. v. 384. ἀμητοῦ

L. V. v. 383. „In S versibus 381. 382 incipit nova pagina, cuius reliqua maior pars vacua relinquitur. Sequens pagina incipit ληϊάδων ita, ut appareat voluisse librarium Π majore arte postea praescribere." *Koechly.*
In T B τοῦ ἡσιόδου suprascript. Ἀτλαγενάων Mμ (sine accent.) lQ *Schol.* ad Aesch. Prom. 428 Schütz. *Probus* ad Verg. Bucol. III 40. Ἀτλαγεννάων Tp *Greg. Cor.* de dial. aeol. 2 p. 578 *Schaef. Schol.* ad Arat. 137. Ἀττλαγενῶν p Ἀτλαγενέων uno excepto reliqui lemma *Proc. Dio Chrysost.* II p. 75 R. *Maximus Tyr.* XXX 6. *Athen.* XI p. 489 F (Schweigh. Ἀτλαιγενέων e cod. A) *Geminus* El. Astr. 14. *Schol.* Mosq. ad Arat. 137. *Eustath.* ad Il. p. 1155, 49. Ἀτληγενέων *Schol.* Ven. ad Il. C 486. Ἀτλαγγενέων *Cert.* Hes. c. Hom. p. 321 Goettl. ἐπιτελομενάων M *Schol.* Mosq. ad Arat. l. l. ἐπιτελλομένων *Probus* l. l. περιτελλομενάων *Maxim. Tyr.* l. l.
v. 384. ἀμήτου B (ἀμητοῦ m. post.) Tlp ἀμητοῦ ex ἀμήτου (m. post.) corr O ἀμητοῦ cum codd. plurr. *Athen.* l. l. *Cert.* l. l. reliqui ἀμήτοιο *Schol.* Ven. ad Il. C 486. T 222 («ἄμητος δὲ ὁ καιρὸς τοῦ ἀμᾶν προπαροξυτόνως, ὡς καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ „ἄρχεσθ᾽ ἀμήτοιο". ὀξύνεται δὲ αὐτὸς ὁ καρπός») et sic codd. nonnulli *Athenaei* l. l. ἀρότοιό τε *Cert.* l. l. δυσομενάων MBQp cod. B *Dionis Chrys.* l. l. *Athen.* l. l. *Cert.* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. C 486. δυσσομενάων cum lemmate *Proculi* (uno excepto) reliqui *Max. Tyr.* l. l. codd. plures *Dionis* l. l. *Geminus* l. l. v. 385. τοι om M (αἳ δὴ M) p αἳ δ᾽ ἤτοι S αἳ δή τοι reliqui *Cert.* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. C 486. τὲ O ἥματα MT v. 386. αὖθις MBTAug. αὖτις reliqui δὲ om Q ε πιπλομένου M v. 387. ταπρῶτα M (τὰ πρ. post. corr.) B (?) Sa *Cert.* l. l. v. 389. ναιετάουσι M (m. II) p ναιετάως᾽ Qp ναιετάουσιν l ναιετάωσιν T ναιετάουσ᾽ M (m. I) reliqui *Cert.* l. l. οἵ τ᾽ ex ὅ τ᾽ corr T βησσηέντα M βησήεντα l vv. 389, 390. ναιετάουσ᾽, οἵ τ᾽ ἀποπρόθι πίονα χ. sic in textu (corr in marg.) O v. 390. πίωνα l v. 391. ναίωσιν QNp ναίωσι Tp ναιως᾽ μ ναίουσι MOSap ναίουσιν reliqui *Cert.* l. l. γυμνὸν δὲ σπ. cum lemmate *Proculi* μQN Gal.

C. C. v. 383—694 pro singulari carmine de vitae subsidiis agricultura et navigatione habet *Twesten* v. 383—387 „character ab oratione subsequentis Hesiodei carminis abhorrere videtur" *Lehrsio* p. 189, cui „sententiae adhaeserint deinde in Attica" v. 388 et 389 v. 383. Ἀτλαγγενέων ed *Goettling* v. 384. ἀμήτου primus corr *Spohn* v. 385. αἵ δ᾽ ἤτοι e corr *Hermanni* ad hymn. Ven. v. 226 ed *Dindorf Goettling* v. 385—387 pro spuriis habent *Schaubach Steitz Heitzel* v. 389 ⸓ *Spohn* v. 390 e sententia superesse, quae „de agro procul a mari eligendo fuerit," putat *Lehrs* p. 190. v. 391 sq. ⸓ *Spohn*

γυμνὸν δ᾽ ἀμάειν, εἴ χ᾽ ὥρια πάντ᾽ ἐθέληςθα
ἔργα κομίζεςθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαςτα
ὥρι᾽ ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
πτώςςῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύςςῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ᾽ ἔμ᾽ ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώςω,
οὐδ᾽ ἐπιμετρήςω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρςη,
ἔργα, τά τ᾽ ἀνθρώποιςι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε ςὺν παίδεςςι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ᾽ ἀμελῶςι.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ᾽ ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, ςὺ δ᾽ ἐτώςια πόλλ᾽ ἀγορεύςεις,
ἀχρεῖος δ᾽ ἔςται ἐπέων νομός. ἀλλά ς᾽ ἄνωγα
φράζεςθαι χρειῶν τε λύςιν λιμοῦ τ᾽ ἀλεωρήν.

R. D. v. 392. ἀμᾶςθαι v. 394. μεταξὺ

L. V. v. 392. ἀμάειν cum lemmate *Proculi* MBOlQTp ἀμάαν *Cert.* l. l., ubi sic legitur: γυμνόν τ᾽ ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. ἀμᾶςθαι reliqui εἴ χ᾽ ex ἐχ᾽ ut videtur M πάντα θέλ. MQV v. 394. ὥρια ἔξηται (ἔξεται m. post.) M ταμεταξὺ BVSp τὰ μεταζύ (sic) a τὰ μεταξὺ cum MOT *Proculo* reliqui (ut videtur), sed μέταζε diserte citant *Stephanus* in *Bekk.* an. Gr. p 945 (ςεςημείωται τὸ μέταζε χρονικὸν ὄν· Ἡςίοδος «μή πως τὰ μέταζε χατίζων») et *Herodian.* περὶ μον. λέξ. p. 46 (p. 157 Lehrs): οὐδὲν ἐπίρρημα διὰ τοῦ αζε ἐκφερόμενον ἐπὶ χρόνου τέθειται, ἀλλὰ μόνον τὸ «μέταζε χατίζων» (χατίζον cod.) v. 395. πτώςῃς M (πτώςςῃς m. post.; πτώςῃς restitut. postea) p πτώςςῃς T, sed τ ex corr (fortasse ex λ corr) μηδὲ (ν m. post. suppl) M ἀνύςῃς MB OTp v. 396. ἐπ᾽ ἐμὲ ex ἐπεμὲ corr M v. 397. οὐ δὲ M v. 398. ἀνθρώποιςοι μ θεοὶ τεκμήραντο Q lemma *Proc.* v. 399. παίδεςι M Post παίδεςςι καὶ deletum est in O v. 400. ζητεύῃς ex ζητεύεις corr O ζητεύεις STp ζητεύςῃς lV ζητεύει *Eustath.* ad Il. p. 96, 10. βίοτον ex βιότον ut videtur (m. II) M ἀμελῶςι M (ἀμελῶςῖ) BOQTp ἀμελῶςιν reliqui v. 401. δέ τι M (m. I.; δ᾽ ἔτι postea corr m. II) BS δ᾽ ἐπὶ p v. 402. πράξεις p *Theodor. Gaz.* ap. *Boiss.* an Gr. V p. 405. ςὺ in ras script. (a m. II) in M πολλ᾽ S ἀγορεύςῃς ex ἀγορεύςεις corr O ἀγορεύεις QV οἳ δὲ M οἵ δ᾽ O v. 403. ἄχρηιος O δ᾽ ἔςςεται μ δ᾽ ἔπεςται p νόμος M ἀλλ᾽ ἀς᾽ ἄν. S ἀλλ᾽ ἅ ς᾽ ἄν. p v. 404. χρειῶν ex χρείων corr (m. II) M λύςιν ex λῦςιν corr (m. II) M λυμοῦ S

C. C. Post v. 392 lacunam esse, nisi „antiqua fuerit lectio in Hesiodi et Homeri certamine ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται," suspicatur *Lehrs*, qui tum et ante v. 393 versum hujuscemodi ὦ Πέρςη, ςὺ δ᾽ ἐμῆς μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς excidisse putat „nec quidquam clarius quam duplicem huius initii recensionem coaluisse" in v. 393—404, ita ut prior a v. 393—397 ἔργα — ἐπιμετρήςω, posterior a v. 397—404 ἐργάζευ — ἀλεωρήν pertineat. v. 393. ὥς τε ἕκαςτα conj *Bentlei*, ὥς τὰ Ϝέκαςτα ex Hom. μ 16 *Lennep* v. 394. μέταζε primus restituit *Spohn*, qui versui ⟞ praefixit v. 396—404 pro spuriis habet *Steitz*, v. 399—406 *Hetzel* v. 396. οὐκ ἔτι δώςω conj *Goettling*, οὐκ ἐπινεύςω *Kappotas* p. 30.

οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ᾽ ἀροτῆρα,
407 χρήματα δ᾽ εἰν οἴκῳ πάντ᾽ ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὃ δ᾽ ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ᾽ ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μηδ᾽ ἀναβάλλεσθαι ἔς τ᾽ αὔριον ἔς τ᾽ ἔννηφιν·

---

406 — *κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο,*

L. V. v. 405. οἶκον ex οἴκον (ut videtur) corr M γυναῖκα τὲ MO βοῦν ἀροτ. MB v. 406. Hunc versum manifesto non legit *Aristoteles* Polit. I 1, 6 (p. 1252^{b} 9 sqq.) ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν δύο κοινωνιῶν (τοῦ θήλεως καὶ δούλου) οἰκία πρώτη καὶ ὀρθῶς Ἡσίοδος εἶπε ποιήσας, «οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ᾽ἀροτῆρα»· ὁ γὰρ βοῦς ἀντ᾽ οἰκέτου τοῖς πένησίν ἐστιν. Oecon. I, 2, 1 (p. 1343^{a} 18 sqq.) μέρη δὲ οἰκίας ἄνθρωπός τε καὶ κτῆσίς ἐστιν. ἐπεὶ δὲ πρῶτον ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἡ φύσις ἑκάστου θεωρεῖται, καὶ περὶ οἰκίας ἂν ὁμοίως ἔχοι· ὥστε καθ᾽ Ἡσίοδον δέοι ἂν ὑπάρχειν «οἶκον — βοῦν τ᾽ ἀροτῆρα·» τὸ μὲν γὰρ τῆς τροφῆς πρῶτον, τὸ δὲ τῶν ἐλευθέρων, ὥστε δέοι ἂν τὰ περὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὁμιλίαν οἰκονομήσασθαι καλῶς „ab exemplaribus quibusdam antiquis abfuisse perspici" ex *Philodemo* de vit. et virt. col. VIII, p. 46 ed *Goettling* καὶ πῶς δέχεται γαμετὴν ὑφ᾽ Ἡσιόδου λέγεσθαι τὴν γυναῖκα πολλῶν καὶ φασκόντων αὐτὸν γεγραφέναι «κτητὴν οὐ γαμετήν"» recte monuit *Goettling*. Cui rei non obstat, quod eum „Timaei iam aetate lectum esse et pro antiquo habitum" ex Proculi verbis «οὐ λέγει οὖν παλλακήν, ἀλλὰ φύλακα τοῦ οἴκου καὶ τῶν βοῶν. Μάτην οὖν λέγουσιν οἱ περὶ Τίμαιον Ἡσιόδῳ τὸν Ἀριστοτέλην πειθόμενον μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν Ἑρπυλλίδι συνεῖναι τῇ θεραπαίνῃ, ἐξ ἧς αὐτὸν σχεῖν υἱόν» recte sane conclusit *Ranke* de Hesiodi operr. et dieb. p. 9. ἕποιτο m. post. ex ἕποιτο corr B ἕποιτο T v. 407. δ᾽ ex δὲ (m. II) M ἐν p v. 408. αἰτεῖς p ὅ OTa ὁ μὲν (sic) ἀρν. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 123. ἀρνεῖται MB (m. I) lQp *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἀρν$^{\eta}$εῖται S ἀρνῆται ex ἀρνεῖται m. al. (rubro) B ἀρνῆται reliqui συδὲ M σύ δε O v. 409. ἥ δ᾽ O παραμείβεται MBlTp μινύθει M (μινύθῃ corr. m. II) B (m. I.; μινύθῃ m. post. [rubro]) Olp v. 410. μὴ δὲ (ut saepius) M μὴ δ᾽ B μήδ᾽ *Etym. Gud.* p. 295, 6. ἀναβάλεσθαι *Anonym.* de soloec. p. 197 Valck. εἰς αὔριον ἔς τ᾽ *Zonar.* p. 1155. ἐς τ᾽ αὔ. ἐς τ᾽ ἔ. *Etym. Gud.* l. l. ἔς τε ἔνν. M ἔννηφι MBO Tp *Athen.* III p 100 B. XIV p. 653 D. *Anonym.* l. l. *Zonar.* l. l. ἔννηφι μ ἔνηφι *Pollux* I. 66. (ἔστε) ἔνηφι Q (εἴς τε ἔνηφι ap. *Gaisf.*) ἔννηφιν

C. C. Inter v. 405 et 407 nunc interponit *Steitz* v. 602—605, cum olim in priore dissertatione p. 20 haec sic ordinasset: v. 405. 407—409. 453 sq. 602—605. 410—413. v. 405. βοῦς τ᾽ ἀροτῆρας conj *Steitz* v. 406 non esse Hesiodi ex Aristotelis locis primum intellexit *Muretus*; eum secuti sunt *Spohn*, qui ≻÷ praefixit, et *Goettling*, qui adjectum esse versum monuit ab eo, qui haec non congruere putaret cum inferiore poematis parte, ubi de uxore ducenda Hesiodus praecipiat, *Lehrs* postremo „non quidem originem suam" — quippe qui ab initio nihil significaverit quam „servam non nuptam" coll. v. 602 sq. — „sed hunc quem occupet locum ipsis philosophis de familia condenda dissidentibus et diversas sententias Hesiodi auctoritate defendentibus" debere suspicatus est p. 191 sq. Ejecit *Steitz*, rejecit *Kappotas* p. 30 sq.
v. 405 secundum *Lehrsium* est primum, v. 407—409 alterum, v. 410—413 tertium „continui carminis" praeceptum v. 408 sq. ≻÷ *Spohn*

οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπληςι καλιήν,
οὐδ᾽ ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ᾽ ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃςι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
πολλὸν ἐλαφρότερος· — δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ· —
τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ᾽ ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ᾽ ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,

---

reliqui Versum, ut nunc legitur, totum exprimit praeter auctores reliquos (et *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 171) *Gramm.* ined. (Cod. imper. Paris. 2562) ap. *Osann.* ad Philem. p. 240 sq.

L. V. v. 411. ἐτωσιεργὸς μ ἐτωσιεργὸς (o supra lin. suppl m. post. rubro) B ἐτωσιεργὸς OQTp ἐτωσιοργὸς p ἐτωσιοεργὸς firmant *Etym. M.* p. 485, 53. *Etym. Gud.* l. l. πιμπλήσι T καλίην *Etym. Gud.* l. l. v. 412 om p μελέτη τοι ἔ. *Schol.* ad Pind. Isthm. V (VI) 97 p. 549 Boeckh.; sed μελέτη δέ τοι ἔ. idem ad Nem. VI 91. ὀφέλει M v. 413. ἀεὶ *Zonar.* p. 142, 1 ἄταισι Sa Aug. *Columella* XI 1 (tom. II p. 245 Gesn.) *Mazar.* ap. *Boiss.* an. Gr. III p. 171. Vulgatam firmant *Arrian.* Epict. Diss. II 18 p. 227 ed. 1655 *Simplicius* ad Epict. 75. *Ammon.* in Aristot. Categ. p. 67 Ald. (locum inspicere haud licuit) *Dionys.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. XIV 27 p. 781 C. *Zonar.* l. l. *Etym. M.* p. 80, 25. Quid *Eustath.* ad Il. p. 250, 43 legerit, incertum est. προσπαλαίει *Zonar.* l. l. v. 414. In T ἤ (ἦμος) paullo extra lin. rubro script. ἠελίοιο M v. 415. μετοπωρινὸν ex μετοπώρινον (m. II) M μετ᾽ ὀπωρινὸν T ὀμβρίσαντος p v. 416. ἐριστενέως T βρότειος lTp v. 417. ἐλαφρ. ex ἐλαφρ. (m. II) corr M Σείριος corr ex σιδήρειος M Σείρις S v. 418. βαιὸς N ὑπὲρ κ. ex ὑπερκ. (m. post.) M v. 419. ἡματιος M πλείον T v. 420. τῆμος MμBL lQNV (Med. Dorvill.) m *Proc.* ad Opp. 806. *Zonar.* p. 45. ἦμος reliqui σιδῆρω T vv. 421, 422 bis scripti a m. I in M (versus supervacanei postea deleti) v. 421. φύλα M ἐραζε M ἔρραζε l πτόρθοιο τε B v. 422. ἆρ BL ὥρια ἔργα μ Vit. Voss. 1 Gal. ὥριον ἔργον reliqui v. 423. ὄλμον BLQTp ὅλμον ex ὄλμον corr (m. I) O τριπόδ (δ add m. post.) M κόπτειν pro τάμνειν T Voss. 2. Vulgatam firmant *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 238. *Serv.* ad Verg. Georg. I 175. τρίπηχυ MB

C. C. v. 412. δέ τε ἔργον conj *Bentlei* v. 414—422 quartum „vel primum praeceptum speciale“ continere videtur *Lehrsio*, qui p. 193 sq. inter v. 416 et 417 versum hoc fere modo supplendum «αὐαλέος τὸ πρόσθεν, ἀνὴρ δέ τε γούνατα σείει» excidisse demonstratum ivit v. 419. ἀπαίρει conj *Guiet* v. 420 ⋟ *Spohn* v. 420. ἀδηκτοτάτη τε πέλει conj *Bentlei* v. 422. ⋟ *Spohn* v. 423—440 quintum exhibent *Lehrsi* praeceptum

ἄξονα δ᾿ ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ cφῦράν κε τάμοιο.
τριcπίθαμον δ᾿ ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
πόλλ᾿ ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ᾿ ἂν εὕρῃς,
εἰς οἶκον κατ᾿ ὄρος διζήμενος ἢ κατ᾿ ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουςὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐςτιν,
εὖτ᾿ ἂν Ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας
γόμφοιcιν πελάcας προcαρήρεται ἱcτοβοῆι.
δοιὰ δὲ θέcθαι ἄροτρα πονηcάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ᾿ ἕτερόν γ᾿ ἄξαιc, ἕτερόν κ᾿ ἐπὶ βουcὶ βάλοιο.
δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱcτοβοῆες,

R. D. v. 426. ἄψιν v. 435. ἀκιρώτατοι

L. V. v. 424, 425 primo omissi a m. I. in O, ad imam pag. suppleti sunt v. 424. ἄξονα δ᾿ ἑ. LQ *Serv.* l. l. ἄξονα (vel -νά) θ᾿ ἑπτ. ut videtur reliqui μέγα pro μάλα LV νυ om p ἄρμενον Q ἄρμενος a οὕτω ca v. 425. κέν, ὀκτ. B ἀπό κεν cφ. BNT (in T ex αι corr, ut videtur) ἀπὸ κεν cφ. μ ἀπό κε cφ. M (ἀπὸ κέ M) LOQVp ἀπὸ καὶ cφ. reliqui cφύραν MμBOTa κε post cφῦραν om LVp τε pro κε μ ταμοίο T v. 426. δ᾿ om M (m. I.; suppl m. II) ἄψιν MBQp *Choerob.* ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1207. (p. 353 Gaisf.) *Eustath.* ad Il. p. 574, 22. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 295. ἄψιν ex ἄψιν corr O ἄψιν ut videtur reliqui (cum LTa) *Proc. Schol.* Lips. ad Il. Ε 486. *Etym. M.* p. 183, 37. 184, 2. δεκα|||δ. M δωδεκαδώρῳ *Etym. M.* p. 183, 37. ἀμάξῃ MBSap ἁμάξῃ reliqui v. 427. «πολλ᾿ (scr. πόλλ᾿) ἐπὶ καμπύλα κᾶλα plerique SS. et Edd.“ *Lennep.* ἐπὶ καμπύλα BLOSa *Proculi* lemma ἐπικαμπύλα MT *Proc.* (qui explicat: ξύλα ἐπικαμπῆ ὄντα τὰ ἀμφιδέα) καλὰ M κάλα BLOT δὲ in T post. add? γυειν μ ὅταν MBLp ὅτ᾿ sine ἄν T ὅτ᾿ ἄν ut videtur reliqui v. 428. ἐc p εἰc reliqui ὁροc M διζ. L, sed ενο in ras. v. 429. πρίινον μN ὀχυρώτεροc l ὀχυρώτατοc ἔcτι M ὀχυρώτατοc ἐcτὶν O ὀχερώτατόc ἐcτιν T v. 430. ἂν B δμωὸc Par. CEO Gal. Rehd. δμῶοc uno excepto cum M reliqui ἐν om p ἐλύματι Ba v. 431. γόμφοιcι MLOT (sed ν eras) p προcαρήρηται l προcαρήcεται VT (ex προcαρήρεται corr) p Vulgatam firmat *Eustath.* ad Od. p. 1869, 34. ἱcτοβοίει Tμ v. 432. δὲ non legisse videtur *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 12. κατ᾿ οἶκον Tp v. 433. ἐπὶ T οὕτω ca v. 434. εἴ χ᾿ ex εἶχ᾿ (m. II) corr M ἕτερον ἄξαιc lPar.C ἕτερον γ᾿ ἄξαιc reliqui (ἑτέρον M) κ᾿ ἐπὶ B (ex γ᾿ ἐπὶ m. I corr) OQp γ᾿ ἐπὶ reliqui (ἕτερον M) βάλλοιο M vv. 435—451 om Q (cf. ad v. 320) v. 435. δ᾿, quod vulgo post δάφνηc add, om M (postea suppl, ut videtur) LVT *Etym. M.* p. 48, 47. *Zonar.* p. 112. πτελέαc *Zonar.* l. l. Ἡcίοδοc «δάφνηc ἢ πτελέηc ἀκιώτατοι ἱcτοβοῆεc», ἄcηπτοι, ἄβρωτοι. κὶc γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖc ξύλοιc cκώληξ. ἄλλοι γράφουcιν ᾽ΑΚΙΡΩΤΑΤΟΙ, ἵν᾿ ᾖ κάλλιcτοι. *Etym. M.* l. l. ἀκιότατοι *Choerob.* I p. 181 Gaisf.)

C. C. v. 424. ut v. 433. οὕτωc e corr *Spohni* ed *Dindorf Goettling* al. v. 425. cφῦράν γε conj *Guiet* deceptus lectione ἀπό κε Inter v. 426 et 427 inseruit *Steitz* v. 455—457 v. 426 sq. sublata distinctione ἄψιν τάμνειν — ἀμάξῃ πόλλ᾿ ἐπικάμπυλα κᾶλα „appositive“ intellegebat *Guiet* v. 427. πόλλ᾿ ἔπι ed *Goettling* v. 431. προcαρήρηθ᾿ conj *Guiet*, πρὸc ἄρ᾿ ἄρcεται *Buttmann* gr. Gr. ampl. II, p. 119*) (non p. 82!) v. 433 pro spurio habet *Hetzel* v. 434. ἕτερον Ϝάξαιc corr *Bentlei*

δρυὸς ἔλυμα, † πρίνου δὲ γύην· βόε δ᾽ ἐνναετῆρε
ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω·
οὐκ ἂν τώ γ᾽ ἐρίσαντες ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅς κ᾽ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ᾽ ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ᾽ ὁμήλικας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ᾽ οὔ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι·

R. D. v. 436. ἐνναετήρω

L. V. v. 436. δρ. ἔλ., πρίνου δὲ γύην M μ (γύης μ) BLOQVp *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 180. *Etym. M.* p. 242, 25. *Suid.* v. πρίνινοι. *Zonar.* p. 457. δρυὸς ελυμα, π. δὲ γ. l δρυὸς ἔλυμα, πρ. γύην reliqui paucis exceptis, qui γύης, ut T (δὲ postea add) ἐνναετῆρε M (ut videtur m. pr.; ἐννεατήρω corr m. recent) *Etym. Gud.* p. 232, 45. ἐνναετῆρες (sic!) habere dicitur cod. senat. Lips. ἐνναετήρω ceteri codd. et edd. οὐκ (apostr. a m. recent. add) M v. 437. γὰρ post γὰρ del L v. 438. ἔχοντ᾽ M ἔχοντες S *Schol.* Ven. ad Il. N 484. τὼ ex τῶ (m. II) corr M τὼ (eraso circumflexo supra ω) S τὼ γὰρ ἐργ. p τῷ Rehd. et *Tzetz.* «τῷ καὶ οὗτοι ἐργάζεσθαι ἀρίστω» ἐργάζισθαι a Versum praeterit *Suid.* v. ζυγομαχεῖν. v. 439. ἂν B τῶ m. I M; sed post hoc verbum aliquid in ras; τώ γ᾽ corr m. II τώ γ᾽ ex τῶ γ᾽ corr T τώγε p τώγ᾽ ἐρίσαντ᾽ Lb et Flor. N ap. Lenn. Vat. 44 ap. Lanz. ἐρίσαντε Mμlm (τώγ᾽) ἐρίσαντε (quae verba claudunt citationem) *Suid.* l. l. (τώγ᾽) ἐρίσαντες reliqui *Proc. Etym. Gud.* l. l. αὔλακι ex αὐλακι corr (m. IV) M ἐνάυλακι L αὔλα· καὶ κ. ex αὔλα· κικ. corr T καμὲν MS καμμὲν LO *Etym. Gud.* l. l. v. 440. αὔξειαν ex ἄξειαν (m. I) corr, ut videtur, in M τὸ δ᾽ O τόδ᾽ Sa λείποιεν T v. 441. δ᾽ om *Schol.* Ven. ad Il. N 484. τεσσερακονταετὴς ex τεσσερακονταέτης (m. II) corr M τεσσερακονταέτης L v. 442. Versum om μ ἄρτρον M v. 443. ὅσκ᾽ ἔργου et in marg. γρ. ὥς p Post μελετῶν in T olim sequebatur μεθ᾽ ὁμήλικας ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ, corr postea. ἰθείαν M ἰθεῖαν κ᾽ αὔλακ᾽ B ἐλαυνεῖ (οι supra) L (m. ead.) S v. 444. μὴ κέτι MT v. 445. οὔ τι (c supra, m. post. suppl) M v. 446. δάσασθαι MBLTap δάσασθαι (c supra lin. ab al. m.) O ἐπὶ σπορίην OT *Zonar.* p. 473 sic citat: σπέρματα δάσασθαι, φυτὰ δ᾽ ἐνθρέψασθαι ἄριστα.

C. C. v. 436. δρυὸς ἔλυμα, γύην πρίνου ex em *Dorvilii* ad Charit. p. 427 post *Brunckium* omnes editores, nisi quod *Spohn*, qui versui ⨪ praefixit, et *Lennep* etiam γύης praetulit [v. 438] *Goettling*, pro spurio habet *Steitz*, defendit *Hermann* scribens τὸ ἐργάζεσθαι ἄριστον („nisi ἀρίστω voluit" *Goettling*) v. 438—447 pro spuriis habet *Hetzel* v. 439. ἐρίσαντ᾽ ἐν αὔλακι auctore *Hermanno* ed *Lennep* v. 440. ἄξειαν, Ϝέργον δὲ Ϝετώσιον conj *Bentlei*, τὰ δὲ Ϝέργα Ϝετώσια *Lennep* v. 441—447 sextum continent *Lehrsi* praeceptum v. 443 ⨪ *Spohn* v. 443. ὃς Ϝέργου et ἰθείην (!) conj *Bentlei* v. 444. μηδέ τι conj *Wakefield* silv. crit. IV, p. 58

κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται.

φράζεσθαι δ᾽, εὖτ᾽ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,
ἥ τ᾽ ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ᾽ ἔδακ᾽ ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας.

ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· «βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·»
ῥηΐδιον δ᾽ ἀπανήσασθαι· «πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσιν.»

φησὶ δ᾽ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τό γ᾽ οἶδ᾽· ἑκατὸν δέ τε δούρατ᾽ ἀμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.

εὖτ᾽ ἂν δὴ πρώτιστ᾽ ἄροτος θνητοῖσι φανείη,

L. V. v. 447. κουρότερος ex κουφότερος corr T ὁμίληκας p ἐπτόηται μLlp v. 448. Hunc versum et sequentem om μ δ᾽ ex δὲ (m. II) M εὐτἂν, sed τα a m. II in ras script. M εὖτ᾽ ἂν B εὖ τ᾽ ἂν T φωνὴν γεράνου cum lemmate *Proculi* ap φράζεο δ᾽ αὖ τε ἐὰν γεράνων φωνῆς ἐπακούσῃς citat *Schol.* ad Arat. 1010 (αὖτε cod. Mosq.) γεράνου et ordinem vulgatum firmat *Schol.* ad Aristoph. Av. 709. ἐσακούσῃς L v. 449. ἐνιαίσια N κεκληγύης M v. 450. ἥτ᾽ *Schol.* ad Arat. l. l. ἀρότοιό τε lp *Schol.* ad Aristoph. l. l. ἀροτοῖο reliqui cum *Schol.* ad Arat. l. l. (ἀροτοῖό *Schol.*) ὥρ ην M v. 451. ὀμβρηνοῦ L (ρ add postea) a ὀμβρηροῦ
v
ex ὀμβρηνοῦ O (m. post.) ὀμβρινοῦ p *Schol.* ad Arat. l. l. κραδίη (ν a m. II suppl) M δ᾽ ex δὲ (m. II) M δέ δακ᾽ L v. 452. βόας Ta ἐόντας ex ἐούσας (m. post.) corr μ v. 453. ῥηιδ. ex ῥειδ. ut videtur corr (m. post.) M ἀμάξαν ex ἀμάξαν (m. II) corr MT ἄμαξαν BSap ἅμαξαν reliqui v. 454. πάρα MBLOSap παρὰ reliqui βόεσσι LOQp βόεσσιν reliqui (βόεσσῖν M) v. 455. ἄμαξαν Sa ἅμαξαν reliqui v. 456. τὸ LQ τόδ᾽ lVp τὸ δ᾽ T τόγ᾽ vel τό γ᾽ reliqui (ut Sa) οἶδ᾽ ex οἴδ᾽ (m. post.) corr M τε om LQ γε pro τε V δ ορ ατ᾽ (sic!) Q δούρατ᾽ ἀμάξη vel δούρατ᾽ ἀμάξῃ a m. I scr. in M (δ. ἀμάξηι m. II) δούρατ᾽ ἀμάξης BSap *Schol.* Ven. ad Il. B
τ
649. δούραθ᾽ ἀμάξης reliqui (δούραθ᾽, sed τ a m. recentiss. L) v. 457. τ᾽ post μελέτην add μ δεῖ ἔχειν pro ἐχέμεν Sp v. 458. εὐτἂν M ἄν a ἄν δε B δὲ ex δὴ corr (m. post.) M δὴ cum *Proculi* lemmate μlap δὲ reliqui (δέ L) πρώτιστα lemma *Proculi* ἀροτὸς BSp φανείῃ c lemma *Proculi*

C. C. v. 448—452 septimum continent *Lehrsi* praeceptum v. 448 >÷— *Spohn* v. 452 post v. 454 transponit *Steitz* v. 452. ἀβούλεω conj *Kappotas* p. 32 v. 453—457, quibus „res tractetur huc minime pertinens", interpolati videntur *Lehrsio*, certe v. 455—457 ejiciuntur ab *Hetzelio & Steitzio* v. 453. ῥηΐδιον τὸ ἔπος conj *Lennep* v. 454. πάρα Ϝέργα conj *Lennep* v. 455. φησί θ᾽ ἀνὴρ „inconsultus ille vir" vitiose conj *Kappotas* l. c. v. 456. οὐδὲ τὸ οἶδ᾽ auctore *Hermanno* ed *Lennep*
v. 458—461 cum v. 463 praeceptum octavum continent *Lehrsi*, cui ut *Hetzelio* v. 462 et 464 ejiciendi videntur; v. 458 >÷— *Spohn* v. 458. φανείῃ auctoribus *Spohnio & Hermanno* ed *Goettling Lennep*; φανήῃ conj *Heyne* in excursu II ad M 41 (tom. VI p. 364)

δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ ς' ἀπατήσει.

νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.

νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων· ὃ δὲ τυτθὸς ὄπισθε
δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,

R. D. v. 469. μεσάβῳ

L. V. v. 459. δεῖ pro δὴ p δὴ ex δεῖ corr T δμῶες τε ML δμῶες τὲ BO δμῶες ex δμμῶες corr (ut videtur) T v. 460. ἀρόων T, sed όω in ras. ἀροτοῖο Sp ὥρην M v. 461. ἱνά τοι Bl ἵνά τοι L πλήθουσιν M v. 462. ἦρι O εἴρι ex εἴαρι corr T εἴαρι cum a et *Proculi* lemmate reliqui ἔαρι *Pollux* I 223. πολεῖν L, sed ὁ ex ει corr πωλεῖν p νεουμένη L οὖς ἀπ. S ἀπατ+σει B v. 463. νείονδε O κουφιζουσαν M v. 464. νειὸς, sed ει ex ε corr L v. 465. δὲ om T δημητέρι θ' ἁγν. M v. 466. εὐτελέα B v. 467. ταπρῶτ' B ἀρότρου μVSa *Plut.* moral. p. 169 B. ὅτ' ἂν lOQ (cf. ad v. 427) ὅταν reliqui v. 468. ὄρπηκα M (m. I) μp ὄρπηκα cum M (m. post.) reliqui ἐπὶ νῶτον ex ἐπινῶτον corr (m. II) M v. 469. μεσάβων M (m. I) BLOlQS et fortasse m *Proc.* μεσσάβων VT μεσάβῳ cum M (m. post.) reliqui ὄπισθε B ὄπισθεν reliqui v. 470. δμῶος BLNSTa *Choerob.* ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1181 (I p. 15. [92] Gaisf.). δμωὸς ut videtur reliqui (cum M?) μάκελλαν μ μακέλλην *Choerob.* ap. *Bekk.* l. l. (p. 15 Gaisf.) μάκέλλαν (ην supra) *idem* I p. 92 G. ὀρνίθεσι ML ὀρνίθεσσι T, sed σι in ras. v. 471. σπέρματα κακκρύπτων cum *Proc.* (?) Sa σπέρματα κατακρύπτων BlQNp σπέρματα κρύπτων O σπέρματα τακρύπτων Q σπέρμα κατακρύπτων cum MμLT reliqui ἐθημοσύνη (υ supra) M (υ suppl m. post.) εὐθυμοσύνη O (υ post θ in ras ab al. m.) STap Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 701 B. *Pollux* IX 161. v. 472. ἀνθρώποισι M κακοθυμοσύνη Tap δὲ om M v. 473. ὦ δὲ M ἀδροσύνῃ M(?)LSTa

C. C. v. 462—464 delet *Steitz* v. 462. ἦρι corr *Bentlei*, ἔαρι *Guiet*, quod recepit *Spohn*, qui ⋟÷ praefixit v. 463. ἐπικουφίζουσαν activo sensu conj *Hermann* v. 465—478 nonum continent *Lehrsi* praeceptum v. 468. ὄρπηκι e conj *Bruncki* ed *Spohn*, qui ⋟÷ praefixit, *Gaisford Dindorf* v. 469. τυτθὸν e conj *Schaeferi* ad Dion. Hal. de compos. verb. p. 62 ed *Spohn*, qui ⋟÷ praefixit, *Dindorf* v. 471 sq. ⋟÷ *Spohn*, ἀθ *Hetzel*

εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
ἐκ δ᾽ ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος·
εὐοχθέων δ᾽ ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεαι· σέο δ᾽ ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇς ἀρόῳς χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
οἴσεις δ᾽ ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.

ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ᾽ ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.

εἰ δέ κεν ὄψ᾽ ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι

L. V. v. 474. εἰ ex εἰς corr MB Ὀλύμπιοι Q ὀπάζει LTp v. 475. ἀγκέων L καί σ᾽ ἔ. ST (ἐόλπα T) a v. 476. βιότου αἱρ. ML1 marg. Qp βιότου αἱρεύμενον *Etym. M.* p. 38, 16. βίοτου (οιο supra) (sed ι ex corr) T βιότοιο ἐρεύμενον ut videtur reliqui (cum BO) *Varin.* p. 200 Dind. *Tzetza* Monac. ap. *Herm.* ἐόντα ex ἐόντος (m. II) corr M v. 477. εὐοχέων BNSap εὐωχέων T Vulgatam εὐοχθέων (quam agn. *Proc.*) firmant *Etym. M.* p. 401, 15. *Eustath.* ad Il. p. 143, 16. 156, 40. 424, 8. ad Od. p. 1385, 34. ἵξηαι MV Venet. 1 *Etym. M.* l. l. ἵκηαι B1 ἵκεαι O ἵξειε Q ἥξεις μLNT ἵξεαι reliqui «εὐοχέων (εὐοχθέων cod. Paris. 1310) μὴ γράψῃς, μηδ᾽ ἵξεαι (ἵξηαι cod. Paris. 1310)· ἐσφαλμένον γὰρ οὕτως τὸ ἔπος εὑρίσκεται.» *Tzetza.* οὐ δὲ M οὐδὲ προς T v. 479. ἠελ. M ἠελέου B, sed ου in ras. τροπαῖς p lemma *Proculi* τροπῇς reliqui ἀρόῳς Venet. 1 Gal. ἀρόως MBL (ἀρόῳς m. post.) QN(?)Vp ἀρώῃς T ἀρόῳς (η supra) Vit. ἀρόῃς reliqui (nisi quod ἀρόης Sa) δίαν M (ex δῖαν corr m. II.) LT v. 480. πέρι MT χερὸς L ἐέργων, sed spir. suppl postea M (in T ε pr. ex corr) v. 481. δεσμεύων· κεκονίμενος οὐ Q κεκονιμένος ex κεκονημένος corr (ut videtur) M (m. I.?) v. 482. φορμῷ M, sed μ in ras, pro ν ut videtur (m. post.) θηήσονται ex θνήσονται (m. II) corr M θήσονται μ v. 483. ἀλλότε p ἀλλοῖος M, sed alt. λ postea add (ut videtur) M νόος Ζηνὸς inverso ordine L v. 484. ἄνδρεσι LT ἄνδρεσι (σ supra lin. ab al. m.) O κατὰ θνητοῖσι cum lemmate *Proculi* S κατα(θνητοῖσιν) (sic) T καταθνητοῖσι cum M reliqui v. 485. εἱ M ὄψ a ἀρόσεις BLp κέ τοι O v. 486. ἦμος ex ἥμος (m. II) corr M κόκυξ M κοκύζει M κοκκύζῃ B κοκκύσῃ *Schol.* ad Aristoph. Av. 505. πετάλοισιν p

C. C. v. 474 ἀθ *Ruhnken* v. 476 et 477 ⋅/⋅ *Spohn* v. 476. βιότοιο „ἐρεμμένον vel ἐρέμμενον — ab ἐρέω (?) vescor unde ἐρέπτω" conj *Guiet*, βιότοιο ἐρεύγμενον *Clericus*, βιότου ἠρευγμένον *Hermann* v. 485—490 et v. 483 sq. ante v. 479 positi decimum, tum v. 479—482 undecimum efficiunt praeceptum *Lehrsio*, cui v. 491 sq. „de observandis tempestatibus huc adscripti propter Imbrem" videntur v. 480. περὶ χεῖρας conj *Guiet*, πέρι χειρὶ vel χερσὶν ἐέργων conj *Hermann* v. 483—492 ἀθ *Hetzel*, v. 491 sq. ejicit *Steitz*

τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺς ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι μηδ᾽ ἀπολήγοι,
μήτ᾽ ἄρ᾽ ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ᾽ ἀπολείπων·
οὕτω κ᾽ ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.

ἐν θυμῷ δ᾽ εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ᾽ ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ᾽ ὥριος ὄμβρος.

πὰρ δ᾽ ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
ἰσχάνει, ἔνθα κ᾽ ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον † ὀφέλλει.

R. D. v. 491. λήθῃ v. 493. ἐπ᾽ ἀλέα et ἐπ᾽ ἀλέᾳ

L. V. v. 487. τοπρῶτον M (m. I.; τὸ πρ. post.) Ba τοπρῶτον ex τὸ πρ. corr (m. post., ut videtur) O τέρπει δὲ lQTm (?) τέρπει τε reliqui (nisi quod S suo more τὲ) βροτοὺς ex βροτὺς (m. II) corr M ἐπ᾽ ἀπείρονα ex ἐπαπείρονα (m. II) corr M v. 488. ὕει lVap τρίτῳ ἐπ᾽ ἤματι N ἤματι MB μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BO μὴδ᾽ S μήτ᾽ T ἀπολήγοι (ληγοι in ras m. II. — fortasse ex ἀπολείπων corr) M ἀπολήγει l v. 489. Hic versus in contextu omissus, ad marginem suppletus est (m. I) in M ἂρ MBLO ἄρ T ὑπερβάλων M ὀπλὴν O μη δὲ ἀπολ. M v. 490. προηρότῃ M, sed prius η in ras. προαρηρότη μ πρωταρότῃ LT (in T ex προτηρ. corr) προηρότητ᾽ Q προαρηρότι N πρωτ᾽ ἀρότῃ p Vulgatam firmat *Ammon.* v. ὀψαρότης. ἰσοφαριζει Sap *Ammon.* l. l. ἰσοφαρίζει[οι] T ἰσοφαρίζῃ p v. 491. εὖ πάντα ex εὐπάντα corr (post.) M φυλάσσαιο O μὴ δέ σε MQap λήθ[οι] (litt. tres priores m. I., litt. ultima m. II) M λήθῃ BOlp *Etym. M.* MS. Leid. ap. *Gaisf.* Poett. Minn. Grr. III p. 251 (II p. 303 Lips.) λήθοι[η] T λήθοι reliqui v. 492. γιγνόμενον M (?) L γινόμενον reliqui λευκὸν pro πολιὸν l μὴθ᾽ S v. 493. παρ᾽ ML (πάρ᾽ L) παρ T *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 505. — Apud citantem h. l. *Schol.* ad Od. C 328 MSS. variant inter πὰρ δ᾽ ἴθι χάλκειον et παρὰ δ᾽ ἴθι χάλκεον. χάλκεόν τε θῶκον *Eustath.* ad Od. p. 1849, 3. χάλκειον firmat *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. χάλκεον οὐδόν ex θεογ. 749 *Schol.* cod. Ambr. B ad Od. l. l. ἐπ᾽ ἀλέα λ. B (corr m. recentissima ex ἐπαλέα) LlTam *Aristid.* II p. 134 Jebb. (ἐπαλέα cod. Θ) ἐπαλέα ut videtur reliqui cum M (apostropho supra π postea add, ut videtur) B (m. I) QS *Etym. M.* l. l. ἐπ᾽ ἀλέᾳ *Eustath.* l. l. v. 494. κρύος ex κρῦος corr (m. post.) M ἀνέρα *Etym. M.* l. l. ἔργων M (m. I.; sed ἔργων[ο] m. post.) ἔργων BIQV (sed corr γρ εἶργον) *Etym. M.* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1117, 55. ἐέργον ex ἐέργων (m. post.) O (εἴργων suprascr.) «ἔργον Vind. 4, olim ων» *Lanz.* ἐέργον p ἔργον p εἶργον cum STa ut videtur reliqui v. 495. ἰσχάνῃ p ἰσχάνοι p ἐνθά κ᾽ ἄ. M κ sine apostr. O ἐνθ᾽ ἄοκνος *Etym. M.* l. l. μέγαν a ὀφε[λλ] L ὀφέλλῃ p ὀφέλλει reliqui (λ alt. in M postea add)

C. C. v. 493—499 duodecimum est praeceptum *Lehrsi* v. 493—495 >÷ *Spohn* v. 496 sq. ἀθ *Hetzel* v. 493. ἔπ᾽, quod „praeterea" denotaret, ed olim *Goettling*; παρὰ δ᾽ ἀλέα dubitanter conj *Hermann* v. 494. ἀνέρα εἶργον olim commendabat *Hermann*, ἀνέρ᾽ ἀεργόν conj *Lennep* ad Colluth. p. 137 v. 495. ὀφέλλοι ed *Brunck Gaisford*

μή cε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
cὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃc.
πολλὰ δ᾽ ἀεργὸc ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο κακὰ προcελέξατο θυμῷ.
ἐλπὶc δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἥμενον ἐν λέcχῃ, τῷ μὴ βίοc ἄρκιοc εἴη.

δείκνυε δὲ δμώεccι θέρευc ἔτι μέccoυ ἐόντοc·
«οὐκ αἰεὶ θέροc ἐccεῖται, ποιεῖcθε καλιάc.»

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ᾽ ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύαcθαι καὶ πηγάδαc, αἵ τ᾽ ἐπὶ γαῖαν
πνεύcαντοc Βορέαο δυcηλεγέεc τελέθουcιν,
ὅc τε διὰ Θρήκηc ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύcαc ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰc δὲ δρῦc ὑψικόμουc ἐλάταc τε παχείαc
οὔρεοc ἐν βήccῃc πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

R. D. v. 504. βουδόρα

L. V. v. 496 sq. in Q m. rec. suppleti μὴ δὲ S v. 497. λεπτῇ δὲ χειρὶ παχὺν πόδα π. Q πιέζοιc MμBLOQVSap πιέζῃc (οιc ante π. πίεc.. eras) T πιέζῃc reliqui v. 498. κενεὴν — βιότοιο om *Etym. M.* l. l. v. 500. ἐλπὶc ex ἐλπὶc corr M κομίζει ex κομίζειν (m. III) corr in M κομείζει a v. 501. βίοτοc pro βίοc V v. 502. δεικνύει p δμώεcι M θέροιc μ θέρουc Bp θέρευc reliqui μέcου M (sine acc.) LTp v. 503. ἐcεῖται M ποιεῖcθαι M (m. I. ut videtur; ποιεῖcθε corr m. recent.) Qp v. 504. ληναιῶνα M, sed ν pr. ex corr (ex νν?) κὰκ᾽ ἤμ. l ἤματα MT (ex ἤμ. corr) βούδορα cum *Proc.* c (uno excepto) a *Schol.* Vict. ad Il. P 550. *Etym. M.* p. 564, 7. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 1117, 53 sqq. «βούδορα ἤματα προπαροξυτόνωc κατὰ παθητικὴν cημαcίαν, ἐν οἷc βόεc ἀποδέρονται, ἢ κατὰ ἐνέργειαν παροξυτόνωc τὰ τοὺc βοῦc ἐκδέροντα» v. 505. πηγάδα M v. 506. δυcηλεχέεc T δυcηλεγέοc cod. Reg. Soc. τελέθουcι M (τελέθουcι) ST (ν postea add) τελέθωcι a v. 507. ὥc τε M (*ut videtur*, m. I.; ἅc τε legerunt collatores veteres: ὅc τε m. post.) ἅc τε (ex ὅc τε corr m. post.) LQ (ap. *Lenn.*) αἵτε Q (ap. *Gaisf.*) ευρέϊ (sic) O v. 508. μέμυκε καὶ γ. *Etym. M.* p. 579, 9. Vulgatam firmant *Schol.* ad Nicand. Ther. 626. *Etym. Gud.* p. 387, 19. *Zonar.* p. 1352. v. 509. δρῦc ex δρὺc (m. post.) corr M ὑψοκόμουc μ v. 510. βήcῃcι M βίccῃc μ βύccῃcι l πιλνῇ (ᾶ) M πολυβοτείρῃ Mp

C. C. v. 500 sq. ejicit *Steitz* v. 500 sq. et v. 502 sq. *Lehrsio* duae sunt sententiae ab interpolatore illatae v. 500—563 ἀθ *Hetzel* v. 504—560 alius poetae, v. 561—563 postea additos esse, „ut transitio fieret ad novum Hesiodii carminis argumentum", putavit *Goettling*; v. 504—535 tantum Hesiodo abjudicat *Lehrs*, cui v. 536—553 tertium decimum efficiunt praeceptum; v. 507—535 ἀθ *Twesten* v. 500. κομίζειν conj *Hermann* v. 504. μῆνα δὲ Βουκάτιον κακά τ᾽ ἤματα conj *Steitz* p. 27 βουδόρα ed *Goettling Lennep*

ἐμπίπτων, καὶ πᾶcα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
θῆρες δὲ φρίccουc', οὐρὰc δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάcκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸc ἐὼν διάηcι δαcυcτέρνων περ ἐόντων·
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸc ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴcχει·
καί τε δι' αἶγα ἄηcι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχεc αὐτῶν, οὐ διάηcιν
ἲc ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθηcι·
καὶ διὰ παρθενικῆc ἁπαλόχροοc οὐ διάηcιν,
ἥ τε δόμων ἔντοcθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύcου Ἀφροδίτηc,
εὖτε λοεccαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χριcαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόcτεοc ὃν πόδα τένδει

R. D. v. 523. νυχίη

L. V. v. 511. τότε βοᾷ M (βοᾷ ex βόα m. post.) v. 512. δὲ post θῆραc om μ οὐρὴν cod. Havn. 1971 ap. *Bloch.* in append. ad Etym. Gud. p. 966 Sturz. δ' post οὐρ. postea add in T μάζε' M μάζε (sic) S μάζεα cod. August. *Greg. Cor.* p. 535 Schaef. (μέζε' reliqui) vv. 512. 513 transponit a v. 513. καὶ λάχνῃ καὶ δέρμα V Venet. 1 v. 514. διάcηcι μ διάῃcι Q v. 515. διὰῤῥινου p διὰ ῥινὸc (?) p οὐ δέ μιν M v. 516. δι' αἰγαὸc l αἶγα ex αἴγα (m. IV) corr M αἶγ' T ἄηcι Q δὲ οὐ τί M v. 517. οὔνεκ' M (ex οὕνεκ' corr m. IV) p οὐνεκ' T ἐπήεταναὶ T διάηcιν MBLOS διάῃcιν Q διάηcι reliqui v. 518 sq. om S v. 518. ἳc (ex ἲc corr) T βορέαο a τροχαλόν τε γ. T τίθηcιν LOp *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 18 p. 131 (197 Herch.) τίθηcι reliqui (τίθηcῑ M) v. 519. διάῃcιν Q διάηcι *Eustath.* l. l. v. 520. ἐντόcθε a ἔντοcθεν M (ν postea add) p ἔντοcθι OSp ἔ. φίλῃ παρὰ μητέρι κεδνῇ Par. G ἔ. (ἔντοcθεν μ) μίμνει παρὰ μ. κεδνῇ μNp μίμνῃ παρὰ μ. κεδνῇ L φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει ut videtur reliqui (ut MBOST [in T φίλῃ cum ἢ κεδνῇ subscr.] a)

v. 521. οὔπω ex οὖπω corr B πολυχρύcου M (λ supra lin. postea suppl)

v. 522. εὖτ ἂν Aug. εὖτε reliqui λοεcαμένη M (c supra lin. postea suppl) v. 523. μυχίη N Voss. 1 Gal. (cfr. *Proculi* explic.: εἴcω μυχῶν τοῦ οἴκου παρθενευομένην) νυχίη reliqui (cf. ad Theog. 991) ἔνδοθι μNSp ἔνδοθεν reliqui v. 524. ἤματι ex ἦματι (m. IV) corr M ἦματι BOT τέμνει *Antigon. Caryst.* 25 (21) τένθει *Suid.* v. τένθαιc. *Schol.* Ven. alt. ad Aristoph. Pac. 1009. Vulgatam firmant *Schol.* Rav. Ven. ad Aristoph. l. l. *Etym. M.* p. 111, 6. 327, 24. *Eustath.* ad Il. p. 773, 39. *Suid.* v. ἐλεδώνη. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 132 (cf. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. p. 199, qui nostrum locum respicere videtur).

C. C. v. 513—535 ejicit *Steitz* v. 516. καί τε διάηc' αἶγα τανύτριχα conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 178, καί τε δι' αἰγὸc ἄηcι τανύτριχοc· οὔτι δὲ πώεα *Schaefer* v. 520. Aut μίμνῃ aut φίλῃ παρὰ μητέρι κεδνῇ omisso verbo scribendum conj *Hermann*, quod posterius ed *Lennep* v. 522. εὖ τε „beneque" cum *Spohnio* et *Dindorfio* ed *Lennep*

ἔν τ᾽ ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεςι λευγαλέοιςιν·
οὐ † γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
ἀλλ᾽ ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
ςτρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεςςι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βηςςήεντα
φεύγουςιν· καὶ πᾶςιν ἐνὶ φρεςὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ ςκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουςι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι †βροτῷ ἶςοι,
οὗ τ᾽ ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ᾽ εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶςιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἕςςαςθαι ἔρυμα χροός, ὥς ςε κελεύω,

R. D. v. 528. παρ᾽ Ἑλλήνεςςι v. 530. μαλκιόωντες

L. V. v. 525. ἀπύρῳ L, sed υ ex corr καὶ ἤθεςι M (ex ἦθ. corr m. post.) Q Vatic. 51 Vind. 3 Lanz. καὶ ἐν ἤθεςι reliqui lemma *Proc. Plut.* moral. p. 965 F. λευγαλέοιςιν̄ (ν postea add, ut videtur) M v. 526. ἠέλιος M δείκνυ ex δεικνύει corr (ut videtur) L v. 528. ςτροφᾶται M ἐπανελήνεςι ex ἐπανεληνέςι corr (m. post.) M πανέλλη^(νες)ςι L πανέλληςι μlTp παρ᾽ Ἕλληςι *Phrynichi* cod. ap. *Bachm.* an. Gr. II p. 385, 18 (cf. *Proculi* explic.: βράδιον δὲ φαείνει παρ᾽ ἡμῖν). φαείνει ex φανείη (m. III) corr (ut videtur) M v. 529. κεραοί τε καὶ p ὑλικοῖται T v. 530. λυγρὸν L, sed ον ex corr. λυγρῶς p μυλλιόωντες Q μυλιόωντες] Κράτης δὲ γράφει ΜΑΛΚΙΟΩΝΤΕϹ *Proc.* (etiam *Etym. M.* p. 594, 46—48). δρία ex δρῖα (m. post.) corr M δρύα Tap βηςήεντα Ml βηςςήεντα ex βυςςήεντα corr B (m. I) v. 531. φεύγουςι MTp φεῦγε *Etym. M.* p. 287, 44. μέμηλε M v. 532. ἔχουςιν p ἔχουςι / κεύθουςι b ap. Lenn. v. 533. γλάφη T πετρῶεν *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 188. τὸ δὲ δὴ T δὴ om μ ἴςοι M ἶςοι T, sed ι pr. ex corr. (ex εἶ?) v. 534. οὗτ᾽ ex οὖτ᾽ corr m. post. (rubro) B ὧ τ᾽ ἐπὶ O οὔτ᾽ ἔπι p νῶτ᾽ p ἐάγη l ὁρᾶτε T ὁρᾶτε a v. 535. ἴκελοι OlTp ἀλευάμενοι ex ἀλευόμενοι corr L ἀλευάμενοι Q *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 174. λευκὰ T ἀνευώμενον νιφάδα λευκήν citat corrupte *Joann. Alex.* p. 12, 20 Dind. ἀλευάμενος νίφα λευκὸν *Choerobosc.* p. 118 Gaisf. Vulgatam firmat *Choerobosc.* ipse ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1229. (p. 419 Gaisf.) Hunc versum respicere videtur *Etym. M.* p. 63, 30, sic citans: ἀλεύατο νίφα πολλήν. v. 536. ἕ^(ς)ςαςθαι vel ἕ^(ς)ςαςθαι (ς supra lin. postea suppl) M ἕςαςθαι ex ἕςςαςθαι O ἕ^(ς)ςαςθαι T ἕςαςθαι p ἕςςαςθαι p

C. C. v. 525 ≻̇— v. 526—528 ≻— *Spohn* v. 526. οὐδέ οἱ conj *Hermann* Orph. p. 780, ita ut membrum antecedentibus junctum et ipsum pendeat a conjunctione ὅτε v. 532. οἳ — κευθμῶνας ἔλωςι conj *Brunck*, quorum illud solum probavit *Hermann* v. 533. τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἶςοι em *Hermann*, postquam βροτοί jam invenerat in vernacula interpretatione *Voss*, τρίποδ᾽ ἀνέρι Ϝίςοι (sic) *Lennep* v. 534. νῶτ᾽ ἐάγη conj *Bentlei* altera versus parte neglecta, νῶτον ἔαγε *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 178; totum versum ab interpolatore profectum arbitrabatur *Heyne* ad Il. Γ 367.

χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
cτήμονι δ᾽ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύcαcθαι·
τὴν περιέccαcθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωcι,
μηδ᾽ ὀρθαὶ φρίccωcιν ἀειρόμεναι κατὰ cῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποccὶ πέδιλα βοὸc ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήcαcθαι, πίλοιc ἔντοcθε πυκάccαc.
πρωτογόνων δ᾽ ἐρίφων, ὁπότ᾽ ἂν κρύοc ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα cυρράπτειν νεύρῳ βοόc, ὄφρ᾽ ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ᾽ ὕπερθε
πῖλον ἔχειν ἀcκητόν, ἵν᾽ οὔατα μὴ καταδεύῃ.
ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼc πέλεται Βορέαο πεcόντοc·
ἠῷοc δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc
ἀὴρ πυροφόροc τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοιc,
ὅc τε ἀρυccάμενοc ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων

R. D. v. 549. ὀμβροφόροc

L. V. v. 537. χλαῖνάν τε μαλακὴν MμBLlQNVSap χλαῖναν τὲ μ. O χλαῖναν μὲν μ. duobus exceptis reliqui v. 538. παυρῳ M μηρυcαcθαι sine acc. M μηρύccαcθαι p v. 539. περιέcαcθαι MBOTp ἀτρεμέωcῖ M ἀτρομέωcι O ἀτρεμέωcιν Tp ἀτρεμέωcι reliqui v. 540. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BO μὴδ᾽ S cφρίcωcιν (prius c in tabo) φρίccωcιν T, sed ρ postea add v. 541. δὲ postea add in L ποcὶ M πέδηλα T πέδηλα p βοὸc τ᾽ ἶφι l κταμενοῖο L v. 542. ἔντοcθεν Sa *Etym. M.* p. 672, 5. πυκάccαc BLQp πυκάcαc cum *Etym.* l. l. reliqui v. 543. ὁπόταν L (m. post.) Sap ὁπότ᾽ ἄν M ὁπότε reliqui (cum L m. I) κρῦοc M ὥριον ex ὤριον ut videtur (m. post.) corr M ἔλθοι μONSp ἔλθῃ (οι superscr.) m. ead. LT v. 544. δέρμα (τα superscr.) (sed τα postea add rubro) B νεύβρῳ μ ὄφρ᾽ T, sed ρ postea add. νῶτω T νώτων legisse videtur *Proculus*: «τὸ — δέρμα περίβλημα εἶναι τῶν νώτων»; ἐπὶ τῷ ὤμῳ *Moschopulus* v. 545. ὑιετοῦ M ἀμφιβάλλῃ l ἀμφὶ βάλῃ T ἀλέην ex ἀλεήν corr L ἀλεὴν B(λ ex corr [ex ρ?] m. post.) ἀλεήν O κεφαληφι ex κεφαλῇ (ut videtur) corr (m. post.) M κεφαλῇ δ᾽ ἐφ᾽ ὕπερθεν T ὕπερθε Flor. E ὕπερθεν reliqui (in M ν postea add, ut videtur) v. 546. πίλον lT *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 9 p. 114. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 214. πῖλον firmant *Etym. M.* p. 258, 34. *Eustath.* ad Il. p. 613, 44. 803, 5. (cf. ad Od. p. 1399, 3.) ἵν M v. 548. ἠῷιοc (ι postea add) M ἀπ᾽ ex ἀπ corr (postea) M v. 549. πυρροφόροc ex πυροφόροc (m. post.) O πυρφόροc p Cέλευκοc δὲ γράφει ᾿ΑΗΡ ᾿ΟΜΒΡΟΦΟΡΟC *Proc.* ἐντέταται μNp ἐπ᾽ ἔγοιc (sic) T v. 550. ὃc τ᾽ T ἀρυcάμενοc MμOlap αἰὲν εόντων (ut videtur) M m. I.; αἰὲν αόντων m. post. αἰὲν ἐόντων etiam L αἰὲν ἀόντων μlp αἰὲν ναόντων OQ (ap. *Gaisf.*) Sap lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591.

C. C. v. 548—553 ἀθ *Bentlei Ruhnken*, delevit *Brunck* v. 547—552 sic constituit *Hermann*: v. 547 (— πέλεται· Βορέω δὲ πεcόντοc), 549 (ἀὴρ πυροφόροιc —) 550, 551, 552 (— ἄλλοτε δ᾽ εἶcιν), 548 (ἠῷόc γ᾽ ἐπὶ γαῖαν — ἀcτερόεντοc); v. 553 pro variatione habet v. 547 sic amplificati: ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼc πέλεται δειλοῖcι βροτοῖcι | πυκνὰ — κλονέοντοc v. 550. ἀεναόντων auctore *Stephano* fere editores

ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ
ἄλλοτε μέν θ᾽ ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ᾽ ἄησι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἶκόνδε νέεσθαι,
μή ποτέ σ᾽ οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ᾽ εἵματα δεύῃ,
ἀλλ᾽ ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ᾽ ἀνθρώποις.
τῆμος τὤμισυ βουσίν, ἐπ᾽ ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
— *ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν*
— *ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις*
— *γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.*

εὖτ᾽ ἂν δ᾽ ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο

αἰενναόντων p αἰὲν ἐοντων Lp αἰὲν ναέντων ex αἰὲν ἀέντων Q (ap. *Lenn.*) (de N nil constat) αἰεναόντων ex αἰὲν v. corr T αἰεναόντων cum BV reliqui

L. V. v. 551. γῆς L γαῖης T ἀνεμοιο μ θυέλῃ M θυέλλη μ v. 552. ποτιέσπερον B ἄησιν p ἀήσι ex ἀήσει M ,ἄησι reliqui v. 553. πυκνὰ T, sed ν ex corr. Βορέαο Bp κλονόεντος S v. 554. φθάμενος τ᾽ l τελέσσας LO ἔργα Sa ὀῖκον δὲ M οἶκονδε BO v. 555. μή ποτε σ᾽ ex μή ποτ᾽ ἐς corr M μὴ ποτε ex μὴ ποτ᾽ ἐς corr T μήποτε οὐρ. Q σκοτό|||ῖν ex σκοτί|||ῖν corr M νέφος (ν postea add) M ἀμφὶ καλύψῃ T v. 556. χρῶτα δὲ MμlQTp χρῶτα τὲ BOS χρῶτα τε L χρῶτά τε reliqui θήῃ L καθ᾽ εἵματα O κατὰ δὲ ἤματα M κατὰ δ᾽ εἵμ. Vat. 915. κατά θ᾽ εἵμ. reliqui δεύῃl (l postea add, η ex corr) M δεύσῃ reliqui v. 557. μεῖς M μεὶς ex μεῖς corr L v. 558. χειμερίος M χειμέριος T, sed ι alt. in ras. προβάτοις ex προβάτοιο corr (m. post.) M ἀνθρώποισι l v. 559. τῶμισυ B (ι ex al. lit. corr) Q (τώμισυ ap. *Gaisf.*.) V (in V corr θὤμισυ) p *Eustath.* ad Il. p. 245, 37. τόμισυ M τὼ μισυ μ τ᾽ ὤμισυ Ll θ᾽ ὤμισυ OST (in T in ras) a θ᾽ ὤμισυ p θώμισυ p θὤμισυ cum *Proc.* reliqui βουσὶ Tp βουσ᾽ p ἐπ᾽ ἀνέρι δὲ πλ. cum S fortasse m ἐπὶ δ᾽ ἀνέρι πλ. M (δὲ M) μBL OTVap ἐπ᾽ ἀνέρι τὸ πλ. reliqui ἐπὶ δ᾽ ἀνέρι τὸ πλέον εἴη *Etym. M.* p. 145, 7. v. 560. ἀρμαλιῆς M ἐπίρροθοι ex ἐπίρρηθοι corr (m. I) M εὐφρ. ex οἰφρ. corr (ut videtur) M εἰσίν BLO εἰσί vel εἰσὶ reliqui

v. 561. Τοῦτον καὶ τοὺς ἑξῆς δύο διαγράφει Πλούταρχος *Proc.* ταῦτα B, sed τ pr. extra lin. script. τετελεσμενον sine acc. μ ἐνὶ αὐτὸν M v. 562. ἤματα MLOT εἰσόκεν ex εἰ δέ κεν (m. II) corr M εἰσόκε L εἰς ὅ κεν O αὖτις MBLOQSp αὖθις reliqui v. 563. μητὴρ T ἐνείκη M, sed η ex al. lit. corr, ut videtur (m. II) v. 564. ευτᾶν M δὴ M μετατροπὰς O τροπὰς ex τρόπας M ἠέλίοιο (sic) M

C. C. v. 554—558 quartum decimum v. 559 sq. quintum decimum continent *Lehrsi* praeceptum v. 556. θείῃ ed *Dindorf Goettling* [v. 561—563] *Goettling*, — praefixit *Spohn*, deleverunt *Brunck* et *Steitz*, „Hesiodeos non putat" *Lehrs*, ἀθ *Kappotas*, defendit *Hermann*, qui v. 560 cum sequente olim sic conjunctum fuisse putat: — εὐφρόναι εἰσὶ | ταῦτα φυλασσομένοις v. 564—570 sextum decimum, v. 571—581 septimum decimum efficiunt *Lehrsi* praeceptum

χειμέρι' ἐκτελέcῃ Ζεὺc ἤματα, δή ῥα τότ' ἀcτὴρ
Ἀρκτοῦροc προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιοc·
τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόη Πανδιονὶc ὦρτο χελιδὼν
ἐc φάοc ἀνθρώποιc ἔαροc νέον ἱcταμένοιο·
τὴν φθάμενοc οἴναc περιτεμνέμεν· ὣc γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικοc ἀπὸ χθονὸc ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδαc φεύγων, τότε δὴ cκάφοc οὐκ ἔτι οἰνέων·
ἀλλ' ἅρπαc τε χαραccέμεναι καὶ δμῶαc ἐγείρειν,
φεύγειν δὲ cκιεροὺc θώκουc καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιοc χρόα κάρφει·
τημοῦτοc cπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν
ὄρθρου ἀνιcτάμενοc, ἵνα τοι βίοc ἄρκιοc εἴη.

R. D. v. 568. ὀρθρογόη et ὀρθοβόη v. 576. καρπὸν ἀγινεῖν

L. V. v. 565. ἤματα MT δὴ OT ῥὰ MOT v. 566. ἀρκτοῦροc ex ἀρκτοῦρον (m. I) O προλιπὼν ex προλιπῶν (m. II) corr M ἱερὸν om M ῥοὸν ἱερὸν inverso ordine L v. 567. πρῶτα M ἀκροκνέφαιοc ex ἀκροκνέφεοc m. recentiss. M ἀκροκνέφαοc S ἀκροκνέφεοc p v. 568. τόνδε LSap τήνδε μ τὸν δε T μετ μ μετ' S ὀρθογόη MμLlSp *Proc.* ὀρθρογόη reliqui (in T ex ὀρθογ. corr) Apud *Suidam* ὀρθρογόη dicitur χελιδών: cf. *Etym. M.* p. 631, 4: ὀρθογόη, ἡ μεγάλωc θρηνοῦcα· ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἠχοῦcα. Ἡcίοδοc. Cf. *Hesych.* et *Phot.* v. ὀρθογόη. *Etym. Gud.* p. 433, 38: ὀρθογόη, ἡ χελιδών, ἡ ὑπὸ τὸν ὄρθρον γεννῶcα (γοῶcα?) καὶ οὐκ ὀρθοβόην ὥc τινέc. Quibus adde *Proculum*: ὀρθογόη δὲ ἡ χελιδὼν διὰ τὸν μῦθον, ὅc φηcιν αὐτὴν διὰ τὴν λύπην ᾄδειν τὴν Φιλομήλαν οὖcαν Ἀττικήν. Πλάτων δὲ οὐδὲν ζῶον λυπούμενον ᾄδειν φηcίν, οὐδὲ αὐτὴν τὴν χελιδόνα καὶ τὴν ἀηδόνα καὶ τὸν ἔποπα. Τί οὖν ἔδει καλεῖν αὐτὴν ὀρθογόην; εἰ μὴ ἄρα ʼΟΡΘΟΒΟΗΝ γραπτέον, ὥc τινεc.
πανδιῳνὶc T ὦρθο T, sed ρ in ras. v. 569. ἀνθρώποιcῑν (sed ν postea add) M ἔαροc M, sed litterae ἔ, α, ρ, c in ras. additaeque postea νέον M, sed litt. ν, έ, ν in ras. additaeque postea. νέον pr. om., add postea L
η'
v. 570. τὴν ex τὸν (m. II) corr M τον μ περιτεμνέμεν M (m. I) μp περιταμνέμεν reliqui (cum M m. II) περιτέμεν οἴναc citat *Lex. Vind.* p. 161 Nauck. ὡc ex ὡ (m. post.) M v. 571. ὁπόταν MBLlSTam ὁπότ' ἂν reliqui ἄμφυτα Lp ἀμμφυτὰ O ἂν φυτὰ p ἂμ φυτὰ Mp ἄμ φυτὰ T ἀμφυτὰ reliqui βαίνῃ ex βαίνειν (m. post.) corr M βαίνει T βαίῃ p (in uno cod. add γρ. βαίνῃ) v. 572. οὐκ ἔτι T οὐκέτι reliqui v. 573. τὲ MLT χαραccέμεναι T, sed ε pr. ex corr (ex α?) χαράccεμεν p δμῶαc ex δμῶα (m. post.) M δμῳ̃αc Q v. 574. κοίτην LNp v. 575. ἀμήτου lQp ἀμητοῦ reliqui ὅτέ τ' B ἠέλιοc M κάρφῃ μap v. 576. ἀγινεῖν QVenet. 1, 2 Gal. ἀγείρειν reliqui v. 577. ὄρθου Mp

C. C. v. 574. ἐπ' ἠόα conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 145, κοῖτον ἐπ' ἠῶ *Goettling* v. 575 sq. ὥρῃ ἐν ἀμήτου· ὅτε δ' ἠέλιοc χρόα κάρφει, τημοῦτοc cπεύδειν distinguit *Guiet* v. 576. ≻÷ *Spohn* v. 577. εἴῃ e conj *Hermanni* ed *Goettling*

ἠῶς γάρ τ᾿ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ἠώς, ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ᾿ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ᾿ ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ᾿ ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιόταταί τ᾿ αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ † τοι ἄνδρες
εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ᾿ ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ᾿ ἀμολγαίη, γάλα τ᾿ αἰγῶν σβεννυμενάων,

R. D. v. 578. ἀπαμείρεται v. 589. Βύβλινος

L. V. v. 578. ἀπομείρεται M, sed omnes litt. praeter primam in ras. script. a m. recentiore ἀπομοίρεται p ἀπαμείρεται *Eustath.* ad Il. p. 1243, 23. ad Od. p. 1766, 53. Cf. ad Θεογ. v. 801. v. 579. ἱνά τοι M v. 580. ηὼς MO ἠὼς εἴτε φανεῖσα πολῆς *Etym. M.* p. 384, 5. πολλέας O v. 581. πολλοῖς lS πολλοῖσι τ᾿ ἐπὶ MμLQ Flor. E βουσὶ ζυγὰ B m. I.; ζ. β. corr m. post. (rubro) τίθησιν̄ (ν postea add) M v. 582. ἧμος M σκόλιμός τ᾿ BLp σκ. τε M σκ. τε᾿ (sic) S ἄνθει M ἀνθεῖ T, sed θ ex corr. ἠχέτα ex ἠχετά (m. post.) corr M ἀχέτα legisse videtur *Eustath.* ad Il. p. 395, 41. 396, 1. Vulgatam firmant *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1159. *Suid.* v. τέφρα (quam glossam expulit *Bernhardyus*) v. 583. καταχεύετ᾿ Sap καταχεύτ᾿ M κατεχεύατ᾿ L καταχεύεται N Ambr. 4 ἐπεχεύατ᾿ B ἐπιχεύεται p ἐπιχεύετ᾿ reliqui cum cod. Paris. (2678) *Greg. Cor.* p. 62 Schaef. v. 584. πυκνῶν ST (in T ex πυκνὸν corr) καυματώδεος Op καματ. T, sed κα ex corr. ὥρης p v. 585. πιό-ταί τατ᾿ αἶγες (ται m. post. rubro) B πιότατ᾿ αἶγες OSTp v. 586. ἀφαυρότεροι p καφαυρότατοι N δέ τοι ἄ. MBLQNSp δὲ ἄ. O δέ τ᾿ ἄ. p δέ τε ἄ. uno excepto reliqui v. 588. ὑπὸ καύματος ex ὑποκαύματος corr (post.) M v. 589. εἴη (η ex lit. al. corr) M πετρέη L τε om B πετραὶη τε T, sed η τε ex corr σκιή ex σκιά corr L βίβλινος cum *Proculo* MlQSTam βύβλινος BLONV cum reliquis et *Eustath.* ad Il. p. 871, 48. v. 590. μάζα MB (in B ante ζ aliquid eras) lQTap *Etym. M.* p. 573, 24. *Eustath.* ad Il. p. 838, 52. 1018, 15. μᾶζα firmant *Athen.* III p. 115 A. *Schol.* ad Aristoph. Eq. 959. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 82. μάζ᾿ ἀταμολγαίη O σβενυμενάων M σβεννομεναων μ ζβεννυμενάων secundum legem orthographicam quandam scriptum esse testatur *Eustath.* ad Il. p. 217, 28. σβενν. agn. cum *Athen.* l. l. *Eustath.* ipse ad Il. p. 1260, 7.

C. C. v. 579—581 ejecit *Steitz* v. 579. δέ τε Ϝέργου conj *Bentlei* v. 582—596 ἀθ *Hetzel*, pro octavo decimo praecepto habet *Lehrs* v. 588. τε delendum censuit *Hermann* Orph. p. 757 v. 589. „an legendum: εἴη πέτρη τε σκιερή —?“ *Schaefer*

καὶ βοὸϲ ὑλοφάγοιο κρέαϲ μή πω τετοκυίηϲ
πρωτογόνων τ᾿ ἐρίφων· ἐπὶ δ᾿ αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν ϲκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆϲ,
ἀντίον ἀκραέοϲ Ζεφύρου τρέψαντα πρόϲωπον
κρήνηϲ τ᾿ ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ᾿ ἀθόλωτοϲ.

Τρὶϲ ὕδατοϲ προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δμωϲὶ δ᾿ ἐποτρύνειν Δημήτεροϲ ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ᾿ ἂν πρῶτα φανῇ ϲθένοϲ Ὠρίωνοϲ,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·

R. D. v. 594. εὐκραέοϲ

L. V. v. 591. ὑλοφάχοιο L τετοκύηϲ M τετοκυίαϲ BLOp μήπο τετ. ex μήποτε τετοκ. corr T v. 592. ※ ad marg. adscriptum habet S πρωτογόνων δὲ ἐρ. (sic m. I.; τὲ pro δὲ posuit m. post.) M v. 593. ϲκιῇ δ᾿ ἑζ. (δ suppl postea) M ἑζ. ex ἐζ. corr m. post. M (ἐζ. restituit m. recentior) ἐζόμενον T ἐδ. ex ἑδ. (m. II) M v. 594. εὐκραέοϲ LlNTap εὐκραέοϲ corr ex ἀκραέοϲ B (in B m. post. rubro) Q εὐκρατέοϲ p ἀκρέεοϲ p ἀκραέοϲ cum MB (m. I) O reliqui *Proc.* ἀνέμου pro Ζεφύρου lSa ζεφύρου T, sed ου ex corr τέρψαντα O πρόϲω͞π M πρόϲωπα μ (sine accent.) QV et fortasse **m** v. 595. κρήνη p τ᾿ post κρήνηϲ om *Plut.* moral. p. 725 D. Vulgatam firmat *Athen.* II p. 41 E. XI p. 782 A. ἀεννάου MQOTp (fortasse **m**) codd. plerique *Athenaei* II p. 41 E. αἰενάου Bp ἀενάου reliqui *Plut.* l. l. cod. L *Athenaei* l. l. codd. fere omnes eiusdem XI p. 782 A. ἀθάλωτοϲ L Hunc versum cum sequente coniungunt a *Athen.* XI p. 782 A. v. 596. τρὶϲ δ᾿ fortasse Np (cf. *Lenn.* in comment.) δ᾿ ignorant MμBL *Proc.* *Athen.* l. l. *Phot.* lex. p. 440. *Eustath.* ad Od. p. 1624, 44. ὕδωρ *Phot.* l. l. τέταρτον MμB (m. I.; τέτρατον corr m. post.) OlQSTap *Phot.* l. l. ἱέμεν MQTp *Phot.* l. l. (sed sine accentu) ἱέμεν ex ἰέμεν corr L ἱέμεν reliqui οἶνοϲ lS οἶνον *Phot.* l. l. v. 597. ἐπωτρύνειν p ἱερὴν Q ap. *Lenn.* ἱερὰν Q ap. *Gaisf.* v. 598. πρῶτον OlSp Ὠρίωνοϲ Mp ὠρίωννοϲ B v. 599. εὐαέϊ fere omnes (in B εὐαέϊ ex εὐρέϊ corr m. post. rubro) *Etym. M.* p. 388, 28. ἐΰτροχάλῳ cod. Vat. 915. *Etym. M.* l. l. εὐτροχ. reliqui ἀλωῇ B (ut semper) T

C. C. v. 591—595 „ab alio rhapsodo additi esse videntur“ *Goettlingio*; *Hermann* vero tantum duo hemistichia v. 592 sq. ἐπὶ — ἑζόμενον abfuisse, tum vero v. 593 κεκορημένῳ et v. 594 τρέψαντι scriptum fuisse ab initio, rhapsodum vero verbis πετραίη τε ϲκιή offensum omisso versu 589 et v. 588 ἀλλὰ τότ᾿ εἴη scripsisse et hemistichia illa inseruisse et sequentes dativos in accusativos mutavisse arbitratur v. 592—596 delevit *Steitz* v. 594 ≻⁝— *Spohn* v. 596. τρὶϲ δ᾿ ὕδατοϲ post *Graefium* fere omnes editores; τρεῖϲ ὕδατοϲ conj *Hermann* auctore *Casaubono* ad Athen. XI p. 782 A, ita ut hic versus cum antecedente connectendus sit . 597—600 (— ἐν ἄγγεϲιν.) undevigesimum, v. 600 (αὐτὰρ ἐπὴν δὴ), 601, 604 sq. vigesimum continent *Lehrsi* praeceptum, qui v. 602 sq. „faciles ad intelligendum, si soli spectentur,“ huc immigrasse „ob similem vocem“ οἴκου — ἄοικον putat v. 599. εὐαεῖ ed *Goettling* *Lennep* auctore *Friedemanno* de pentam. p. 364

μέτρῳ δ᾽ εὖ κομίcαcθαι ἐν ἄγγεcιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,

θῆτά τ᾽ ἄοικον ποιεῖcθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεcθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ᾽ ὑπόπορτις ἔριθος·

καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν — μὴ φείδεο cίτου —,
μή ποτέ c᾽ ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ᾽ ἕληται·
χόρτον τ᾽ ἐcκομίcαι καὶ cυρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουcὶ καὶ ἡμιόνοιcιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦcαι.
  εὖτ᾽ ἂν δ᾽ Ὠρίων καὶ Cείριος ἐc μέcον ἔλθῃ
οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ᾽ ἐcίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὦ Πέρcη, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς·
δεῖξαι δ᾽ ἠελίῳ δέκα τ᾽ ἤματα καὶ δέκα νύκτας,
πέντε δὲ cυcκιάcαι, ἕκτῳ δ᾽ εἰc ἄγγε᾽ ἀφύccαι
δῶρα Διωνύcου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

L. V. v. 600. δ᾽ εὐκομίcαcθαι a ἄγγεcῖ M v. 601. κατάθηαι ex κατάθηε corr L κατάθηαι O κατάθηε l ἔνδοθι μL Gal. ἔνδοθεν reliqui v. 602. θῆτα τ᾽ vel θῆτά τ᾽ ἄοικον MBL (post θῆτα interpungit L) OQm θῆτα δ᾽ ἄ. Vind. 4 θῆτ᾽ ἄοικον cum *Proculi* lemmate et lemmate *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 reliqui v. 603. κέλλομαι O δ᾽ om *Schol.* Ven. ad Il. Π 7. ὑπόπορθιc T v. 604. καρχαράδοντα T v. 605. ποτ᾽ ἑ M m. I.; c suppl m post. ἀπὸ ex ἄπο (post.) M ἀποχρὴμαθ᾽ O ἕλοιτο B ἕμηται l v. 606. χορτόν τ᾽ ἐcκ. M χόρτον τ᾽ ἐcκ. μBLQm lemma *Proc.* χ. δ᾽ ἐcκομίcαι reliqui (nisi quod a ἐc κομίcαι) cυφερτὸν S a lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* l. l. ὄφρα M ὄφρά τοι BL τοι om lS v. 607. ἡμιόνοιcῖ M ἐπ᾽ ἠετανὸν ex ἐπηετανὸν (postea corr) M ἐπιετανόν μ v. 608. ἀναψύξαι ca (in M ex ἀναψύξας corr) *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1170. λύcαι p v. 609. εὐτ᾽ ἄν M ἀν δ᾽ O Ὡρίων MT εἰc Lp μέcον ex βέcον (m. II) corr M ἔλθῃ M (ἔλθοι m. II) ἔλθοι LOlNp v. 610. δ᾽ ex δὲ (m. II) M Ἀρκ. τ᾽ L ἐcίδοι OTp ῥοδοδ. ex ῥεοδοδ. corr (m. post.) M ηώc M v. 611. πάντας M (c postea add?) ἀποδρέπειν MμL (sed δρέπειν in ras) Q (ap. *Gaisf.*) V ἀπότρεπε T οἴκαδε ex οἴκα δὲ m. al. corr M βότρυc M, sed ρυc m. al. in ras. v. 612. δείξαι M δεῖξαι τ᾽ L δὲ (acc. postea add) M ἠελίω M ἠλίω S τ᾽ om Sa ἥματα T (ex ἦμ. corr) v. 613. cυcκιᾶcαι M (cυcκιᾶcθαι m. post.) la cκιάcαι L εἰc ex ἐc B ἄγγε᾽ ἀφῦcαι ex ἄγγεα φῦcαι corr (m. post.) M ἀφῦccαι a ἀφῦcαι OS v. 614. Διονύcου MOT Διωνύcου ex Διονύcου corr (ut videtur) L Διωνύccου p επὴν M

C. C. v. 602—605 ἀθ *Hetzel*, ejecit *Steitz* v. 606—608 *Lehrsio* praeceptum vigesimum primum, v. 609—617 vigesimum secundum efficiunt v. 606. εἴη auctore *Hermanno* ed *Goettling* v. 607. ἐπηετάν᾽ dubitanter conj *Hermann* v. 611. Ad lectionis varietatem ἀποδρέπειν adnotat *Goettling*: „fortasse ἀποδρέπεν voluit Dorico infinitivo“

Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε cθένος Ὠρίωνος
δύνωcιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ cε ναυτιλίης δυcπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληιάδες cθένος ὄμβριμον Ὠρίωνος
φεύγουcαι πίπτωcιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουcιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεcθαι μεμνημένος, ὥς cε κελεύω·
νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύcαι πυκάcαι τε λίθοιcι
πάντοθεν, ὄφρ' ἴcχωc' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύcας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,

L. V. v. 615. θε pro τε M τό τ' M Ὡρίωνος ex Ὡρίωνον (m. post.) M Ὡρίωνος etiam BT v. 616. δύνωcῑ M δύνωcι p ἀρότρου Vap μεμνημένον p v. 617. ὡραί·ο·υ M πλείων p κατὰ χθονὸς ex καταχθονὸς (post.) M Punctum post εἴη om S, neque exstat intervallum inter vv. 617 et 618. v. 618. ναυτιλιλίης T δυcπεμφέλου T, sed δυc supra lin. postea add. δυcπεφέλου *Zonar.* p. 579. αἱρεῖ MBL QT (ex αἱρεῖ corr m *Zonar.* l. l. αἱρῆ (ει supra) S αἱρῇ reliqui (de l nil constat) *Etym. M.* p. 292, 36. v. 619. εὖτ' ἀν M ἂ ν B ὀμβριμον MμVSTa ὄβριμος L ὄβριμον reliqui Ὡρίωνος MT v. 620. φεύγουcι lemma alt. *Proculi* πίπτωcῑ M πίπτωcιν corr ex πίπτοcιν S πίπτουcιν LOp εἰc M v. 621. θύουcῑ M θύνουcιν Bp (in Gal. pro varia lect.) ἀήται O v. 622. τότε μὴ νῆας QV Venet. 1 μὴ κέτι ML ἐπὶ pro ἐνὶ lp ἐνὶ (π supra) T ὀίνοπι M v. 623. γῆν ex γὴν corr m. post. M v. 624. δὲ M ἐπ'ἠπείρου ex ἐπηπείρου corr (m. IV) M ἔρυcαι ex ἐρύcαι (m. IV) M ἐρῦcαι O πύκαcαι ex πυκᾶcαι (m. IV) M πυκάccαι L τὲ L λίθοιcῑ M (lin. supra ι postea add?) λίθοιcιν p λίθοιcι reliqui v. 625. παντόθεν B ὄφρ' ex οἴφρ' (ut videtur) corr in M ἴcχωc' T, sed c ex corr. ἀόντων μNSp v. 626. ἐξ ἐρύcας ex ἐξερύcας corr (m. post.) M ἐξερύcκων *Philemon* p. 198 Osann. μή τοι πύθῃ L ὄμβρος ex ὄμβρον corr O ὄμβρῳ p v. 627. δ' ἐπάρμενα ex δ' ἐπ' ἄρμενα corr L τ' ἐπαρμένα p (fortasse m) δ' ἐπαρμένα reliqui (δὲ ἐπ. M) ἐνικάτθεο Lm ἐνὶ κάτθεο BOap ἐγκατάθεο μT (γρ. ἐνικάτθεο in mg. ab

C. C. v. 617. ὄρμενος temptabat *Guiet*, tum „addititium“ putabat, postremo defendit versum, qui *Goettlingio* „temere adjectus esse videtur ab eo rhapsodo, qui non sine fine hanc Hesiodii carminis partem esse volebat,“ defendit praeter alios *Kappotas* p. 37 „fortasse sic scribendum: πλειὼν δ' εἶτα χθονὸς ἄρμενος αἰεί“, pro genuini carminis fine habet *Hetzel*, cui p. 3 „cetera omnia post adjecta videntur“ Inde a v. 618 „quae sequuntur de navigatione“ usque ad v. 694, *Lehrs* p. 207—212 ita dijudicat, ut v. 618—645 et v. 663—694 „quibusdam exclusis“, de quibus infra singulatim monetur, „se recte excipere et in unam cantiunculam coire“, v. 646—662 „prioris particulae aliam alius poëtae habere recensionem“ putet; *Kappotas* p. 37 sqq. ejectis v. 650—662 sic ordinat: v. 618, 648 sq., 619—642, 646 sq., 643—645, 663—694

εὐκόcμωc cτολίcαc νηὸc πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργὲc ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάcαcθαι·
αὐτὸc δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰc ὅ κεν ἔλθῃ.
  καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύναcθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδοc ἄρηαι,
ὥc περ ἐμόc τε πατὴρ καὶ cόc, μέγα νήπιε Πέρcη,
πλωίζεcκ' ἐν νηυcὶ βίου κεχρημένοc ἐcθλοῦ·
ὅc ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύccαc,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οὐκ ἄφενοc φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺc ἄνδρεccι δίδωcι·
νάccατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνοc ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄcκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐcθλῇ.
  τύνη δ', ὦ Πέρcη, ἔργων μεμνημένοc εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίηc δὲ μάλιcτα.

al. m.) ἐγκάθεο S ἐγκάτθεο cum MV ut videtur reliqui (de multis codd. nil constat)

L. V. v. 628. cτολήcαc L νηὸc B, sed c in ras. v. 629. κναπνοῦ L κρεμάcαcθαι B, sed θ in ras. v. 630. ἔλθοι OQV Venet. 1 v. 631. ἄλα δέ M ἕλκέμεν (sic) a v. 632. ἅρμενον ex ἄρμενον (ut videtur m. I) M ἁρμενον T v. 634. πλωίζεcκ' ἐν νηυcὶ MQT (νηύcι T) p πλωίζοcκ' ἐν νηυcι μ πλωίζεcκε v. Sa πλωίζεcκεν v. reliqui νηυcὶν M (sed ν alt. postea add) v. 635. ὃc ποτὲ BO ἦλθε T, sed η ex ε corr. βαθὺν pro πολὺν cum *Proculo* L et b ap. *Lenn.*; in Gal. pro varia lect. ἀνύcαc μLQ (in Q m. I. alterum c suprascripsit) STp ἀνύcαc ex ἀνῦcαc (m. post.) in M v. 636. αἰολίδα (δα postea suppl) L μελάινη ex μελαινῆ (m. II) corr L v. 637. ἄφενον p οὐ δὲ M πλοῦτον τὲ MOT πλοῦτον τε μ v. 638. ἄνδρεcι M ἀνδράcι LT διδώcῖ M διδῶc L διδωcιν p v. 639. εἵcατο δ' *Cert.* Hes. c. Hom. init. δ' ex δὲ (m. post.) corr M Ἐλικῶνοc M Ἑλικῶνοc ex Ἐλικῶνοc corr (m. post.) L v. 640. χεῖμα ex χείμα corr (m. post. ut videtur) M χεῖμα μὲν κακῇ p κακὴ T θέρι τ' L θέρει τ' p θέρει δ' Oap cum *Gramm.* ap. *Cram.* (vid. infra) θέροc Par. P. Aug. *Eustath.* ad Il. p. 270, 38. Vulgatam firmant *Strabo* IX p. 409. *Cert.* l. l. *Lucian.* Pseudolog. 19 tom. III p. 177. *Maxim. Tyr.* XXIX 7. *Schol.* Ven. ad Il. B 507. *Schol.* ad Nicand. Ther. 11. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 193, qui citat: Ἄcκρη, χεῖμα κακή, θέρει δ' ἀργαλέη, οὔδεποτ' ἐcθλή. ἀργαλέη ex ἀργαλέει (m. II) corr M οὔποτ' ἐ. M (οὔ ποτ') μlQ ἐcθλη μ v. 641. τύνη B, sed τ praegrand. extra lin. v. 642. περὶ δὲ ναυτιλίηc inverso ordine T

C. C. v. 631—662 ἀθ *Steitz* praeter v. 643, quem ante v. 689 ejectis v. 687 sq. transponit v. 632. ἐντύναcθ' ἵνα Ϝοίκαδε post *Heinrichium* conj *Lennep* v. 633—642 et v. 646—662 „serius adjecti" videntur *Goettlingio* „ab iis, qui non Cumanum, sed Boeotum fuisse Hesiodum ex ipsis ejus versiculis demonstrare vellent" v. 635 ⋟÷ *Spohn* v. 637 sq. ἀθ *Clericus*, ejecit *Brunck*

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐν φορτία θέcθαι·
μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ἔccεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωcιν ἀήτας.

εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεcίφρονα θυμόν,
βούλεαι † δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίcβοιο θαλάccηc
οὔτε τι ναυτιλίηc cεcοφιcμένος οὔτε τι νηῶν.
— οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
— εἰ μὴ ἐc Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδοc, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ
— μείναντεc χειμῶνα πολὺν cὺν λαὸν ἄγειραν
— Ἑλλάδοc ἐξ ἱερῆc Τροίην ἐc καλλιγύναικα.

R. D. v. 646 sq. τρέψηc — βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν v. 647. ἀτερπέα λιμόν v. 649. cεcοφιμένοc

---

L. V. v. 643. νῆα δ' ὀλ. *Etym. M.* p. 36, 24. μ. δὲ M ἐν Mp ἐνὶ reliqui, quod etiam habent *Plut.* moral. p. 22 F. *Schol.* ad Arat. 152. v. 644. μεῖζον M κέρδει LT v. 645. ἔccεται ex ἕπεται m. II. corr (rubro) B ἀπέχωcῖ M ἀπέχουcιν l v. 646. ἐῦτ' ἂν (spir. supra υ ab al. m.) M εὖτ' ἂν B ευτ' ἂν L cum reliquis ἐπ' ἐμπορίην ex ἐπεμπορίην (m. post.) corr M ἐπεμπορίην L τρέψαc cum *Proculo* MBQSap τέρψηc O τρέψηc reliqui ἀεccίφρονα OT αἰεcίφρονα p v. 647. βούλεαι MμBLOIQSΓp βούλει V βούληαι uno excepto reliqui δὲ post β. add ac, LT exceptis, qui δὴ χρεα μ δὲ χρέα om p τὲ πρ. BO τε φυγεῖν p var. lect. ap. *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. λιμὸν ἀτερπῆν M λιμὸν ἀτερπῆ μLlQVSap λ. ἀτέρπῆ^εα^ T (in mg. γρ. ἀτερπέα λοιμὸν ab al. m.) ἀτερπέα λιμόν cum O reliqui v. 648. λέξω pro δείξω *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 707. δὲ Sa lemma *Schol.* Monac. l. l. v. 649. οὐ τέ τι M οὔτέ τι O οὔτέ τι — οὐδέ τι *Eustath.* l. l. Prius τι om p ναυτιλιηc μ cεcοφημένοc Q δεδιδαγμένοc cum cεcοφιcμένοc in marg. cod. Dorvill. 1 cεcοφιcμένοc M (sed co in tabo) reliqui cεcοφιμένοc, et legerat *Tzetza* «οὐ cεcοφιμένοc τῆc ναυτικηc, Αἰολικῇ ἐκθλίψει τοῦ c» cεcοφιcμένοc firmant *Clem. Al.* Strom. p. 330. *Eustath.* l. l. οὔ τέ τι ν. B οὔτέ τι O v. 650. Ad h. v. *Proculus:* ταῦτα πάντα περὶ τῆc Χαλκίδοc (adde καὶ) τοῦ Ἀμφιδάμαντοc καὶ τοῦ ἄθλου καὶ τοῦ τρίποδοc ἐμβεβλῆcθαί φηcιν ὁ Πλούταρχοc οὐδὲν ἔχοντα χρηcτόν. πόπωτε L In T post πώποτε aliquid eras, fort. κ' νηί (m. II ex νηὶ) γ' (γ' in ras) M νηὶ ἐπ. (sine γ') O πώποτ' ἐνηί μ ἐπελά (sic) μ πόντον ex πόντων (m. post.) M v. 651. εἰc μOSap lemma *Proc.* ἐπ' Εὔ. p Ευβοιαν μ Εὔ. ἀπ. Αὐλ. Bp Εὔ. ἀπ' Αἰολίδοc L αὐλιδοc μ πότ' μ v. 652. πολυν μ ξυν̄ O cὺν λαον ἀγειραν μ cυνλαὸν ἀγείραν M v. 653. ἑλάδοc M ἑλλαδοc μ ἱερηc μ τροιην μ καλιγύναικα M

C. C. v. 643—645 ἀθ *Lehrs* v. 646 sq. ⋟ *Spohn* v. 647. „τε versum impedit et est inutile“ *Guiet* v. 649 sq. ⋟ et v. 651—662 praef — *Spohn* v. 646. „εὖτ' ἄν falso dictum pro εἰ vel εἴ κε offendebat“ *Lehrsium* p. 210. τρέψαc jam conj *Guiet* v. 647. „τε versum impedit et est inutile“ *Guiet*, delendum putabat etiam *Hermann*; potius deleto δέ restituendum βούληαι videtur v. 649—662 delevit *Brunck*

— ἔνθα δ᾽ ἐγὼν ἐπ᾽ ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
— Χαλκίδα τ᾽ εἰςεπέρηςα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
— ἆθλ᾽ ἔθεςαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
— ὕμνῳ νικήςαντα φέρειν τρίποδ᾽ ὠτώεντα·
— τὸν μὲν ἐγὼ Μούςαις Ἑλικωνιάδεςς᾽ ἀνέθηκα,
— ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβηςαν ἀοιδῆς.
— τόςςον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
— ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
— Μοῦςαι γάρ μ᾽ ἐδίδαξαν ἀθέςφατον ὕμνον ἀείδειν.

ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

L. V. v. 654. ἐνθάδε ex ἐνθὰ δὲ corr M ἐνθαδ᾽ μ ἐνθά δ᾽ LO ἔνθα δ᾽ Aug. ἐνθάδ᾽ reliqui ἐγων (ε supra) μ ἐπ᾽ ἄεθλα ex ἐπάεθλα (m. IV) corr M δαιφρονος ἀμιδαμαντος μ v. 655. εἰςεπερηςα μ προςφραδμενα(?) μ προπεφραδμένα T, sed οπε et δ in ras. προπεφαςμένα Vit. v. 656. ἀθλ᾽ μ ἔθηςαν μ μεγαλήτορος Mμ (in μ sine accent.) LT Gal. ἐνθὰ με φημὶ M ἔνθά με φημὶ B ἔνθρα με φημι μ ἔνδά με φ. T ἔνθα με φ. 𝔭 v. 657. ὑμνων μ ὕμνων T, sed ν pr. ex corr. νικήςαντα BO τρίποδε M τριποδ᾽ μ ὠτόεντα T Ἄλλοι γράφουςιν ὙΜΝΩι ΝΙΚΗϹΑΝΤ᾽ ἘΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΘΕΙΟΝ ὍΜΗΡΟΝ *Proc.* Cf. *Proc.* Vit Hom. p. I Bekk.: ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἴνιγμα πλάςαντες τοῦτο «Ἡςίοδος Μούςαις Ἑλικωνίςι τόνδ᾽ ἀνέθηκεν, ὕμνῳ νικήςας ἐν Χαλκίδι δῖον (θεῖον Bekk.) Ὅμηρον». ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθηςαν ἐκ τῶν Ἡςιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον γάρ τι ςημαίνει. Innuere videtur auctorem *Certam.* 322, 15 sqq. ed. Goettl.: «τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φαςὶ τυχεῖν τὸν Ἡςίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούςαις ἐπιγράψαντα· ,,Ἡςίοδος — θεῖον (sic!) Ὅμηρον‘‘» v. 658. ἐγω μ Μούςης᾽ μLIQNSa𝔭 Μούςης B Vind. 5 μούςῃς (αις supra) T Μούςαις cum MO reliqui Ἑλικωνιαδεςς᾽ sine accent. μ Ἑλικωνιαδες S ἀνεθηκα μ v. 659. ἐνθά με M ἐνθά με μO ἔνθα τὸ μὲν πρ. T ἔνθα με 𝔭 τοπρῶτον Ba v. 660. τόςςόν τοι (accent. supra pr. ο in M postea adiectus) MBOQ τοςςον τοι μ νηῶν ex νήων m. post. M τε pro γε μ γε om 𝔭 πεπείραμαι μSa𝔭 πεπείραμαι (η supra) T πεπείρημαι (α supra) 𝔭 πεπίρημαι 𝔭 v. 661. ἐρεω μ αἰγιοχοιο μ v. 662 in M fere erasus γάρ με δίδ. μ ἀοίδειν (?) O ἀοιδεῖν 𝔭 v. 663. ἤματα M Ημata μ μετατροπὰς M (m. I.; μετὰ τροπὰς m. post.) ἠελίοιο M v. 664. καματώδεος M, sed ω (partim) et accent. a m. recentiss. καυματώδεος OIT𝔭; cf. ad v. 584. v. 665. πελεται M πέλεται T, sed έλε ex corr. θνητοῖςι MQT οὐ τέ κε M οὐδέ κε B οὔτε κε 𝔭

---

auctore *Guieto*, cui ,,hi versus a 648 usque ad 662 videntur supposititii‘‘: quippe quae iis continentur ,,e Theogonia sumpta et interpolata‘‘ videntur C. C. v. 655. προπεφαςμένα probabat *Hermann* Orph. p. 757 v. 656. Hesiodum μεγαλήτορος Ἀμφιδάμαντος scripsisse, recentiorem poëtam victoriae reportatae fabulam additurum hoc immutasse putabat *Hermann* v. 657. Dicendum fuisse Proculo ,,addere quosdam post v. 657 alterum versum: ὕμνῳ νικήςαντ᾽ ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον repetitis per epanaphoram ὕμνῳ νικήςαντα‘‘ notavit *Goettling*

καυάξαις οὔτ᾽ ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ᾽ εὐκρινέες τ᾽ αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ᾽ ἐς πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ᾽ ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν᾽ ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ᾽ ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ,
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
  ἄλλος δ᾽ εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ᾽ ἐπιβᾶσα κορώνη
ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ᾽ ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ᾽ ἄμβατός ἐστι θάλασσα·
εἰαρινὸς δ᾽ οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ᾽· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

—

L. V. v. 666. οὔ τ᾽ M ἀποφθείσειε M m. I. (ἀποφθήσειε corr m. post. ἀποφθίσειε, quod nunc exstat, corr m. II) v. 667. εἰ δὴ μὴ cum *Proculi* lemmate MBOlQT Med. d'Orvill. p εἰ μὴ δὴ *ut videtur* reliqui ἐνοσείχθων p v. 668. ἐθέλῃσιν M, sed ε alt. ab al. m. (?) corr. in T ἐθέλῃσιν ex ἐθέλεσεν corr ὀλέσαι M Post v. 669 in O erasum est: τῆμος δ᾽ εὐκρϊνεῖς· εὐδϊανοὶ εὐδϊάγνωστοι· v. 670. εὐκρινέες B, sed ιν ex corr. αὖραι ex αὐρὰ corr T v. 671. εὔκηλος T, sed η ex corr. τὸ τε M ἀνέμοισι M v. 672. ἑλκέμεν ex ἐλκέμεν (m. post.) corr M εἰς πόντον MQS φ. τ᾽ εὖ π. μBp φ. τ᾽ ἐς π. M φ. δ᾽ ἐς π. Q ap. *Lenn.* (φ. τ᾽ εὖ π. ap. *Gaisf.*) φ. δὲ π. p φ. δ᾽ εὖ π. reliqui v. 673. σπεύδειν ὅτι M (δ᾽ supra lin. postea add) ὅτι etiam T (sed ex corr) οἶκον δὲ M (m. I) Q οἶκονδε M (m. post.) OTp v. 674. μὴ δὲ MBOQTap οἶνον τε OT ὀπωρ. M (m. I; ὀπωρ. m. post.) v. 675. ἐπεόντα S τε om *Eustath.* ad Il. p. 982, 18; habet *idem* ad Od. p. 1509, 49. v. 676. ὁμαρτήσας S v. 678. ἀνθρώποισιν (ν ephelcyst. postea add) M T in marg. γρ. δειλοῖσι βροτοῖσι v. 679. ἦμος M (m. II ex ἥμος corr) a τοπρῶτον O ἐπιβάσα p κορώνη ex κορῶνη (m. I?) M

v. 680. ἐποιήσε M ἐποίησε OTp τόσον M (σ supra lin. postea add) πέτηλ᾽ T v. 681. κραδίη S δ᾽ ex δὲ (m. II) corr M ἀμβατὸς ἐστὶ Mp ἄμβατὸς ἐστι T v. 682. εἰαρινὸς M, sed ει m. post. (ει ante ει a m. I. scr., postea eras) M δ᾽ ex δὲ M (m. II) οὗτός ex οὗτος (m. post.) M (accentus ´ a m. recent.) πελεται M v. 683. αἴνημι T

—

C. C. v. 674 sq. verba οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον | καὶ χειμῶν᾽ ἐπιόντα ab uno, v. 676 sq. ab altero poëta omissa esse conj *Hermann* v. 680. φανείη auctore *Spohnio* ed *Goettling* v. 682 sq. variationem esse v. 678 et utraque recensione conjuncta contaminatorem v. 682 pro ἄλλος hic quoque primitus posito substituisse οὗτος putat *Hermann*

ἁρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀιδρείῃσι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
δεινὸν δ᾽ ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ᾽ ἄνωγα
φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.

Μηδ᾽ ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κῦρσαι.

Δεινὸν δ᾽, εἴ κ᾽ ἐφ᾽ ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
ἄξονα καυάξαις καὶ φορτί᾽ ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,

R. D. v. 692. ἐπ᾽ ἅμαξαν

L. V. v. 684. ἁρπακτὸς M (ο ex al. lit. corr?) Ἀρπακτός S κε φυγῆς p γε φύγοις M γε φύγῃς μ κεν ἐκφύγῃς O κε $\overset{οι}{φύγῃς}$ Q δὲ φύγοις T κε φύγοις reliqui ἀλλανύ O καὶ τὸν p v. 685. ῥέζουσῖν ex ῥέζουσῖ corr (m. I) M ἀϊδρίῃσι Mp νόοιο ex νόιοιο corr (fortasse m. I.) M v. 686. χρήματα δὲ ψ. *Schol.* ad Arat. 298. γὰρ firmat *Stob.* Floril. XCI (LXXXIX) p. 503. ψυχὴ supra lin. B ψυχῇ O δειλοῖσι M, sed οι in ras m. post. βροτοῖσιν Tp v. 687. ἔστι Q κατὰ κύμασιν M (in M κύμασῖ ex κύμασῖν corr) Qp ἀλλ᾽ ἄνωγα T v. 688. ὡς ἀγορεύω M (ex ὡς ἀγόρευον corr m. II) BlQNp ὡς᾽ ἀγορεύω μ ὅσσ᾽ ἀγ. p ὡς σ᾽ ἀγορεύω reliqui (uno e Palatinis excepto, qui ὥς σε κελεύω) v. 689. μὴ δ᾽ ἐνὶ ν. Bap μὴ δὲ ἐν ν. M μὴ ἐν ν. Q μηδ᾽ ἐνὶ ν. reliqui (μὴ δ᾽ O) v. 690. πλείω p λειπεῖν T v. 691. πήματι M, sed ματι ab al. m. aliis litteris suprascript. πήμασι R (ap. *Lanz.*) Voss. 1 Vind. 5 πύματι p πήματα p κύρσαι ca v. 692. δεινὸν δ᾽ εἴ κ᾽ cum *Proculo* M (ex δὲ corr m. III) B (δεινόν B) ap δεινόν γ᾽ εἴ κ᾽ uno excepto reliqui ἐπ᾽ ἅμαξαν BSa et fortasse m ἐπ᾽ ἅμ. OQ ἐφ᾽ ἄμ. M ἐφ᾽ ἅμαξαν reliqui v. 693. καυάξαις M, sed υ ex al. lit., ut videtur, corr. κανάξαις O καὶ pro vulgato τὰ δὲ MμQN Gal. τὰ om T φόρτι᾽ (apostr. postea add, ut videtur) M φορτὶ (sic) S ἁμαυρωθείη M φόρτια μαυρωθείη O v. 694. φυλάσεσθαι M καίρος T πᾶσαν M (sed π ex corr m. post.) v. 695. ὡραίαν *Schol.* ad Theocr. I 107 (ὡραῖος cod. Ambr. 222 ap. *Ziegl.* p. 16). τ. ἐπὶ οἶκον MQNS et b ap. *Lenn.*

C. C. v. 684. ἁρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν conj *Hermann*, ἁρπακτήρ· χαλεπῶς *Vollbehr* p. 77, « ἐστίν· ἁρπακτός !» distinguit *Lehrs* p. 211 v. 687 verba δεινὸν — κύμασι variationem esse v. 691 δεινὸν — κῦρσαι et v. 687 sq. fortasse statim post v. 677 lectos esse conj *Hermann* v. 687 sq. praefixit ⋟÷ *Spohn*, ἀθ *Steitz* v. 691. κῦρσαι auctore *Spohnio* fere editores v. 692 sq. ⋟÷ *Spohn* v. 693. καυάξῃς et ἀμαυρωθείῃ conj *Hermann* v. 695—764 pro singulari carmine habet *Twesten* v. 695—705 „praeceptum de ducenda uxore adscriptum huc, quod ad rem domesticam faciat," arbitratur *Lehrs*

μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ᾽ ἀπολείπων
μήτ᾽ ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ᾽ ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ᾽ ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς·
τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ᾽ ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληίζετ᾽ ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ᾽ αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης, ἥ τ᾽ ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ᾽ ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·

R. D. v. 699. ἵνα ἤθεα v. 705. καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν

L. V. v. 696. τριήκοντα cum *Tzetza* p τριάκοντα μlT (sed in T ex corr, ex ων, ut videtur) τριήκοντ᾽ O Vat. 915. τριηκόντων cum *Proculo* reliqui *Stob.* Floril. LXXI (LXIX) p. 429. *Eustath.* ad Il. p. 97, 11. τριήκοντ᾽ ὧν *Plut.* moral. p. 753 A. μή τε τριηκόντων ἐτέων μάλ᾽ ἀπολ. citat *Eustath.* l. l. v. 698. γυνη sine acc. M τέττορ᾽ l τέταρ᾽ S τέτορ᾽ T, sed το in ras τέττορε p ἡ δὲ γυνὴ τετάρτῳ ἔτει ἡ. *Schol.* Ven. ad Il. K 252. τέτορ᾽ (sed acc. postea add) M ἡβώοι cum *Proculo* MlQ (ἥβωοι Q ap. *Gaisf.*) NTp *Schol.* ad Il. l. l. codd. A Vind. *Stobaei* l. l. *Etym. M.* p. 754, 10. ἡβῷοι μ ἡβώῃ reliqui (nisi quod ἡβῴη B, ἡβώη S) *Plut.* l. l. *Pollux* I 58. cod. B *Stobaei* l. l. γαμείτο μ γαμεῖτο Np

v. 699. ὥς τ᾽ (κ᾽ superscr.) ἤθεα (m. ead., ut videtur) B ὥς κ᾽ ἤθεα O ὥς τ᾽ ἤθεα l ὥς κ᾽ ἤθεα reliqui (nisi quod ὧς κ᾽ S) ἵνα ἤθεα *Aristot.* Oecon. I 4 (p. 1344ᵃ 17). *Aristid.* II p. 33 Jebb. ὥςκ᾽ ἤθεα *Stob.* Flor. LXX (LXVIII) p. 425. διδάξαις Bp v. 700. τήνδε BOSap ἐγγύθι ex ἐγγύθεν (m. II) corr M v. 701. μᾶλ᾽ ex μάλ᾽ (m. II., ut videtur) M χάρμα Ml χάρματα νείμῃς codd. AB *Stobaei* l. l. v. 702. οὐδὲν γὰρ p τοι Sap ληίζεται O λογίζετ᾽ *Zonar.* p. 479. (ληγίζετ᾽ apogr. K; λογίζηται cod. Bern.) v. 703. τῆς δ᾽ αὖτε M, sed c postea add. ῥίγιον ex ῥήγιον corr M v. 704. δειπνολόχου *Stob.* Floril. LXIX (LXVII) p. 423. *Zonar.* l. l. Vulgatam firmant *Etym. M.* p. 262, 49. *Eustath.* ad Od. p. 1508, 1. 1784, 25. v. 705. εὕει BlTa Par. F *Plut.* moral. p. 527 A. *Eustath.* ad Il. p. 864, 55. ad Od. p. 1784, 26. *Pachym.* decl. 10 p. 201 Boiss. αὔει *Stob.* l. l. εὕει, quod habent reliqui, firmant *Plut.* moral. p. 100 E. *Eustath.* ad Il. p. 934, 31. ἄτερ T καὶ ὠμῷ c (uno excepto) a *Plut.* moral. p. 100 E. *Stob.* l. l. καὶ ἐν ὠμῷ Voss. 1 marg. *Plut.* moral. p. 527 A. γῆραι T, sed αι ex corr. δῶκεν cum *Plut.* moral. p. 100 E (δῶκε) *Eustath.* l. l. ac Pariss. FHMTX exceptis, qui θῆκεν, ut *Proc.*, *Plut.* moral. p. 527 A. (Idem legisse videtur *Georg. Pachym.* Epist. ined. X) θῆκε *Stob.* l. l. v. 706. εὖ ex εὐ corr (post.) M πεφύλαγμενος M, sed acc. add postea v. 707. μὴ δὲ MBOTap *Etym. Gud.* p. 302, 5. κασιγνηθῳ *Etym. Gud.* l. l.

C. C. v. 696. τριήκοντα Ϝετέων corr *Bentlei* v. 704 sq. „suspecti" erant *Guieto* v. 705 ≻ Spohn v. 706 inter v. 723 et 724 transponit *Steitz* v. 706 hic „plane incommodum" esse, v. 707—714 „nulla sententiae affinitate doceri, quomodo te geras in socium" vidit *Lehrs*

εἰ δέ κε ποιήϲηϲ, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξηϲ,
μηδὲ ψεύδεϲθαι γλώϲϲηϲ χάριν· εἰ δέ ϲέ γ᾽ ἄρχει
ἤ τι ἔποϲ εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξαϲ,
δὶϲ τόϲα τίνυϲθαι μεμνημένοϲ· εἰ δέ ϲέ γ᾽ αὖτιϲ
ἡγεῖτ᾽ ἐϲ φιλότητα, δίκην δ᾽ ἐθέληϲι παραϲχεῖν,
δέξαϲθαι. δειλόϲ τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται· ϲὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδοϲ.

Μηδὲ πολύξεινον μηδ᾽ ἄξεινον καλέεϲθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ᾽ ἐϲθλῶν νεικητῆρα.

Μηδέ ποτ᾽ οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ

R. D. v. 709. εἰ δέ κεν ἄρχῃ v. 711 sq. εἰ δέ κεν αὖθιϲ | ἡγῆτ᾽ ἐθέληϲι v. 716. νεικεϲτῆρα

L. V. v. 708. δέ κεν p ποιήϲῃϲ (ει supra ῃ) (m. ead.) B ποιήϲοιϲ l ποιήϲειϲ M (m. II. ex ποιήϲηϲ corr) μ (ex corr, ut videtur) Op ποιήϲαϲ T πρότερον Mμ (ex corr) lSTp ἔρξηϲ Ba ῥέξηϲ O Flor. E ῥέξειϲ b ap. *Lenn.* ἔρξειϲ T ἔρξηϲ reliqui v. 709. μὴ δὲ MBOTa μὴ ψ. p δέ ϲε γ᾽ ἄρχῃ cum *Proculi* lemmate var. lect. ap. *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (ἄρχει M et *Schol.* Monac.) MμB (in B ἄρχει ex ἄρχῃ corr) O (δὲ ϲέ γ᾽ ἄρχει) lQ (δέ ϲεν᾽ ap. *Gaisf.*) Tp δέ κε γ᾽ ἄ. S δέ κεν ἄ. reliqui *Etym. Gud.* l. l. v. 710. ἤ τί ex ή τί (m. post.) M ἤ τὶ T ἤ τε *Etym. Gud.* l. l. τ᾽ εἰπὼν μp ἔρξαϲ B v. 711. τόϲῳ μ τόϲϲα OQT (fuit τὸϲϲα) τίννεϲθαι μ τίννυϲθαι BOSTa *Etym. Gud.* l. l. εἰ δὲ ϲέ γ᾽ αὖτιϲ M εἰ δέ ϲε γ᾽ αὖθιϲ Med. 39 Dorvillii εἰ δέ κεν reliqui αὖθιϲ etiam OSTa *Etym. Gud.* l. l. αὖτιϲ reliqui v. 712. ἡγεῖτ᾽ MB (m. I.; ἡγῆτ᾽ m. post.) OlQNSTp ἡγῆτ᾽ reliqui ἡγεῖται φιλότ. *Etym. Gud.* l. l. δ᾽ m. recentissima add in M ἐθελήϲει M ἐθέληϲι c vulgo v. 713. τι Sa ἄλλοτε τ᾽ ἄλλον vel ἄλλοτε τἄλλον M ἄλλοτε τ᾽ ἄλλον μ ἀλλοτ᾽ ἐϲ ἄλλον *Etym. Gud.* l. l. v. 714. ποιῆϲαι *Etym. Gud.* l. l. νόοϲ M *Etym. Gud.* l. l. κατελέγχετω M καταλεγχέτω μ v. 715. μὴ δὲ πολ. MOTap μή τε π. B μὴ δὲ ἄξ. M μηδ᾽ (τ᾽ supra) (m. ead.) ἄξ. B μὴ τ᾽ ἄξ O μὴ δ᾽ ἄξ. QT μηδ᾽ ἄξ. reliqui μήδ᾽ ἄξ. *Etym. Gud.* l. l. καλέεϲθαι ex καλέαϲθαι (m. post.) corr M καλέϲαϲθαι T, sed έϲαϲθ ex corr. v. 716. μὴ δὲ κ. MBOap κακῶν ex κακὸν (m. II) corr M ἐταῖρον M ἑτάρον Olp ἑτάρον S ἑτάρων (ρον supra) (sic) T μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BO μή δ᾽ ἐ. p μήδ᾽ ἐ. *Etym. Gud.* l. l. ἐϲθλοῦ l νεικητῆρα MBOlNTp *Schol.* ad Pind. Pyth. IV 507. νεικετῆρα p νικητῆρα p νειητῆρα *Etym. Gud.* l. l. νεικεϲτῆρα reliqui, quod habuit etiam *Eustath.* ad Il. p. 793, 11: ἐκ τοῦ νεικῶ νεικέϲω καὶ ὁ παρ᾽ Ἡϲιόδῳ νεικεϲτήρ. v. 717. μὴ δέ ποτ᾽ MQp *Stob.* Floril. CXII (CXI) p. 582. (ubi cf. Gaisfordii annot.) μὴ δὲ ποτ᾽ T μηδέποτ᾽ a *Plut.* moral. p. 23 F. *Stob.* Flor. XCVI (XCIV) p. 518. πενίην om S vv. 717, 718. θυμοφθόρον | τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν ἀνδρὶ μακάρων δ. αἰ. ἐ. M

C. C. v. 709 ⟩⟞ *Spohn* v. 709. Aut εἰ δέ ϲ᾽ ὅγ᾽ ἄρχῃ aut εἰ δέ κέ ϲ᾽ ἄρχῃ scribendum conj *Hermann* v. 715—759 „cantiunculam uno tenore vetita multa et varia complectentem" dicit *Lehrs* v. 716 ⟩⟞ *Spohn*

τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ᾽ αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ᾽ ὀλιγίστη.

Μηδέ ποτ᾽ ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ᾽ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ᾽ ἀράς.

Μηδ᾽ ἀντ᾽ ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν,
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ᾽ ἀνιόντα·
μήτ᾽ ἐν ὁδῷ μήτ᾽ ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς

R. D. v. 721. κακόν κ᾽ εἴπῃς

L. V. v. 718. τέτλα *Plut.* l. l. αἰὲν ἐόντων ex αἰενεόντων corr M v. 719. ἐν M (ἐν corr m. II) ἀνθρώποισῑ M (ν ephelcyst. eras, linea supra ι a m. post.) ἀνθρώποισι ἄρ. T ἀνθρώποισιν ἄριστον *Gnomol.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. ἀνθρώποισι μέγιστος *Tzetz.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 122. Vulgatam firmant *Gellius* I 15. *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. I 12 p. 29. (168 Herch.) φειδωλῆς post τοι (v. 719) ponit *Eustath.* l. l. δέ τε *Eustath.* l. l. v. 721. κακὸν εἴπ. BlSp *Schol.* Vict. ad Il. Υ 248. κακὸν γ᾽ εἴπ. Op κακον γ᾽ εἴπ. ex κακὸν εἴπ. corr T κακόν κ᾽ εἴπ. reliqui εἴποις MQSap *Schol.* ad Il. l. l. εἴποις (η suprascr.) T εἴπῃς duobus exceptis reliqui τάχά κ᾽ B τάχα κ᾽ T, sed τάχα ex corr ἀκούσεις μp v. 722. μὴ δὲ MBOQTap πολυξείνοιο *Eustath.* ad Il. p. 1084, 41. πολυξείνου firmant *Athen.* VIII p. 364 D. *Schol.* Ven. ad Il. Π 748. δυσπέμφελον *Athen.* l. l. δυσπέμφαλος p v. 723. ἐκ κοινοῦ πλείστη sine distinct. p πλήστη μ τε pro δὲ *Athen.* l. l. χάρις T, sed α ex corr, ut videtur δ᾽ ὀλιγίστη p ὀλιγίστη ex ὀλίγη corr M v. 724. μὴ δέ ποτ᾽ MQa (μη a) p μήποτ᾽ l v. 725. ἀνίπτοισι M (ν ephelcyst. postea add) Bp ἀνίπτοις a lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener*. Mus. Rhenan. XXII p. 591. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOQTap ἀθανάτοισῑ ex ἀθανάτοισιν (m. II) corr M ἀθανάτοισι T v. 726. οὐ γάρ θ᾽ οἵγε μp οὐ γάρ τοι γε p κλύουσῑ ex κλύουσιν (m. II) corr M δέ τας M (m. I., δέ τ᾽ M m. post. — τὰς ἀράς ex cod. Med. 39 Dorvill. affertur) δ᾽ ἔτ᾽ ἀρὰς O v. 727. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOTap ἄντ᾽ M μὴ δ᾽ ἄν τις citat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 167. ἠελίου μQ Par. Gal. ἠελίοιο M *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἠελίοιο reliqui ὀρθὸς M ὀρθὸς cum γρ. ῶς suprascr. T ὀρθῶς *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 728. ἐπεί κε MlQSa ἐπήν κε uno excepto reliqui εἴς τ᾽ M ἔςτ᾽ Oa ἀνιόντα MLQNa et fortasse m ἀνίοντος (sic) T, sed ος ex corr. ἀνιόντος cum O reliqui v. 729. Hic versus, in contextu omissus, ad mg. suppletus est in M μὴ τ᾽ — μὴ τ᾽ T προβάδιν l οὐρήσεις p

C. C. v. 721 ⋟ *Spohn* v. 722 sq. sic distinguit *Heinsius*: — δυσπέμφελος εἶναι· | ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις — v. 727. ἠελίου auctore *Hermanno* Orph. p. 757 fere editores v. 728. In una recensione εἰς ἀνιόντα in altera ἀντ᾽ ἀνιόντος olim scriptum fuisse conj *Hermann*

μήτ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἑζόμενος δ' ὅ γε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
ἢ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
ἱστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι·
μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

— Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητ' ἴδε χεῖρας ἄνιπτος·
— τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.

736ᵇ = 758. *μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·*

R. D. 730. μηδ' ἀπογυμνωθῇς 740. κακότητι δὲ et κακότητ' ἔπι

L. V. v. 730. μὴ δ' a μή τ' MOT μητ' μp μηδ' reliqui ἀπογυμνωθῇς μO ἀπογυμνώθῃς lNp ἀπογυμνωθεὶς reliqui ἔασι M (ν postea add) p *Schol.* Vict. ad Il. Λ 194. (ἔασιν *idem* l. l. ad v. 84) οι v. 732. ἢ ex ἢ corr (m. post.) M ἤέγε (sic) B ἢ ὅδε p τεῖχον p τεῖχον T εὐεργέος T v. 733. μὴ δὲ M μὴ δ' BOTap γονῆ πεπλάγμενος T, sed γονῆ πεπλάγμε ex corr. πεπαλαγμένος (αλ in ras m. al.) M πεπαλαγμένον μ πεπαλαγμένα l ένδοθι μ (sine accent.) Gal. ἔνδοθεν ut videtur reliqui v. 734. ἱστίῃ MQ Venet. 1 ἑστίῃ reliqui ἑστίᾳ *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 18 p. 130 (197 Herch.) παραφαινεμεν ex παραφενέμεν (m. recent.) M v. 735. μὴ δ' ἀπὸ M (δὲ M) BOQTap ἀποδυσφήμοιο MOl ἀπὸ δυστήνοιο *Plut.* moral. p. 562 A. v. 736. σπερμαίνειν ex σπερμαίνει corr T ἀποδαιτὸς T Post hunc versum in μBOlQNSTp legitur v. 758. (in Venet. 1 post v. 737) v. 737. μὴ δέ ποτ' MB (ex μή) OTp ἀεννάων MTp αἰενάων B αἰεννάων p καλλίροον M καλλίροον ex καλλίρουν corr O ὕδων T v. 738. ποσὶ M εὔξῃ T, sed ex corr. ἐς om O εἰς T v. 739. πολυκράτῳ T v. 740. κακότητ' ἰδὲ Par. C MP Aug. ap. *Lenn.* κακότητι ἰδὲ Par. D ap. *Lenn.* κακότητ' ἰδὲ S κακότητι δὲ reliqui Ἄλλοι γράφουσι ΚΑΚΟΤΗΤΑ · ἐπὶ (scripsit ΚΑΚΟΤΗΤΑ ἸΔΕ) οἱονεὶ κακότητα ειδεν, ἀντὶ τοῦ ἐκακώθη. Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ τὸν στίχον τοῦτον. Ἄλλοι ΚΑΚΟΤΗΤΑ ἜΠΙ, οἱονεὶ ἐπὶ κακῷ ἑαυτόν (scripsit ἐπὶ κακὸν ἑαυτῷ) *Proculus* v. 741. θῆκαν pro δῶκαν Flor. E Vat. 915 (cf. ad v. 705) ὀπίσω Mp v. 742. μὴ δὲ M μὴ δ' BOTap ἀπὸ πεντόζοιο ex ἀποπεντόζοιο corr (m. post.) M ἀποπεντόζοιο O ἐν δ. MBOTm *Plut.* moral. p. 352 E. *Etym. M.* p. 127, 39. ἐνὶ δ. reliqui θαλίῃ μ v. 743. αὔειν l αἴθονι M αἴθωπι T

C. C. v. 730 ⟩⸓ *Spohn* v. 731 sq. ἀθ *Steitz* v. 731. ἑζόμενος δ' ὄνθειος ἀνὴρ conj *Hermann* v. 736ᵇ obelo notatum imo margini subscripsit *Spohn* v. 740. κακότητί γε conj *Guiet*, κακότητ' ἔτι *Goettling*, cui tamen „omnino commode abesse posse hic versus videtur" v. 740 sq. ἀθ *Steitz*

Μηδέ ποτ᾽ οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδ᾽ ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔcθειν μηδὲ λόεcθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖc ἔνι ποινή.

Μηδ᾽ ἐπ᾽ ἀκινήτοιcι καθίζειν — οὐ γὰρ ἄμεινον —
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ᾽ ἀνέρ᾽ ἀνήνορα ποιεῖ,
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἶcον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεcθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔcτ᾽ ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ᾽ ἱεροῖcιν ἐπ᾽ αἰθομένοιcι κυρήcαc
μωμεύειν ἀίδηλα· θεόc νύ τι καὶ τὰ νεμεccᾷ.

Μηδέ ποτ᾽ ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων

R. D. v. 746. ἀνεπίρρεκτον v. 756. θεόc τοι

L. V. v. 744. μὴ δέ ποτ᾽ MOQp μὴ ποτ᾽ (δε supra lin. postea add) T κρατῆρος Tp ὕπερθε O ὕπερθεν reliqui v. 745. ἐπαυτῶ T v. 746. μὴ δὲ MBOTa Ἔνιοι δὲ ᾿ΑΝΕΠΙΡΡΕΚΤΟΝ γράφουcι, τουτέcτιν ἀθυμίατον. *Proc.* ἀνεπίρρεκτον exhibet Flor. O [Med. XXXII 41] marg. ap. *Lenn.* ἀνεπίξεcτον, quod exhibent rell., agn. *Themist.* Or. XXVI p. 322 B. *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. V 16 p. 182 (212 Herch.) v. 747. τι μSap κρώξῃ Qp κορώνη ex κορῶνη (m. post.) M κορωνή *Tzetz.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 126. ἐφεζ. κορώνη λ. κορώζει O v. 748. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOQTap ἀποχυτρ. MT ἀνεπιρέκτων (ρ supra lin.) MT ἀνεπιρέκτων O v. 749. εὔειν pro ἔcθειν Vit. μὴ δὲ MBTap λούεcθαι M ἔπὶ T v. 750. μὴ δ᾽ ἐπ᾽ MBOQTp μή δ᾽ ἐπ᾽ a Vulgatam firmat *Etym. M.* p. 48,35. v. 751. ἀννέρ᾽ T ἀνήρορα p v. 752. μὴ δὲ MBOTa δυωδεκάμενον T ἶcον MBOT v. 753. μὴ δὲ BOTap φαιδραύεcθαι T v. 754. ἐπὶ ex ἔπι (m. I) corr B v. 755. Hic versus in O primo omissus, postea ad marg. suppletus est. ποινῆ T μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOQTp μή δ᾽ a ἱεροῖcῖ M ἐπ᾽ αἰθομμέννοιc ex ἐπαιθομμένοιc corr M ἐπαιθομένοιcι BT κιρήcαc T (c pr. in ras) v. 756. θεὸc νύ τοι MB (τι, οι m. ead. B) lQST (in T θ ex corr) Venet. 1 p *Proc.* θεόc (vel θεὸc) νύ τι p θεόc τοι reliqui νεμεcᾶ ex νεμέcα (m. II) corr M νεμεcᾶ etiam O v. 757. μηδέποτ᾽ ἐν προχοαῖc] Ταῦτα διαγράφει Πλούταρχοc, ὡc εὐτελῆ καὶ ἀνάξια παιδευτικῆc Μούcηc, μὴ οὐρεῖν ἐν προχοαῖc ποταμῶν ἢ κρηνῶν, μηδ᾽ ἀποπατεῖν. τοῦτο γὰρ τὸ ἀποψύχειν. *Proculus.* μὴ δέ ποτ᾽ MT (δὲ T) p μηδέποτ᾽ lemma *Proc.* προχωῆ T προχοαῖc *Proculus* ἅλα δὲ M (ex ἅλαδε corr) T προρρεόντων OT προῤῥεόντων Q ap. *Lenn.* p

C. C. v. 752. δυωδεκάμην᾽ ἶcον conj *Goettling*; totus versus *Spohnio* suspectus v. 753 ante v. 751 sq. transposito *Heinsius* jungebat v. 752 cum 754 sic: ἶcον καὶ τοῦτο τέτυκται | ἀνέρι v. 756 ⩾ *Spohn* v. 757—759 — *Spohn*

— μηδ᾽ ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ᾽ ἐξαλέαcθαι·
— μηδ᾽ ἐναποψύχειν· τὸ γάρ οὔ τοι λώιόν ἐcτιν.

Ὧδ᾽ ἔρδειν, δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην·
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ᾽, ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ᾽ ἀποθέcθαι.

Φήμη δ᾽ οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουcι· θεός νύ τις ἐcτὶ καὶ αὐτή.

Ἤματα δ᾽ ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν

R. D. v. 764 sq. λαοὶ | πολλοὶ φημίξωcι

L. V. v. 758. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOQTap ἐνι M μᾶλλον δ᾽ N ἐξαλεύαcθαι Q v. 759. μὴ δ᾽ M (δ᾽ ex δὲ corr m. I) BOIQTap ἐν ἀποψύχειν QT οὔτι OTb ap. *Lenn.* p λώιον ἐcτὶ M λώιον ἐcτίν B λώιον ἐcτὶν OT ἐcτίν etiam p In S ἐcτ.... incerte scriptum, ut nescias, utrum ἔcτιν an ἔcταν voluerit v. 760. ὧδε M ἔρδειν B δεινὴν T, sed ην ex corr. ὑπαλεύαο p v. 761. κακῆ S γὰρ κακὴ sine τε T v. 762. in M in contextu omissus, ad marg. m. post. suppletus est v. 763. Hic versus in M m. III suppletus est οὔ τὶc ex οὐ τὶc (m. I) corr B οὔ τι O οὔτι p φ. δ᾽ οὔ τί γε *Aristot.* Eth. Nicom. VII 14 (p. 1153 b 27) δ᾽ οὔ τιc *Schol.* ad Aesch. Ag. 938 Schütz. (qui ἥν τινα exhibet) *Demosth.* de falsa leg. p. 417 Rsk. ἀπόλλυται ex ἀπόλυται corr (m. post.) M ἥν τινα λαοὶ | πολλοὶ *Aristot.* l. l. *Demosth.* l. l. codd. plerique *Aeschinis* contra Timarch. p. 141 Rsk. *Dio Chrysost.* Or. XXXVII p. 128 R. (ἥντινα *Dio Demosth.*) Ordinem vulgatum firmant *Aristid.* II p. 150 Jebb. (qui etiam ἥντινα exhibet) *Schol.* ad Aesch. l. l. v. 764. φημίξωcι Q (ap. *Gaisf.*) *Proc. Demosth.* l. l. φημίξουcι B Op φημίζωcι Q (ap. *Lenn.*) φημίζουcιν M φημίζουcι reliqui cum libris paene omnibus *Dionis Chrysost.* l. l. *Schol.* ad Aesch. l. l. *Excerpt.* ex Hesiodi Opp. ap. *Bandini.* Bibl. Laur. III p. 391. Cf. citantem h. l. *Aristid.* l. l., ubi MSS. variant. (Similiter *Aeschinis* codices variant inter φημίξωcι, φημίζουcι, φημίζωcι et φημίζουcι) θεὸc νύ τοι BOSp θεόc νύ τίc ἔcτι *Excerpt.* ap. *Bandini* l. l. ἐcτὶ MBT v. 765. In MBTa prima littera vocabuli Ἤματα maior est aliis. In S suprascr. rubro ηcιόδου ημέραι — deinde H (v. 765) rubro adscr. — ῾HCIÓΔΟΥ ῾HMÉPAI suprascr. in a. „in Par. C. supra scriptum Ἡcιόδου ἡμέραι. In margine Flor. A. scriptum rubrica τέλοc τῶν ἔργων· ἀρχὴ τῶν ἡμέρων“ (sic?). „In Flor. D. a manu antiqua ἀρχὴ τῶν ἡμέρων“ (sic?). *Lennep.* ἤματα ex ἥματα corr M α ἐκδιόθεν *Serv.* ad Verg. Georg. I 276. εὖ ex ἐὺ (m. III) M κατὰ (α suprascr. m. post.) M

C. C. v. 760—764 „post additi esse videntur“ *Goettlingio* v. 760 „transitum“ esse ad praeceptum „de cavenda mala fama“ v. 761—764 contentum vidit *Lehrs* v. 764 ⟩⸚ *Spohn* v. 765—828 pro singulari de bonis et malis diebus carmine habet *Twesten* Ad v. 765—767 pristinus editionis *Hertelianae* (Basil. 1564), quae nunc mea est, possessor haec allevit: „sed hi tres sunt spurii ab alio nescio quo interpositi.“ Hic igitur haud inficete v. 768 cum 764 jungebat v. 765 sq. carminis non Hesiodei initium „mutatum esse a nescio quo, qui hoc carmen illi de agricultura annecteret“, demonstratum ivit *Lehrs* p. 251 v. 765.

πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.

Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ,
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ —
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·

R. D. v. 768. ἀληθείῃ

L. V. v. 766. δμώεσι (δμ in ras m. post.) M ἀρίστη T v. 767. ἔργά (accent. supra α m. post.) M ἠδὲ M ἢ δ' ἁρμαλιὴν *Serv.* l. l. ἀμαλέην l δατέεσθαι b ap. *Lenn.* δατεασθαι μ δατέασθαι reliqui v. 768. εὖτ' m. III ex εὔτ' corr M ἅν B ἀληθείην λαοὶ κρ. MBOT ἀληθείῃ legisse Schol. anon. ex ejus interpretatione «όταν μετὰ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας» recte conclusit *Hermann*, δή μιν ἀλ. κρ. reliqui, εὖτ' ἂν δή μιν λαοὶ citat *Procul.* ad v. 765, unde comparata *Moschopuli* interpretatione «ὁπηνίκα ἂν ἄγωσιν αὐτὴν τὴν τριακάδα δηλονότι οἱ λαοὶ ἀλήθειαν κρίνοντες» conclusit *Ranke* p. 19 antiquam utriusque fuisse scripturam «εὖτ' ἂν δή μιν ἀληθείην κρίνοντες ἄγωσιν». Sed Proculum quidem habuisse λαοί ex ejus interpretatione «ὁπόταν τὴν ἀληθῆ σύνοδον οἱ λαοὶ διακρίνοντες ἄγωσι» apparet et apud Moschopulum potius αυτὴν δηλονότι τὴν τριακάδα οἱ λαοὶ mutato ordine scribendum esse ex mira vulgatae lectionis conjunctione «αὐτὴν τὴν τριακάδα» apparet ἄγωσι M
v. 769. αἵδε ex αἱ δὲ (m. IV) corr M αἵ δὲ T παρὰ OS πάρα μη(τι)όεντος ex παραμηόεντος (m. IV) corr M παραμητιόεντος T v. 770. ἔνι M m. I. ἔνη M. m. post. Venet. 1 Vat. 915 *Clem. Al.* Strom. V p. 713. ἔννη Tp ἔνη cum BO reliqui *Aristobul.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. XIII 12 p. 667 D. (ἔνι codd. BC Eusebii) ἑβδόμη ex ἑβδομ (m. post.) corr M ἑβδόμην T ἕβδομον p *Clem. Al.* l. l. εὑδόμη l εὐδόμη p ἦμαρ M v. 771. χρυσάορον M γείνατο M, sed νατο in ras m. post. Λητῶ T v. 772. γέ μεν M (μεν ex μαν corr?) BO γέμεν *Zonar.* p. 433, inepte, qui τε cum δ. coniungit et γέμεν per «ἐγένοντο» interpretatur γε μὴν p ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τέ, δύο γέμεν ἤ. μ. citat *Phavorinus* (v. γέμεν) p. 409, 21. (ὀγδοάτη δ' et δύο etiam *Zonar.* l. l.) τἐνάτη ex τὲ νάτη corr O ἐννάτη T τε in T ex corr γέμεν T ἤματα MT μηννὸς M v. 773. ἀεζομένοιο MSa Aug. ἔργα M

„Post hunc v. excidisse versiculum, qualem hunc: αὐτός τ' ἠδ' ἄλοχον μελέτην ἐχέμεν, καὶ ἕκαστα, suspicatur Hermannus" *Goettling*

C. C. v. 766—768 ἀθ *Steitz* v. 766. „melius fortasse post πεφραδέμεν interpungas, ut δμώεσσι cum sequentibus jungatur." *Goettling* v. 767. δατέεσθαι, quod „glossator videatur legisse" probat *Schaefer*
v. 768. Fuitne in alia recensione: ἥν μιν ἀληθείην? ἀληθείῃ e Scholiasta anonymo *Hermann* v. 769. Αἵδε γὰρ ἡμέραι] „Superiores quatuor versus spurii videntur. Hic autem incipit Hesiodus. Sic liber ἔργων et abrupte incipit οὐκ ἄρα μοῦνον etc. Theogonia autem ἤτοι μὲν πρώτιστα etc." *Guiet* v. 772. Necessariam post ἐνάτη τε posituram *Hermanno* auctore primus fixit *Goettling*

ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ᾽· ἄμφω γε μὲν ἐcθλαί,
ἡ μὲν ὄϊc πείκειν, ἡ δ᾽ εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶcθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆc ἑνδεκάτηc μέγ᾽ ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ᾽ ἀερcιπότητοc ἀράχνηc
ἤματοc ἐκ πλείου, ὅτε τ᾽ ἴδριc cωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ᾽ ἱcτὸν cτήcαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.
  μηνὸc δ᾽ ἱcταμένου τριcκαιδεκάτην ἀλέαcθαι
cπέρματοc ἄρξαcθαι· φυτὰ δ᾽ ἐνθρέψαcθαι ἀρίcτη.
  ἕκτη δ᾽ ἡ μέccη μάλ᾽ ἀcύμφορόc ἐcτι φυτοῖcιν,
ἀνδρογόνοc δ᾽ ἀγαθή· κούρῃ δ᾽ οὐ cύμφορόc ἐcτιν,
οὔτε γενέcθαι πρῶτ᾽ οὔτ᾽ ἂρ γάμου ἀντιβολῆcαι.
  οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ † τε γενέcθαι

R. D. v. 777. νῇ 781. cπέρματα δάccαcθαι 782. μάλα cύμφορόc

L. V. v. 774. ἑν δὲ κατη (m. I., τε sed acc. supra ε delet. m. post.) M ἐνδεκάτη T ἑ. δὲ μQ (ap. *Gaisf.*) ἑ. δέ Q (ap. *Lenn.*) ἐ. τε S ἑ. δὲ a ἑ. δε τε p ἑ. τε reliqui δυωδ. τε M τ᾽ om B γέμεν MTp γέ μεν BO v. 775. ἠμὲν — ἠδ᾽ cum Proculo OSp ἡμὲν ὄ. πεικειν. ἤδ᾽ Q ἡ μὲν — ἡ δ᾽ reliqui (nisi quod M ἣ δὲ B ἠδ᾽ T ἡ δ᾽ et a ἡδ᾽) εὔφρονα ex ἄφρ. (m. II) corr (ut videtur) M ἀμάcθαι S v. 776. ἐνδεκάτηc ST ἄμεινον T v. 777. νεῖ ex νῇ (fortasse m. I) corr B: cf. *Suidas* v. ἀράχνη — τινὲc δὲ τὸ «νεῖ νήματα» διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡc ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ νήθει νήματα B lemma *Proc. Etym. M.* p. 603, 35. ἀερcιπότηc l ἀχάρνηc T ἀράχνη *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 377. v. 778. ἤματοc MT τ᾽ ἴδροc p ἀμᾶται M v. 779. cτῆcαιτο T προβάλλοιτό τε ἔ. T προβάλλοιτο τ᾽ ἔ. p v. 780. δὲ pro δ᾽ M (vocabulum postea suppl) v. 781. cπέρματα OQT (in T ex cπέρματοc corr) Venet. 1 p cπέρματι N δάccαcθαι pro ἄρξ. Q (ap. *Lenn.*) Venet. 1 δάcαcθαι OQ (ap. *Gaisf.*) NTp ἐκθρέψαcθαι lST (sed in T θρεψ ex corr) p ἐκτρέψαcθαι p v. 782. μέcη Mp μάλα cύμφοροc Q Par. R, quod etiam legisse *Proculum* ex ejus interpretatione «ὠφέλιμον εἶναι τοῖc φυτοῖc φηcιν, δι᾽ ἣν εἴπομεν αἰτίαν» etc. solitis Tzetzae conviciis vituperata apparet; sed μάλ᾽ ἀcύμφοροc, quod reliqui omnes habere videntur, etiam Schol. anon. legit «οὐκ ἐπιτηδεία τοῖc φυτοῖc» interpretatus ἀcύμφοροc ἔcτι M φυτοῖcι MSa φοιτοῖcιν T v. 783. ἀνδρ. τ᾽ ἀγ. Sp κούρη lp cύμφορόc ἔcτιν ut videtur M ἀcύμφοροc ex ἄμφοροc (m. post.) corr B δ᾽ ἀcύμφοροc OQNTp ἐcτὶν B v. 784. οὔτε γ. μ ἆρ vel ἄρ T, sed ρ ex corr. v. 785. οὐ δὲ μ. M οὐδέμεν lTp οὐδέ μεν STa ἕκτη M κούρῃ τε γεν. MμBla et fortasse m κούρῃ τὲ γ. S κούρῃ δὲ γ. p κούρῃcι τὲ γενέcθαι O κούρῃcί τε γεν. T (κούρηcι T) p κούρῃcι γεν. duobus exceptis reliqui. Singularem etiam habuit *Proculus* scribens: «τὴν πρώτην ἕκτην ἀνεπιτηδείαν πρὸc κόρηc γέννηcιν εἶναι βούλεται καίτοι τῆc Ἀρτέμιδοc οὖcαν ἱεράν, ὡc γενέθλιον τῆc θεοῦ», quae sequentibus uberius prosecutus satis demonstrat se post hunc versum alium insuper legisse de Dianae natalitiis huic diei adscriptis

---

C. C. v. 777—779 sic attrectat *Kappotas*: τῷ γάρ τοι νεῖ τ᾽ἦματ᾽ ἀερc. ἀράχνηc | νήματοc ἔμπλειοc v. 778. „ἐκπλείου una voce, hoc est, die pleno, aestivo scilicet. Nam hiberni dies sunt dimidii tantum.“ *Guiet.* v. 781 ⤚ *Spohn* v. 781. ἐκθρέψαcθαι volebat etiam *Guiet* v. 785. κούρῃcι fere *editores*

ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέοι δέ κε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵστορα φῶτα
γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
— ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη· κούρῃ δέ τε τετρὰς
— μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
— καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
— πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν

R. D. v. 788. φιλέει δέ τε

L. V. v. 786. ἄρμενος ex ἄρμενον (m. I., ut videtur) corr M ἅρμενος T πώεα καμήλων l v. 787. ἀμφιβάλλειν T ἤπιον BTp ἤπιον ex ἤπιον (m. post.) corr M ἦμαρ MT v. 788. ἀνδρ(ο)γόνος M φιλέοι lQ φιλέει reliqui δέ κε MBT δὲ sine τε Qp δέ τε uno excepto reliqui κέρδεα β. Venet. 1 p κέρ(τομα/δεα) Q v. 789. ὀραισμοὺς M v. 790. ὀγδοάτη T, sed γ ex corr καρπρον M (m. I); ρ prius eras postea, acc. suppl m. IV v. 792. πλέω ex πλέων corr (postea) M ἤματι MT ἵστορα B (ι ex al. lit. corr) T v. 793. γίνασθαι M γίνεσθαι Q Venet. 1 γείνεσθαι p πεπυκρασμένος ἐστὶν T πεπνυμένος ἐ. O Venet. 1, 2, p v. 794. ἀνδρόγονος ex ἀνδρογόνος (m. II) M κούρη ex κουρὴ (m. II) M κούρῃσι δὲ fortasse p τε om B, postea add in M v. 795. μέση M μέ(σ)η T μέσση Q τῆδε τε S είλίποδας lTa v. 796. κῦνα Ml καχαρόδοντα M οὐρήας T v. 797. πρη(α)ΰνειν T πεφύλαξε T θυμὸν cod. Viteb. De vv. 794—797 *Proculus* ad v. 797: Πεφύλαξο δὲ θυμῷ] Τοὺς πρὸ τούτων δ' στίχους οὐδὲ μνήμης ὁ Πλούταρχος ἠξίωσεν, ὡς ἂν μὴ φερομένους. v. 798. τετράδ' M, sed δ ex al. lit. corr. v. 799. μάλά τοι B τε τελεσμένον a ἦμαρ M v. 800. ἄγεσθ' εἰς οἶκ. MBlQp ἄγεσθαι δ' ἐς οἶκ. a ἄγεσθαι δὲ οἶκ. S ἄγεσθαι ἐς οἶκ. uno excepto cum T reliqui v. 801. οἰωνοὺς in T in ras. ἐπ' ἔργματι ex ἐπέργματι corr (postea) M ἐφ' ἕρματι B ἐπ' ἕρματι μp v. 803. γὰρ φησὶν B φησιν p Ἐρινύας M Venet. 1 Ἐρινύας reliqui ἀμπολεύειν T περιπολεύειν p

C. C. v. 788 sq. ἀθ *Steitz* v. 794. κούρῃ δέ τε τετράς aut κούρῃ δὲ τετάρτη *Guiet* v. 797. θυμόν e cod. Viteb. commendabat *Hermann* de ira bestiarum, dum domentur, intelligendum v. 799 et v. 801 ἀθ *Steitz* v. 799. θυμοβορῇ «pro θυμοβόρα» conj *Guiet*

῞Ορκον γεινόμενον, τὸν ῎Ερις τέκε πῆμ᾽ ἐπιόρκοις.
  μέσσῃ δ᾽ ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ᾽ ὀπιπεύοντας ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νήιά τε ξύλα πολλά, τά τ᾽ ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
  τετράδι δ᾽ ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
  εἰνὰς δ᾽ ἡ μέσση ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίστη δ᾽ εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
ἐσθλὴ μὲν γάρ θ᾽ ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
ἀνέρι τ᾽ ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.
  παῦροι δ᾽ αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
ἄρξασθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ᾽ ἀληθέα κικλήσκουσι·

808 [b] = 420 *τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.*

R. D. v. 804. ῞Ορκον τιννυμένας

L. V. v. 804. ὅρκον T γεινόμενον Mp Vergil. Georg. I 277, ubi τιννυμένας cf. *Serv.* γεινομένον Q τιννυμένας OSTam τινύμενον p γινόμενον cum B reliqui τέκε ex τέκ᾽ (m. II) M ἔρις τέκε T, sed ρις τ ex corr v. 805. μέςη M ἑβδομάτη M v. 806. μάλα M ὀπιπεύοντος M (ex ὀπιπεύοντ᾽ corr? cf. ad v. 29) ὀπιπτευοντάς μ ὀπιπτεύοντας BlQN Venet. 1 ὀπιπτεύοντ᾽ O ὀπιπτεύοντας T ὀπιπτεύοντα uno excepto reliqui, lemma *Proc.* εὐτροχάλῳ OTp εὐοχάλῳ a ἁλωῇ Bp v. 807. τάμνειν Ml ἔργα pro δοῦρα μ v. 808. νηιά τε M τά θ᾽ ἄρμενα l τά τ᾽ ἅρματα M vv. 808 et 809 in cod. Viteb. inverso ordine leguntur Post v. 808 in V legitur v. 420 v. 809. τετράδ᾽ ἄρχ. M ἀραιὰς T v. 810. εἰννάς δ᾽ O δὲ μ. δ᾽ ἡ T μέςη Mp ἐπὶ δείελα BlTp ἐπιδείελα cum M reliqui ἤμαρ M v. 811. εἰννὰς Op ἀνθρώποισι M, sed ν ephelcyst. postea suppl m. I. v. 812. γάρ θ᾽ ἠδὲ M (acc. supra ε postea addito) μ γὰρ τῆδε B γὰρ ἥδε Q Venet. 1 γὰρ τ᾽ ἥδε T γὰρ θ᾽ ἥδε Voss. 1 γάρ τ᾽ ἠδὲ paucis exceptis reliqui φυτεύειν μp v. 813. ἦμαρ M v. 814. αὖτε ἴσασι p αὖτ᾽ ἴ. uno excepto reliqui, lemma *Proc.* τρισειμαδα (sic) μ τρισειννάδα O v. 815. Post θεῖναι interpungit S v. 816. ἡμιόνοισι ex ἡμηόνοισι (m. I) corr B ὠκυπόδεσσιν Tp ὠκυπόδεσιν M (ν postea add) v. 817. πολυκληῖδα B πολυκληίδα O πολυκληῖδα S θοὴν τ᾽ εἰς BO (θοήν BO) lp v. 818. κικλήσκουσῑ M κικλήσκωσι O κικλήσκουσιν ap

C. C. v. 804 ⩾ *Spohn* v. 809. πήγνυσθ᾽ ἀραρυίας (errore expressum est ἀραρήας) volebat *Guiet* [v. 815 sq.] *Goettling* „hos versus alius esse recensionis" arbitratus pro v. 817 sq., quod probans *Hermannus* ejecto v. 819 v. 818 cum v. 820 hoc modo jungit: παῦροι δέ τ᾽ ἀληθέα κικλήσκουσιν | μέσσην· παῦροι δ᾽ αὖτε μετ᾽ εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην — v. 815 sq. ἀθ *Steitz* v. 815. αὐχένι conj *Hermann* v. 817. νέα τε πολυκλήιδα conj *Schaefer* v. 818. „interpres γινώσκουσι. sic scribendum videtur." *Guiet*

τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέccη· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸc ἀρίcτην
ἠοῦc γιγνομένηc· ἐπὶ δείελα δ' ἐcτὶ χερείων.
αἵδε μὲν ἡμέραι εἰcὶν ἐπιχθονίοιc μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουcαι.

Ἄλλοc δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴcαcιν.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιοc, ὃc τάδε πάντα
εἰδὼc ἐργάζηται ἀναίτιοc ἀθανάτοιcιν,
ὄρνιθαc κρίνων καὶ ὑπερβαcίαc ἀλεείνων.

L. V. v. 819. οἶγε ex οἴγε m. post. M οἶ γε a πίθου T πέρι BOS Pro v. 819 seorsim posito in cod. Viteb. tantum verba τετράδι δ' οἶγε πίθον cum suprascriptis περιccῶc ἐcτίν antecedenti versui adnexa sunt v. 820. μέcη Mp (cf. ad v. 810) μεccήη Tp μεccήην Q μέccῃ legisse et per parenthesin interjectis περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ cum τετράδι junxisse *Moschopulum* ex ejus notatione apparet: «κατὰ τὴν τετράδα δὲ τὴν μέcην ἄνοιγε πίθον. Πέρι πάντων, ἤγουν περιccῶc πάντων, ἱερὸν ἦμαρ» π. δέ τε μετεικάδα M δέ τε μετ' εἰ. p δὲ μετ' εἰ. Q ap. *Gaisf.* T δέ τε μετ' αὖτε p δ' αὖτε μετ' εἰκάδα reliqui (B excepto, qui μετεικάδα, cum *Ioann. Protospath.* p. 458, 29 sq. Lips.) ἀρίcτη T v. 821. ἠοῦc ex ἠοὺc corr (m. post.) M γεινομένηc Q γε̣ινομένηc T γινομένηc uno excepto reliqui ἐπιδείελα M ἐπὶ δείελα reliqui (omnes? in T ἐπὶ δ., sed ἐπὶ ex ἐπεὶ corr) δ' om l v. 822. αἱ δὲ M εἰcὶν om Tp ἐπὶ (acc. del. postea) χθονίοιc (θονι m. post. in ras) M ἐπὶ χθονίοιc O v. 823. αἵ δ' T αἵδ' a μετὰ δοῦποι ex μετάδουποι m. post., μετάδουποι rursus m. II. circumflexo relicto M οἵ τι φ. T v. 824. ἴcαcι M v. 825. μητρυὴ M μητρύη Q μητρῦιὴ T πέλει M sed ει (m. post.) ex η (?) corr. ἡμέρα BT (in T ex ἡμέρη corr) vv. 826 sq. In T T. εὐ. τε καὶ ὄλβιοc ἀθανάτοιcιν (reliqua in marg. suppl) v. 827. ἐργάζεται Mp ἀθανάτοιcῖ M v. 828. κρίν(ω)ν ex κρίνειν m. recentissima M ὑπερβαcίην (ac) ex ὑπερβαcίαc (m. post.) M In M poëma explicit: τέλοc cὺν θεῷ τοῦ ἡcιόδου: in B τέλοc τῶν ἡcιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν. Post ἀλεείνων S om punctum, nec quidquam subscriptum est quo finis indicetur. In T subscriptum est τέλοc ἡcιόδου. Τούτοιc δὲ ἐπάγουcί τινεc τὴν ὀρνιθομαντείαν, ἅ τινα Ἀπολλώνιοc ὁ Ῥόδιοc ἀθετεῖ. *Proculus.*

C. C. v. 819 sq. ≻— *Spohn* v. 825—828 ἀθ *Steitz* v. 828 *Goettlingio* „aliunde huc rejectus esse videtur."

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Codices Hesiodi Scutum

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices FLORENTINI.	Bibl. Laur. XXXII 16, olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423	M		M 3		Flor. B	XIII	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Apollon. Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venat. et de piscat. libros 7) multa alia	1) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsii (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *Goettlingius* a. 1840 ad editionem Gaisfordii suum in usum. 3) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 32	F		M 2		Flor. F	XV	membran. in 4to	1) Theogoniam 2) Homeri Hymnos XII 3) Arati Phaenomena	
	Bibl. Laur. XXXI 20, mutilus			M 1		Flor. C	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Fragmentum de speciebus tragicae poëseos 3) Phocylidis carmina 4) Theognidis carmen 5) Homeri Batrachomyomachiam 6) Pythagorae carmm. aurea	3) *G. Kinkelius* (usque ad v. 329) a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 24					Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Opera 2) Theogoniam 3) Juliani et Phalaridis epistolas nonnullas etc.	2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 33, continens Scuti versus LXXXII						XV	chartac. in 4to	1) Pindari Olympia et Pythia 2) Euripidis Tragg. III 3) multa alia	*G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. n. 2823, 1 (olim Badiae n. 15 [90])	s				Flor. D			1) Opera 2) Theogoniam 3) Theocriti et Bionis carmm. XX	1) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsii (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. n. 2823, 2 (olim Badiae n. 158)	S				Schell.	XIV		1) Opera 2) Theogoniam 3) Fragmentum de speciebus tragicae poëseos 4) Theocritum 5) Dionysium Periegetem 6) Excerpta ex Sacra Scriptura c. comment. 7) Anonymi tractatus grammaticalis	1) *Rinckius* iunior. 2) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices FLORENTINI.	Bibl. Laur. „Mediceus“, cuius accuratior signatio non exstat: v. ad Theog.	μ	Med.	Med.	M	Med. d'Orv.			Theogoniam	*Dorvillius* ad edit. Junt. (a. 1540), unde collationem recepit *Gaisfordius* Poët. Minn. Grr. I p. 147—149 Lips.
Codices Neapolitani.	Bibl. National. n. 1 E 2					Neap. 1				*Salvator Cyrillus* Lennepii in usum.
	Bibl. National.					Neap. 2			1) Opera 2) Theogoniam	
Codices VENETI.	Bibl. Marc. Cl. IX. Cod. 6 (olim Bibl. SS. Iohannis et Pauli)	V		V 1		Ven. 1	XIV	membran. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam	*Goettlingius* a. 1840 ad edit. Gaisfordianam suum in usum.
	Bibl. Marc. n. 464, scriptus manu Demetrii Triclinii annis 1316—1320.	v		V 2	T	Ven. 2	XIV ineunt.	chartac. et bombyc. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Jo. Pediasimi et Pselli alleg. in Homerum etc. 4) Fragmenta mythologica	1) *Goettlingius* a. 1828 ad edit. Dindorfianam suum in usum. 2) *G. Kinkelius* a. 1869 ad edit. Tauchnitz. (a. 1829) editorum in usum.
Codex Palatinus.	Bibl. Palatino-Vaticanae, olim Bibl. Palatinae Heidelbergensis n. 18				P	Pal.		in 4to	1) Opera 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli Tragg. III 4) Euripidis Hecubam 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν 6) Basilacae monodiam in fratrem	*Commelinus* suum in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2551				D	Par. A	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	Omnes codices Parisinos contulit 1) vir doctus ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum. 2) *G. Koësius* ad. edit. Loesner. Heinrichii in usum, collationem ex libris Heinrichianis depromptam usurpavit Rankius.
	Bibl. imper. 2678					Par. B	XVI	chartac. in fol.	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	
	Bibl. imper. n. 2708	C		Par. vel P 1	A	Par. C	XV	chartac. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam 2) Dionysium Periegetem	2) *Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 ad edit. Heinsii (1603) suum in usum, unde hausit Rankius. 3) *Fr. Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum: collat. usurpavit Rankius.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2708	C		Par. vel P 1	A	Par. C	XV	chartac. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam 3) Dionysium Periegetem	Omnes codices Parisinos contulit 1) vir doctus ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum. 4) *G. G. Zatycus* (a. 1814) Gaisfordii in usum. 5) *Koësius* ad edit. Loesner. Heinrichii in usum: v. supra. 6) Vir doctus (c. a. 1855) ad edit. Didotianam (1840) Muetzellii in usum: collatio Berolini servata nobis concessa fuit.
	Bibl. imper. n. 2763				O	Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	2) *Ruhnkenius* partim; cf. quae dixi ad Theog. 3) *Theodorus Muellerus* (c. a. 1838) partim, Rankii in usum.
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis				F	Par. E	XIV	bombyc. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Dionysium Periegetem	*Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 ad edit. Heinsii (1603) suum in usum. 3) *Thierschius* (a. 1813.1815) ad edit. Schrevel. (a. 1684) suum in usum: v. supra.
	Bibl. imper. n. 2773, mutilus, desinens in v. 307				E	Par. K	XIV	membran. in 4to	1) Opera 2) Versus iambicos ad pietatem adhortatorios	
	Bibl. imper. n. 2833, olim Mediceus				G	Par. G	XV exeunt.	membran. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	3) *Thierschius* (a. 1813.1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum: v. supra. 4) *Ric. Brunckius.* 5) *Koësius* ad edit. Loesn. Heinrichii in usum: v. supra.
	Bibl. imper. n. 2776					Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam	
	Bibl. imper. n. 2834				m	Par. H (vel Par. *m*)	XV exeunt.	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	*Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum: v. supra.
	Bibl. imper. n. 2877, olim Boistallerianus				N	Par. I (vel Par. N)	XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices GERMANI.	Bibl. reg. Vratislav. Rep. II. Fol. n 63, olim Thomae Rehdigeri		Rehd.	Rehd.	V	Rehd.	XV exeunt.	membran. in fol. min.	1) Theogoniam 2) Orphei Argonautica 3) Apollonium Rhodium 4) Dionysium Periegetem 5) „Herculis ἄϑλους" 6) Arati Phaenomena	1) *Heinrichius* suum in usum. 2) *G. Marckscheffelius* ad edit. Dindorfii Rankii in usum.
	Bibl. Vitebergensis			Vit.	C	Vit.		bombyc.	1) Opera 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli Tragg. III 4) initium Hecubae 5) Cleomedis κυκλικὴν ϑεωρίαν	*God. Hermannus* ad edit Trinc. suum in usum.
	Bibl. reg. Bavariae Monacensis n. 283, olim Jo. Alberti Widmestadii				B	Bav.	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Dionysium Periegetem	*Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 suum in usum.
Codices ANGLI.	Bibl. Harl. n. 5724, olim Coll. Agen. Soc. Jesu, deinde Comitis Oxoniensis	H	Harl.	Harl.	H	Harl.	XIV	chartac. in 4to min.	1) Euripidis Hecubam 2) Dem. Moschi λόγον προτρεπτικόν 3) Xenophontis Socratis apol., Hieronem atque Agesilaum 4) Libanii Proll. in Demosth. 5) Demosthenis oratt. varr. 6) Luciani diall. varr.	1) *Hutchinsonus* (partim) c. a. 1735 Robinsoni in usum. 2) *F. A. Paleius* suum in usum. 3) *G. Kinkelius* a. 1866 ad edit. Tauchnitz. (Lips. 1829) editorum in usum (cf. eius libr.: „de codicibus Hesiodeis nonnullis in Anglia asservatis" [Heidelb. 1866]).
	Bibl. Burn. n. 109, olim Jo. Car. de Salviatis, deinde Thomae Burneii, mutilus, desinens in v. 134						XV	chartac. in fol. min.	1) Theocriti Idyllia XV 2) Pindari Olympia 3) Pythagorae carmina aurea 4) Arati Phaenomena	*G. Kinkelius* a. 1866 ad edit. Tauchnitz. (Lips. 1829) editorum in usum (v. supra).
	Bibl. Collegii Emmanuelis Cantabrigiensis	E	Emm.	Em.	L	Emm.	XVI		Theogoniam	1) *J. C. Blomfieldius* Gaisfordii in usum. 2) *F. A. Paleius* suum in usum.
Codices Mosquenses.	Bibl. Synod. n. 284, olim monasterii Iberorum				I	Mosq. 1	XV vel XVI	membran. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam	*Chr. Frid. de Matthaei* a. 1774 suum (?) in usum; Matthaei apparatum usurpavit Rankius.
	Bibl. Synod. n. 374, olim Rasarii, deinde Metrophanis, postremo monasterii Iberorum				K	Mosq. 2	XIV vel XV	membran. in 8vo.	1) Opera 2) Theogoniam 3) Herculis ἄϑλους	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
		nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.				
Codex Leidensis.	Codex bibliothecae academiae Leidensis, olim Isaaci Vossii			Voss.	Voss.	Voss.	XV			1) *Ruhnkenius* partim (cf. eius epist. crit. I p. 155—157) suum in usum. 2) *Lennepius* suum in usum (?).

SCUTUM.

SIGLA.

M = Cod. Laur. XXXII 16 = M 3 Goettl. = Flor. B Lenn.
F = Cod. Laur. XXXI 32 = M 2 Goettl. = Flor. F Lenn.
S = Cod. Laur. (Bad.) n. 2823, 2 = Schell. apud Lenn.
s = Excerpta ex Cod. Laur. (Bad.) n. 2823, 1 = Flor. D Lenn.
μ = Cod. Mediceus a Dorvillio collatus.
V = Cod. Ven. IX 6 = V 1 Goettl.
v = Cod. Ven. 464 = V 2 Goettl. = T Rank.
C = Cod. Par. 2708 = Par. C Lenn. = A Rank.
H, B = Excerpta ex codd. {Harl. 5724, Burn. 109} apud Kinkel.
E = Cod. Coll. Emmanuel. Cant. apud Gaisf. et Pal.
a = Aldina.
c = codicum omnium consensus
m = codicum reliquorum maior pars
p = codicum reliquorum pars (duorum vel plurium codicum consensus)

Ἢ οἵη προλιποῦcα δόμουc καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐc Θήβαc μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοccόου Ἠλεκτρύωνοc,
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων

Lectionis varietas: De Scuti auctore et habitu externo Argum. Γ (p. 108 Goettl. ed. II). Τῆc Ἀcπίδοc ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' Καταλόγῳ φέρεται μέχρι cτιχῶν ν' καὶ ϛ' (sic *Petitus*; c' codd.). ὑπώπτευκε δὲ Ἀριcτοφάνηc, οὐχ ὁ κωμικόc, ἀλλά τιc ἕτεροc, γραμματικόc, ὡc οὐκ οὖcαν αὐτὴν (τὴν ὁπλοποιίαν ταύτην V) Ἡcιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸc τὴν Ὁμηρικὴν ἀcπίδα μιμήcαcθαι προαιρουμένου. Μεγακλῆc δὲ ὁ Ἀθηναῖοc γνήcιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλωc δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἡcιόδῳ. ἄλογον γάρ φηcι ποιεῖν Ἥφαιcτον τοῖc τῆc μητέροc ἐχθροῖc ὅπλα παρέχοντα. Ἀπολλώνιοc δὲ ὁ Ῥόδιοc ἐν τῷ γ' φηcὶν αὐτοῦ εἶναι, ἔκ τε τοῦ χαρακτῆροc καὶ ἐκ τοῦ τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὑρίcκειν ἡνιοχοῦντα τῷ Ἡρακλεῖ. ὡcαύτωc δὲ καὶ Cτηcίχορόc φηcιν Ἡcιόδου εἶναι τὸ ποίημα. *Longin.* de sublim. IX 4 sq., Scuti v. 267 respiciens, haec adicit: εἴγε Ἡcιόδου καὶ τὴν Ἀcπίδα θετέον. (A recensione carminum Hesiodeorum a *Pausania* IX 31 § 4 facta Scutum abest.) *Theodos.* Gramm. p. 54 Goettl. (quocum consentiunt *Gramm.* ap. *Villois.* an. Gr. II p. 174. *Bekk.* an. Gr. p. 672. 1165.) Ἀναγκαῖον δὲ πρὸ τῆc καθόλου πάcηc βίβλου εἰcβολῆc τὰ ἓξ κεφάλαια ταῦτα ζητεῖν, ὄντα καὶ αὐτὰ ἀναγκαῖα· ἐπιγραφήν, cυγγράφειαν (l. cυγγραφέα), cκοπόν, χρήcιμον, τάξιν καὶ τέλοc .... cυγγραφέα δέ, ἵνα καταλάβωμεν τὸ ἀξιόπιcτον τοῦ cυγγραψαμένου καὶ τὸ γνήcιον τῆc cυγγραφῆc αὐτοῦ. εἰcὶ γὰρ πολλὰ ψευδεπίγραφα τῶν βιβλίων, ὡc ἡ Ἀcπὶc Ἡcιόδου, ἥτιc οὐκ ἔcτιν Ἡcιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινόc, ὃc ἐχρήcατο ἐπιγραφῇ καὶ ὀνομαcίᾳ Ἡcιόδου, ἵνα τὸ ποίημα κριθῇ ἄξιον ἀναγνώcεωc διὰ τῆc ἀξιοπιcτείαc (l. ἀξιοπιcτίαc) τοῦ ποιητοῦ Ἡcιόδου. *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. IV 315 de generibus artis criticae disserens: Ἕκτον κρίcιc ποιημάτων· πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐcτιν, ὡc ἡ Cοφοκλέουc Ἀντιγόνη. λέγεται γὰρ εἶναι Ἀντιφῶντοc (l. Ἰοφῶντοc) τοῦ Cοφοκλέουc υἱοῦ. ὁμοίωc τὰ Κυπριακά, καὶ ὁ Μαργίτηc, Ἀράτου τὰ Θυτικά, καὶ τὰ περὶ Ὀρνέων, Ἡcιόδου Ἀcπίc. Inscriptio in v: Ἡcιόδου ἀcπὶc ἡρακλέουc. In B: ἀcπὶc ἡcιόδου. In Monac.: Ἡcιόδου πόνημα περὶ τῆc ἀcπίδοc τοῦ Ἡρακλέουc. In reliquis ἡcιόδου ἀcπίc. (Inscriptione caret F) v. 1. Ἡ οἵη MS (Ἡ with α above S) v Η οἵη F Ηοίη s ἡ οἰη CIIp οἵη sine ἢ B η οἰη ap τοίη p (De multis codd. nil constat) ἠοίη *Schol.* Ven. ad Il. T 342. δόμον E v. 2. εἰc FsE Ἀμφ[?]τρύωνα F Ἀμφιτρύονα SH v. 3. Ἠλεκτρυῶνοc Mv v. 4. ἦν (sed ἦν in ras) ῥα F ἦν ῥὰ μp ἢ ῥὰ SvHp ἡ ῥα B ἐκαὶνυτο M ἐκαίννυτο Sp θηλυτερά ων F (with ων above)

Criticorum conjecturae: v. 1. ἠοίη *Guiet*, ἢ οἵη *Robinson* Eoearum initiorum ignari

εἶδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι·
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
ὡς οὔ πώ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάρ †οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
ὣς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.

L. V. v. 5. εἴδει τε μH (εἴδ. ex εἶδ. corr) p εἶδεΐ τ' ἐν p μεγέθει (μ supra) M γέμεν MFB γέ μιν (εν supra) S γέμεν Cp γέ μιν Ep γὲ μὲν a γε μὲν reliqui (in v γε ex γὲ corr) ἔριζεν Mv v. 6. θνητὰς B θνητοῖσιν M v. 7. ἀποκρῆθεν FB Vit. *Etym. M.* p. 495, 30. *Eustath.* ad Il. p. 1257, 55. *Gramm.* apud *Cram.* an. Par. IV p. 67. ἀπὸ κρῆθεν firmant *Schol.* Ven. et Vict. ad Il. Π 548. *Etym. Gud.* p. 304, 54. βλέφαρον *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 55. τ' om *Schol.* Ven. et Vict. ad Il. Τ 1. *Eustath.* ad Il. p. 1363, 55. (cf. *eund.* p. 1257, 55) ἄπο κυ. H Vit. ἀποκυ. p ἀπὸ κ. reliqui *Eustath.* ad Il. p. 1363, 55. ἄπο *Schol.* ad Il. Τ 1. κυανεάων V *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* l. l. et sic voluit *Apollon.* lex. Homer. v. ἑὰ p. 61, 23 Bekk. (ubi contra mentem haec respicientis scriptum est κυανῶν) κυανυέων H κυανεώντων M κυανεόντων p (ἀποκυανεόντων S) κυανέων cum a reliqui v. 8. οἶον τε F οἷόν ποτε Sp v. 9. ὧς c (E excepto, qui ὃς) a καταθυμόν H ἐὸν F τίεσκ' Fp τῖεσκ' B ἄκοιτιν s v. 10. οὔπω τι μα τίς F τίς S ἔτισαι F Versum om V; in C vs. in margine scriptus est. v. 11. ἥ μέν οἱ MCm ἥ μεν οἱ F ἥ μὲν οἱ μHB ἥ μὴν omisso οἱ a Par. A ὁ μέν οἱ S (in marg. γρ. ἥ μέν) p ἥ μήν οἱ paucis exceptis ut videtur reliqui (cum V) ἀπέκτεινεν FSμHEp ἀπέκτεινε B ἀπέκτειν' v ἴφι v δαμάσας FSsCHBp v. 12. βουσίν p δ' ὅτε p δ' ὅ τε a v. 13. εἰς s φερεσσακέας H Mosq. 2 φερεσακέας FB Mosq. 1 φερεσσακέους v φερεσσάκεας reliqui v. 14. ἔναιεν p παρακοίτι ex παρακοίτη corr (m. post.) F παρ' ἀκοίτη s παρακοῖτι va v. 15. ἐφ' ἡμέρου p γρ ἐφημερίου (αι supra) S marg. οὐ γάρ οἱ ἦεν c (γὰρ F, εἶεν E) a (γὰρ a) v. 17. πρὶν γε F μεγαθὺμων M v. 18. πυρὶ καταφλέξαι M (ordine recto m. I indicato) SV CEp (fortasse m) v. 19. ἠρώων M ἰδὲ ex ἠδὲ corr M ἠδὲ FSsμBEp Τηλεβ†οάων M v. 20. γὰρ Fa διέκοιτο B θεοί δ' M δ' om H ἐπὶ μάρτυροι MsvHp ἔσσαν MSEp

C. C. v. 7 sq. „horum duorum panno supersedere debuisse“ videbatur *Wolfio* v. 7. ἀπὸ κρῆθέν τ' ὀφρύων τ' ἀπὸ vel βλεφάρων ἄπο κυανέων τε conj *Paley* v. 12. πέρι ed *Goettling* v. 15. οὐδέ οἱ ἦεν e corr *Hermanni* Orph. p. 780 ed *Dindorf Goettling Paley*

τῶν ὅ γ᾽ ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ᾽ ὅττι τάχιστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ᾽ ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ᾽ ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἕσποντ᾽· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ᾽ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ᾽ ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ὦρτο δ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,
ἐννύχιος· τάχα δ᾽ ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖτις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ᾽ ἄρ᾽ ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ᾽ Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε,

R. D. v. 28 sq. ὄφρα — φυτεύσῃ

L. V. v. 21. τῶν γ᾽ (vel τῶνγ᾽) ὀπίζ. VC ὅγ᾽ ex ὅγε (ut videtur) corr F v. 22. ἐκτέλεσσεν s δ F v. 23. ἅμ᾽ s ἱέμενοι FSsp πολέμοιο M, τε post ἱέμ. extruso φιλόπιδός τε sμCap v. 24. Βἰω-τοὶ F πλάξιπποι Sp πληξίππου E ἐπὶ σακ. Sp πνέοντες p v. 25. Λοκρ. ex Λωκρ. corr (m. I) M ἀγχίμαχοι M ἀγχίμαχοι Sp ἐγχέμαχοι sv ἀγχέμαχοι cum a reliqui Φυκῆες HB v. 26. ἕσποντο Fp ἔσποντο H ἕποντο B ἕσποντ᾽ p τοῖσι E πάϊς c (uno excepto) a Ἀλκέοιο s Ἀλλκαίοιο B v. 27. πατήρ δ᾽ (ut saepius) Fva v. 28. ὕφηνε VC Monac. m. II (supra η velut interpretamentum adiectum αι) κατα pro μετὰ μ ὥς ῥα MC (ὄφρα in marg.) p ὡς ῥὰ Fμ ὡς ῥά H ὧς ῥα B ὄφρα cum a reliqui v. 29. ἀνδράσιν ἀλφ. Bap ἀλφιστῇσιν FsHBEp (v. ad Opp. 375) φυτεύσαι Sμa Par. D Rehd. φυτεύσῃ vEp φυτεῦσ$^{αι}_{η}$ C apud *Lenn.* (φυτεῦσ$^{η}_{αι}$ apud *Gaisf.* et *Rank.*) φυτεῦσαι MF reliqui cum *Schol. paraphr.* «ὥστε γεννῆσαι» v. 30. ἀπὸ λύμποιο S Οὐλύμποιο M Ὀλύμποιο F p Οὐλύμπιο s Οὐλύμπου H v. 32. ἔζε F ἕξε B Par. E ἵξε SHap ἷξε E ἶξε reliqui τόθεν αὖθις μC (apud collatorem Muetzellianum) τότε αὖθις ap τότε δ᾽ αὖτις H Voss. πόθεν αὖθις E τόθεν αὖτις MF (τόθ᾽ in F?) svC (ap. *Lenn.* et *Rank.*) B reliqui v. 33. Φύκιον H Φοίκιον E μητιέτα ap v. 35. τανυσφύρον E τανυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ FμHBp v. 36. εὐνῇ ἐν φ. vE αὐτῇ ἐν φιλ. Vit. τέλεσε Sp τέλεσσε s δ᾽ ἔθ᾽ ἔλδωρ E ἂρ MSvCap ἐ^έ^λδωρ F v. 37. Ἀμφιτρύων v, sed μ in ras. v. 38. δ᾽ om B ὅνδε M, sed ο ex ε corr ὅντε B δόμοντε M (sed δόμονδε postea corr) FμBp δόμοισιν E apud *Gaisf.*

C. C. v. 26. παῖς ed *Dindorf Goettling*

οὐδ᾽ ὅ γ᾽ ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ᾽ ἰέναι, πρίν γ᾽ ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὕπ᾽ ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ῥα τότ᾽ Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ᾽ ἄρ᾽ ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ᾽ αὖ μέγ᾽ ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,

R. D. v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ

L. V. v. 39. ὅγε sp ἀγριώτας F v. 40. ὤρτ᾽ s γ᾽ ἑῆς C ἀλόχοιο s εὐνὰν FμB v. 41. πὸθος M αἴννυτο S v. 42. δ᾽ om B ὑπεκπροφύγῃ MFμvCHB ὑπερπροφύγῃ E ὑπεκπροφύγοι paucis exceptis reliqui (cum a) v. 43. νόσου SCp δυσμοῦ S v. 44. ὡς ῥὰ τότ᾽ FH ὧς ρα τοτ᾽ μ ὡς ἄρα τ. VEp ὥς ῥὰ τ. a ὥς ῥα τ. reliqui ἐκτολμήσας μap ἐκτολυπεύσας addito γρ. ἐκτολμήσας C ἐκτολμῶν Sp ὑπολυπεύσας s v. 45. φίλως MFvHB Vit. Mosq. 1 φίλους p φιλίως SμVC (ι alt. ab al. [?] m. insertum) a reliqui δὸμον M εἰσαφίκανεν MvC v. 46. πανύχιος ap ἂρ MFSCHBa παρακοίτι p (ut Par. DH) παρακοῖτι v παρακοίτῃ Hp παρακοίτῃ ex παρακοίκει (ut videtur) corr S παράκοιτι ut videtur reliqui (cum a) v. 47. Ἀφροδίτης ex Ἀφροδήτης corr B Ἀμφροδίτης a v. 49. ἐν om FBp ἐφ᾽ pro ἐν H διδυμάον᾽ ἐγείνατο FμH Bp διδυμάονε γείνατο reliqui παῖδες s v. 50. οὐκέθ᾽ ὁμὰ M (ὁμᾶ M) svC οὐκ ἐθ᾽ ὁμὰ F οὐκ ἔθ᾽ ὀμὰ a Monac. m. I (οὐκ Monac.) οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ uno excepto reliqui γέ μεν CBa v. 51. χειρὸτερον M τόν δ᾽ MF δὲ, μέγ᾽ sv v. 52. κάρτερόν τε p κράτερόν ex κάρτερόν (m. II) corr S Ἡρακληείηνν S Ἡρακλείην FHBp Versum om Par. E v. 53. τον S ὑποδμιθεῖσα a Par. A v. 54. Ἰφικλῆα δορυσσόῳ MFsVCHBm
α
Ἰ. δορισσόῳ μ Ἰφικλῆ τε (τε postea add) δορυσσόῳ v Ἰ. γε δορισσόῳ ap Ἰφικλῆα λαοσσόῳ SE reliqui

---

C. C. v. 42—45 ante v. 39 ponendos esse vidit *Kinkel* Post v. 49 in una recensione v. 50—52, in altera v. 55 sq. et tum v. 52 positos fuisse, v. 53 sq. autem ab imperito homine intrusos putat *Lehrs* p. 242
v. 52. οὐ καθ᾽ ὁμὰ olim conjectabat *Lennep* [v. 53 sq.] *Paley* v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ e conj *Hermanni* ed *Dindorf*, Ἰφικλέα λαοσσόῳ ed *Goettling*, Ἰφικλῆα δουρυσσόῳ conj *Gerhard*. lectt. Apoll. p. 108, Ἴφικλον λαοσσόῳ in una, Ἰφικλῆα δορυσσόῳ in altera recensione fuisse putabat *Thiersch* gramm. Gr. § 148, 4.

κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖcα,
τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν cημάντορι πάντων.

Ὃc καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοc
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεcι λαμπομένουc cέλαc ὣc πυρὸc αἰθομένοιο.
ἑcταότ᾽ ἐν δίφρῳ· χθόνα δ᾽ ἔκτυπον ὠκέεc ἵπποι
νύccοντεc χηλῇcι, κόνιc δέ cφ᾽ ἀμφιδεδήει,
κοπτομένη πλεκτοῖcιν ὑφ᾽ ἅρμαcι καὶ ποcὶν ἵππων.
ἅρματα δ᾽ εὐποίητα καὶ ἄντυγεc ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνοc ἀμύμων,
ἐλπόμενοc Διὸc υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δηώcειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύcειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβοc Ἀπόλλων·
αὐτὸc γάρ οἱ ἐπῶρcε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ᾽ ἄλcοc καὶ βωμὸc Ἀπόλλωνοc Παγαcαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ᾽ ὣc ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίc κεν ἐκείνῳ

L. V. v. 55. κεκριμμένην Hp v. 56. τόν δε F θεῶν om FμH Bp cιμάντορι a v. 57. Εὐρητιάδην s μεγὰθυμον M v. 58. εὕρε M εὗρε Fa δὲ pro γὰρ E apud *Gaisf.* v. 59. Hic versus in C in ima pagina scriptus est πατέρ᾽ Cap ἆτον Ἄρ. inverso ordine sC Ἄρη᾽ MFSp Ἄρή H Ἀρη᾽ B Ἄρη p Ἄρην a reliqui πελέμοιο H v. 60. In v postea additus cέλαc primo omiss., postea additum est in M, ὣc π deleto ὡc Cp ὡcεὶ pro cέλαc ὣc Voss. v. 61. ἑcταὸτ᾽ ἐνὶ M ἑcταῶτ᾽ ἐνὶ Fμp ἑcταῶδ᾽ ἐνὶ H ἑcταῶτ᾽ ἐνὶ B ἑcταότ᾽· Ἀρίcταρχοc ‘ЄCTЄΩT’. *Schol. Ven.* εὔκτυπον E ἐνὶ etiam M v. 62. χηλῇcιν *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 740. *Suid.* v. ὁπλή. v. 63. ὑφ᾽a ἅρμαcιν F v. 64. εὐποìητα S ἄντυγεc S v. 65. ἱεμένων MVvCHp et sine acc. B ἱεμένων uno excepto reliqui v. 66. ἡνίοχον τε F v. 67. δηϊώcειν vel δηιώcειν sHBEp (fortasse m) δηϊάcειν μp δή|| ώcειν C δαιώcειν p δαϊώcειν a δηώcειν reliqui ἀποκλυτὰ FvCB ἀπο, κλυτὰ Sp et sine interp. H δώcειν E v. 68. εὐχολέων MSsCp εὐχολέων (ῶν suprascr. a m. recentiss.) F εὐχωλέων v, sed χωλ in ras. ἔκλυcε μVit. v. 69. γὰρ a Ἡρακλείην FHBp Versum om E v. 70 om cod. Dorvill. apud *Gaisf.* πὰρ pro πᾶν V v. 71. λὰμπεν M λάμπεν S ὑποδ. F τὲ M καὶ om μ v. 72. πὰρ δ᾽ ὣc Sp ὡc C ὦc, a ἐκείνων MFHBp ἐκείνῳ cum a reliqui

C. C. v. 55 sq. ἀθ *Koeppen*, dubitanter defendebat *Heinrich*; „mirum, ni alius poetae fuerint hi versus pro 50—54. Certe vv. 55. 56 pro spuriis habere non licet propter ὅc insequens v. 57.“ *Goettling* v. 57. „Incipit inde ab hoc versu antiqui rhapsodi continuatio.“ *Heinrich.* Pro ὃc καὶ intruso ab eo, qui sequentia cum introductione conjuncturus esset, olim scriptum fuisse ἔνθ᾽ ὅ γε conj *Paley*

ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ὅς ῥα τόθ᾽ ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι †μετ᾽ ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ᾽ ἐυστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ᾽ εὐρυμετώπων,
ἵκετο δ᾽ ἐς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔσθ᾽ ἱκέτῃσι, τίον δ᾽ ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ᾽ ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,

L. V. v. 73. κατ᾽ ἐναντίον FB v. 74. πλὴν MSCm πλήν γ᾽ svp πρίν γ᾽ vel πρὶν γ᾽ cum μFHB reliqui Ἡρακλέος Sp κα. om M Ἡρακλ. κυδαλίμου καὶ Ἰολ. C Ἰολὰου S Ἰοαλάου (α alt. ex corr) B Ἰοάλου a v. 75. κείνω Vit. v. 76. στιβαροῖσιν F σταβαροῖσι p μέλεσσι S μέλεσιν FHB μελέεσσιν E apud *Gaisf.* (μελέεσσι apud *Pal.*) μέλεσι p v. 77. ὅς ῥα τὸθ᾽ M ὅς ῥὰ τόθ᾽ F (τοθ᾽ F) Ssv ὅς ῥὰ τ. a v. 78. ἥρως ex ἔρως corr m. post. S φίλτατ^ε ἐκείνων F v. 79. ἦ τί FSvC ἠτί p ἦτοι E ἤτοι p (in uno cod. ἦτι in marg.) ἦ τι a μέγ᾽ V exhibere affirmat *Goettl.* μεγ᾽ ex μέγ᾽ corr B μεθ᾽ μ μετ᾽ reliqui cum a et *Scholiis* per «εἰς» interpretantibus ἀθανὰτους M · μάκρας E τοὶ, a Monac. ἔχουσι M v. 80. ἠλίτεν F ἤλιτεν S, sed ι ex corr. ὅτ᾽ M ἐυ^στέ^φανον S εὐστέφανον p v. 81. ἦλθεν FH ἤλθεν B Τίρυνθ᾽ FμHBp Τίρυνθ ex Τίρυνθ^α^ον corr (m. post.) S Τίρυνθα p Τίρυνθον cum a reliqui εὐκτῖμενον B v. 82. Ἠλεκτρυῶνα v v. 83. ἥκετο FμBp δ᾽ om B ἐς FsvCH εἰς, quod cum a habent reliqui, firmat *Schol.* Laur. ad Soph. Ant. 1180. Κρέοντα *Schol.* Laur. ad Soph. l. l. v. 84. οἵ ῥα μιν F οἵ ῥά μιν v ῥά ex ῥα corr m. post. S ἄρμενα FsμvCBap ἅρματα SE apud *Pal.* ἅρματα p et sic E apud *Gaisf.* v. 85. ᾗ (vel ἥ) δίκη MFSvHBp ἡ δίκη C ἧ δίκη Par. D ᾗ δίκῃ a Par. A De reliquis nil constat ἱκέτῃσι, τίον δὲ MF (δε F) ἱκέτῃσι· τῖον C ἱκέτηι· τοῖον E apud *Gaisf.*; de τοῖον *Pal.* nihil) τ. δ᾽ ἄρα C (et fortasse v) et sic scribi iubet *Schol.* Monac. τ. δ᾽ ἄρ Monac. τ. δ᾽ ἂρ a τ. δέ γε HB τ. δένε μ τ. δέ σε Mosq. 1 De reliquis nil constat τήλοθι pro κήροθι Monac. m. pr. Mosq. 2 marg. a

---

C. C. v. 75. κείνῳ conj *Hermann* [v. 75 sq.] *Paley*, ἀθ jam *Koeppen*, ut „loquendi formulam sollennem et fere perpetuam" defendit *Heinrich* v. 79. μέγ᾽ ἀθανάτους ex em *Dorvilli* ed *Heinrich Dindorf Ranke Goettling*, ἦ μέγα δή τι θεοὺς μάκαρας conj *Hermann* v. 79—94 alius esse auctoris suspicabatur *Thiersch* de Hes. p. 28 impugnatus ab *Hermanno*, nuper repetivit *Paley* v. 81. Τίρυνθος e conj *Wintertoni* et *Ruhnkeni* ep. crit. I p. 242 ed *Dindorf* v. 85. τίον δέ ἑ conj *Ranke*

ἠ ἀλόχῳ· τάχα δ᾽ ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ᾽, οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
cός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς.
ὃς προλιπὼν cφέτερόν τε δόμον cφετέρους τε τοκῆας
ᾤχετο τιμήcων ἀλιτήμενον Εὐρυcθῆα,
cχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεcτοναχίζετ᾽ ὀπίccω,
ἣν ἄτην ἀχέων· ἣ δ᾽ οὐ παλινάγρετός ἐcτιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ᾽ ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ cὺ θᾶccον ἔχ᾽ ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεcὶ θάρcος ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων cθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείcας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλcος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.»
τὸν δ᾽ αὖτε προcέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·

L. V. v. 87. περιπλομένων p ἐπιπλομένω ἐνιαυτῶ s ἐπιπλομένῳ ἐνιαυτῷ v v. 88. γινόμεcθ᾽ C ap. *Rank.* οὔτε φρένας a Par. A τοῦ μὲν φρένας· γρ. οὔτε φυὴν *Schol.* Monac. [cod. 91] ἐναλίγκιον sH (m. I) Monac. (m. I) Par. D a ἀλίγκιον E apud *Pal.* (ἀλίγκιοι E apud *Gaisf.*) v. 89. cὸς τὲ MS τῷ *Schol.* Cant. ἐξείλετο S v. 90. cφετέρων H δόμον ex δῶμα corr M δῶμα SE apud *Pal.* ap τοκήας S v. 91. ᾤχετο τομήcων a ᾤχετο δ᾽ ἀτιμήcων p ἀλιτήμηνον Fμ (sine acc.) Hp ἀλιτήμενον MBS (in S ι ex corr) sv ἀλιτίμενον E ἀλιτημένον a ἀλιτήμερον duobus exceptis reliqui Εὐρυcθέα Fμ (in μ sine acc.) H Par. H Εὐρυcθῆα ex Εὐρυαθῆα corr (m. II) S Εὐρυθέα B v. 92. ἤ που a *Stob.* Flor. IV 36 p. 54. μάλα pro πολλὰ ap μετεcτοναχὶζετ᾽ M μεταcτοναχίζετ᾽ (sed μετεcτοναχίζετ᾽ cod. B) *Stob.* l. l. ὀπίcω FSHp v. 93. ἄταν Ep ἥ δ᾽ svCp ἢ δ᾽ οὐ ap παλινάγρετος ἐcτὶν MF παλινὰγρετος ἐcτὶν S v. 94. ἐπετείλατ᾽ s ἐπέτειλεν v v. 96. ὠκυπέδων VC δε a ἀέξω M Vit. ἀέξων F (ο superscr.) v. 97. ἔχων H (sine acc.) B Voss. v. 98. ὑποδδείcης Voss. ὑποδδεὶc FBp ὑποδδεὶε H Ἄρηος H Ἄρεωc E ἀνδροφὸνοιο M ἀνδροφόνοιc H v. 99. δc καὶ νῦν MVC κεκλογὼc Fp v. 100. ἑκατηβολέταο sp v. 101. ἢ μὴν κάρτερός περ p μὴν etiam MSsvH ἄεται M ἆαται V v. 102. τόν δ᾽ MSa τόνδ᾽ s ἀμώμυτος ap

C. C. v. 87. ἄμμε περιπλομένων conj *Guiet* v. 91. ᾤχετο δουλεύcων ἀλιτημένῳ Εὐρυcθῆι dubitanter conj *Paley*, ἀλιτήμερον e conj *Guieti* ed *Dindorf*, Εὐρυcθῆ᾽ ἠλιτόμηνον ex Homero T 118 conj *Bentlei* v. 93. ὀχέων e conj *Graefi* ed *Dindorf* v. 95 sq. ἀθ *Thiersch* l. c. v. 97 aut omittendum, ita ut post v. 96 statim sequatur v. 98 μηδὲν ὑποδδείcης scriptus, quam conjecturam praeiverat *Kinkel* p. 19, aut omissis v. 79—96 statim cum v. 78 jungendum esse putavit *Paley* v. 95—101 alius esse recensionis, in qua tantum certamen narratum, Herculis armatura non descripta fuerit, ita ut transpositos post v. 77 statim exceperint v. 338—40 ita fere exarati: ὣc εἰπὼν ἐc δίφρον ἔβη Διὸc ἄλκιμος υἱὸc | ἐccυμένωc· τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος | cμερδαλέωc ἵπποιcιν ἐκέκλετο — suspicabatur *Hermann* p. 194 sq. v. 101. κρατερόc περ ἀαccεῖται πολέμοιο conj *Guiet* ἆται malit *Buttmann* lexil. I p. 300.

«ἠθεῖ᾽, ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ᾽ ἄγε, δύσεο τεύχε᾽ ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ᾽ ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ᾽, ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ᾽ Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φέρτερα θοίνης.»
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπε·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, Διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ᾽, ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.»
ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,

L. V. v. 103. ἠθεῖε· ἤ SCHEp ὦ ἠθεῖε· ἤ FμBp (in μB ἦ) ὦ θεῖ᾽ ἦ v μάλα om H δὴ M δήτοι F v. 104. Ἐνοσίγαιος C Ἐνοσιγαῖος p v. 105. Θήβας v πόληας Mp πόληα ex πόληας corr S πολῆας p οἱ Θήβης κρήδεμνον ῥύεταί τε πόληας citat cod. Havn. 1971 ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* ed. Sturz. p. 933 (κρήδεμνον Θήβης ῥύεται πόλιν cod. Voss. *Etym. M.* apud Gaisf.) Vulgatam firmat *Etym. Gud.* p. 345, 35 sq. Sturz. v. 106. τόν τε B κρατερὸν μέγαν τε FμHp κρατερὸν τε μ. a v. 108. ἀλλά γε FS (vel ἀλλάγε) ap ἀλλ᾽ ἄγε reliqui δύσεο MSvCp δύσαιο FHB δύσσαιο p δύσσεο cum Ea reliqui ἐυρήια s ὄφρα F v. 109. ἀμπελάσαντες VC Ἄρεος Fp v. 110. μαρνώμεσθ᾽ S μαρνώμεθ᾽ FHBp οὔ τοι F οὔτοι CBam οὔ τι vel οὔτι reliqui ἀταρβητὸν F v. 111. δ᾽ εἰδίξεται a ὀΐω MSvCp v. 112. φεύξασθαι MEp ἀμὺμονος M ἀμύμονας E Ἀλκίδαο svCp v. 113. οἵ δὴ H σφι om H σφιν svCEp σχεδόν εἰσι FCp σχεδὸν εἶσὶ S σχεδὸν εἰσὶ v σχεδόν εἴσι H σχεδὸν εἶσι reliqui πτολέμοιο M (m. recent. ex πολέμοιο corr) v. 114. φιλόπυδα F τά σφι Mp φέρτερα cum a c, svE Monac. m. II exceptis, qui φίλτερα (idem legit *Diaconus*) v. 115. μείδησε SsCp Ἡρακλείη FHBp v. 116. μύθῳ pro θυμῷ sv μάγλα E νυ om MsvHEp οἱ om FμCp ἅρμενα FB εἶπε MFSsHBp εἶπεν cum a reliqui v. 117. προσήυδα a v. 118. ἥρως M Ἰόλας E διοτροφὲς S οὐκ ἔτι F v. 119. ὑσμήνη Fv τραχεῖα SHEap cύ δ᾽ Mv v. 120. ἀρειόνα (acc. supra o postea add) M ἀρίονα Monac. ἀρείονα reliqui vv. 120. 121 in H in unum contracti sunt: ὣς καὶ νῦν μ. ἵ. ἀρήγεμεν etc. v. 121. ἀναστρωφᾶν ex ἀναστροφᾶν F ἀναστροφᾶν C ὥς κεν Fp ὥς γε Sp v. 122. κνημίδας FSCHBap ὀρειχάλκοιο ex ὀρειχάρκοιο corr M φαείνου *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. I p. 417.

C. C. v. 111. οὐ Ϝιφικλείδην corr *Bentlei* v. 114 ἆθ *Paley*

Ἡφαίςτου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμηςιν ἔθηκε.
  δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ςτήθεςςιν ἔδυνε,
καλόν, χρύςειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον ςτονόεντας ἐφορμήςαςθαι ἀέθλους.
  θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοιςιν ἀρῆς ἀλκτῆρα ςίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ ςτήθεςςι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοςθεν ὀιςτοὶ
ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες·
πρόςθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυςι μῦρον,
μέςςοι δὲ ξεςτοὶ περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπιςθε
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεςςιν
†ηςαν· ὃ δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,

R. D. v. 134. μόρφνοιο v. 135. εἵλετο χαλκῷ

L. V. v. 123. κνημ. ex κλημ. corr M κνημῖςιν V κνήμιςιν B ἔθηκεν MFvp v. 124. αὖ a ἔδυναι F ἔδυνεν v v. 125. καλὸν χρήςειον a πολυδαιδάλεον SCE apud *Gaisf.* p ὅν οἱ MVvp ὃν ῥάοι μ ὃν ῥά οἱ E apud *Pal.* (ὄν ῥα apud *Gaisf.*) ὅν ῥά οἱ p ὃν ῥ οἱ a ὅν ῥ' οἱ reliqui (nisi quod FH ὃν) ἔδωκεν v v. 126. Ἀθυναίη F ὁππὸτ' M ἔμελλεν v Par. H v. 127. τοπρῶτον Sa τοπρῶτον sv τὸ πρῶτον ut videtur reliqui ἐφορμήςεςθαι FμHBp ἐφορμήςαςθαι cum a reliqui v. 129. κοιλὴν
δὲ
περὶ (δὲ add m. rec.) C περιςτεφέεςςι E ςτήθεςςι M, sed θ ex corr ςτήθεςι p φαρέτραν p v. 130. κάββαλε δ' ἐξ. F κάββαλε τ' ἐξ. p κάββαλατ' ἐξ. a κάββαλ' ἐξ. p κάββαλεν ἐξ. p καββάλετ' ἐξ. reliqui ἐξὸπιθεν M ἐξόπιςθεν FSμC (apud *Lenn.* et *Rank.*) Bp et sine acc. H ἐξόπιθεν ex ἐξόπιςθεν corr v πολλοί δ' M πολλόν δ' a π. δ' ἔςαν
τοι τοι η
ὀ. s π. δέ ἔςςαν ὀ. (sed έ et ἐς in ras) v v. 131. ῥιγαλοὶ (η add m.
η
post.) S ῥιγαλοὶ p ῥιγηλοὶ θ. a λαθηφθόγγοιο MEap λαθαφθόγγοιο (η add m. post.?) S v. 132. θάνατ' εἶχον V μύρον FHBp v. 133. περιμήκέες F ὄπιςθεν a v. 134. μορφνοῖς p μορνοῖο p μορφνοῖο cum *Etym. M.* p. 796, 2 a reliqui [Pro μόρφνοιο faciunt *Apollon.* lex. Hom. p. 113, 28 Bekk. *Arcad.* p. 62, 9. *Etym. M.* p. 591, 15 sqq.] v. 135. ἰδ' (?) ὄμβρ. M ὅ δ' Sv ὅδ' a ὄμβριμον MEp ὄβριμον reliqui ἀκάχμιον μp (sed μενον marg. μ) εἵλετο χαλκῷ μp Par. G Mosq. 2 εἵλετο θυμῷ FHp αἴθοπι χαλπῷ E αἴθοπι χαλκῷ cum a reliqui v. 136. κρατί δ' ὑπ' M ἐπιφθίμῳ Sp κυνέαν S εὔτυκτον MSvCap ἐύτυκτον F ἔντυκτον E ἐΰτυκτον reliqui ἔθηκεν Mv

C. C. v. 131. num post δοτῆρες interpunctio figenda sit an uno tenore inde a πολλοὶ δ' ἔντοςθεν omnia cohaereant, dubitat *Hermann* „v. 132—135. Quovis pignore contenderim, haec aliunde sublegisse poëtam.“ *Wolf* v. 134. μόρφνοιο corr *Goettling* v. 135. εἵλετο δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ ed *Goettling Paley* ex em *Hermanni* ephem. Lips. I 1, p. 94 ex O 481.

δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥ τ᾽ εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
χερσί γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ᾽ ἔρρηξε βαλὼν οὔτ᾽ ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.

πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ᾽ ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ᾽ ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔ τι φατειός,

R. D. v. 144. δ᾽ ἀδάμαντος ἔην Φόβος

L. V. v. 137. δαιδαλίην Fp ἀδάμαντον p ἀραρ|||αν (υῖ superscr.) ex ἀραρῆαν corr F v. 138. εἴρυτο F ἔρρυτο VC ἤρυτο Ssv εἴρυτο reliqui κάρην Fp κάρην᾽ H κάρυ E v. 139. Huic versui in SCEa Monac. Par. D praefixa (in S in marg.) legitur nova inscriptio: Ἀρχὴ τῆς ἀσπίδος. In Palat. superscriptum est Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος. γέμεν C δὲ pro γε FμHp γε om p μὴν FvHE apud *Gaisf.* p σάκος M εἶχε M παραίολον (ν superscr.) (m. ead.) F οὐδὲ τὶς a vv. 140—143 in S in ima pag. scripti sunt (rubro) v. 140. οὐδ᾽ ἔθλ. F θᾶυμα a v. 141. λευκῇ vel λευκῆ FHp v. 142. ἠλέκτρῳ (θ᾽ superscr.) (θ᾽ add m. I) C ὑπερλαμπὲς MEp ὑπεκλαμπὲς p v. 143. λαμπόμενον M λαμπόμενον primo omiss., postea add in marg. S δὲ om S κυανοῦ F διὰ πτύχας M διαπτύχες FvCp διαπτύχεες ap ἠλήσαντο E v. 144. μέσῳ Sp ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος] γρ. ἐν μέσσῳ Δ᾽ ἈΔΑΜΑΝΤΟΣ *Schol.* Monac. [cod. 91] quam lectionem etiam *Tzetzam* habuisse ex ejus *scholio* ad h. v. patet: ἐνταῦθα σωματοποιεῖ τὸν φόβον, ὡς ἂν ἐν τῷ μέσῳ ἐξ ἀδάμαντος ἦν οὐδαμῶς δυναμένου ῥηχθῆναι. Vulgatam contra etiam *Diacon.* et *Schol. paraphr.* tuentur ἔην, φόβος a φατεινὸς E

C. C. v. 141—317 clupei descriptionem continentes antiquius carmen esse, cui reliqua a rhapsodis postea addita fuerint, putavit *Thiersch*; potius ab Alexandrino aliquo poëta insertos, antiquiorem autem post v. 140 statim posuisse v. 318 — θαῦμα ἰδέσθαι, | θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνί — suspicabatur *Goettling* impugnatus ab *Hermanno*; „eum, qui primus Herculis cum Cycno pugnam narrasset, omnino scuti descriptionem nullam conscripsisse, sed simpliciter scutum inter cetera arma connumerasse" versibus hoc modo ordinatis et scriptis: v. 128 ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, v. 319 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· v. 136—138 κρατὶ — θείοιο· v. 135 εἵλετο δ᾽ ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ et v. 320 ἀρσάμενος παλάμῃσι etc. demonstrare conatus est *Deiters* p. 57—60 v. 138 ἄθ *Paley* v. 141. κυάνῳ pro τιτάνῳ conj *Deiters* p. 61. v. 143 „haud dubie spurium" putabat *Heyne* ad C 481, cui adstipulatus est *Deiters* l. c. λαμπόμενον propter antecedens ὑπολαμπές suspectum *Paleyo* v. 144—153 insulsam esse imitationem „egregiae imaginis" v. 161—167 putabat *Lehrs* p. 245, contra draconis imaginem interpolationibus purgatam antiquiorem esse probare studuit *Deiters* p. 41 sqq. v. 144—167 tres contineri recensiones, quarum prima v. 144 (δ᾽ ἀδάμαντος ἔην Φόβος) sq. 154 (non 149, ut errore excusum est) — 160 cum Terrore bellica numina juncta, altera v. 144 (δὲ δράκοντος ἔην φόβος) — 153 draconis solam imaginem, tertia

ἔμπαλιν ὄccοιcιν πυρὶ λαμπομένοιcι δεδορκώc·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο cτόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοcυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔριc πεπότητο κορύccουcα κλόνον ἀνδρῶν,
cχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρέναc εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινεc ἀντιβίην πόλεμον Διὸc υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουc' Ἄιδοc εἴcω
αὐτῶν· ὀcτέα δέ cφι περὶ ῥινοῖο caπείcηc
Cειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
ἐν δὲ προΐωξίc τε παλίωξίc τε τέτυκτο,
ἐν δ' ὅμαδόc τε φόνοc τ' ἀνδροκταcίη τε δεδήει,
ἐν δ' ἔριc, ἐν δὲ κυδοιμὸc ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ,

R. D. v. 155. φόβοc τ'

L. V. v. 145. ἔμπαλι δ' ὄcc. Mp ἔμπαλιν δ' ὄcc. SE ὅccοιcιν F ὄccοιcι SH ὅccοιcι s ὄccοιο E λαμπομένοιcι M (supra α acc. grav. eras) v. 146. ὀδόντων F πλᾶτο ap θεώντων M v. 147. ἀτλήτων H βλοc-cυροῖο S μετώπου MSC marg. (m. II) ma προcώπου cum *Diacono* Fsμ (προcώπου μ, superscr. τ) vC (in textu) H reliqui v. 148. πεπότατο S κορύccα S (acc. postea add?) κωρύccουcα p κορύcουcα p v. 149. cχετλία S ἣ ῥὰ S ἐκ om FμHm εἶλε Fμp αἴνυτο pro εἵλετο sv E marg. βροτῶν pro φωτιων F βρότων μp βρωτῶν H θνητῶν Voss. v. 151. δυνουc' (in ras) C δύνουcιν Ssvp δύμεναι F (? μHp (nisi quod H δὺμεναι) δύμε-νοc V δύνουc' reliqui v. 152. ὀcτεα (voluit ὄcτεα) S cφιν M (ut videtur) E ex corr. a περὶρινοῖο (superscr. ρ) M περ ῥινοῖο Fμp περὶῤῥινοῖο C v. 153. Cειρίου M Cειροίου p κελαινὴ Mvm κελαινὴ a μελαίνῃ paucis exceptis reliqui v. 154. προΐειώξίc H τέτυκται S v. 155. ἐκ δ' s ἐνθ' ὅμ. C apud *Rank.* ὁμαδὸc τε M ὅμαδόc τε s φόνοc cum *Diac.* MSsvEp φοβόc C φόβοc reliqui τε ἀνδροκταcίη FCp τ' ἀνδρῶν ἀν-δροκτ. Ep τε ἀνδρῶν ἀνδρ. Sp τε ἀνδρῶν ἀνδροκταcιάων p τ' ἀνδροκτ. reliqui δεδήει om p τεδ εδάει C apud *Lenn.* (δεδήει apud *Rank.*) v. 156. ἔριc· ἐν δὲ M κύδοιμοc F εὐθύνεον *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. I p. 55. ὁμίλεον *Hom.* C 535 κήρ ex κῆρ corr (ut videtur) M κήρ FSCp κῆρ cum a reliqui

v. 144 (δὲ δράκοντοc ἔην φόβοc) sq. 161—167 draconem anguibus sociatum exhibuerit, probare studuit *Hermann* p. 207 sq.

C. C. Post v. 145 olim primum v. 149 scriptum cχέτλιοc, ὅc ῥα etc. et v. 150, tum demum v. 146—148 positos fuisse *Deiters* p. 45 conjecit v. 149 sq. „supervacaneum modo et ambitiosum ornamentum" videbatur *Wolfio* v. 151—153 ἀθ *Guiet*, „pro spuriis habendi rationem satis firmam desiderat" *Heinrich*, post *Lehrsium* damnavit et „eorum loco quae de dentibus dicta essent v. 146 sqq. substitutos esse a rhapsodo quodam ineptissimo" demonstrare studuit *Deiters* p. 46. v. 153. φαεινῇ πύθεται αὐγῇ vel αἴγλῃ conj *Paley* v. 154—159 ex Homero inepte illatos censuit *Lehrs*; unam esse imaginem ab eodem poeta, qui v. 168 sqq. aprorum leonumque pugnam descripserit, confectam suspicatur *Deiters* p. 43 sq. v. 156—159 = C 535—538 post *Schlichtegrollum*

ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
εἷμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
ἐν δ᾽ ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔ τι φατειῶν
δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
στίγματα δ᾽ ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
†κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ᾽ ἱεμένων τε,

R. D. v. 166 sq. δράκουσι | κυάνεα

—

L. V. v. 157. ζῷον E ἀούτατον V ἄατον s v. 158. τεθνηῶτα FμEap τεθνειῶτα duobus exceptis cum a reliqui μόθον (μ supra) M ποδόϊϊν S v. 159. αἷμα δ᾽ p ἔχε τ᾽ ἀμφ᾽ S ἔχετ᾽ ἀμφ᾽ Ep ὤμοισιν Fp δαφοινεὸν FVp δαφοὶνεον M δαφοίνεον cum a reliqui v. 160. καναχῇσι τε S v καταχῇσι τε E βεβριθεῖα S βεβρυχυῖα C cum *Scholio* et *Schol.* Monac. «διὰ τῶν κραυγῶν βρυχομένη» βεβρυχυῖαι V βεβριθυῖαι E βεβριθυῖα paucis exceptis cum a reliqui v. 161. ἔνθ᾽ ὀφίων C ἔσαν ex ἔσσαν corr (ut videtur) M ἦσαν FHp οὐ τι a φατεινῶν E v. 162. ταὶ βόσκονται M in textu (β ex φ corr m. post.; in marg. m. post.: γρ. τ^αι φοβέεσκον) ταὶ, ^φοβέεσκον (φο postea add) S v. 163. οἱ τίνες F v. 164. τῶν ex τῶ corr S (καὶ postea add) μάχετο V v. 165. Ἀμφιτρυωνίδης p τὰ δέ γ᾽ ἐδαίετο vel τὰ δέ τ᾽ ἐδαίετο M m. pr. (τάδ᾽ ἐδαίετο corr m. post.) τά δ᾽ ἐδέετο F δ᾽ ἐδαίετο (τὰ om) S τὰ δ᾽ ἐδαίετο Hp τὰ δὲ δαίεσθαι μ τάδ᾽ ἐδαίεσθαι p τάδε δαίετο v δὴ (pro τὰ δὲ) δαίετο E apud *Gaisf.* τὰ δὲ δαίετο cum a reliqui θαμαστὰ (υ supra) μ θαυματὰ vp *Schol.* ad Pind. Olymp. I 43. θαυμάσια M (m. post. ex θαυματὰ vel δαυματὰ corr) Neap. 1 θωϋτὰ C (sed ωϋτὰ in ras ex corr) ap θαυμαστὰ reliqui v. 166. ὡς C δράκουσιν Fv v. 167. κυάνεοι MSVC (apud *Rank.*) ap (fortasse m) κυάνεα reliqui γένειαν E v. 168. σύων F ἐσάν F ἦσαν Ssp v. 169. ἐσφέας H κοτιέντων Sa τ᾽ ἱεμένων MvCp τ᾽ ἱέμενών F θ᾽ ἱεμένων Hp τιεμένων cum Sa reliqui

---

proscripserunt *Wolf O. Müller Voss Ranke Paley* adeoque *Lennep*; „similiores esse venae Hesiodeae quam Homericae" censebat *Heyne*; „de industria additos esse a poeta nostro" putabat *Goettling*

C. C. v. 160 „suspectum habet nec ab una manu confectum credit" *Deiters* v. 160. βεβρυχυῖα jam conjiciebat *Guiet* (quamquam errore βεβρηχυῖα scripsit) et *Ruhnken* ep. crit. p. 102 probante *Hermanno* [v. 163] *Paley* v. 166 et 167. στιγμαὶ — κυάνεαι conjiciebat *Hermann* Orph. 702, postea „mutata constructione" κυάνεοι commendabat, quod recepit *Goettling* sed posita post δράκουσι interpunctione

τῶν καὶ ὁμιληδὸν cτίχες ἤιcαν· οὐδέ νυ τῶν γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖccόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ cφιν ἔκειτο μέγας λῖc, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ cφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἳ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοcυροῖcι λέουcι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέcθην κοτέοντε μάχεcθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε cύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑcμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήcιον, ὄζον Ἄρηος,
Θηcέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοιcιν·
ἀργύρεοι, χρύcεια περὶ χροΐ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄcβολον οἰωνιcτήν,

L. V. v. 170. τῶν γε E καὶ om S ὁμιληδῶν μp ὁμιλαδὸν vp ιἤcαν M (ex ἔcαν corr, ut videtur) ἴcαν S ἴcαν Cp ἤcαν Hῆcαν p τῶν γε M (τοίγε m. post.?) FμHm τοίγε Cap τώγε uno excepto cum S reliqui v. 171. οὐδ ἕτεροι ex οὐδ ἕτεροι M οὐδ' ἕτεροι FSVCap τρείτην M (suprascr. m. post. εεί) φρίccον γέ μεν MCs φρίccοντε μὲν p φρίccον γε μὲν paucis exceptis reliqui αὐχένοc s φρένας pro αὐχένας F v. 172. γὰρ cφὶν F ἐπέκειτο s λὶc F λίc sVv λῖc reliqui δεκάπροιω a v. 173. δυοὶ F δοιόι S δὔοὶ H ψυχᾶc F cφιν a v. 174. ἀπελίβετ' F ἀπελείβατ' a ἔραζε sCp ἔραζεν SFHEp οἵ δ' MSv οἵδ' C ἐξεριπόντε s v. 175. τεθνειῶτες MSsvCHEap ὑπαὶ M βλοc[ά]υροῖcι p λέουcιν v v. 176. τοί δ' MSva τοῖ δ' F τοίδ' v ἐγειρέcθην M ἐγειρέθην FH ἐγειρέτην μp ἐγειρήθην E κοτέοντε ex κοτέοντες corr S κοτέωντε H κότεόν τε p v. 177. cῦες FSp χαροποὶ τε M χαλεποί τε Vit. λέοντε H v. 178. ὑcμήνη v ὑcμίνη τε μάχη τε M (sic olim script. a m. I, sed τε μάχη del m. I) ὑcμίνη μάχη Λαπ. SVp (sed ὑcμίνῃ Sp) Λαπιθίων H Λαπίθων ap v. 179. Hic versus in C in contextu omissus in ima pag. a m. I suppletus est καὶ νέα VH ἀμφιάνακτα M (verbo pro nom. proprio accepto) Sap Δριάντά τε F (Δρίαντε τε) Hp Πειρίθον εἶτε H v. 180. Ὀπλέα p Φαλήρον τε F Φαληρόν τε p v. 181. Μόμψον Fp Τιταρ[ν]ήcιον (ν add m. al.) F Ταρήcιον sH v. 182. ἐπι‿είκελον v ἀθανάτοιcι MSp In E (apud *Gaisf.*) vv. 181. 182 in unum contracti sunt: Μόμψον τ' Ἀργείδην, ἐπιείκ. ἀθ. v. 183 om FH Voss. χρύcεα SVp v. 184. K. δ' ἑτ' ἑτέρ. S Κένταυροι θ' E apud *Gaisf.* Κένταυροί θ' a ἑτέρ[ω]εθεν μ v. 185. Πτεραῖον V ἠδ' FSCHEap Ἄcμολον F (cμ in ras) p

C. C. v. 170 sq. ἀθ *Deiters* p. 16 v. 173—175 ejectis verbis ἀπουράμενοι — κείατο in unum hunc δοιοὶ τεθνηῶτες ὑπὸ βλοcυροῖcι λέουcι contraxit *Lehrs* p. 246 probante *Deitersio* l. c. v. 176 sq. ἀθ *Deiters* l. c. v. 181 ἀθ *Deiters*

Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης,
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἕστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
†ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσέην τε τρυφάλειαν,

L. V. v. 186. Ἄρκτον θουρειόν τε M Ἄ. τ' Οὔριόν τε F (Ἀρκτόν F) Hp Ἄ. θ' Οὔριόν τε S Monac. m. I. Ἄ. θούριόν τε cum *Diacono* sv (in v θούρ ex corr m. post) Ἄ. θ' Οὔριόν τε Va Ἄρκτονθ' οὔριόν τε C Ἄρκτον τ' οὔριόν τε E De multis codd. nil constat μελαγχαίτην verbo pro nomine proprio accepto M μελεγχέτην F μελεγχαίτα ut videtur H μελαγχέτην S (in S supra ε alt. αι script. [m. post.?]) p μεγαγχήτην E μελαγχαίταν p μελεγχαίταν p τε om s Μὶμαντα M v. 187. Πευκίδας Eap v. 188. ἀργυρέας H χρυσέας ex χρυσέους m. post. corr M δ' ἐλάτας μp ἐνὶ M ἐ pro ἐν H ἔχοντας H v. 189. συναΐγδην cum *Etym. M.* p. 41, 31. FμHp (συναΐκτην m. recent. superscripto in Mosq. 1 — ΐκτ in μ, qui συναιγδην sine accent. et punctis diaereseos exhibet; συναίγδην simpliciter H, sed α ex lit. al. corr) συναΐκτην uno excepto cum Sa reliqui ζώοι F v. 190. ἐλάτῃσιν FHp ἐλάτῃς' sC Par. K ὡριγνῶντο M ὡριγνῶνται s v. 191. βλοσσυροῖο p ἔστασαν MSs v. 192. ἐναρφόρος CHp ἐναρσφόρος MSsVvp ἐναροφόρος (ν supra ο) F ἐναριφόρος E ἐναροφόρος paucis exceptis reliqui v. 193. ἔγχος τ' ἐν Fμp ἔγχος ἐν H χείρεσιν p ἐχών F ἔχοντες E πρυλέεσσιν C apud *Rank.* v. 195. δίφρῳ ἐμβεβαώς s δίφρον ἐμβεβαώς cum *Diacono* p δίφρον ἐμβεβαῶς H δίφρῳ ἐπεμβεβαώς (vel -ὼς) paucis exceptis cum MFSa reliqui (δίφρως E) δὲ om Mp δὴ pro δὲ Fμp Δεῖμος τε Fv v. 196. ἔστασαν vp ἱέμενοι p κατὰ δ. s v. 197. θυγάτηρ F, sed τ ex corr in ras. ἀγελίη Fp Τριττογένεια vE apud *Gaisf.* *Diaconus* v. 198. ἱκέλη vp et sine acc. H ἱκέλῃ a ἱκελῇ p τὲ (acc. a m. post. add) F v. 199. ἐν χερσὶ sVvC am ἐνὶ χειρὶ Mp ἐν χειρὶ FμH reliqui χρυσέην MFSsVvCHEap χρυσείην reliqui τριφάλειαν SE

C. C. v. 186. Μελαγχαίτην τ' Ἔλατόν τε ex *Jahni* viri egregii his ipsis diebus — pro dolor! — funesta morte rapti conjectura proposuit *Deiters* p. 15 v. 192. καὶ ἦν ἐναρηφόρος dubitanter conj *Paley* v. 193 sq. ἀθ *Deiters* p. 17 sq. v. 195. δίφρου ex v. 324 ed *Dindorf* v. 199. χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν e conj *Bentlei* probante *Hermanno* ed *Dindorf*, χερσὶ φαεινήν τε τρυφάλειαν olim conjiciebat *Hermann* ex Hom. K 76, ἔχουσα χερὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν vel ἔχουσ' ἐν χερσὶ καρήατί τε τρυφάλειαν conj *Goettling*, ἔχουσα χεροῖν χρυσείην *Paley*; totum versum ex duobus errore conflatum in haec initia ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσί .... et χρυσέην

αἰγίδα τ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοις· ἐπὶ δ᾽ ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
 ἐν δ᾽ ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ᾽ ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ᾽ ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ᾽ ἀγορή, περὶ δ᾽ ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ᾽ ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
 ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ

L. V. v. 200. αἰγί τ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν M ὤμοισιν etiam FSCHEp (fortasse m) ἐπι sine acc. S ἐπὶ δ᾽ ἔρχετο ceteris omissis H Voss. (λείπει κἀνταῦθα in marg. adscriptum habent F Par. E [κἀνταῦθα Par. E]) φυλοπὴν F v. 201. ἐν δέ οἱ E μέσῳ p v. 202. ἡμερόεν E κιθάριζε MFSμHvap κυθάριζε C κυθόριζε E κιθάριζεν reliqui Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός Msμvp Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός cum FCHa reliqui v. 203. θεῶν θ᾽ v (sed θ᾽ in ras) p δ᾽ om C In v ἕδος in ras ἔδος MHC p ἀγνὸς FHp ἁγνὸν sV ἁγνός vel ἁγνὸς cum MSa reliqui v. 204. ἀγορὴ S (acc. grav. postea add) ἀγορῆ Eap πέρι δ᾽ Cp ἀπείρητος v

v. 205. θεαί δ᾽ Mv v. 206. Μοῦσα (ι add m. post., ut videtur) F Πιερίηδες Mp λιγὺ om M λΰγὺ a μελπόμέναις ex μελπόμεν᾽ corr (m. post.) S μελπομένης svC εἰκυῖαι F, sed αι in ras. v. 208. πανεύθου Fμp καττιτέροιο Fμp κασιτέροιο (c supra lin. postea add) S κασιτέροιο H v. 209. κλυζομένου s ἴκελος M (ex εἴκ. corr, ut videtur m. 1) vHap πολλοὶ γέ μεν FS (μεν ex μιν m. post.) C (γέ μεν apud *Gaisf.*) Hp πολλοί γέ μιν a π. γε μὲν μp ἂν μέσον M ἀμμέσον uno excepto cum a reliqui

---

τε τρυφάλειαν .... dispescendum esse suspicabatur *Muetzell* de em. theog. p. 262 v. 199 et 200 „si abessent, etsi Palladi duo tantum vss. superessent, tamen nihil admodum ad descriptionem deesset.“ *Wolf*

C. C. v. 200 statim v. 236 sqq. sic scriptos δεινὸν δερκομένη· κεφαλῆς δ᾽ ἀμφὶ στήθεσσι | Γοργείης ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἳ δ᾽ ὑπὲρ αὐτῶν (sive αὐτῆς) | ἄνδρες ἐμαρνάσθην etc. olim excepisse conjecit *Hermann* p. 209 v. 200. ὤμοισιν ἐπῴχετο conj *Paley* v. 203 sq. ἀθ *Lehrs* p. 247 v. 203—205 ejectis verbis θεῶν — ἀγῶνι in unum hunc χρυσείῃ φόρμιγγι· θεαὶ δ᾽ ἐξῆρχον ἀοιδῆς contraxit *Deiters* p. 20 *Bauermeistero* auctore, cujus invento probato ejecta verba hoc modo in ordinem redacta ἐν δ᾽ ἀγορή· περὶ δ᾽ ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο | ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεῶν δ᾽ ἕδος ἄγνυτ᾽ Ὄλυμπος post v. 206 e conj inferebat *Ranke*, qui etiam „fortasse post v. 203 versus aliquos excidisse“ suspicabatur v. 203. ἄγνυτ᾽ Ὄλυμπος e conj *Heinsi* praeter *Lennepium* receperunt omnes fere *editores*, ᾤγνυτ᾽ Ὄλυμπος conj *Guiet* [v. 203 sq.] *Goettling*, qui simul, „si omnia haec sint ejusdem poetae“, in priore editione ἁγνὸς Ὄλυμπος | ἦν ἀγορή, in altera ἁγνὸν Ὀλύμπου | ἦν ἄγυρις conjiciebat [v. 204] auctore *Schlichtegrollo* ed *Heinrich* et *Dindorf*, non suo loco positum esse putabat et olim post v. 206 transponebat *Hermann* v. 204. περὶ δ᾽ ὄχλος conj *Clericus* v. 205. ἀθανάτων· ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ᾽ ἐξῆρχον auctore *Graefio* interpungebat *Heinrich* v. 209—212 initio tantum duos versus fuisse, in quibus cum duplex lectio δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον et ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθύνεον

δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ᾽ ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς·
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ᾽ ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δ᾽ ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ᾽ ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ᾽, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα·

L. V. v. 210. ἰχθυάωντες H v. 211. νηχομένοις F, sed o alt. partim in ras (ex α corr?) ἴκελοι Fvap δοιοί δ᾽ M δοιοι cum ras in med. voce μ δοιώ sv ἀναφυσιόωντες ex ἀναφυσσιόωντες corr S ἀμφυσιόωντες FHp ἀμφυσιοῶντες μ v. 212. ἀργύφεοι Voss. δελφῖνες v, sed ες in ras. ἐθοίνων (οί supra) cum *Diacono* v ἐθινον E ἐφοίβων V ἐφόντων Vit. ἐφοίτων cum Ca reliqui ἔλλοπας F ἐλλόπας E ἰχθύς M v. 213. τῶν δ᾽ ὑπὸ χάλκεοι M (χάλκεοι etiam a) τῶν ὑπὸ χ. FS (χάλκεοι S) τῶν ὑποχάλκεοι C τῶν ὕπο χάλκεοι H (ὕπο H) p τῶν δ᾽ ὕπο χάλκειοι vE τῶν δ᾽ ὑποχάλκειοι sp τῶν ὕπο χάλκειοι ut videtur reliqui θέον pro τρέον FμHp v. 214. ἧστο C ap. *Lenn.* ἀνὴρ M, sed ν ex μ ut videtur corr. ἁλιεὺς p ἁλιὴ vel simile quid H δεδοκεύμένος (η supra) [η add m. post.] S δεδοκευμένος p χεσὶν (ρ supra) F v. 215. ἰχθῦσιν SCp ἀποῤῥίψαντι E apud *Gaisf.* p v. 216. ἠυκόμοιο FE ἠϋκόμοιο Sap ἠϋκόμοιό H εὐκόμοιο p τέκος om Sap ἱππότα S v. 217. οὖτ᾽ H ἄρ MFSH Cap ἐπιψαύον E v. 218. μέγα om C φράσασθαι MCp φράσσασθαι FμVv φάσσασθαι H (sed α pr. et tert. et ς pr. ex corr) φράσασθ᾽ Ssvp φράσσασθ᾽ a reliqui οὐδαμη C ἐστήρικτοι F v. 219. τῶς Fp παλέμεν M τεῦξε | κλυτὸς M Ἀμφιγύειης H v. 220. ποσὶν FSHp ἔσχε VC (apud *Lenn.* et *Rank.*) πέδηλα C (πέδηλα legit collator Muetzellianus)

—

esset, imperite utraque conjuncta interpolationem majorem illatam esse putabat *Lehrs* p. 248, quem secutus *Deiters* p. 23 ejectis v. 210 sq. continuos v. 209 et 212 pro genuinis habet

C. C. v. 213—215 ἀθ *Deiters* l. c. et *Paley* ex Theocr. I 39 illatos esse ratus v. 216—235 peculiarem exhibere Persei Gorgonumque imaginem in una recensione medio clupeo destinatam itaque v. 216 primitus scriptum fuisse ἐν μέσσῳ μὲν ἔην Δανάης τέκος conjecit *Hermann* p. 209 et 213 v. 217—219 resectis tum v. 220 χρύσεος scribendum censet *Deiters* p. 24 sq., post quod verbum duplicem fuisse recensionem, quarum prior v. 220 ἀμφὶ δὲ ποσσὶν etc. usque ad v. 222 — ὃ δ᾽ ὥστε νόημ᾽ ἐποτᾶτο, posterior v. 224 ἀμφὶ δέ μιν κίβισις etc. usque ad v. 228 sic scriptum ἔπτατο δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς continuerit, quo versu Persei descriptio olim finita fuerit, totum v. 223 autem primumque v. 224 vocabulum Γοργοῦς et v. 229 initium Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο a „consarcinatore“ illata esse, qui conjunctae utrique recensioni ea, quae infra v. 229 ταὶ δὲ μετ᾽ αὐτὸν etc. usque ad v. 237 — μέγας φόβος leguntur, adjunxerit, demonstratum ivit *idem* p. 26—29

ὤμοιςιν δέ †μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἆορ ἔκειτο
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥςτε νόημ' ἐποτᾶτο·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβιςις θέε, θαῦμα ἰδέςθαι,
ἀργυρέη, θύςανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοί,
χρύςειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοιςιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄιδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουςα·
αὐτὸς δὲ ςπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περςεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουςέων ἰάχεςκε ςάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃςι δράκοντες
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα·

L. V. v. 221. ὤμοιςι FSsHp ὦμοιςιν C ἄμφι p ἀμφιμελάνδετον FSCap ἄορ MFSsvCEap v. 222. χαλκέου Fμ (sine acc. μ) Hp ὅ δ' vel ὃ δ' S ὅδ' vel ὅ δ' va νὸημ' ἐποτᾶτο M νόημα ποτᾶτο FsVvCp νόημα πότατο H νόημ' ἐποτᾶτο cum a reliqui v. 223. κὰρη M κάρα v v. 224. κίβηςις vH κίβυςις p κύβιςις Sap κίβιρις VC κίβιςις cum *Apollodor.* (interpol.) II 4, 2 *Etym. M.* p. 513, 1. reliqui θαῦ^{μα} H vv. 225, 226 in S in ima pag. scripti sunt v. 225. ἀργυρὲη M θύςςανοι C δὲ om E κατηώρῶντο H κατηωροῦντο E v. 226. χρύςεοι SC Hp v. 227. κεῖτ' — κυνέη postea suppl in S (in ras) αἰὲν ἔχ. p v. 228. δε M ἐοικως M v. 229. Δαναΐδος vel Δαναίδος τ' Fμ H (sine τ' H) p Δανάης V τ' ἐτιταίνετο F τετειταίνετο H v. 230. ἄπλητοὶ M ἀπλητοί F ἄπλατοί H φατοὶ Sp ˙ἐρρόωντο S ἐρρώωντο B ἐῤῥόωντο p v. 231. ἱὲμεναι M ἰέμεναι p μ^{ρ}απέειν F (ρ add m. post.) μαρπέειν Sp μαπαίειν H ματέειν p χλωροῖς E v. 232. ἰάχεςκε M ὀρυγμαδῷ FsμVvHm ὀρυμαδῷ p vv. 233. 234 in H in unum contracti sunt: ὀξέως ἀπηωρεῦντ' ἐπ. κ. v. 233. ὀξέως FμHEp κεκληγός pro καὶ λιγέως Par. DG δράκοντες MFSsμVCEam δράκοντε reliqui v. 234. ἀπηωρεῦντο p ἀπηορεῦντο p ἐπὶ κυρτώεντα M (ἐπὶ

C. C. v. 221. δέ οἱ ἀμφὶ conj *Goettling*, δ' ὃ μὲν ἀμφὶ *Hermann*, γε μὲν ἀμφὶ *Ranke* v. 222. ὃ δ' ἔπτατο ὥςτε νόημα ed *Dindorf* e conj *Hermanni* Orph. 691, qui postea ὃ δ' ὥςτε νόημ' ἐποτᾶτο commendavit a *Goettlingio* et *Lennepio* receptum Inde a v. 228 quaecunque usque ad v. 313 sequantur amplificandi gratia postea a variis poëtis addita esse genuinae clupei descriptioni, quae primitus tantum *Perseum* in medio positum et *sex* aprorum leonumque Centaurorum Lapitharumque Martis Minervae Deorum concilii portus *imaginibus* circumdatum cum *anguibus* senis et Perseum cingentibus et senas imaginum areas distinentibus atque *Oceano* omnia continente habuerit, sententia est *Lehrsi* p. 249 Post v. 229—231 ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν — μαπέειν primitus positos fuisse v. 236 sqq. ἐπὶ δὲ δεινοῖςι καρήνοις etc., quorum loco „aliquis Persei imagine descriptionem terminaturus" v. 231 sq. ἐπὶ δὲ χλωροῦ — ὀρυμαγδῷ, alius v. 233 sq. ἐπὶ δὲ ζώνῃςι — κάρηνα substituerit, probare studuit *Deiters* p. 51 sq.

λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, μένει δ' ἐχάραccον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖcι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάcθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,
τοὶ μὲν ὑπὲρ cφετέρης πόλιος cφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇcιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίcτοιο·
ἄνδρες δ', οἳ πρεcβῆες ἔcαν γήρᾳ τε † μέμαρται,

R. D. v. 245. γῆράς τ' ἐμέμαρπεν γῆράς τε μέμαρπον

---

ex ἐcτὶν corr) ἐπικυρτώωντε Fμa (ἐπικυρτώωτε a) p ἐπὶ κυρτόωντε S ἐπικυρτόωντε p ἐπικορτόωντε p κάρηα E

L. V. v. 235. λίχμαcον M (αἱ supra λ scripto) SsvEp λίκμαcον F (ζ supra c scripto m. recentiss.) Hp λίχμαccον V λίχμα[c]cον (m. ead.) C λίχμαcόν a τῶγε F ὀδόντε[α]c F (α suprascr. m. II) v. 236. ἐπὶ δεινοῖcιν δὲ M ἐπὶ δεινοῖcι δὲ a cὲ pro δὲ H v. 237. Γοργείης ap Γοργίης Fp οἵ δ' M οἵδ' C ἡ δ' sv αὐτῶν MμHp v. 238. ἔχονεc S v. 239. τοι M τὸν s ἀπὸ (?) M ὑπὲρ cum *Diacono* sCHm ὑπὸ cum Sva reliqui πόληος SC (m. pr. ut videtur) p v. 240. ἀμὺνοντ δί δὲ M δὲ διαπραθέειν MSp δὲ διαπροθέειν p δὲ παραθέειν FμHp δὲ προθέειν a μεμαῶεc S v. 241. πλεονεc S v. 242. μάρναcθ' FH δὲ in S supra lin. (m. post.?) ἀπὸ π. sv v. 243. κάτε δ' ἐδρ. S κατὰ ἔδρυπτόν τε p v. 244. ζωοῖcιν S ζωῇcιν τ' C ap. *Rank.* (de τ' nihil collator Muetzellianus) ἵκελαι Fsvp ἵκέλαι H ἵκελα Sp ἴκελ'|||| C (duabus litteris post λ erasis) ἴκελ' a v. 245. δέ οἱ F πρέcβυεc M ῆcαν Fp γῆρας τε μέμαρπτον M γῆράς τε μέμαρπτον p γῆρας τ' ἐμέμαρπτεν C in marg. (m. II) ap γῆρας τ' ἐμέμαρπτον a lemma *Schol.* Monac. [cod. 91] γῆράς τ' ἐμέμαρπτεν p γῆράς τε μέμαρπτο p γήρᾳ τε μέμαρται VC in textu (μέμαρται in ras) et sic scribi iubet *Schol.* Monac. «γῆρας τ' ἐμέμαρπτον· τὸ γῆρας κατέλαβον. γρ. γήρᾳ τε μέμαρται ἤγουν μεμάρανται ὑπὸ τοῦ γήρωc» γῆράς τε (vel γῆρας τε) μέμαρπον ut videtur reliqui (cum FSsv [qui omnes γῆρας] μH [γήρας τὲ H])

C. C. Post v. 236 continuo olim conjunctum cum v. 200 (vid. ad eum ipsum versum) duplicem olim fuisse recensionem, quarum prior v. 237—257 et v. 261—263, altera v. 237—248 (scripto αἳ δὲ μεταῦτιc) et v. 258—260 continuerit, sententia est *Hermanni* p. 209 sq. ,,Duarum urbium descriptionem ab initio tantum v. 239—242 et v. 270 (scripto δάκρυcι μυδάλεαι) — 280 omissis omnibus, quae etiam ab Homero absint, comprehensam fuisse" *Deiters* p. 35—40 ostendere conatus est v. 243. χαλκέων conj *Hermann*, χάλκεαι *Paley* v. 245. γῆράς τε μεμάρπει ed *Dindorf* ex *Hermanni* conj, qui postea duplicem recensionem unam γῆράς τε μέμαρπτο alteram γῆράς τ' ἐμέμαρπεν e librorum diversitate eruit; γήρᾳ τ' ἐμέμαρπτο per schema Pindaricum olim scripsit *Goettling*, qui postea γῆράς τε μέμαρπεν ed et ex Homero ω 390 καὶ γῆρας ἔμαρψεν conj

ἀθρόοι ἔντοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ᾽ αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ᾽ αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωποὶ βλοσυροί τε δαφοινοί τ᾽ ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ᾽ ἄρ᾽ ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον †μεμάρποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
†βάλλ᾽ ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ᾽ Ἄιδόσδε †κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ᾽· αἳ δὲ φρένας εὖτ᾽ ἀρέσαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
ἂψ δ᾽ ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων

L. V. v. 246. ἀθρόον p ἔντοσθεν VC (ν pr. ex corr) ἔκτοθεν H Vit. ἔκτοσθε p ἔκτοσθεν cum MFSsva reliqui πυλάων p ἦσαν FHp ἐν pro ἂν M ἀν a θεοῖσιν v v. 247. σφετέροις τεκέεσσι VC σφετέροις τοκέεσσι Voss. σφετέροισι τέκεσσι reliqui (τέκεσσιν v) v. 248. τοί δ᾽ Mv τόιδ᾽ a v. 249. κυάνεοι FμHp v. 250. δεινωτοὶ Fμp δεινωταὶ H βλοσυραὶ (οι suprascr.) τε F βλοσυραὶ τε H βλοσσυροίαι τε p et sine acc. μ βλοσσυροί τε p δαφοιναὶ H δαφοινοίαι τ᾽ Fp et sine acc. μ δαφοινόι τ᾽ a ἄπληστοί τε p ἀπληστόι τε a ἄπλατοί τε Voss. v. 251. ἔχοντες V περὶ πιπτὸντων M περιπιπτόντων C (ap. *Rank.*) p περι π. v ἄρ MFSCHa ἵεντο FSap v. 252. αἶμα a ὅν δ᾽ ἂν S μεμάρποιεν FSμVHp (fortasse m) μεμάρπτοιεν p μάρποιεν sv μάρπτοιεν p μεμάποιεν cum a reliqui v. 253. νεώτατον Sp αὐτῶν H v. 254. ψυχὴν FSμHm ψυχήν Ma ψυχὴ reliqui (ψυχή v) αἴδόσδε M κατεῖεν cum ἔπεμψαν (pro explicat.) suprascr. F δεκακεῖεν a Mosq. 2 marg. v. 255. κρυόεντ᾽ (α suprascr.) M κρυόεντα Sp φρένες Cp αὐτὰρ ἔσσαντο Fμp εὖτ᾽ ἀρέσ(ώ suprascr.)σαντο (sic) S εὖτ᾽ ἄρ ἔσαντο sVC εὖτ᾽ ἄρ ἕσαντο v εὖτ᾽ ἂν ἕσαντο p εὖτ᾽ ἄρ ἄσαντο Par. GK αὐτὰρ ἄσαντο H αὐτὰρ ἔρυσαν Voss. εὖτ᾽ ἀρέσαντο cum Ma reliqui v. 256. ἀνδρομαίου Fp ἀνδρομέοιο p ῥίπασκον p ὀπίσω Cp v. 257. ἄψ δ᾽ ὅμαδον Msva (ὅμ. a) ἀψ δ᾽ ὅμ. F ἄψ δ᾽ ὁμαδὸν S ἄψ᾽ ὅμαδον C (ἄψ legit collator Muetzellianus) ἐθὺνεον M ἐθύνιον H εὐθύνεον *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 55 (cf. ad v. 156) v. 258. Λάχεσίς M (ς post ι add m. recentissima) F Λαχεσίσφιν V Λάχεσις σφὶν v ὑφήσσων ex ὑφάσσων (m. II) corr (ut videtur) M

C. C. v. 250 dubitanter ἀθ *Paley* v. 251—257 ex duabus constare recensionibus, quarum prior post v. 251 sq. πᾶσαι δ᾽ ἄρ᾽ ἵεντο | αἷμα μέλαν πιέειν statim v. 255—257 αἳ δὲ φρένας εὖτ᾽ ἀρέσαντο — ἰοῦσαι habuerit, altera ʻab alio quodam Homerum imitaturo substitutaʼ v. 251—254 πᾶσαι δ᾽ ἄρ᾽ ἵεντο — Ἄιδόσδε κατῄει (sic!) continuerit v. 252 scripto ὃν δὲ πρῶτόν γε μεμάρποι, verba autem Τάρταρον ἐς κρυόενθ᾽ v. 255 a consarcinatore illata esse conjecit *Deiters* p. 36 sq. v. 251. πᾶσαι γὰρ conj *Paley* v. 254. κατῆεν cum *Matthiaeo* et *Buttmanno* corr *Wolf*, ψυχὴν δ᾽ Ἄιδόσδε καθίει conj *Hermann* v. 255. εὖτ᾽ ἀάσαντο vel εὖτ᾽ ἄρ᾽ ἄσαντο conj *Paley* v. 258—260 *Guieto* quodammodo duce — qui „an Κῆρες illae“, inquit, „differunt a Parcis Clotho

Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα † ἥ γε
† τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρή, ἀυσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἣ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
εἱστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι

L. V. v. 259. πέλει VCap ἀλλ' ἄρα ὁ ἥδε F ἀλλ' ἄρα ἥδε μΗ (ἥδε ex ἤδη corr) p ἀλλ' ἄρ ἥγε p ἀλλὰ καὶ ἔμπης v cum satellitibus suis ἀλλ' ἄρα ἥγε cum a reliqui v. 260. τῶν γε μὲν m. I postea add in M τῶν γέ μεν F τῶν μὲν ἀλλ. C ἡ μὲν ἀλλ. Vit. προφερής M, sed φ ex corr (m. I) προφερής τε πρ. VC πρεσβυτὰτη M τε post πρεσβ. om S v. 261. παῖσαι C marg. (apud *Rank.*) a ἀμφὶ Sp αμφ' a ἐνὶ a v. 262. δεινά δ' Mva ἐς om p εἰς FμHp ὄμμασι F ὄμματι C θυμήνασθαι s v. 263. χεῖρας v ἰσσώσαντο v Post v. 263 repetunt v. 253 (scripto νεώτατον pro νεούτατον) Sp (In M Mosq. 2 versus primo repetitus postea deletus est) v. 264. πάρ δ' a ἐπὶ σμ. MHa τε om p v. 265. αὐαλέη FμHp (τε post αὐαλ. add FH) ἀϋσταλέη cum a Mosq. 2. Monac. m. I. αὐσταλέη uno excepto reliqui καταπτηυῖα signo affixo, quod in marg. repetitur, addito λείπει F v. 266. γουνοπαγής FμHp γουνοπαλῖς V γουνοπαχής uno excepto reliqui (in v ης ex corr) μακροί δ' v χείρεσιν p ἐπῆσαν sv v. 267. τῆς δ' ἐκ Cvp τῆς, ὡ μὲν H τῆς ἐκ μὲν sine δ' cum *Longin.* de subl. IX 5 reliqui (μὲν om VC) μῦξαι FCvHp μίξαι M μύξαι cum a *Longin.* l. l. reliqui v. 268. ἀπέλειβεν VC ἔραζε Cap ἔραζεν p ἔραζ' reliqui (in F post ζ aliquid eras) ἡ δ' SCv ἡ δ' a ἄπληστον M σεσηρυῖα Fμp σηρυῖα H v. 269. πολὴ p κατενήνοχεν FH κατενηχεν μ (νο supra) v. 270. δὰκρυσι S μηδαλέη a περὶ pro παρὰ Monac. m. pr. δέ οἱ πύργος H δέ οἱ πῦργος Fμ (οι in μ) p v. 271. χρύσιαι F χρύσειον s ὑπὲρ θυρίοις MS ὑπερθουρίοις p ὑπὲρ θερίοις H

Clotho Lachesi et Atropo? an hae principes seu praesides illarum?" — ἀθ *Hermann Ranke Deiters*, qui quidem etiam Achlyis imaginem v. 264—269 et a Kerum et a Parcarum descriptione diversam alii poëtae adscribit p. 38—40, et *Paley*, qui praeterea aut post v. 259 versum hujuscemodi μικρὴ μὲν δέμας ἦεν, ἀφαυροτέρη δ' ἐτέτυκτο excidisse, aut v. 259 sq. ἀλλὰ καὶ ἔμπης | ἥ γε μὲν ἀλλάων scribendum putat

C. C. v. 260. τῶν μέν τ' ἀλλάων olim ed *Goettling* ex *Hermanni* conj, qui postea v. 259 sq. ἀλλ' ἄρα τῶν γε | ἥδε μὲν ἀλλάων scribendum censuit v. 261 sqq. Tristitiae imaginem utpote ad bellicas miserias pertinentem in una alterave recensione statim post v. 260 positam fuisse opinatus est *Hermann* p. 210

ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ᾽ ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυσσώτρου ἐπ᾽ ἀπήνης
ἦγοντ᾽ ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ᾽ ὑμέναιος ὀρώρει·
τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
χερσὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ᾽ ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόσθ᾽ ἔκιον· τῇσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ᾽ ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ᾽ αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ᾽ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαστος

L. V. v. 272. ἑπτάπυλαι Sp τοί δ᾽ M ἀγλαιης M ἀγλαΐοις s ἀγλαΐαις λαοῖς τε S ἀγλαΐαις χόροις τε p v. 273. εἶχον ex ἔχον corr F εἶχον H τοι M γὰρ om Fp (in M supra lin. add m. post.) ἐϋσώπτρου M (π postea delet.) S (ἐϋ in ras) εὐσώτρου Fp ἐυσώτρον H ἐϋσώτρου va ἐϋσσώτρου reliqui ἀτήνης ap v. 274. ἤγοντ᾽ S ἡγοῦντ᾽ v πολύς δ᾽ MFv v. 275. δ᾽ ὑπαιθομένων M δ᾽ ἀπαιθομένων sC δ᾽ απ᾽ αἰθ. a δέ τ᾽ αἰθ. *Etym. M.* p. 300, 4. εἰλύφαζεν SV *Etym. M.* l. l. ειλύφαζε Fa εἰλύφαζεν v εἰλύφα|||ζε H εἰλύφαζε reliqui v. 276. ἐνὶ cum a c, H excepto, qui ἐνι (ἀνι Vit.) ἐ. δμωῶν S Par. DFG Mosq. 2 ἀνιδμωῶν Vit. ἐ. δμώων cum a reliqui ταί δ᾽ἀγλ. a ταί τ᾽ ἀγλ. S Rehd. p αἱ δ᾽ ἀγλ. p ἀγλαΐαις Fap ἀγλαίαις H Voss. m. II. ἀγλαΐαι M ἀγλαίαι Voss. m. I. ἀγλαΐῃ uno excepto reliqui τεθηλυῖαι M (ex τεθαλυίαι corr m. I.) μHp v. 277. τῇσι FSμ (m. II.) C (τῆισι C) Hp (fortasse m) τοῖσι Sa Voss. τοῖσιν reliqui v. 278. τοι M ὑπὸ MSμ VCa ὑπαὶ reliqui λιγυρῶν (λ supra) M ἵεσαν FSp ἵεσσαν VC Monac. ἵεσαν reliqui αὐδήν M ἀοιδὴν sVvCp v. 279. ἀπαλῶν p στομάτων F, sed o in ras. σφιν p ἄγνοιτο s v. 280. αἳ δ᾽ S αἵδ᾽ vel αἵ δ᾽ Ca ὕπο a v. 281. αὖ ἑτέρ. VCap ἑτέρωθεν SsCp ἑτέρωθι FHp ἑτέροθι (ω supra) μ ὑπ᾽ om Sp αὐλῷ v v. 282. πέζοντες Fap v. 283 om FμH Par. HK Voss. Rehd. Mosq. 1. τοὶ δὲ μὲν v μὴν S αὖ om *Schol.* ad Aristoph. Av. 1426 (οὖν pro αὖ cod. Rav.) αὐλητῆρι

C. C. v. 272—291 tres continere recensiones, quarum prima v. 272—281, altera v. 272 cum 273 sic conjuncto: ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ᾽ ἔνδον ἐυσσώτρου ἐπ᾽ ἀπήνης, v. 274. 282 284—291, tertia v. 272—274. 283. 287 sic scripto: πέπληγον χθόνα δῖαν· ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας v. 288—291 constiterit, conjecit *Hermann* p. 210 sq. v. 274. ἦγόν τ᾽ ἀνδρὶ γυναῖκα πολύς θ᾽ ὑμέναιος conj *Heyne* ad Hom. Σ 493 et nuper *Paley* v. 275 sqq. duplicem recensionem continere, quarum „prima eaque genuina nuptiae tantum descriptae fuerint usque ad v. 280", in altera omissis v. 277—280 post v. 276 continuo v. 284 sqq. secuti fuerint, in his recensionibus conjungendis autem v. 281 sq. insertos, v. 283 vero postea additum esse demonstrare studuit *Deiters* p. 34 sq. v. 277. τῇσιν δὲ probabat *Heinrich* v. 280. οἳ δ᾽ ὑπὸ e conj *Guieti* et *Hermanni* ed *Goettling* v. 282. τοὶ μὲν δὴ παίζοντες scribendum omisso v. 283 putat *Paley* v. 283 (cf. ad v. 299) variationem esse v. 282 monuit *Hermann* p. 210

πρόcθ᾽ ἔκιον. πᾶcαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ᾽ εἶχον. τοὶ δ᾽ αὖ προπάροιθε πόληοc
νῶθ᾽ ἵππων ἐπιβάντεc ἐθύνεον. οἱ δ᾽ ἀροτῆρεc
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιcτολάδην δὲ χιτῶναc
ἐcτάλατ᾽. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἤμων
αἰχμῆc ὀξείῃcι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα cταχύων, ὡcεὶ Δημήτεροc ἀκτήν·
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν ἐλλεδανοῖcι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ᾽ ἐτρύγων οἴναc δρεπάναc ἐν χερcὶν ἔχοντεc·
οἳ δ᾽ αὖτ᾽ ἐc ταλάρουc ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων

R. D. v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

ἕκαcτοc MSCap *Schol.* Rav. ad Aristoph. l. l. (αὐλητῆροc ἕκ. *Schol.* rell.) αὐλητῆρι δ᾽ ἕκαcτοc reliqui

L. V. v. 284. πρόcθε p πρόθ᾽ FH ἔκιον F, sed o in ras m. post. θαλειαί τε s θαλεῖαι τε V θάλιαί τε ap χορόι τε a v. 285. τοί δ᾽ MS τοι δ᾽ Fa τοίδ᾽ p προπάροιθεν Hp v. 286. ἐπιβάντ᾽ FμHp ἐπι_βάντεc (τεc in ras) v οἱδ᾽ C v. 287. δίαν FCp ἐπιcτοχάδην F μHp χιτῶνα H v. 288. ἔcταλτ᾽ ap ἐcτείλαντ᾽ FμH (in H λ ex corr) p λήιον p οἱ γέ μεν M ἥμων Ss v. 289. αἰχμαῖc VCp ὀξείῃcι ex ὀξύῃcι corr S κορυνιόεντα sV κορωνιόεντα FHp κορυνιόεντα aeque atque κορωνιόεντα agn. *Diaconus* κορωνόεντα μ κορωνιόωντα uno excepto cum MSa reliqui πέταλα p v. 290. βριθόμεν᾽ ἀcταχύων Fμp βρίθομεν ἀcτ. H v. 291. οἵ δ᾽ Mv οἵδ᾽ Ca *Etym. M.* p. 366, 43. οἳ δ᾽ Sp οἱ δ᾽ reliqui ἄρ SvCa ἐν om sv ἐλεδανοῖcι Fp ελεδανοῖcι H ἐλλεδανοῖcι ex ἐλεδ. corr (postea) S ἐλεδανοῖcι (λ supra) C (m. ead.) ἑλλεδανοῖcι ap ἑλεδανοῖcι p δὲ pro δέον Fp ἔπιπλον a Monac m. I. (ἔπιμπλον m. II.) Par. AE marg. Mosq. 2. ἔπιπτον ex ἔπιπνον corr (postea) S ἔπιπνον μ ἔπιτνον paucis exceptis reliqui. Utramque lectionem (cum ἔπιπλον tum ἔπιτνον) novit cum *Diacono Etym. M.* l. l. ἄλωήν ex ἄλ. corr M ἀλώην S ἀλοὴν F ἁλωή v v. 292. οἵ δ᾽ MSva οἵδ᾽ C οἱ δ᾽ cum a reliqui ἐνὶ M ἔχονεc S v. 293. οἵ δ᾽ MSv οἵδ᾽ Ca οἱ δ᾽ cum *Etym. M.* p. 634, 41 reliqui δ αὖτε ταλ. H αὔτ᾽ v (acc. postea add; cum gl.: αὐτὰ) ἐν ταλάροιc sVv ἐc ταλάρουc firmat *Etym. M.* l. l. (cf. p. 745, 3) ἔφερον *Etym. M.* p. 634, 41. (ubi legitur ἐc ταλάρουc ἔφερον βότρυαc μεγάλων κτλ.) ἐφόρευν firmat *idem* p. 745, 3. ἀπὸ s τρυγητόρων C

C. C. v. 286 omnibus intermediis omissis ab initio statim cum v. 301 sqq. sic conjunctum fuisse νῶθ᾽ ἵππων ἐπιβάντεc ἐθύνεον· οἳ δ᾽ ἐμάχοντο | πύξ τε καὶ ἑλκηδόν etc. „quorum loco alius Homericam illam agriculturae descriptionem recitaverit versu aut 295 aut 298 (seu 300) finitam“, sententia est *Deitersi* p. 31 sq. v. 289. κορυνήεντα conj *Hermann*, κορυνώεντα *Goettling* v. 290 ἀθ *Deiters* p. 32 *Paley*

v. 292—300. „Sieht ganz aus, wie eine alte Variation, Doppelstelle, wenn sich so einer nicht selbst variierte.“ *Wolf.* [293—295] ut alterius recensionis *Paley* „Trium quorum versus hic conjuncti sunt poetarum unus versui 292 adjunxerat v. 293—295, alter eorum loco v. 296—298. Tertius servatis v. 296 sq. nonnisi versus 298 loco posuit v. 300. Nam hunc qui praecedit ex v. 283 temere repetitus est.“ *Dindorf* consentiente *Hermanno* p. 211 v. 293. ἐν ταλάροιc probabat *Voss*

λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοιϲι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεϲϲιν·
οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ ϲφιϲιν ὄρχος
χρύϲεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίϲτοιο,
ϲειόμενος φύλλοιϲι καὶ ἀργυρέῃϲι κάμαξι.
βριθόμενος ϲταφυλῇϲι· μελάνθηϲάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον. οἳ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ᾕρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ' αὐτοῖϲ ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ

299 *τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος*

L. V. v. 294. ἠ̃ pro καὶ FμHp βότρυας om V Monac.; in C supra lin. add m. II. ὀρχῶν *Etym. M.* p. 634, 42. v. 295. φύλοιϲι (m. ead.) C φύλλοιϲιν p ἀργυρέοις FμHp ἑλίκεϲϲι Mp ἑλίκεϲϲιν C v. 296. οἵ δ' MSv οἵδ' Ca οἱ δ' reliqui αὖτ' v (acc. postea add; cum gl.: αὐτὰ) ἐς ταλάρους M ἐν ταλάροις Monac. ἐφόρευν om s ἐχόρευν S ἐόρευν p παρα a ϲφιν VC cod. Voss. *Etym. M.* p. 634, 43 apud *Gaisf.* (ϲφιν ϲι suprascripto Bodl.) ὀρχὸς *Etym. M.* l. l. v. 297. πολύφρονος Voss. v. 298. ϲειόμενος (accentu acuto super ι deleto) M ϲταφυλῇϲι pro φύλλοιϲι *Zonar.* p. 1147. φύλλοιϲι firmat *Etym. M.* p. 487, 42. ἀργυρέῃϲι v (ex ἀργυρέοιϲι corr m. I) p *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. ἀργυρέοιϲι cum a *Diaconi* lemmate *Etym. Gud.* p. 296, 59 reliqui κάμαξιν v v. 299. Hunc versum post 297 exhibent μH Par. H Monac. Mosq. 1 (in Mosq. 2 in marg. supr. add, in Par. F Rankii [cod. 2772] rubra linea iugulatus) om reliqui (cf. *Schol.* Monac. [cod. 91]: «τῷ γε μὲν οὖν· ἔν τιϲιν οὐ φέρεται ὁ ϲτίχος».) H corrupte: τοί γε μὲν αυ π. ὑπ' αὐλητῦρι ἕκ. τῷ γε a παίζονται a Par. D Monac. vv. 298. 300 in H in unum contracti sunt: ϲειόμενος ϲταφυλῇϲι· μελ. δέ μεν αἵγε. v. 300. δὲ μεν MS δέ μιν F δέ μεν VCH δὲ μὲν am γε μὲν ut videtur reliqui αἵγε FμVCHp αἵδε cum Sa reliqui v. 301. οἵ γέ μεν S οἱ δὲ μὲν F οἵδε μὲν μHp οἵ γέ μὲν v τοί δ' MF τόι δ' a οἵ δ' ἤρ. v οἵ δ' ἐμ. Sva οἷον δ' ἐμάχοντο *Etym. M.* p. 695, 56. v. 302. πὺξ τε Ma πὺξ τὲ S ἑλκηδήν *Etym. M.* l. l. τοί δ' MFv τόι δ' a λαγῶς MSap λαγῶς C λαγοὺς μp ἤρευν FsCp ᾕρευν v ἥρευν ex ἤρευν corr S v. 303. κύνες p προ F πρὸς Cap v. 304. ἱέμενοι μH (sine acc. H) p μαρπέειν Sp ῥ οἵ δ' MSv οἱ δ' cum a reliqui ἱέμενοι Hp ἀπαλύξαι M (?) ap ἀπαλύξαι S (α alt. ex ο corr, ὑ supra lin. add m. post.) v. 305. πάρ δ' a αὐτοὺς VC ἀμφι δ' p ἀέθλῳ vel ἀέθλω MF μVCHap ἀέθλω ex ἀέθλων corr S ἀέθλων p ἀέθλοις reliqui

C. C. [v. 299] *Paley*; „ex superiore loco (282) forte huc delatus est. Praecipue equidem a v. 296 usque v. 300 omnia uncis incluserim.“ *Wolf* v. 303. δύο τε κύνε καρχαρόδοντε „familiaris“ *Wolfi* conj v. 304. τοὺς ἱεμένους ὑπαλύξαι conj *Guiet* v. 305—313 duplicem recensionem continere, unam v. 305—309, alteram v. 310 (initio iisdem verbis ut v. 305 πὰρ δ' αὐτοῖϲ ἱππῆες ἔχον πόνον scripto) — 313 comprehensam, verba autem οἱ μὲν ἄρ' αἴδιον ἔχον (sic!) πόνον v. 310 a consarcinatore inserta esse probatum ivit *Deiters* p. 34

δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ᾿ ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ᾿ ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ᾿, ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ᾿ ἀύτευν·
οἱ μὲν ἄρ᾿ ἀίδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφι
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ᾿ ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
ἀμφὶ δ᾿ ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ᾿ αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ᾿ ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ᾿ ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ᾿ ἰχθύες ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ᾿ ἱππείου θόρε δίφρου,

L. V. v. 306. μόθον MsVvp εὐπλεκέων M ἐϋπλοκέων p εὐπλοκέων Sp εὐπλεκτέων V ἀπλεκέων F ἐκ πλεκέων H v. 307. ἐφύεσαν (ι supra υ) F ἐφίσαν H v. 308. τά δ᾿ Mva ἐπικροτόεντα ex ἐπικροκόεντα corr M ἐπικροτέοντο Fμp ἐπὶ κροκόεντα S ἐπικροτόεντα (τ supra lin.) VCp ἐπικροτέοντα reliqui πετόοντα FHp πετόοντο μ v. 309. κολλήεντα C μέγα C v. 310. οἱ μὲν γὰρ VC ἀρ᾿ F ἂρ Sa ἀΐδιον δὴ ἔχον πόνον M ἔχον etiam sFVvCHap (fortasse m) ἀΐδ. εἶχον reliqui οὐδέποτε C σφιν c (Monac. excepto) a v. 311. νίκα Sp ἐπηνύσθη M, sed ex corr. ἐπηνύθη (σ supra lin.) F ἐπηνύσθη (ει supra lin.) μ ἐπηνύσθην Sap ἐπηνήθη H Voss. ἄκλιτον a ἔσχον C ἔχον sVHap εἶχον reliqui v. 312. τοῖσιν δὲ M καὶ om MV Monac., in C supra lin. add προύκειτον v τρίπους p τρίποι H v. 313. κλυτὰ δῶρα π. s v. 314. ἀμφί δ᾿ a πέλεν pro ῥέεν sVC Monac. (Monac. marg. γρ. ῥέεν) ῥήεν ἐν Ὠκ. H v. 315. δαίδαλον Monac. m. I. αὐτοὺς Fμp αὐτὸν (ο ex α corr) H αὐτόν a v. 316. ἤπυον F οἱ ῥά γε F οἱ ῥά τε s (οἳ s) Cp οἳ ῥά ἑ v v. 317. ἐπ᾿άκρον F ἐπάκρον H ὕδωρ om VC παρὰ δ᾿ FμsvHp περὶ δ᾿ Monac. πάρ δ᾿ a πὰρ δ᾿ reliqui ἰχθῦς v κλονέοντο FμsvHp δονέοντο cum MSC marg. (m. II.) Monac. marg. a reliqui (uno excepto) v. 319. πόιησε a μέγά τε MS v. 320. ἄρσάμενος F ἁρσάμενος v παλάμησι (ο, έ, οι supra lin.) M υἱος F v. 321. ἱππίου H

C. C. v. 310. οἳ μὲν ἄρ᾿ ἰδίοντες ἔχον πόνον conj *Paley* v. 318 sq. variationem esse v. 218 atque olim positos post v. 217 ad Perseum pendentem pertinuisse, quibus versibus supra illatis aliquem poëtam clupei descriptionem post v. 317 omisso v. 318 conclusisse solo v. 319 sic scripto: τὼς Ἥφαιστος ἔτευξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε conjecit *Hermann* p. 214

εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς. τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»

L. V. v. 322. ἴκελος Map ἵκελος FSsHp εἴκελος v εἴκελος cum *Etym. M.* p. 337, 25. *Gramm. Hamburg.* p. 269 Nauck. reliqui ἀστεροπή||| S ἀστερό^πη H ἀστεροπῶν μp v. 323. δ' om MSCap v. 324. ἄρμα ap v. 325. ἀγχίμολον M ἀγχήμωλον p ἀγχ. δέ οἱ ἦλθε *Schol.* paraphrastt. cod. Par. 2772 v. 326. καὶ σφέας a cum nonnullis de nostris θαρσὺνουσ' M θρασύνουσ' S θαρσύνας C (θαρσύνας' marg.) p θαρσύνας' p φωνήσας' pro θαρσύνουσ' F (ex φωνήσασα corr) μC (in C supra lin.) H ap θαρσύνουσ' reliqui προσήυδα Ma v. 327. χαῖρτε H Λυγκῆος cum *Tzetz.* ad Lycophr. 1124 FμsCHp Λιγγῆος M Λιγκῆος p Λυγγῆος ut videtur reliqui (cum a) τηλεκλυτοῖο sC τηλεκλύτοιο p v. 328. δὴ κράτος ὔμμι Ζεὺς F (ὔμμι sine acc. F, ex ἴμμυ corr?) Hp ὔμμι etiam sap v. 329. τ' ἐξεναιρεῖν FH τ' ἐξεν^αι^ερειν μ δ' ἐξαναιρεῖν p δ' ἐξεναρεῖν p ἀπόκλυτα F δύσαι FSap δύσειν sVC Monac. (in C Monac. suprascr. αι m. recent. [m. II in C]) v. 330. ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω MS ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω s ἄλλο δέ σοι ^τι^ ἔπος γ' ἐρέω C (collatori Muetzelliano littera post ἔπος videtur esse digamma) ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω Vv ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐρέω Monac. (σοι suprascr. m. al.) Par. G Mosq. 2 m. pr. (τι add m. II et in marg. γρ. σοί τι) Rehd. ἄλλο δὲ (vel δέ) σοί τι ἔπος ἐρέω paucis exceptis cum a reliqui (δέ σοι τὶ a; in F σοι sine acc.; ἕπος F) v. 331. δὴ in C m. I supra lin. add; om V τέκνον pro Κύκνον s v. 332. τὸν αὐτοῦ relicto lacunae spatio post τὸν V ἐπιτ' F v. 333. αὐτός δε F ἐπιόντα vp ἐπὶ νῶτα cum a reliqui v. 334. ἔνθα καὶ FμHp κε om a σακέος C ἀπὸ s δαιδαλίοιο s v. 336. ἄψ δ' Mva δ' in C postea insertum ἀναχάσασθαι Msvp ἀναχάσσεσθαι S ἀναχάσεσθαι V ἀναχά^σ^ασθ' || C (σ supra lin. a m. II suppl; post θ duae litt. eras) ἀναχωρήσασθαι FμHap ἀναχάσσασθαι reliqui οὐ FSva αἴσιμον ἐστὶν MFSv v. 337. ἵππους S ἑλέειν vp ἐλάειν M

C. C. v. 334. ἀπὸ hic et v. 460 conj *Guiet*

ὧς εἰποῦς' ἐς δίφρον ἐβήςατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτης χερςὶν καὶ κῦδος ἔχουςα,
ἐςςυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
ςμερδαλέον ἵπποιςιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ ςφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀναςςείςαςα· περιςτενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἅμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.
τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίον ἀλλήλοιςιν
ὀξεῖα χρέμιςαν, περὶ δέ ςφιςιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προςέειπε βίη Ἡρακληείη·

L. V. v. 338. ὡς εἰποῦςα διφρ. H ἐβήςετο S ἐπεβήςατο p ἐπεβήςετο ap δία ex διὰ corr F διὰ p v. 339. νὶκην M ἀθανάτηςι Ssa ἀθανάταις FμHp ἀθανάτηιςι^v (v supra lin. add m. I) C ἀθανάτηςιν V ἀθανάτοις p ἀθανάτοιςι p ἀθανάτης ut videtur reliqui (In M η ex c (?) corr) χερςὶ FSsCHp κύδος F v. 340. δὴ ῥὰ FS v. 341. ςμερδαλέον ἵπποιςιν MVCp ςμερδαλέην θ' ἵππ. Fp ςμερδαλεην^{ωc} θ' ἵππ. μ ςμερδαλέον θ' οἴππ. H ςμερδαλέων θ' ἵππ. Voss. ςμερδαλέον θ' ἵππ. cum a reliqui τοί δ' FSvap ὁμοκλῆς p ὁμομοκλῆς H v. 342. ῥιμφ' F θὸνν ἅρμα H κονίοντος F πεδίοις^{ου} (ου add m. recent.) F πεδίοις μp v. 343. ςφι FSv (ςφιν postea corr) CHp θεὰ θεὰ κλαυκῶπις F v. 344. αἰγίδα ςείςαςα M m. I. (αἰγίδ' ἀναςςείςαςα corr m. II) αἴγιδ' ἀν. Cap ἀνάςιςα^{ςα} (ςα supra lin. add m. post.) F ἀναςείςαςα Cap περιςτενάχιζε Cp περιςτονάχηςε Voss. περιςτενάχηςα F περὶ δ' ἐςτοναχίζετο γαῖα M m. I (περιςτονάχιζε δὲ γ. ex corr m. II) περὶ ςτενάχηςε a περιςτενάχηςε cum SμVH reliqui v. 345. τοί δ' MFSv τόι δ' a προγένονθ' ἴκελοι sVvCμp προγένοντο ἴκελοι Fp προγένοντο ἴκελος H προςέγενθ' ἴκελοι M προςεγένοντ' ἴκελοι p προγένονθ' ἴκελοι a προγένοντ' ἴκ. reliqui ἢ θυέλλη^{ε} (ε supra lin. add m. post.) F ἢ θ. Sp v. 346. ἱππόδαμνος s ἀκήρατος V ἀϋτῆς M, sed ex corr. αὐτῆς p v. 347. τῶν δ' ἵπποι FHp τῶν θ' ἵπποι cum a reliqui ὑπεναντίοι FSsHa ἀλλήλοιιν M (ἀλλήλοιςιν corr m. I) Sp v. 348. ὀξεία Svp ὀξεῖα ex ὀξέα corr v ὀξεῖα H ὀξέα s ὀξεῖα firmat *Etym. M.* p. 814, 45. χέρμιςαν Fp δέ ςφιςιν MFμHp δέςφιν^{η} S δέ ςφιν cum sva reliqui ἄχνυτο M v. 349. ὃν pro τὸν Fμp πρότερος MFμSVHap (fortasse m) πρώτερος p πρότερον reliqui Ἡρακλείη F Ἡρακλείη Hp

---

C. C. v. 338—341. Vid. ad v. 95—101 [v. 340] *Paley* v. 341 ςμερδαλέον δ' ἵπποιςιν scribens v. 341. ςμερδαλέως praefert *Hermann*, qui tamen v. 339 sq. a recentiore diasceuasta additos putat, ita ut primitus ςμερδαλέον δ' ἵπποιςιν de Minerva dictum fuerit; ςμερδαλέον γ' ἵπποιςιν conj *Heinrich* v. 345. τοῖς δ' ἅμυδις προςέγεντ' ἴκελος πυρὶ conj *Paley* v. 347. τῶν ἵπποι ed *Goettling* e conj *Guieti* et *Hermanni*, τῶν γ' ἵπποι conj *Heinrich* v. 348. ὀξέα τ' ἐχρέμιςαν περί τε ςφιςὶν conj *Guiet*; ,,num ὀξέως ἐχρέμιςαν?“ *Wolf*; ὀξεῖαι χρέμιςαν conj *Paley*

«Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίcχετον ὠκέας ἵππους
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύος ἴδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε· cὺ δ᾽ εὖ μάλα οἶcθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶι συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ᾽ ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔστη ἐμεῖο μάχης ἄμοτον μενεαίνων·
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ
οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν
παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
πρηνὴς δ᾽ ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος αἰχμῇ.

R. D. v. 365. ἔγχεος ὁρμῇ

L. V. v. 350. τὶ νυ M τί νῦν v (sic) ἐπ. F τοί νυν H τοίνυν p τοι νῦν p ἐπίσχες Fμp ἐπίσχε s πίσχες H ὡκέας F v. 351. οἱ F δϊξύος F ἴδρυες Sp ἐσμὲν M εἱμὲν F v. 352. πάρεξ MFSvHap δίφρων H ἐὺξοον M ἐύξωον F v. 353. εἶκε F εἶ παρ᾽ εξιέναι (sic) s πάρεξ ἰέναι SsvHap παρὲξ ἱέναι M παρεξιέναι p Τραχῖνα FH Τράχινα p Τρηχῖνα δ᾽ ἕτοιμοι παρελαύνομεν citat *Schol.* Laur. ad Soph. Trach. 40. v. 354. Κύηκα p ὃ MSCa v. 355. προσέββηκε H σύ δ᾽ Mv σὺν δ᾽ αὖ p σὺν δ᾽ etiam p αὖ etiam a v. 356. ὀπύεις MF SsvCp Θεμιστονοίην Fp Θεμιστονέην Sp Μιστονώην s κυανώπιν a v. 357. πέμπον pro ὦ πέπον Fp πέμπον pro πέπον H οὔ μεν F v. 358. ἄρκέσει F νῶιν S νῶϊν p νώ γε v συνοισόμεθά γε (γε et πτολ. coalescentibus) M πολεμίζειν FS-p πτολεμίζειν cum Mva reliqui v. 359. μέν τε ἓ F μὲν τε ἓ S μὲν τί ἕ v μὲν τέ ἑ a φημὶ Ca v. 360. ἡμετέρου ex ὑμετέρου corr (ut videtur m. II) M v. 361. ἔστης V ἐμοῖο FSsHp v. 362. δουρὶ a m. rec. suppl in C ἠρείσαο V ἠρείσαο (τ supra lin., τ m. II) C v. 363. τέταρτον Fsp ἤλασα M v. 364. μένει ex μὲν corr F διὰ δὴ C μέγα (μ supra lin.) M σάκκος M σάκος cum a reliqui, V excepto, qui σαρκός: cf. ad v. 461. v. 365. πρηνής Mv πρυνὴς H δ᾽ supra lin. suppl (m. II) C ἔγχ. αἰχμῇ M ἔγχ. ὁρμὴ S ἔγχεος αἰχμῇ (ὁρμῇ supra lin.) V ἔγχ. αἰχμὴ (ὁρμῇ velut interpretamentum al. m. suprascr.) Monac. ἔγχεος ὁρμῇ· γρ. ἔγχεος αἰχμή (sic!) *Schol.* ἔγχεος ὁρμῇ reliqui

C. C. v. 351 dubitanter ἀθ *Paley* v. 363 sq. *Boissonade* conj οὐταμένου σάκεος, διὰ δὲ μέγα ὅπλον ἄραξα | παντὶ μένει σπεύδων, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν [v. 364] ut [v. 461 sq. διὰ — νωμήσας] *Guiet Heinrich Dindorf* σάκος retinentes; utrumque versum Byzantino adscribit *Lehrs*; 'versum a *Guieto* proscriptum nemo sane probabit" *Wolf* v. 364. σάκκος scribi volebat *Thiersch* de Hes. p. 28, σάρκας conj *Paley*

ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.»
ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ᾽ ἀπ᾽ εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ᾽ ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος·
ἡνίοχοι δ᾽ ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ᾽ ὑπὸ σευομένων κανάχιζε †πόσ᾽ εὐρεῖα χθών.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκουσαι ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ᾽ αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίονδ᾽ ἀφίκωνται·
ὣς οἳ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ᾽ Ἰαωλκός,

R. D. v. 375. ἀποθρώσκωσιν, ἐπ᾽ ἀλλήλαις δὲ πέσωσι

L. V. v. 366. ἔνθά κε MFSa ἔνθα καὶ μp v. 367. ὑφ᾽ M ἐφ᾽ FSHap ὕφ᾽ reliqui ὑμετέρῃσι F (η ex οι in scribendo corr) ἡμετερῃσι S ἡμετέροισι H v. 368. ἄρα οἱ K. MVC (ἄρά οἱ C) ap ἄρ᾽ ἅ οἱ K. S Κύκνος om Fμp ἐϋμελίης Fap et sic lemma *Schol.* ευμελίης MFSC (ἐυμ. C) Hp v. 369. ἐχέμεν᾽ C ἐρυσὰρματας M v. 370. τότε SCp εὐπλεκτέων V δίφρων ex δίφρον corr (m. post.) F αἶψ F ᾶψ VCp γαίης s v. 371 om C teste *Thierschio* (agn. collator Muetzellianus) τὲ S Ἐνυιάλοιο F Ἐνυαλίοιο μ Ἐνναλίου V Ἐνυαλίειο H v. 372. ἔπλην vp ἔλασαν F καλλὶτριχας M v. 373. ὑπὸ σευομένων M Par. B Voss. ὑποσευομένων cum FSva reliqui κανάκιζε (χ supra κ) (m. ead.) F πᾶς᾽ FμCp πᾶς᾽ ex πός᾽ (ut videtur) corr S πόδ᾽ s ποῦς H v. 374. ἐφ᾽ S Vit. v. 375. πέτρα s ἀποθρώσκουσαι VC ἀποθρώσκουσιν Sap ἀποθρώσκουσι Fp ἀποθρώσκωσιν reliqui ἐπ᾽ ἀλλήλαισι πέσωσι VC (ἐπαλλήλαισι C) ἐπ᾽ ἀλλήλαις δὲ πέσωσι cum a reliqui (ἀλλήλοισι Monac. ἀλλήλῃς δὲ Voss. ἀλλήλω δὲ s πέσωσιν v) v. 376. πολλοὶ V δὲ πεῦκαι S Rehd. v. 377. τε ταναινύριζοι μ τε τανύριζοι (ρ supra ρ) S τε ναινυρίζοι F τε ναινήριζοι H τε τανύρροιζοι a ῥήγνυνται (τ supra) (τ post ν in ras) F v. 378 om M (in textu: postea add in ima pag.) Vit. ἕως FμVCHp πεδίον ἀφ. VC πέδον δ᾽ vel πέδονδ᾽ ἀφ. FμHp πεδίονδ᾽ ἀφ. reliqui ἀφίκονται Ssp v. 379. ὣς οἱ ἀπ᾽ F ὣς οἳ ἐπ᾽ MSp πεσόν S κεκληγῶτες M Vit. κεκληγότες Fsp v. 380. πᾶσαι H πὸλις M Μυρμιδόνων πόλις τε κλ. Fμ Hp τε post Μυρμ. om v Ἰωλκὸς FμHp

---

C. C. v. 367. Post hunc v. „cum *Thierschio* de Hes. p. 28. excidisse versiculos quosdam, ut εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς, | κρατὶ δ᾽ ἔπ᾽ ἀθανάτῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν putabat olim" *Goettling* v. 373. καναχὴν ἔχεν εὐρεῖα χθὼν conj *Hermann* ex Π 105. 794, κανάχιζεν πᾶσα περὶ χθών *Ranke*, κανάχει πᾶσ᾽ vel ποσὶν εὐρεῖα χθὼν *Goettling*; versum ipsum fortasse spurium censet *Paley*

Ἄρνη τ᾽ ἠδ᾽ Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα
φωνῇ ὕπ᾽ ἀμφοτέρων μεγάλ᾽ ἴαχον· οἳ δ᾽ ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ᾽ ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέι παιδί.
οἷος δ᾽ ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
ὀρθὰς δ᾽ ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν

L. V. v. 381. ἤδ᾽ a ἤδελίκη (>< supra) C Ἐλίκη F Ἀνθειά τε F v. 382. φωνῇ δ᾽ ὑπ᾽ FμHp μέγα ἴαχον Voss. μεγάλ᾽ ἴαχον cum a reliqui (H excepto, qui ἴσχον (ι supra)) οἵ δ᾽ vel οἵδ᾽ Sva v. 383. σῦνεσαν ex σύνεσαν (ex σύνησαν corr) corr S συνίεσαν p σύνεσαν ap μητιέτα ap ξεὺς F v. 384. κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ M καδδ᾽ ἄρ᾽ FSv κάδδ᾽ ἄρ C (apud *Lenn.*) κὰδ δ᾽ ἄρ C apud collatorem Muetzellianum καδδ᾽ ἄρ a οὐρανὸθεν M v. 385. μεγαθάρσει CHp μέγαθάρσεϊ v μέγα θάρσεϊ ap v. 386. βήσσαις Fμp ὀρέος F προιδέσθη μ Par. H προσιδέσθη FH προσιδέσθαι S (in S m. recentiss. ex προιδέσθαι corr) Par. E (cod. 2772) Mosq. 1. προϊδέσθαι reliqui v. 387. χαυλιόδους v χαλιόδων S In M post φρονέει aliquid eras (m. I) φρονέει δὲ θ. F (in F φρονέει (H supra), sed H partim delet.) VC ap φορέει θυμῷ v *Diac.* «φέρεται» interpretatus μάχεσθαι FμVHp μαχέσθαι (σα supra) p v. 388. θηρευταῖς v θηρευτῇσι vel θηρευτῇσι SC (θηρευτῇ,σι C) Hp θηρευτῆρσι μp θηρατῆρσι F θηρευτῇς cum M reliqui θηγει sine acc. F ὄδοντα ex ὀδόντα corr F v. 389. δογμωθεὶς FH δοχμοθεὶς a αὐχμὸς pro ἀφρὸς Voss. στ. μαστιχόωντι FS στ. μαστιχόωντε V στόμα στιχόωντι C (στιχόωντε apud collatorem Muetzellianum) στόμασιν χιόωντι v στόμα μαστιγόωντι reliqui v. 390. οἱ om p λαμπετοωντι sine acc. S ἐοίκτην F v. 391. ὀρθάς δ᾽ Mv λοφνῇ vel λοφνῆ FμHp φθίσσει H ἀμφι τε M v. 392. ἵκελος FSvp ἀφιππίου S ἀμφ᾽ ἱππ. vp v. 393. χλοερὸς H χλοερὰ Voss. ἤχέτα F v. 394. ἐφιζόμενος Sp v. 395. ἄρχεται F, sed ρχ ex corr: χ ex ε corr. ἐέρσῃ a v. 396. ἠῷος v αὐδὴν M ἀϋδὴν μ ἀοιδὴν SVCam αὐδὴν reliqui

C. C. v. 387. Duplicem praeterea scripturam, unam φέρεται θυμῷ μαχέσασθαι, alteram φέρεται, φρονέει δὲ μάχεσθαι ex lectionis varietate ortam (?) ... *Ranke*; primitus φρονέει θυμῷ δὲ μάχεσθαι scriptum fuisse conj *Paley* v. 389. μαστιγόωντι conj *Heinsius*, μαστιγόων τι *Heinrich*, μαστιόωντι vel μαστάζοντι ex Nicandro θηρ. 918 *Heyne* ad Hom. Λ 416. v. 390. εἴκτον e conj ed *Goettling* v. 393—401 „in meliore poeta id ut emblema insiticium amoveres" *Wolf*

ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Cείριος ἄζει,
τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ᾽ ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυσος δῶκ᾽ ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ᾽ ἰαχὴ ἄραβός θ᾽ ἅμα γίγνετ᾽ ὀδόντων·
ἠδ᾽ ὥστ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ᾽ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
πίονος, ἥν τ᾽ ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ᾽ ἀπαλήσεται ἄλλῃ,

R. D. v. 405. οἳ δ᾽ ὥστ᾽ v. 406. μάχεσθον

L. V. v. 397. ὅτε τε χρόα *Etym. M.* p. 465, 39. ὅτε περ χρόα M ὅτε χρόα FSμHCp (fortasse m) ὅτε καὶ (καὶ in ras) χρόα v ὁπότε cum a reliqui σείριος ex χείριος corr M σίηριος ex σίδηρος a m. recentiss. corr S v. 398. ἧμος Par. FG τῆμος cum MFSa reliqui δὲ p περι-γλῶκες μ περὶ γλῶκες p περιγλῶχες VvCap περὶ γλῶχες reliqui (omnes?) τελέθωσι VCap τελέθουσιν v v. 399. σπείρωσιν Vvp ὅτ᾽ F αἰωλῶνται M αἰόλονται Sap αἰόλλοντο Fμp αἰώλοντο VC lemma *Schol.* αἰόλλονται reliqui v. 400. Διώνυσσος MFHap Διόνυσος SEp Διώνυσος firmat *Athen.* X p. 428 C. ἔχθος *Athen.* l. l. v. 401. τὴν, ὥρ. a ἐμάρναντο VC πολύς δ᾽ Mva ὀριμαγδὸς M ὀρυγμαδὸς FSVHap ὁρώρει a Par. A v. 402. λέοντες Sp δύο a ἀμφικταμένης Vv v. 403. ἀλλήλους MSCap κοτέοντες MSVμCHEm κοτέοντε cum a reliqui ὁρμήσουσι Fμp ὁρμήσουσιν v v. 404. δέ σφιν S δὲ σφὶν p τ᾽ ἀναγίνετ᾽ v γὶνετ᾽ M γίνεται C apud *Rank.* γίνετ᾽ cum a reliqui v. 405. ἦδ᾽ p ἤδ᾽ VC Neap. 1. Monac. οἳ δ᾽ S οἱ (vel οἵ) δ᾽ cum Fva reliqui ὥς τ᾽ SHa ὥστ᾽ vel ὥς τ᾽ reliqui γαμψόνυχες v γαμψώνιχες a ἀγκολοχῆλαι p v. 406. κλάζοντες μvCp κλάζοντ᾽ (ex κράζοντ᾽ corr) ἐμαχ. M κράζοντε FH Voss. κράζοντες p κλάζοντε cum *Hom.* Π 429 reliqui μάχονται VCp (μάχωνται *Hom.* l. l.) μάχεσθον FμHv μαχέσθην cum a reliqui v. 407. ὀρεσινόμου (σ supra lin. add m. I) C ὀρεσινόμου p ἀγροτέρου E apud *Gaisf.* v. 408. ἣν ἐδ. C ἥντε δάμασσε p ἥντ᾽ (vel ἥν τ᾽) ἐδάμασε FSp (ἐδάμασε etiam H) ἥν τ᾽ ἐδάμασσε reliqui αἰζήϊ|||ος H αἰξήϊος a v. 409. ἀπὸ ν. M (ἀπὸ^ν νευρῆς) SμVCHp (fortasse m) ἀπον. F ἀπαὶ ν. reliqui αὐτός δ᾽ Mva ἀπαλησεται (ατο m. ead.) S ἀπαλ ήσεται μ ἀπαλλήσεται ap ἀπαλλήσετο E ἀπαλήσετο p ἀπα-

C. C. v. 397 „ineptus versus, qui omittendus est" *Wolf* v. 400 ἀθ *Eichhorn Heinrich Paley*, quoniam ab Athenaeo «ἐν ταῖς Ἠοίαις» legebatur [v. 402—404] „alius recensionis esse videntur pro v. 405—411" *Goettlingio* et *Lehrsio* p. 213 v. 405. ἠδ᾽ ὥστ᾽, quod olim jam *Graefius* conj, ed *Dindorf* v. 406. μάχησθον vel μάχωνται em *Hermann* v. 409. ἀπαλήσατο vel ἀπαλήσετο conj *Goettling*

χώρου ἄιδριc ἐών· οἳ δ᾽ ὀτραλέωc ἐνόηcαν,
ἐccυμένωc δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣc οἳ κεκλήγοντεc ἐπ᾽ ἀλλήλοιcιν ὄρουcαν.
 ἔνθ᾽ ἤτοι Κύκνοc μὲν ὑπερμενέοc Διὸc υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼc cάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχοc,
οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδηc δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεccηγὺc κόρυθόc τε καὶ ἀcπίδοc ἔγχεϊ μακρῷ
αὐχένα γυμνωθέντα θοῶc ὑπένερθε γενείου
ἤλαc᾽ ἐπικρατέωc· ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρcε τένοντε
ἀνδροφόνοc μελίη· μέγα γὰρ cθένοc ἔμπεcε φωτόc·
ἤριπε δ᾽, ὡc ὅτε τιc δρῦc ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατοc πληγεῖcα Διὸc ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣc ἔριπ᾽· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴαcε Διὸc ταλακάρδιοc υἱόc,
αὐτὸc δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προcιόντα δοκεύcαc

R. D. v. 415. χαλκόc v. 425. ἐπιόντα

λήcετο p ἀπονίccεται H Voss. ἀπαλήcεται reliqui ἀποχήcεται *Etym. M.* p. 42, 32 (ἀπολήcεται codicis Voss. recens. prima apud *Gaisf.*)

L. V. v. 410. ἄϊδριc v, sed c in ras. ἄϊδροc p οἵ δ᾽ MSva οἱ δ᾽ reliqui v. 411. ἐccυμενοc (ω supra) μ v. 412. ὣc οἳ vH Par. HI ὣc οἱ MSC De reliquis nil constat (ὡc οἱ a) κεκληγότεc FSVCap κεκληγῶτεc M κεκλωγότεc H κεκλήγοντεc cum *Hom.* Π 430 reliqui v. 413. ὑπὲρ μενέοc H v. 414. cάκε᾽|| C cάκε᾽ a ἔλαcε VC (in C in marg. m. recent. γρ. ἔμβαλε) ἔβαλε F (vel ἔβαλε) p cάκει χάλκεον ἔγχοc ἔλαccεν v v. 415. ἔρρηξε(ν) F ἔρρηξε p ἔρηξε p χαλκὸc E apud *Pal.* χαλκὸc (ὸν supra) F χαλκὸν (ο supra) (explicat. adiecta: ἐπὶ τοῦ δόρατοc) S Cέλευκοc γράφει ΧΑΛΚΟC, ἵν᾽ ᾖ ἐπὶ τοῦ δόρατοc· ἡ γὰρ ἀcπὶc οὐκ ἐπεποίητο ἀπὸ χαλκοῦ. *Schol.* v. 416. βίη M Ἡρακλείη FHp v. 417. κόρυθὸc τε M κόρυθοc καὶ v χαλκῷ pro μακρῷ C (in marg. m. recent. γρ. μακρῶι) χαλκέῳ Neap. 1. v. 418. αὐχένι Sp γένειον v v. 419. ἄπο F τέρcε E τένονταc C v. 420. μεγα a ἔπεcε Fp v. 421. ἤριπεν δ᾽ ὡc F ἤριπεν ὡc V ἤριπέ δ᾽ a τιc om FμHp τὶc S τίc v (acc. postea add) δρὺc p δρῦc ἤριπ᾽ S πεύκη (πετρ supra) M v. 422. ἠλίβατοc v πλαγεῖcα E v. 423. ὣc c ὥc a ἤριπ᾽ SC apud *Lenn.* p ἔριπ᾽ a βράχεν H λευκῷ pro χαλκῷ E v. 425. βροτο‿λοιγὸν v Ἄρηα MC (apud *Lenn.* et *Rank.*) ap Ἄρεα S προcιόντα MVCHEp προcιέντα Sap προϊόντα Fμp Pro ἐπιόντα, quod habent reliqui, facit *Diaconus*

C. C. v. 415 „si deesset, non desideraret" *Paley* v. 419. „ἐπικρατέωc τ᾽ ex Diac. «ταχέωc καὶ ἰcχυρῶc» legendum putat" *Ranke* v. 423 ἂθ dubitanter *Paley*

δεινὸν ὁρῶν ὄccοιcι, λέων ὥc cώματι κύρcαc,
ὅc τε μάλ᾽ ἐνδυκέωc ῥινὸν κρατεροῖc ὀνύχεccι
cχίccαc ὅττι τάχιcτα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
† ἐμμενέωc δ᾽ ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ,
γλαυκιόων δ᾽ ὄccοιc δεινὸν πλευράc τε καὶ ὤμουc
οὐρῇ μαcτιόων ποccὶ γλάφει, οὐδέ τιc αὐτὸν
ἔτλη ἐc ἄντα ἰδὼν cχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεcθαι·
τοῖοc ἄρ᾽ Ἀμφιτρυωνιάδηc ἀκόρητοc ἀυτῆc
ἀντίοc ἔcτη Ἄρηοc, ἐνὶ φρεcὶ θάρcοc ἀέξων,
ἐccυμένωc· ὃ δέ οἱ cχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενοc κῆρ·
ἀμφότεροι δ᾽ ἰάχοντεc ἐπ᾽ ἀλλήλοιcιν ὄρουcαν.
ὡc δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνοc ὀρούcῃ,
μακρὰ δ᾽ ἐπιθρώcκουcα κυλίνδεται, ἣ δέ τε ἠχῇ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγοc δέ οἱ ἀντεβόληcεν
ὑψηλόc, τῷ δὴ cυνενείκεται, ἔνθα μιν ἴcχει·
τόccῃ ὃ μὲν ἰαχῇ βριcάρματοc οὔλιοc Ἄρηc

L. V. v. 426. ὄc̓coιcι F ὄccεcι S ὄccοιcι a λεών S ὡc, a cῶμα τι a v. 427. βάλ᾽ V ἐνδικέωc M ἐνδικαίωc HS ἐνδυκαίωc p ἐνδοκέωc p ὀνύχεccιν v v. 428. cχίcαc MFμVCHp τίcαc S Vit. ὅττι μάλιcτα FμHp ἀπήυρα Fva v. 429. ἐμμενέωc ca τοῖcι pro τοῦγε S πέμπληται μp πίμπλανται V πίμπληται p πίμπλατο p v. 430. γλαυκίων H δ᾽ om C ὄccοιcι MFVSCHEp δεινὸν om M Vit. κατα pro δεινὸν H v. 431. μαcτιόων MSμvCHm μάcτιγόων F μαcτιχόων ut videtur reliqui (cum a) ποccὶν VC ποcὶ p προccὶ H γράφει μp γλύφει E αὐτοῦ H v. 432. ἐc ἄντα cum a c, Monac. excepto, qui ἐξ ἐναντίαc (in marg. γρ. ἐc ἄντα) v. 433. ἄρ S ἆρ a ἀΰτῆc ex ἀΰδῆc corr M ἀυτήρ H v. 434. ἄντιοc M Ἄρεοc ἔcτη MSμvHm Ἄρηοc ἔcτη VEp ἔcτη Ἄρηοc uno excepto cum a reliqui (ἐcτη F) θράcοc Sa Par. D v. 435. ἤλυθεν v ἤλυθ᾽ C ἀχθόμενοc FμH (ἀχθ. H) p ἀχνύμενοc cum a reliqui v. 436. ἀμφὸτεροι M ἰάχοντε E ἐπ᾽ ex ἀπ᾽ (m. I) corr M ἀλλήλοιcι F v. 437. ὡc δ᾽ ὅc τ᾽ ἀπὸ M ἀπὸ MCHEam ἀπαὶ cum FSv reliqui μεγάλου (μ supra lin.) M ὀρούcῃ vel ὀρούcη cum *Diacono* MVvCEp ὀροῦccα FμMosq. 1. ὁρου (sic) H ὀροῦcα paucis exceptis reliqui (cum Sa) v. 438. μακρά δ᾽ MFva μακράν δ᾽ H ἠδέ τε p ἠχῇ S ἠχή cum a reliqui v. 439. ἔρχετ᾽ C apud *Rank.* ἔρχετε (αι supra lin.) μ ἂν μεμαυῖα C apud *Rank.* ἐκμεμαυῖα E ἀντεβόηcεν F v. 440. ψηλὸc S cυνένεικεται F cυνείκεται H cυνενήνεκται Vit. ἐνθά μιν F ἔνθά μιν Sa v. 441. τόccη Cap ἰαχῆ F, sed α ex c corr (ut videtur) ἰαχή H οὔλιοc supra lin. postea add in M Ἄρηc M, sed η ex corr.

C. C. v. 429. ἐμ μένεοc e conj *Meyeri* et *Heyni* ad Hom. Υ 172 ed *Heinrich Dindorf Goettling Ranke* v. 432. ἐcάντα ed *Dindorf Goettling* v. 437. ὀροῦcα — errore scribebat ὀρούcῃ (sic!) — | μακρὰ ἐπιθρώcκουcα conj *Guiet*, ὀροῦcα | μακρὸν ἐπιθρώcκουcα *Paley* v. 438. ἠχῇ, quod etiam *Hermann* emendabat, ed *Goettling Lennep* v. 440. cυνενήνεκτ᾽ conj *Hermann* v. 441. ὁ, „si adstipularetur bonus codex, exulare juberet" *Goettling*

κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε, παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.»
ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
σπερχνὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων περὶ τεθνηῶτος,
ἐν σάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' †Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα

L. V. v. 442. ἐπὸρουσεν M ἐπόρουσε C ὅ δ' Mv ό δ' reliqui ὅδ' a ἐμματέως E apud *Gaisf.* ὑπέκδετο VC v. 443. Διὸς ἐκγεγαυῖα Par. B marg. v. 444. ἀντί' ἦλθεν H (sine apostr.) p ἀντίη ἦλθ' Ἄρεος S Par. G Rehd. ἦλθ' Ἄρηος vp ἐρυμνὴν *Diaconus* legisse videtur v. 445. δεινά δ' Mv ἰδοῦσα MSEp ἔπεα F προσῆυδα ap v. 446. Ἀρες S ἐπίσχε ex ἔπισχε corr (ut videtur) M ἐπίσχες SEp v. 447. γὰρ τοι M ἐστὶ S ἀποκλυτοὺς (α supra lin. add m. II) F ἀποκλυτὰ SvHp δύσαι p v. 448. θρασύκαρδιον F v. 449. ἀλλά γε Sp παῦσαι Fμp παύσαι H μάχη a μὴ δ' MSv μήδ' Fa ἵστασ'· H ἐμοῖο FμvHp (cf. ad v. 361) v. 450. πεῖθεν MSp πείθετ' θ' H Ἄρεος μSCap (fortasse m) Ἄρηος Mp Ἄρης H Ἄρεως reliqui Ἄ. μεγαλήτορι θυμῷ H v. 451. μέγ' ἰάχων MEap μέγαλ' ἰάχων p (cf. ad v. 382) ἴκελα MHap ἵκελα FSvp εἴκελα reliqui v. 452. καρπάλιμος a Ἡρακλείη FHp Ἡρακληέιη a v. 453. κακκτάμεναι MVC κατακτάμεναι Fμp κὰκτάμεναι S κατάμεναι E κακτάμεναι cum a reliqui ἔβαλε p ἔβαλλε E apud *Gaisf.* Vit. v. 454. σπερχνῶς VC (in marg. m. II. γρ. σπερχνὸν) ἑοῦ παιδὸς solus v cum satellitibus suis παιδὸς ἑοῦ inverso ordine cum a reliqui πέρι va τεθνηῶτος C τεθνεῶτος Fp τεθνειῶτος uno excepto reliqui (cum a) [τέθνειῶτος H] v. 455. σάκει FSC v. 456. ἔτραπ' ex ἔτραπεν (ut videtur) corr M ἐτράπετ' E ἀπορεξαμένη Svp v. 457. δριμύ δ' Mva Ἄρη' Sap Ἄρη Hp ἄρ' Fp Ἄρης E apud *aisf.* ἔγχος E apud *Gaisf.* εἶλε C ἔσχεν v ἐρυσάμενος MFCHp ὀρεξάμενος v ἄος a v. 458. Ἡρακλέα

C. C. v. 445. In δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' duas recensiones, quarum una τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδοῦσ', altera δεινὰ δ' ἰδοῦσα θεὰ habuerit, coaluisse suspicabatur *Hermann*, primitus τὸν δ' ἄρ' (vel καί μιν) ὑπόδρα ϝιδοῦσα ϝέπεα scriptum fuisse conj *Paley* v. 446. ἔπισχε corr *Goettling* v. 449. μάχην conj *Paley* v. 458. Ἡρακλῆ κρατερόφρονα conj *Guiet*, Ἡρακλέα κρατερόφρονα ed *Heinrich Goettling Ranke*

Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀυτῆς
μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὔτασ᾽ ἐπικρατέως, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
  τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλασαν αἶψ᾽ ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ᾽ ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
  υἱὸς δ᾽ Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ᾽ ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσσοντ᾽· αἶψα δ᾽ ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ᾽ Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
  Κύκνον δ᾽ αὖ Κήυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ᾽ ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ᾽ Ἰαωλκόν
Ἄρνην τ᾽ ἠδ᾽ Ἑλίκην· πολλὸς δ᾽ ἠγείρετο λαός,

κρατερόφρονα cum *Diacono* Par. B Ἡρακλῆι κρατερόφρονι uno excepto reliqui τόν δ᾽ Mv δ᾽ εποιόντα H

L. V. v. 459. ἀμφί τρυωνιάδης H v. 460. σάκευς MFSμVvCam σάκους cum HE reliqui (ut videtur) v. 461. οὔτασ᾽ ex οὔτ corr S οὔτ᾽ ἄρ᾽ pro οὔτασ᾽ p δὲ [μ]μέγα M σαρκὸς FμVHp σά|||κος C (una litt. post α erasa) σάκος cum a *Diacono* reliqui; cf. ad v. 364. ἄραξεν v ἔραξε μS (in S ξ ex ς corr) ἔραζε a v. 462. νωμήσαν a Par. A κάμβαλε F (ex κάββαλε corr) p κάμβαλε ex κάββαλε corr H v. 463. τῷδε δὲ Δεῖμος καὶ Φόβος v ἐϋτρόχον F εὔτροχον Cp v. 464. ἤλασεν FμHp αἶψ᾽ om V; in C supra lin. add εὐρυοδυι[ης] H v. 465. θῆκεν H v. 466. μαστιγέτην CE v. 467. υἱός δ᾽ Mva v. 468. κύκνον ex σκύκνον corr M Κύκνου E apud *Gaisf.* συλήσαντες C marg. (m. II) Mosq. 2 marg. Par. AB Monac. Neap. 2. a σκυλεύσαντες cum *Diacono* reliqui v. 469. νίσοντ᾽ MS νείσοντ᾽ VC (C marg. m. II. γρ. νίσσοντ᾽) Τραχῖνος p Τριχῖνος H Τραχῖνον a Par. A v. 470. ὠκυπόδεσιν E ὠκυπόδεσσι a αὐτὰρ FSCHEp [γ]κλαυκῶπις F Ἀθηνη S v. 471. Ὀλυμπόνδε F Οὐλυμπόν τε καὶ S (μέγαν supra lin. postea add) v. 472. Κῆυξ C Κῆϋξ p Κηῦξ p Κύηξ Vit. θάπτε[ν] M θάπτε FSHEp θάπτεν v, sed τεν in ras. v. 473. ῥ S ναίων a πόλιας ap πόληας FSVCH Ep (fortasse m) v. 474. Μυρμηδόνων S Ἰαολκὸν p Ἰαολμὸν C apud *Rank.* Ἰαβηλὸν Fμp Ἰαβηλὸν ωλκ (sic) H v. 475. Ἄρνην ex Ἄρην corr S τέ ex τε corr (voluit τ᾽) F ἰδ᾽ F Ἐλίκην M Ἑλίην E Ἐλίκην a πουλύς δ᾽ M πολλός δ᾽ v ἐγείρετο F ἠγείρατο H

C. C. v. 460 ἀθ *Guiet* v. 461 sq. [διὰ δὲ — νωμήσας] *Guieto* auctore *Heinrich Dindorf* v. 468. συλεύσαντες probabat *Wolf*, συλήσαντες *Hermann* [v. 474 sq.] *Paley*, „a recentiori poeta additi esse videntur ex v. 380“ *Goettlingio*

τιμῶντες Κήυκα φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ᾽ ἀιδὲς ποίησεν Ἄναυρος
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ᾽, ὅτι ῥα, κλειτὰς ἑκατόμβας
ὅς τις ἄγοι †Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

L. V. v. 476. Κύηκα Sp θεοῖσιν v v. 477. τοῦδε Sv τάφρον V τάφον om p ἄϊδες F πόιησεν a v. 478. τῶς Fp γὰρ μιν M v. 479. ἠνῳξ᾽ E ἠνωξ a ἠνώξει lemma *Schol.* Monac. [cod. 91] apud *Hardt.* Catal. codd. Grr. Monacc. I p. 427. ἤνωγ᾽ FμHp ῥὰ F v. 480. ἄγοι ex ἄγει postea (ut videtur) corr F Πυθοῖ δὲ H Πυθοιδε (ω superscr.) Par. D Πυθῶδε Par. G Πυθοῖδε cum a reliqui σύλλασκε v (ex σύλασκε) p. — In S post v. 480 vv. 476—480 repetiti carmini subiecti sunt (v. 476 Κύηκα, v. 479 ἑκατόμβας, sed μβ ex corr, ut videtur). — Subscriptio in M: τέλος ἀσπίδος ἡσιόδου. In F: τέλος ἡσιόδου ἀσπίδος. In vHa: τέλος τῆς ἡσιόδου ἀσπίδος. In S: στίχοι υπ΄:

C. C. v. 480. Πυθώδε corr *Goettling*

INDEX NOMINUM.

A.

Ρ.

Σ.

Τ.